

Η ΤΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 31

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Τογοί

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΙΑΓΟ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33 533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνον 26 343

Κυρίες μου,

Ότι λανσάρει το Παρίσι, το Λονδίνο και η Ν. Υόρκη για το άψογο και μοντέρνο ντύσιμο σας το βρίσκετε πλέον και στην Αθήνα στο ικατάστημα ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ. Φορέματα, Φούστες Μπλούζες και λωύρουχα σε πρωτοφανή πλούτον ύφασμάτων και μοτέλλων για κάθε εποχή.

Γι' αυτό, κάθε κομψή γυναίκα που ενδιαφέρεται για τη Μόδα έ συνδυασμώ και με την οικονομία, προ πάσης αγοράς της έχει συμφέρον να επισκεφθή το Ειδικό κατάστημα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47
(ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ) ΤΗΛΕΦ. 22.785

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ
ΜΕΡΑ

Με μία μικρή παραλλαγή μπορεί το νυφικό σας φόρεμα να το φορέσετε κι' άλλες πολλές ημέρες. Γι' αυτό το λόγο, όμως, πρέπει το αρχικό σχέδιο να είναι κατάλληλο για μετατροπή.

1. Το αριστερό μοντέλο της σελίδος μας, αποτελείται από μπλούζα και φούστα που μπορούν, μετά το γάμο, να φορεθούν χωριστά, με άλλο συνδυασμό. Η μπλούζα του νυφικού έχει ζαπωνέ μακρούς μανίκια και τετράγωνο ντεκολτέ, και σταυρώνει κλείνοντας με δυο σειρές από κουμπιά. Στη βάση έχει ένα βολανάκι με γλώσσες, σαν μικροσκοπική απομίμηση μπάσκας, που πέφτει με χάρι πάνω από τις σουρες της πλατείας, λοξής φούστας. Η ίδια φούστα μπορεί να φορεθί αργότερα με μια δαντελένια άσπρη μπλούζα και η μπλούζα του νυφικού με μία ύψη φούστα, μακρυνά ή και κοντή. Στην περίπτωση αυτή, το βολανάκι με τ γλώσσες μπαίνει μέσα από τη φούστα.

2. Το δεξιό κομψότατο νυφικό φόρεμα από ταφτά ή άλλο σκληρό ύφασμα. Το επάνω μέρος του αποτελείται από δυο κομμάτια: ένα μικρό μπλερό και τον έξωμο μπουστό, που σχηματίζει σαν ένα φίδγκο πάνω στο στήθος. Αν βγάλουμε το μπλερό, μετατρέπεται σ' ένα ωραίο φόρεμα χορού.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Γυναικείς πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο Έλληνικός κινηματογράφος, ύστερα από τριάντα χρόνια περιπλανήσεων μέσα σε ξένες λεωφόρους, βρήκε επί τέλους το σωστό του δρόμο και μας έδωσε την πρώτη... ελληνική ταινία: τη «Λύκαινα».

Με την ταινία αυτή, η κ. Μαρία Χατζηνάκου, άνοιξε νέους ορίζοντες στον ελληνικό κινηματογράφο. «Ως τώρα, οι Έλληνες σκηνοθέτες, αγνοούσαν την ελληνική πραγματικότητα. Αγνοούσαν ότι η χώρα μας λούζεται από το πιο γλυκό φως, ότι έχει τον καθαρότερο ουρανό και ασύγκριτες φυσικές ομορφίες. Γι' αυτό κατέφευγαν σε κακέκτυπες ευρωπαϊκές απομιμήσεις. Γύριζαν έργα «σαλονιού» με άπιθους υποθέσεις κι έτσι — με τη βοήθεια και της... κακής ηθοποιίας, έπεσαν στον πιο άφορτο μελοδραματισμό».

Η κ. Χατζηνάκου, με τη γυναικεία της διαίσθηση, είδε ότι η ελληνική πραγματικότητα δεν βρίσκεται ούτε στα μπουζούκια, ούτε στους γλυκασμούς της παραφιλολογίας. Και επειδή δεν διέθετε τα μέσα για να γυρίσει ένα κοσμοπολιτικό φιλμ, που να εκφράζει τη σύγχρονη ζωή, κατέφυγε στην ηθογραφία. Και ο δρόμος που διάλεξε ήταν ο πιο σίγουρος. Γιατί, όσο κι αν

είναι περιορισμένο το ηθογραφικό στοιχείο, δεν παύει ν' αποτελέσει ένα ζωντανό τμήμα της ζωής. Η κ. Χατζηνάκου θέλησε να δώσει ένα ελληνικό φιλμ. Και στην προσπάθειά της αυτή πέτυχε απόλυτα. Η «Λύκαινα», μπορεί να μην έχει τεχνική αρτιότητα, μπορεί να έχει βραδυρρυθμό και όχι πολύ καλή φωτογραφία, ωστόσο έχει ένα άναμφισβήτητο χάρισμα: Είναι πέρα ως πέρα ελληνική.

Κατά την περυσινή κινηματογραφική σαιζόν, προβλήθηκαν στην Ελλάδα 233 φιλμ αμερικανικά, 28 αγγλικά, 22 γαλλικά, 14 ιταλικά, 13 ελληνικά και 8 διαφόρων άλλων χωρών.

ΧΟΡΟΣ

Η Σχολή Χορού της Κούλας Πράτσικα θα δώσει στις 9 και 16 Απριλίου στο «Ολύμπια» μια χορευτική παράσταση με μια μόνο επανάληψη. Το θέμα της παραστάσεως είναι λαϊκοί και αλλοίκοι χοροί της Αναγεννήσεως και το «Όνειρο θεικής νυκτός» του Σαίξπηρ, δοσμένο χορευτικά.

ΚΑΛΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Συνεχίζεται μ' επιτυχία η έκθεση ζωγραφικής της Ναυσικάς Γεωργιάδης — Μουσούρη, στα γραφεία της Ένώσεως Συντακτών

(Ροζζελτ 20). Η έκθεση καλλιτεχνική έκθεση 35 ελαιογραφίες.

ΘΕΑΤΡΟ

Η Άλκα Κατσέλη θα είναι η πρωταγωνίστρια του έργου του Τσέχωφ: «Τρεις Άδερφες», που θα ανέβασε στο «Εθνικό» την ερχόμενη Δευτέρα, 10 Απριλίου.

Η γνωστή καλλιτέχνης του τραγουδιού Άννα Τασσοπούλου, που βρίσκεται στη Γερμανία, τραγουδάει στην Κρατική Όπερα του Ντύσσελτορφ τη Χρυσίδα, στην όπερα του Τσίλλιχ: «Τρωίλος και Χρυσίδα». Οι ξένοι κριτικοί ξεφερόσθουν επαινετικά για την τέχνη της Άννας Τασσοπούλου.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Η κ. Άνεμογιάννη δίνει κάθε Τετάρτη, 5 μ.μ., στην «Αττική Σχολή» διαλέξεις με θέμα: «Η ιστορία της μουσικής».

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ανεχώρησε για καλλιτεχνική περιόδευση στη Γερμανία και «Ολλανδία, η κ. Αλεξάνδρα Τριάντη, όπου θα δώσει σειράν συναυλιών.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Έκυκλοφόρησε το νέο βιβλίο της εκλεκτής λογοτέχνιδος κ. Αθηνάς Ταρσούλη: «Ελληνίδες Ποιήτριες». Η συλλογή αυτή, που είναι ο πρώτος τόμος, αποτελείται από 365 σελίδες, σε μια έκδοση καλλιτεχνική και εξαιρετικά επιμελημένη, και περιέχει διογραφικά σημειώματα και αντιπροσωπευτικά ποιήματα όλων των Ελληνίδων ποιητριών από το 1875 ως το 1940.

Συνεχίζει τις εργασίες του το συνέδριον του Διεθνούς Συνδέσμου Γυναικών. Με την ευκαιρία αυτή έγιναν στην «Παρασάσσα» τα εγκαίνια της «Εκθέσεως Εικονογραφημένου Βιβλίου», όπου έχουν έκθεση όλα τα βιβλία που έχουν εικονογραφηθεί σχετική με την ελληνική ζωή και λαογραφία.

Έκυκλοφόρησε το υπ' αριθ. 5—7 τεύχος της μηνιαίας επιθεωρήσεως Γραμμάτων και Τεχνών «Ελεύθερα Γράμματα». Στο τεύχος αυτό, εκτός των άλλων εκλεκτών περιεχομένων, σημειώνομεν την ενδιαφέρουσαν μελέτη: «Η τραγωδία και οι παραστάσεις των Αρχαίων Δραμάτων», του Βασ. Ρώτα.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

ΥΠΗΡΕΤΡΙΟΠΛΗΚΤΗ

Την παρακολουθεί με τα μάτια της τις ώρες που μπορεί και τις άλλες που δε μπορεί με τα μάτια του νου της.

Πρωί-πρωί ακόμη, από το κρεβάτι, η σκέψη της πάει σ' αυτή: «Σύνηψε; Πού είναι; Τι κάνει; Έβαλε για καφέ; Κατά που έχει γυρίσει το χερούλι του μπριkiού στο καμινέτο, κατά το παράθυρο, όπως της είχε, η κατά την πόρτα, όπως έχει την κακή συνήθεια να το βάλλει αυτή...». Πώς να μάθει; Τον άντρα της να στείλει στην κουζίνα ντρέπεται, ο μπριkiος κοιμάται ακόμη, αυτή έχει πονοκέφαλο και δε μπορεί να σηκωθεί... Σε λίγο όμως δε βαστά. Ξεπετιέται γρήγορα — γρήγορα, ρίχνει τη ρόμπα της, τρέχει στην κουζίνα και καρφώνει τα μάτια της στο μπριki... Παίρνει την τσάντα με τα ψώνια και την ξετάζει προσεχτικά. Είναι πάνω ο μαϊντανός και κάτω τα μακαρόνια; Πρώτα πήγε δηλαδή στο μακάρι κι' ύστερα στο μαϊντανό, όπως της είχε πη, ή έκανε το αντίθετο, όπως συνηθίζει;

Δυστυχισμένη γυναίκα κι' αυτή. Μέρα καλή δε βλέπει. «Αν μπορούσε τουλάχιστον κάποτε να τα ξεχάσει, όταν έρχονται φίλες της, φερ' ειπείν! Μα που! Τότε είναι κι' αν είναι! Άκουσε αφορημένη τις κουβέντες τους και συλλογίζεται: «Πού να βρίσκεται τώρα; Τι να κάνει;». Και κάθε τόσο θυγαίνει να δει. Στο ξένο σπίτι, η ίδια ψύχωση την κρατάει όλη την ώρα, ώπου δε βαστά πιά, παρατάει το φυτζάνι της και τρέχει να τηλεφωνήσει.

Κλίν!... κλίν, κλίν!... Κλίν!... Οι μύτες των ποδιών της χτυπούν ανυπόμονα και στο στήθος της ανάει ο θυμός. Στο τρίτο κουδούνισμα έπρεπε να παρουσιασθή. Έχει μετρήσει την απόστασι από το τηλέφωνο ως το μέρος που πρέπει να βρίσκεται. Αν ήταν μόνον, θα υπνωτιζόταν μόνο και μόνο για να την παρακολουθή. Αν είχε έρθει η τηλεόραση, θα της έβρισκε στην τσάντα της έναν μικροσκοπικό πομπό. Να τη βλέπει όλες τις ώρες, που πάει, τι κάνει, με ποιους μιλά, για να νάναι ήσυχη. «Αν μπορούσε».

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Ντέ πιές από λαινάξ. Η καζάκα απόλαστη και ίσια σφιγγεται στη μέση με μίαν ιδιότροπη πέτιση ζώνη. Δυό φάσες ψηλά στο στήθος δίνουν την εντύπωση πως πρόκειται για ανδρικές τοσπούλες. Κλειστό γιακαδάκι, που φωτίζεται με δεύτερο γιακαδάκι στο ίδιο σχήμα από πικέ.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Αριστέρα: Καρό φορεματάκι από μάλλινο ύφασματάκι σε ίσια γραμμή. Το κορμάς έχει αγάξωτα πενσάκια στους ώμους για να παίρνει πλάτος. Η ίδια λεπτομέρεια επαναλαμβάνεται και στη φούστα. Μανίκι λοξό τρία τέταρτα, γιακαδάκι—λουρίδα που βένεται φιλόγος στο λαιμό και τρία μεγάλα λευκά κουμπιά στο κλείσιμο.

Δεξιά: Ριγώτο κουκουλάκι, με τις ρίγες κάθετες στη φούστα και οριζόντιες στο κορμάς, που είναι σε φόρμα κιμονό. Το μανίκι τρία τέταρτα καταλήγει σε φάσα από τη λευκή φαρδιά ρίγα του ύφασματος. Την ίδια ρίγα έχει ως φάσα τελειώματος και ο γιακάς. Κουμπώμα από το λαιμό έως κάτω και ζώνη πέτινη.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 110.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	55.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	30.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):	
Λίραι Άγγλιας	3.10.0
Δολάρια	9

ΤΗΝ ΚΥΛΗΝ Η ΖΩΗ

ΔΥΣΚΟΛΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Όλα μπορούσαν να τα περιμένουν εκτός απ' αυτό. Κι' όμως αυτό ήταν. Η κόρη τους, ύστερα από τρεις μήνες παντρεία, αναστατωμένη, απεπισημένη, αξιολύπητη, έπεσε σε μια καρέκλα κι' άρχισε να κλαίει με γοερούς λυγμούς.

— Δέ μπορώ πια! Δέ βαστάω! Σας τάκρυβα τόσο καιρό!...

Της μητέρας μόνο που δεν της ήθελε συγκοπή. Ο πατέρας άμילητος, συλλογισμένος δεν εύρισκε να πη τίποτα. Και μόναχα ύστερ' από κάμποση ώρα, όταν ο πρώτος χείμαρρος των παραπόνων σταμάτησε για να δώσει τόπο στο αναφυλλτό, ρώτησε άπορώντας:

— Κωλά, δρέ κορίτσι μου, σύ ήσουν εξη μήνες αρραβωνιασμένη... ποτέ δεν ξεστόμισες το παραμικρό παράπονο γι' αυτόν!...

Τί σφαλερή, αλήθεια η ιδέα πως ο καιρός που περνούν πριν από το γάμο τους δυό νέοι, είτε αρραβωνιασμένοι είναι είτε όχι, είναι προωρισμένος για να γνωριστούν! Βέβαια τις μισές ώρες της ημέρας σχεδόν βρίσκονται μαζί, θυγαίνουν μαζί, χαίρουν τη γνωριμία τους και κουβεντιάζουν, κουβεντιάζουν ατελείωτα, εξηγούν και άναπτύσσουν τις ιδέες τους, τις ελπίδες τους, την προοπτική τους για τη ζωή. Κι' όμως σχεδόν ποτέ δε γνωρίζονται κατά βάθος κι' αν ακόμα ο καιρός αυτός βαστάξει πολύ. Υποκρινοίται, λένε μερικοί. Τέτοιο πράγμα, εκτός που βάνει προσβλητικό, για νέους μάλιστα ανθρώπους, είναι και άδύνατο. Και πως να υποκριθούν; Ν' αλλάξουν τον χαρακτήρα τους; Μα όλα μπορεί να τ' αλλάξει ο άνθρωπος, εκτός απ' αυτόν.

Οι αρραβωνιασμένοι είναι ευτυχισμένοι. Και των ευτυχισμένων ανθρώπων η διάθεση είναι να τα βρίσκουν όλα καλά, όλα τέλεια. Μα και το στραβά να δουν, δεν το προσέχουν παρά ξάπτετα, επιπόλαια. Σάν παντρευτούν, όλα θα φτιάσουν, συλλογίζονται. Κι' έχει ο καθένας στον εαυτό του τόση πεποίθηση πως θάναι το ύποδειγμα του συζύγου, που ο άλλος δε μπορεί παρά να τον μιμηθή, να του μοιάση. Και περνούν όλες τις ώρες τους με τις χαρούμενες ελπίδες, με τη γλυκειά αναμονή, με σουπα-μούπες, με μικροκαυαδάκια και πείσματα που είναι πιο γλυκά και τρυφερά από τα γλυκόλογα και τα χάδια.

Ετσι έρχεται η ευλογημένη ώρα του γάμου και του νέου σπιτικού. Μαζί όμως με τα καινούργια έπιπλα μπαίνει μέσα και θροναίζεται και η προσωπικότητα του καθενός, που ως τότε την είχε παραμερίσει. Τώρα μονάχα πρωτοσυναντιούνται αυτές. Η μία κυττάζει την άλλη, όπως κυττάζονται άνθρωποι που βλέπονται για πρώτη φορά. Φιλικά, δέβαια, μ' όλη τη διάθεση να μονιάσουν, ν' αγαπηθούν. Είναι όμως περιέργες κι' οι δυό. Μικροσκοπία κρατάνε για να μην τους ξεφύγη τίποτα. Άκτινες ροιγάνε για να διακρίνουν στα κατάβαθα του έγώ σας, φασματοκόπιο για να δουν από τί πάστα είσαστε φτιαγμένες.

Πράγματα που στην ευτυχισμένη εποχή περνούσαν άπαρταρητά, τώρα φανερώνονται μεγαλώνουν ολοένα, απλώνονται, τους σκεπάζουν με τη σκιά τους, βαρύνουν, άπειλούν να τους πνίσουν, να τους διαλύσουν. Οι πιο μεγάλες αντιθέσεις δεν παρουσιάζονται, παρά τους πρώτους μήνες του γάμου.

Πολύ συχνά το κορίτσι νοιώθει πως ήταν πιο ελεύθερο, κάτω από τους πιο άσχημους, τους πιο όπισθοδρομικούς γονείς παρά τώρα. Μα κι' ο άν-

τρας, έρχονται στιγμές, που αίσθάνεται κάπως βαρεία τα δεσμά του γάμου, όχι όπως νομίζει προηγουμένως.

Η ευτυχία του σπιτιού είναι σχεδόν πάντοτε στα χέρια της γυναίκας, άρκει αυτή να ξέρη να την κρατήσει. Δεν είναι και τόσο εύκολο πράγμα πάντοτε γιατί της λείπει το σπουδαιότερο: η πείρα. Χάδεμένη από το σπίτι της, είχε την ίδια στιγμή των αρραβώνων της μεταβληθή σε ήρωίδα. Γι' αυτήν τα κομπλιμέντα, τα τηλεφωνα, τα δώρα, τα γλυκόλογα, οι ευχές, τα λουλούδια, οι μοδίστρες, τα μαγαζιά. Συγγενείς και φίλοι δε μιλούσαν παρά γι' αυτή. Η μητέρα της λέτε πως τη στιγμή αυτή άκριδώς περίμενε, για να ξεχυθή σ' άτελειωτους έπαινους. Ο πατέρας την κυττάζει χαμογελώντας περήφανα και είναι πρόθυμος να κάνει όσες θυσίες χρειαστούν για να της ικανοποιήσει κάθε της έπιθυμία. Λίγα είναι όλ' αυτά για να σηκώσουν τα μυαλά, όχι μονάχα στις μικρούλες και στις άπαραγες, μα και σε κορίτσια μεγαλύτερα και λογικά και να τα κάνουν να φαντάζονται πως είναι πια το κέντρο της γής;

Μέσα σ' αυτό το χαρούμενο όνειρο που το φωτίζουν όλα του κόσμου τα λαμπέρα χρώματα, το κορίτσι ξεχνάει πολλές φορές τις πεζότητες και τις άναρες της ζωής, και νομίζει πως θα τις άψηση κι' αυτές στο σπίτι της μαζί με τα παλιά της ρούχα. Κι' όταν τις δει μιά—μιά άργότερα, ξαφνιάζεται, στενοχωριέται, την παίρνει το παράπονο κι' αν είναι νευρική κι' άψικορη, βάζει το παλτό της και το μπερέ της και τρέχει στο σπίτι της για να ξεσπάσει. Σπάνια έχει μιά σοδαρή άφορμή. Τις περισσότερες φορές είναι τιποτένια μικροπράγματα, σαν αυτά που κοροπράγματα, σαν αυτά που άκούγε πολλές φορές από τις φίλες της, μα τα θεωρούσε μακρινά και ξένα και ποτέ δεν είχε φανταστή πως θα τα περνούσε κι' αυτή η ίδια. Τιποτένια μικροπράγματα που δε λείπει, βέβαια, κι' ο δικός της

ρόλος και η άπόδειξι είναι πως πάντα σχεδόν ξαναφιλώνεται με τον άντρα της και ούτε τα θυμάται πιά, ως την ώρα που θα χτυπήσει πάλι την πόρτα της μητέρας της. Μια που έγινε η άρχη, της έρχεται εύκολα τώρα και ούτε της περνάει από το νου τί μεγάλο κακό κάνει.

Δέ λέμε, άρέσει κάποτε στη ζωή να κάνει τρελλά παιχνίδια και να ένώνη άθρόωπους που είναι άδύνατο να μονιάσουν, να συνταυτιστούν. Μα δε μιλάμε εδώ γι' αυτούς.

Ο πρώτος χρόνος του γάμου, η πιο ευτυχισμένη και η πιο έπικίνδυνη έποχη. «Αν μπόρεσουν οι νιόπαντροι και πρό πάντων οι γυναίκες να δούν μόνο τα καλά της σ' αυτή, παραμερίζοντας και λησμονώντας όσο γίνεται, κάθε άλλο, ξεφυγαν τον κίνδυνο. Γιατί σιγά—σιγά, με τον καιρό, με την άμοιβαία άγάπη, την ύποκριση, την κατανόηση αν είναι και κάτι στραβά και άνάποδο, είτε στον έναν, είτε στον άλλον, μικραίνει ολοένα, φεύγει και χάνεται. Πόσα παραδείγματα έχουμε τέτοια!

Κάποτε όμως τεντώνουν το σκοινί και το σπάζουν. Ξαναπαντρεύονται και είναι πιο ευτυχισμένες στο δεύτερον αυτό γάμο. Είναι όμως άσασε αλήθεια πως βρήκαν τώρα έναν καλύτερο σύντροφο της ζωής τους ή μήπως έχοντας το πάθημα μάθημα, έβαλαν λίγο νερό στο κρασί τους με διδάχτρα την πείρα του πρώτου γάμου τους; Κι' αν είναι έτσι, ήταν άνάγκη να το πληρώσουν τόσο άκριβά;

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

—Δεν πρέπει να έχω κανείς ποτέ έμπιστοσύνη σε μια γυναίκα που όμολογει την αληθινή της ηλικία. Μια τέτοια γυναίκα δεν θα μπόρεση ποτέ να κρατήσει κανένα μυστικό.

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΙΛΑΝΤ

Παιδί μου

Παιδί μου, όταν σε κοιμίζα με γλυκοναυριόματα, μαρό στην άγκαλιά μου, και δίπλα της θυβίζομουν σ' άπιδωσαν στην κούνια σου και γώ στα δειρά μου.

Πίστευα στη χαρά, στο φως, στα χρόνια τα μελλοντικά, και πάλι έπάνω απ' όλα σε σένα, που μου κάρφωνες — κι' άς ήσαν τόσο δά μικρό — ματάκια φεγγαρόδολα.

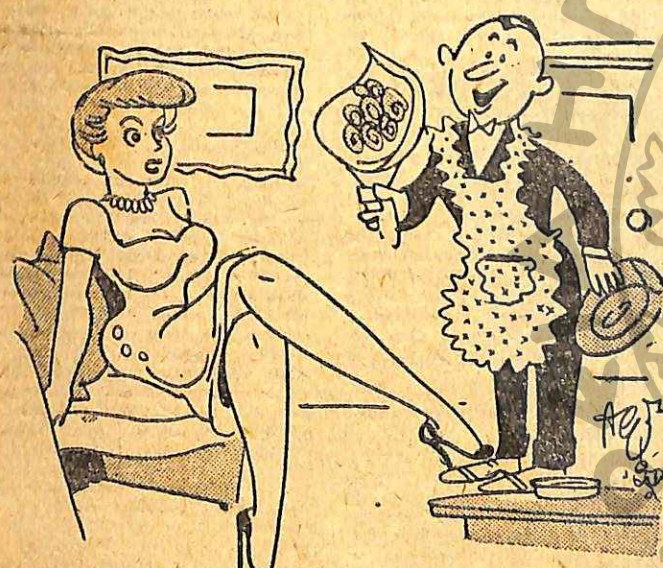
Κι' έλεγα: Σε λίγο θα γενή παιδάκι του σχολειού κι' αυτό με σάκκα, με βιβλία, τα πρώτα του κελαηδίστα διαδάσματα, για μένα: ποιά θεία μελωδία!

Κι' άγάλι! άγάλια θ' άνδρωθί και θα σταθί περήφανο, πάντ' άξιο παλληκάρι, λαμπρολούμενο την αύγη στο πάλαμα θα παραβγί, στο λίθο, στο λιθάρι.

Σάν Έλληνόπουλο σωστό στην έπιστήμη θα δοθί μα και στη Φύσι άντάμα κι' απ' τις θουνίσσιες κορυφές θα πρωτονωιάση, θα χαρή της Άττικής το θαύμα!

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ

Ο... ΠΕΙΣΤΙΚΟΣ

— Δεσποινίς Άθηνά, δεχτήτε να γίνετε γυναίκα μου, και θα είμαι... σκλάβος σας!

(Του Άρχέλαου)

— Έμένα μου λές, Ευαγγελία μου; Δεν ξέρω εγώ τί... κόπο θέλει ένα σπίτι για να διατηρηθί καθαρό!...

(Του Άρχέλαου)

Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΆΛΛΑΞΕ ΟΛΑ ΕΊΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΠΕΡΤΣΑ ΑΝΤΑΜΟΦ

Τίποτε δεν άλλαξε, αυτή εΐναι τουλάχιστον η εντύπωσι... Κι' ωστόσο, όλα έχουν αλλάξει, από την κορφή ίσαμε τα νύχια.

Γα καπέλλα, κλός, κανοτιέ ή τόκες, ενώ φοριούνταν άλλοτε πρὸς τὰ πίσω, τώρα πέφτουν πρὸς τὰ εμπρός. Τὰ μαλλιά, πάντα κοντά, οντυλάρονται ἀλλὰ δὲν μπουκλάρονται πιά. Οἱ ἀπαλές τους μπούκλες γυρίζουν καὶ φθάνουν ἕως τῆ μύτης τοῦ αὐχένου. Φοριούνται ἀπὸ πάνω σινιὸν καὶ τὸ βράδυ τοῦφες ἀπὸ λουλούδια.

Οἱ ὦμοι ἀπὸ «φυσικοὶ» γίνονται «ἀπαλοί». Χάνονται μέσα στὶς μαλακές, φαρδίες μασχάλες καὶ τὰ μανίκια ἔχουν τοῦτο τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικό: δὲν φθάνουν ποτέ ἕως τὸν καρπὸ, ἀκόμη καὶ στὰ ταγιέρ, ἀκόμη καὶ στὰ μαντὸ. Τὰ ντεκολτέ εἶναι βαθειά, με στρὸν γυλᾶδες. Γίνονται κατὰ βούλησι, φρόνιμα, με μίαν ἐσάρπα δεμένη ἀπὸ μέσα. Ἄλλα φθάνουν πολὺ κοντὰ στὸ λαιμὸ, παίρνουν τὸ σχῆμα τῆς ἐκλειδαρότρυπας (Ντιόρ), ἐτάζουν στὴν καρδιά (Φάθ), ἀπαρριζοῦν, τὸ πρόσωπο ἀντὶ τὸν Καστίλο).

Ὅταν ἀνεβαίνουν ψηλά, ἡ αὐστηρότητά τους γλκαίνει με γραβάτες ἀπὸ μουσελίνα (Ζάν Λαφωρί). Ἡ τάγισ παραμένει λεπτή, ἀλλὰ χωρὶς ἀκαμψία. Τὰ κορσὰς ἐφαρμόζουν καὶ μπλουζάρουν στὴν πλάτη. Φούστα στενὴ; Φούστα φαρδεῖα; Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι σημερινό, ἀλλὰ ἡ ἴσια φούστα δὲν μοιάζει καθόλου με «σαλὴνα». Φουσκώνει στὶς περιφέρειες πού διαγράφονται με σχῆμα ὀβάλ, ἐνὼ ἕνα κρυφὸ κόψιμο τὶς κάνει ἀνετες γιὰ τὸ βάδισμα. Σ' ἀντίθεσι με τὴ στενή, ἡ φαρδεῖα φούστα φαίνεται ἀπέρρινη: γίνεται ἀνφόρμ, σουρωτή ἢ με βαθειὰ πιέτες. Τὸ πλίσσ κυριαρχεῖ, ἀλλὰ ἀπὸ ἴσιο γίνεται σολεῖγ, ἀπλώνεται πάνω στὶς ἴσιες φούστες, ἀκτινοβολεῖ γύρω ἀπὸ τὴ σιλουέτα.

Τὰ βραδυνά φουστάνια παραμένουν ἐκλεκτικά: φαρδεῖα ἢ στενὴ φούστα, κοντὴ ἢ μακρὰ, ἀπὸ ὀργαντζά ἢ φαῖγ, δαντέλα ἢ μουσελίνα, μονόχρωμη ἢ ἐμπριμέ, σὲ ὅλα τὰ χρώματα, ἀλλὰ πρὸ πάντων σὲ ἀσπρο καὶ σὲ μαῦρο. Μονάχα στὰ βραδυνά ντεκολτέ παρουσιάζεται μιά ἐκλεκτὴ τασί: φαρδεῖες μπρετέλες μανικάκια, ἕνα ντραπέ πάνω στὸν ἑνα ὦμο, μιά ἐσάρπα, ὅλα αὐτὰ κά-

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΕΣ

ΣΑΛΟΝΙΚΙΑ

Νεράϊδα τοῦ Θερμαϊκοῦ, τὰ μάτια σου στὴ γαλανὴ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, με χάρι καθρεφτίζουν τὰ γινάτια σου ἀπάνω στὰ καπρίτσια τοῦ καιροῦ. Κι' ἂν τύχη ἕνας βαρδάρης νὰ φυσᾷ τὸ βλέμμα σου κυτῶ καὶ με παγώνει μ' ἂν ἐρχεται νοτιάς πού τὰ χρυσὰ τὰ νέφη του, βασιλέμα τὰ ὀργώνει, τὴν κάλμα νοιώθω πιά καὶ τὴ γαλήνη σὰν αἰνίγμα πού ὁ νοῦς μου δὲν τὸ λύνει.

Γλυκεῖες Σαλονικιές, στὴν παραλία σὰς εἶδα ν' ἀρμενίζετε με χάρι καὶ εἶδα τὸν μαλλιών τὴν ποικιλία καὶ εἶδα τόσα μάτια χαρωπὰ, πού νόμισα τοῦ Ἀβδούλ κάποιο χαρέμι τὶς ὁμορφές του ἔχει ξεμπαρκάρεϊ καὶ πῖστεψα πὼς ἔτσι σιγοτρέμει μιά καλαμιά πού ὁ ἀγέρας τὴ χτυπᾷ. Γλυκεῖες Σαλονικιές, πού τὰ κορμιά σας βεργόλιγνα, τὰ λίκνιζε τὸ βῆμα καὶ δείχνανε τὴν κάθε ἐπιθυμία σας νὰ ἐρχεται ὅπως ἐρχεται ἕνα κύμα.

Γλυκεῖα Σαλονικιά, τὸ μυστικὸ τῆς ὁμορφιάς, σὲ σένα μόνο ἀνήκει κυτῶ ἕνα γλάρο στὸ Θερμαϊκὸ καὶ φαίνεται πὼς ἡ Θεσσαλονίκη τοῦ ἔμαθε τὸν τρόπο νὰ πετᾷ με τόση, τόση χάρι γυναικεία πού με τὸ πέταγμά του νὰ ζητᾷ νὰ δείχνει πού καὶ πού, λίγη κακία, στὸ πέταγμά του ἐκεῖνο τὸ ἐλαφρὸ ρουφώντας ἕνα ψάρι στὸν ἀφρὸ ὅπως με τὴ ματιά σου τὴ γλυκεῖα τσιμπᾷς καρδιές, σκληρὴ Σαλονικιά.

Ὁ ταξιδιδῶτης

νουν τοὺς ὤμους νὰ μὴ παρουσιάζονται πιά τελείως γυμνοί.

Νεωτερισμὸς ὑπάρχει στὰ ὕφασματα: τὰ μάλλινα εἶναι πῖο σκληρά, συχνὰ σινὲ ἢ φίλ—α—φίλ. Τὸ ὠραῖο μεταξωτὸ σαντοῦγκ κερδίζει ἀκόμη ἑδᾶφος. Μιὰ ἐντελὴς καινούργια ποιότης εἶναι ὁ παφτάς—σαντοῦγκ. Στὴν ἡμέρησιὰ διάταξι βρίσκεται ἡ ὀργαντζά. Χρησιμοποιεῖται ἀκόμη καὶ στὰ μαντὸ, πλᾶί στὸ φαῖγ καὶ τὸν ταφτά, πού εἶναι ἐφέτος γιὰ κάθε ὦρα. Τὰ περυσινὰ ἐμπριμέ διαδέχονται μετὰξωτὰ πολυχρώμα, με κλοδιά καὶ χτυπητὰ λουλούδια.

Ἄν καὶ ἔχουν γίνει κλασικά γιὰ τὸ βράδυ τὸ μπλέ, τὸ μπέζ καὶ τὸ γκριζό, ὥστόσο ποτέ δὲν πῆρε τέτοια ἐξέχουσα θέσι τὸ γκριζό, σὲ ὅλες του τὶς ἀποχρώσεις. Ζωηρὰ χρώματα δίνουν τόνο σὲ ὅλα τὰ ἀξέσουάρ, χρωματίζουν τὰ φορέματα τὶς ὁμορφές ἡμέρες. Τὸ κίτρινο συνδυάζεται με τὸ γκριζό, τὸ κόκκινο διασχίζει τὸ λευκὸ, τὸ πράσινο ζωηρεύει τὸ μαῦρο, τὸ μπλέ, τὰ ροζ πηγαίνουν με ὅλα.

Πάνω στὸ σύνολο βασιλεύει ἡ λάμψ τὸν διαμαντιῶν, πού παρουσιάζονται με θρασυτητα ἀπὸ τὸ πρῶν, πάνω στὶς πῖο σοβαρὲς καὶ αὐστηρὲς περιβολές.

Ἔτσι παρουσιάζεται ἡ νέα μόδα, νεανική, ζωηρή, με πραγματικὴ ἀπλότητα στὴν ἐμφάνισι πού κρύβει ὅλη τὴν ἐκζητήσι πού ὑπάρχει στὸ κόψιμο καὶ στὶς λεπτομέρειες. (Ἀπὸ τὸ «Ζαρντέν ντε Μόντ»)

ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ ΠΟΝΩΝ

Ἐνας κύριος ἐπεσκέφθηκε γιὰ τρίτη φορὰ τὸν ὁδοντοίατρό του, γιὰ νὰ τοῦ βγάλῃ ἕνα τρίτο δόντι:

—Ἀ! Καλημέρα! τοῦπε ὁ ὁδοντοίατρός του εὐγενέστατα, μόλις ὁ πελάτης του μπῆκε μέσα στὸ ἱατρεῖο του. Ὁ δὲ κάποιος με καμμιὰ τρίτη ἐξαγωγή: —Δυστυχῶς, ναί, τοῦ ἀπάντησε, ἀπαρηγόρητος, ὁ πελάτης.

—Καθίστε, παρακαλῶ. —Νὰ καθίσω;.. Ἄλλὰ δὲν ἀκούω τὴν κόρη σας...

—Τὴν κόρη μου; ἀπόρησε ὁ ὁδοντοίατρός.

—Ναί, αὐτὴ πούπαιζε πᾶν ὥρα στὸ διπλάνο δωμάτιο, τὴν ὥρα πού μου κάνατε τὶς προηγούμενες ἐξαγωγές. Μὴν ξεχνάτε ὅτι γι' αὐτὸ τὸν λόγο ἐρχομαι πάλι σὲ σας... Γιὰ ν' ἀκούσω τὴν κόρη σας. Διαφορετικά, θὰ πῆγαῖνα σ' ἄλλον ὁδοντοίατρό. Ἡ μουσική, βλέπετε...

—Ἀ! ἔκανε ὁ ὁδοντοίατρός. Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι σὰς ἀρέσει ν' ἀκούτε μουσικὴ τὴν ὥρα πού θὰ σας βγάλῶ τὸ δόντι;.. —Βεβαίωτατα.

—Τῆς ἴδιας γνώμης εἶμαι κι' ἐγὼ, κύριε, τοῦ ἐτόνισε ὁ ὁδοντοίατρός. Πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι ἡ μουσικὴ γλκαίνει τὸν πόνο...

—Ἀκριβῶς! συμπέρανε κι' ὁ πελάτης. Τίποτα δὲν ἀνακουφίζει ἕνα μικρὸ πόνο, ὅσο... ἕνας μεγαλύτερος!

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ»

Τοῦ ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΣΜΙΚΟ ζαχαροπλαστεῖο. Ἀπόγεμα, σχεδὸν βραδάκι. Ἡ ὥρα πού ἀνάβουν τὰ πρῶτα φῶτα. Ἡ πελατεία εἶναι ἀκόμα ἀραιή. Τὸ φῶς ἐρχεται ἀπὸ λάμπες «φθορισμοῦ» καὶ δίνει κάποια μυστικοπάθεια στὴν ἀτμόσφαιρα. Καὶ οἱ φουσιγναμίες τὸν ἀνθρώπων παίρνουν κάποια ἐξαύλισι. Θυμίζουν λίγο τεχνοπλοπία τὸν πινακὸν τοῦ Γκρέκο.

Τὸ Κορίτσι πού κάθεται στὸ γωνιακὸ τραπέζακι φαίνεται θυσιζμένο στὸ διάβασμα τοῦ περιοδικοῦ του. Εἶναι μιά τσαχπίνικη κοῦκλα, πού δὲν πάτησε ἀκόμα τὰ εἰκοσι. Ξέρει καλὰ τὴ σάμπα καὶ τὴ ράσπα, ἔχει ἀντισταθὴ ἀποτελεσματικὰ στὰ ἐρωτικὰ «πυρρῶ» τὸν συνομηλικὸν τῆς ἀρσενικὸν στὰ διάφορα πάρτυ καὶ —γι' αὐτὸ ἀκριβῶς — πιστεύει πὼς πῆρε πιά τὸν «ἀέρα» τῆς Ζωῆς.

Ὁ Ἄντρας, πού μπαίνει ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ στὸ κέντρο, εἶναι ψηλός, κομψός. Κανονικὰ χαρακτηριστικά. Μιά ἀνδροπρέπεια εἶναι σφραγισμένη στὸ «ὄλον» του. Κυττάζει γύρω του μ' ἕνα βλέμμα γεμάτο αὐτοπεποίθησι, βλέπει τὸ κορίτσι θυσιζμένο στὸ διάβασμα καὶ τὸ περιεργάζεται σὰν κυνηγὸς πού παρακολουθεῖ τὸ τρυγὸν στὸ πέταγμά του. Ἐπειτα ρίχνει μιά λαθραία ματιά στὸ περιοδικὸ πού διαβάσει τὸ κορίτσι. Κάθεται στὸ διπλάνο τραπέζακι καὶ καλεῖ τὸ γκαρσόνι...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ἄκουσε, παιδί μου... Ἐνα δερμούτ, χωρὶς πᾶγο. Καί, πούσαι, ἂν καλέσουν στὸ τηλέφωνο (ἐδῶ ὤψωνε τὴ φωνή του) τὸν κύριο Μαρᾶν, τὸν συγγαφέα, εἰδοποιήσέ με... Ἐγὼ εἶμαι...

(Τὸ Κορίτσι ἀνατινάσσεται, κυττάζει με κάποιο δέος τὸν Ἄντρα. Μικρὴ σιγὴ, πολὺ «φύση», μιλῶν τὰ μάτια καὶ ἐπαρασκευάζουν τὸ ἑδᾶφος γιὰ τὶς καρδιές. Ὁ Ἄντρας χαμογελάει. Τὸ βλέμμα τοῦ Κοριτσιοῦ ἀπομακρύνεται ταραγμένο, ξεαγυρίζει ὁμῶς στὸ ἀντρικὸ χαμόγελο, ξεαγεύει, ξεαγυρίζει καί...):

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Δεσποινίς... εἶμαι βέβαιος πὼς ἔχουμε γνωριστὴ ἐμεῖς οἱ δύο...

(Ἡ ταραχὴ ἐξαφανίζεται. Τὸ Κορίτσι ξεναβρίζει τὴν αὐτοκυριαρχία του. Αὐτὴ ἡ «ἀρχή», κάπως κοινότοπη, ἀρκετὰ «ἐτεριμμένη», τῆς εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὶς πολιορκίες τὸν νεαρὸν καβαλιέρων τῆς ράσπας καὶ τῆς σάμπας. Συνεπῶς...)

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Κάνετε λάθος, κύριε. Λάθος τυχαῖο ἢ... σκόπιμο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ὁχι, δεσποινίς... Εἶμαι σίγουρος πὼς γνωρίζω. Εἶμαι ὁ...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Ὁ Μαρᾶνης, ὁ συγγαφεύς. Αὐτὸ τὸ ξέρω. Τ' ἀκούσα προηγουμένως πού τὸ εἶπατε στὸ γκαρσόνι. Ἐπιμένω, ὁμῶς, πὼς δὲν σὰς ἔχω γνωρίσει.

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Κι' ὁμῶς διαβάστε αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ κομμάτι μου...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ. Εἶμαι ταχτικὴ σας ἀναγνώστρια. Ἀλλὰ... πού τὴν βλέπετε τὴ γνωριμία;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Μά, εἶναι ἀπλούστατο. Ὑπάρχει μιά σχέση, ὑπάρχει μιά ἀρμονία μετὰξὺ μας. Εἶμαι ὁ συγγαφεύς καὶ εἴστε ἡ ἀναγνώστριά μου. Εἶμαι ὁ πομπὸς καὶ εἴστε ὁ δέκτης. Γι' αὐτὸ καὶ ἐπεξήγησα νὰ συζητήσουμε — δὲν τὸ καταλάβατε;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (νοιώθει ἕνα φοβερό τράκ): Κάτι ἄλλο καταλάβα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Τί; ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Ὅτι καμουφλάστε τὴν ἀλήθεια.

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Καὶ παιὰ εἶ-

να ἡ ἀλήθεια; ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Ὅτι βλέπετε στὸ πρόσωπό μου τὴν εὐκολὴ «κατάκτησι»!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (συλλογίζεται): Τὸ τρυγονάκι χτυπᾷ τὰ φτερά του γιὰ νὰ ξεφύγῃ... (καὶ λέει δυνατὰ): Στὸ πρόσωπό σας βλέπω τὸ κορίτσι πού σκέπτεται... Χαίρομαι τὸ διανοητικὸ κορίτσι.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Ὁστε... μιά ἀπλὴ περιέργεια σὰς ἔκανε νὰ ἐπιζητήσετε τὴ συζήτησί μας; (στὰ λόγια τῆς ὑπάρχει ὁ πικρὸς τόνος τῆς νεογέννητης ἐθελυκότητος) πού προσβάλλεται).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἀρπάζει τὴν εὐκαιρία): Εἶναι κάτι ἄλλο πῖο σοβαρό... (κατὰ παραγγελίαν «ὄνειροπόλος»). Εἶναι ἡ ἀναζητήσι. Εἶναι ἡ Ἐλπίδα πὼς θὰ βρῶ σὲ σας κάτι, πού τὸ ἐψάχνα ἀπὸ καιρὸ... (καλοζυγισμένη παύσις). Μοιάζω, βλέπετε, με τοὺς ψαράδες τὸν μαργαριταρίων. Ἀνοίγουν κοχύλια, χιλιάδες κοχύλια, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζονται. Σὲ κάποιο θὰ βροῦν, ἐπιτέλους, καὶ τὸ μαργαριτάρι.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Κι' αὐτὸ τὸ «μαργαριτάρι» τὸ ἀναζητήσατε σὲ πολλές ἄλλες πρὶν ἀπὸ μένα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σὰν τροπαιοῦχος, πού ἀποφεύγει ἀπὸ μετριωσύνη νὰ μιλήσῃ γιὰ τὰ τροπαιὰ του): Ὅελο ν' ἀποφύγω τὴν ἀπάντησι...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Σὰς τρομάζει ἡ ἐλλικρινεῖα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ἐ, λοιπὸν, ναί! Τὸ ἀναζητήσα σὲ πολλές — ἄλλες ὁμορφές, ἄλλες μέτριες, ἄλλες ξανθές, ἄλλες μελαχροινές. Ὅλες διαφορετικὲς μετὰξὺ τους κι' ἕνα τὸ κοινὸ τους γνώρισμα: ρηκές, ἀδείες! (με ἐμφανικὸ «μελετημένον» πάθος): Ξέρετε, σέίς, καμμιὰ γυναικὴ ἀλλοιώτικη ἀπ' αὐτές; Μπορεῖτε νὰ μοῦ τὴ δείξετε; Πᾶς; Ἀνοίγετε τὴν τσάντα σας; Ὁ μὸς δείξετε μῆπως τὴ φωτογραφία σας; Ἀχ, μακάρι νὰ ἦταν ἔτσι!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με τὴ συγκίνησι πού βλέπει τὸν Μουσούρη σὲ ρόλο ἀπελατισμένου ἐραστή): Μά... τί σὰς κάνει νὰ νομίζετε, πὼς θὰ βρῆτε σὲ μένα, αὐτὸ πού δὲν βρῆκατε σὲ χιλιάδες ἄλλες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἀργά): Τὸ κορίτσι πού ἀγάπησε τὸ συγγαφέα, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ νοιώσῃ καὶ τὸν ἀνθρώπο! (Πολὺ

ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΙ ΖΕΣΤΕΣ

Ἦρθε πιά ἡ ἐποχὴ τοῦ φορέματος. Χωρὶς παλτό, χωρὶς ζακέτα, τὸ φουστάνι πού θὰ φορεθῇ ἀν—τάιγ, πρέπει νὰναι προσεκτικὰ ραμμένο, με ὠραῖο σχέδιο καὶ ὠραία γραμμὴ. Γιατὶ τώρα θὰ φανῇ, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἡ κάθε του λεπτομέρεια. Τὸ μοντελάκι πού σὰς δίνουμε, δὲν φοβάται καὶ τὶς πῖο δυνατὲς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Κυττάξτε το, δὲν ἔχει πολλὰ στολίδια, κι' ὁμῶς, πόσο κομψὸ εἶναι. Μιά καμπύλη γραμμὴ εἶναι τὸ ἀνοῖγμα τοῦ κορσᾶς, εἶναι. Μιά καμπύλη γραμμὴ εἶναι καὶ τὸ ἀνοῖγμα τῆς φούδας. Μιά καμπύλη γραμμὴ εἶναι καὶ τὸ ἀνοῖγμα τῆς μᾶστας, με ὅκτα κομψιὰ, κάτω ἀπὸ τὰ ὅποια ἀνοίγει μιά βαθειὰ πῖετα. Μανίκια κοντὰ ζαπνέ. Ἐνα ψάθινο καπελάκι, ἄσπρα γάντια, συμπληρώνουν τὸ ἀνοῖξιότικο ντύσιμο καί... εἰσθε ἐτοιμὴ γιὰ τὸ δρόμο.

κοντὰ τῆς): Ἀς μὴ χάνουμε καὶροῦ... Ἀς συνεχίσουμε πῖο ζωντανὰ τὴν ἱστορία μας, πού ζωντανὰ τὸν πολὺν καιρὸ — ἀρχίζω ἀπὸ πολλὸν καιρὸ — ἀπὸ τότε πού διαβάσατε τὶς ἰδέες μου... (τῆς πᾶνει τὸ χέρι). Ἀῖριο στὶς ἐξῆς ἐδῶ.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (τραβάει τὸ χέρι τοῦ με κάποιο ρίγος): Ὁχι! (στιγμὴ, ταραγμένη σκέψις): Ὁχι ἐδῶ! Καλύτερα στὸ... στὸ ἀγαλμα τοῦ Κωνσταντίνου, στὸ Πάρκο...

(Κυττάζει τὸ «μπρασέλε» τῆς. Εὐτυχῶς ὁ νεαροῦλης σύντροφος τῆς ράσπας ἀργήσει νάρθη. Καλύτερα ἔτσι. Καὶρός πιά νὰ τελειώσουν τὰ «παχνίδια» καὶ ν' ἀρχίσουν τὰ «σοβαρὰ αἰσθημα» μ' ἕνα τέτοιο θαυμασιὸ ἀντρα. Παίρνει τὴν τσάντα τῆς καὶ φεύγει βιαστικά).

(Ὁ Ἄντρας μένει κι' ἀνάδει

τσιγάρο. Σὲ λίγο φτάνει κι' ὁ ἀναμενόμενος φίλος).

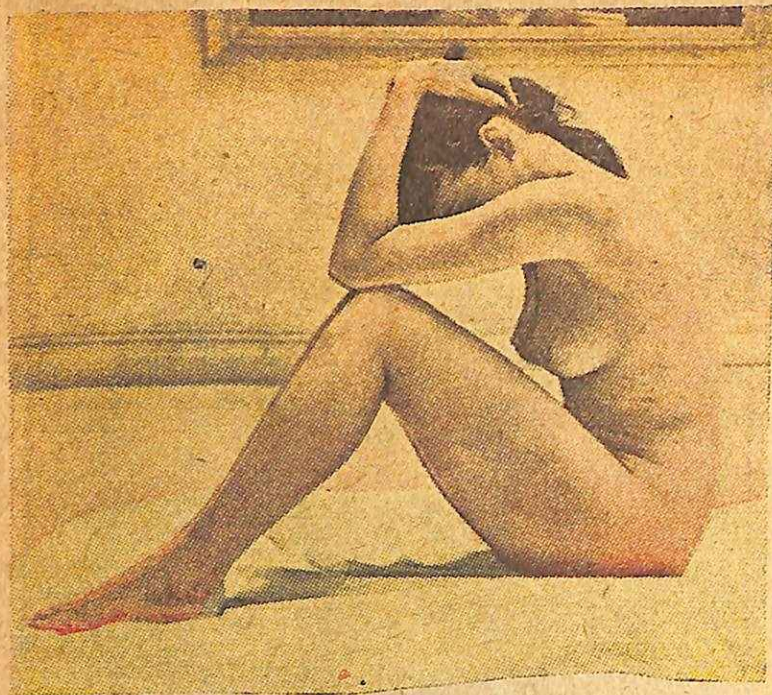
Ο ΦΙΛΟΣ: Ἀργησα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Μπα, δὲν πειράζει. Δὲν χάθηκε ὁ καιρός. Μιά μικρούλα ἐφυγε τώρα ἐνθουσιασμένη, γιατί γνώρισε τάχα, τὸν συγγαφέα Μαρᾶν!

Ο ΦΙΛΟΣ: Πλαστοπροσώπια, δρε ἀφιλότιμη;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Τὴν εἶδα πού τὸν διάβαζε με προσοχὴ. Καὶ μὸς χρειάζοταν ἕνα πρόχειρο δόλι γιὰ νὰ χτυπήσω. Ἡ μικρούλα εἶναι, βλέπετε, ἀπὸ τὰ νεαρά ἐκεῖνα τρυγονάκια, πού μόλις ἀρχίζουν τὰ δειλά τους φτερογιάματα ἐξω ἀπ' τὴ φωλιά. Καί, ξέρετε, χτυπιούνται στὸ φτερο τὸσο εὐκόλα... τόσο εὐκόλα...

ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΠΟΔΙΑ

ΟΙ ΦΟΥΣΤΕΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΝΤΕΣ. ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΛΟΙΠΟΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΑ ΠΟΔΙΑ

ΚΑΙ άλλοτε ασχολήθηκε η «Γυναίκα» με αυτό το ζήτημα. Δεν είναι όμως ασκοπο να επανέλθουμε, γιατί πολλές είναι οι γυναίκες που νοιώθουν στενοχώρια επειδή τα πόδια τους δεν είναι τέλεια.

Μπορεί να καλύτερευση άραγε αυτό το κακό; Μάλιστα, μπορεί. Δεν σας λέμε φυσικά ότι θα μπορέσετε να συναγωνιστήτε την Μπέτυ Γκρέμπλ. Σας υπενθυμίζουμε όμως, ότι μπορείτε να δώσετε καλύτερο σχήμα στους αστραγάλους και τις κνήμες σας με ώρισμένες ασκήσεις.

Οι χονδρές γάμπες συνοδεύονται φυσικά με μία γενική τάση του οργανισμού προς το πάχος. Αν λοιπόν φροντίσετε να ελαττώσετε το βάρος σας με μίαν έξυπνη και λογική δίαιτα και γυμναστική, θα κατορθώσετε να αποκτήσετε και λεπτότερες κνήμες.

Συμβαίνει μερικές φορές να παχαίνουν τα πόδια, χωρίς να παχαίνει και το υπόλοιπο σώμα. Το έντοπισμένο αυτό πάχος μπορεί θαυμάσια να ελαττωθεί με ένα καλό και τεχνικό μασάζ, όταν, έννοείται, δεν είναι πάχος που απαιτεί την προσοχή του Ιατρού.

Η συχνότερη αιτία γι' αυτό το φούσκωμα των κνημών είναι η κακή κυκλοφορία του αίματος, που μπορεί να καλύτερευση αίσθητά με το μασάζ.

Σε όλιγώτερο σοβαρές περιπτώσεις, είναι σωτήριες οι ασκήσεις στο σπιτιού, αν γίνονται σε κανονικές ώρες και με συνέπεια. Γιατί, το να κάνετε τη μία μέρα ασκήσεις και να τις διακόπτετε την επομένη, δεν ωφελεί σε τίποτα.

ΜΙΑ άλλη άσκηση για τη βελτίωση της κυκλοφορίας των κνημών, είναι να ξαπλώνεσθε ύπτια στο κρεβάτι, στηρίζοντας τα πόδια σας στον τοίχο ή στο κεφαλάρι, σε επίπεδο υψηλότερο από το επίπεδο του κεφαλιού σας.

Μείνετε σ' αυτή τη στάση πέντε λεπτά και κατεβάστε τα πόδια σας. Αφήσατέ τα έτσι ίσια και κατεβασμένα άλλα πέντε λεπτά και ύψωσατέ τα πάλι άλλα πέντε λεπτά. Αυτή την άσκηση πρέπει να την επαναλαμβάνετε όσες φορές βρίσκετε καίρο.

Για να λεπτύνουν οι αστραγάλοι σας, ξαπλώστε και περιστρέψτε το κάθε πόδι ξεχωριστά με κυκλική κίνηση, ώσπου να αισθανθήτε ένα τέντωμα στους μύς. Να περπατάτε επίσης με τις μύτες των ποδιών μέσα στο σπύτι, όσες φορές το θυμόσαστε.

ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΤΩΡΑ με ποιο τρόπο μπορείτε να κολακεύσετε τα πόδια σας, φορώντας τα κατάλληλα παπούτσια και κάλτσες.

Το πόδι κολακεύεται εξαιρετικά με τις λεπτές κάλτσες. Άλλα η διαφάνειά τους επιβάλλει να έχετε καθαρό και απαλό δέρμα, που να αξίζει τον κόπο να διαφάνεται κάτω από το λεπτότατο νάυλον.

Με τις ασκήσεις και ένα καλό μασάζ, με μία καλή κρέμα, μπορείτε να διατηρήσετε το δέρμα των κνημών σας απαλό και στο φυσικό του χρώμα. Αν έχετε τρίχες, υπάρχουν πολλοί τρόποι για να απαλλαγείτε απ' αυτές. Ο απλούστερος, είναι να τρίβετε τις τρίχες με ελαφοόπτετρα. Πρέπει όμως να τις θγάξετε μαλακά και να τρίβετε άμεσως κατόπιν το μέρος με καλή κρέμα, για να μαλακώνει

ή ερεθισμένη επιφάνεια του δέρματος.

Αν δεν έχετε τόσο λεπτές κνήμες, να προτιμάτε τις σκουρότερες κάλτσες. Φυσικά, δεν πηγαίνει μία σκούρα κάλτσα με ανοικτόχρωμο φόρεμα, αλλά και τότε πρέπει να αποφεύγετε τα πολύ ανοικτά ροζέ χρώματα.

Η ψηλή φτέρνα στην κάλτσα δείχνει τους αστραγάλους πιο λεπτούς. Το ίδιο και τα παπούτσια με τα σκαμμένα ψίδια.

Τα ψηλά τακούνια είναι πιο κολακευτικά από τα χαμηλά. Αν όμως στέκεσθε όρθια πολλές ώρες την ημέρα, τα ψηλά τακούνια μάλλον θα σας βλάψουν. Όταν αγοράζετε καινούργια παπούτσια, προσέχετε ιδιαίτερα το σχέδιο που έχει η φτέρνα τους. Μπορείτε να αποκτήσετε παπούτσια που να σας κάνουν ωραίο πόδι αν δώσετε την προσοχή που πρέπει στην έκλογή σας.

Ο ΤΡΟΠΟΣ που πατάτε είναι σπουδαίος συντελεστής για την ομορφιά των ποδιών σας. Τα στραβοπατημένα παπούτσια, τα φαγωμένα τακούνια, δεν είναι μόνον άσχημα. Είναι και ανθυγιεινά, γιατί το αδιάκοπο βάδισμα με τη μία πλευρά του ποδαριού, ή το βαρύ βάδισμα μονάχα με τις φτέρνες, αναπτύσσει ώρισμένους μύς, ενώ θέτει σε άχρηστία μερικούς άλλους. Έτσι, τα πόδια χάνουν το καλό τους σχήμα.

Οι ασκήσεις θα διορθώσουν κάθε αδυναμία που υπάρχει στα πόδια σας. Το χωρίς ίσοροπία βάδισμα όμως δείχνει παπούτσια που δεν εφαρμόζουν. Μη νομίζετε πως τα μέτρα των παπουτσιών που είχατε πριν από μερικά χρόνια, εξακολουθούν να είναι τα ίδια με τα σημερινά σας. Ζητάτε να σας παίρνουν τα μέτρα σας κάθε φορά που φτιάχνετε παπούτσια. Ένα νούμερο λίγο μεγαλύτερο δεν θα χαλάσει διόλου την κομψότητα του ποδιού σας αν το παπούτσι έχει ωραίο και καλοκαμωμένο σχέδιο. Αντίθετα, θα το όμορφη.

Η ΠΡΩΤΗ ΚΙ' Η ΣΤΕΡΝΗ

Η πρώτη αγάπη κι' η στερνή που συχνοφέρουν γύρω συναπαντήθηκαν κι' οι δυο στης νιόπαντρης τη θύρα. Η πρώτη ανήσυχη κρατεί χρυσοπλεγμένα τέλια κι' έχει στα μάτια δάκρυα, στα χείλη χαμογέλια, κι' άλλοι' αναθαρρεύοντας τα τέλια της απλώνει κι' άλλοτε πάλι ντροπαλή τα μάτια χαμηλώνει.

Αυτ' είν' η πρώτη. Μά η στερνή, και πριν μίληση ακόμη, δείχνει βαθειά στα μάτια της την έγνοια και τη γνώμη, και στέκει στέρεα και πατεί σαν να σηκώνη βάρος κι' έχει της έγνοιας τη θωριά, της γνώμης της το θάρρος. Κι' εἶπεν η πρώτη στη στερνή: «Σ' έμ' χρωστά έκεινη τα χάρδια, π' ο καθρέφτης της στην όψη παραδίνει. Έγώ την έπρωτόμαθα με παιγνιδάκια τόσα τη γλύκα του αναστεναγμού και των ματιών τη γλώσσα... Έγώ της έπρωτάνοιξα του νου τα μονοπάτια, της έδειξα από μακριά του πόθου τα παλάτια που τα φωτίζει ολόχρυσα η έλπίδα πέρα ως πέρα. Σού, τί της έκανες;» — Έγώ την έκανα μητέρα!

ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ

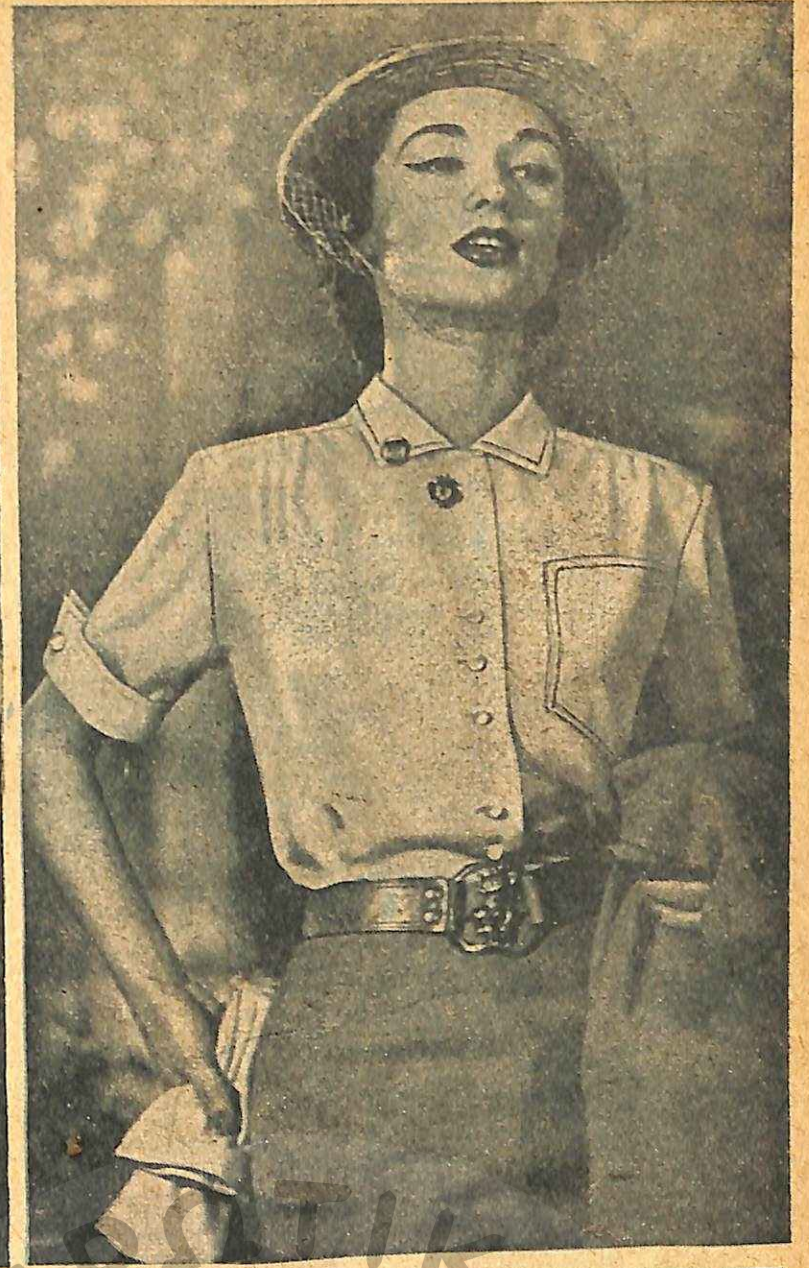
ΚΑΜΕΤΕ ΤΟΝ ΆΝΔΡΑ ΣΑΣ ΝΑ ΚΟΨΗ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ

Καπνίζει πολύ ο άνδρας σας και ο καπνός τον πειράζει. Τον έχει συστήσει ο γιατρός να κόψει το τσιγάρο και εκείνος ανεύεται ή δεν μπορεί να συμμορφωθεί προς τη συμβουλή του γιατρού; Θέλετε να τον κάμετε χωρίς να το ξέρει, να κόψει το τσιγάρο; Ίδου ένας απλός τρόπος:

Βρήτε τον τρόπο να τον κάμετε να παίρνει τρεις φορές την ημέρα από είκοσι την κάθε φορά σταγόνες «Ροντανάντ ντι ποτάσσιου» — θα το βρήτε στα φαρμακεία. Το φάρμακο αυτό προσδίδει μία πολύ κακή γεύση στον καπνό και στα οινόπνευματώδη ποτά. Στην έτικετα του φιαλιδίου δεν αναφέρεται καμμία αντικαπνιστική ή αντιαλκοολική ένδειξις του κι' ούτε και στην οδηγία χρήσεως που συνοδεύει το φιαλίδιο. Μπορεί να χορηγηθεί σε άρρωστο, ο οποίος ενδιαφέρεται για κάτι αντισκληρωτικό.

Υπάρχει ακόμη ένα οδοντοτρίμμα, φτιαγμένο με βάση τα άλατα του αργύρου, που δίνει στον καπνό μια πολύ δυσάρεστη όσμη, που διαρκεί πολλές ώρες. Αν ο καπνιστής θελήσει να ξεπλύνει το στόμα του μετά το οδοντοτρίμμα δυο - τρεις φορές την ημέρα, έχει σωθή.

Μπορείτε ακόμη να χρησιμοποιήσετε, αν ο ασθενής συγκατατεθεί, μία διάλυσι νιτρικού αργύρου σε αναλογία 1 προς 100. Άρκει να ρίξετε μισή κατalia του γλυκού από τη διάλυσι αυτή μέσα σε ένα ποτήρι νερό, να κάμετε δυο-τρία μπουκώματα, και να το φτύσετε...

ΜΕ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙ ΠΡΩΙ, ΜΕΣΗΜΕΡΙ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Έπ' άνω: Από μεταξωτό ύφασμα ή από ποπλίνα, το πουκαμισάκι αυτό φοριέται ανοικτό ή κλειστό, ανάλογα με την περίσταση. Η ώραία εφαρμογή του πουκαμισού, οφείλεται στην ελαφριά σούρα που αρχίζει κάτω απ' τη ραφή του ώμου. Η ραφή αυτή έρχεται λίγο χαμηλότερα απ' τον ώμο, εμπρός, και δίνει την εντύπωση ενός πολύ μικρού γωμίτη. Τα κοψατά ρεδέρ

των μανικιών, το τσεπάκι με το διπλό γαζί, τα πέτα κι' ο γκάς, δεν έχουν μεγάλη πρωτοτυπία, δίνουν όμως πολλή χάρη. Κάτω: Μία μικρή πιάτ με δυο κουμπιά, κλείνει το μύτερό γιάκα της πρωτότυπης αυτής μπλούζας. Το ιδιότροπο μπροστά ανοίγμα, κλείνει με τρία κουμπιά. Τα μανίκια είναι ζαпонέ. Όμως μία φαρδιά πιέτα, γαζωμένη στον ώμο κι' ελεύθερη πάσα κάτω, κάνει να φαίνονται σαν να ναι κολλητά.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ...

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ ΑΘΗΝΩΝ.— ΤΟ ΝΕΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ «ΣΠΗΚΕΡ».— ΔΙΣΚΟΙ ΣΤΗΝ... ΤΥΧΗ.— «ΔΙΑΚΟΠΤΟΜΕΝΗ ΤΗΝ... ΒΡΟΧΗΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ».— ΤΙ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΜΙΑ ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ

Κάποτε ζητούσαμε «Γαλάτεια» και μίαν «καλύβη» — και δεν βρίσκαμε... Γαλάτεια, Σήμερα ζητάμε «Ραδιόφωνο» και μίαν «καλύβη» — αλλά δεν βρίσκουμε «καλύβη»! Γιατί «ραδιόφωνο» υπάρχουν «αφθονά», «Πλημύριον» την «Αγορά», «Ραδιόφωνα» όλων των ειδών, όλων των μεγεθών, όλων των «συλλογών» και όλων των «Εθνών», «Πραγματικά», δεν έμεινε καλύβη, χωρίς ραδιόφωνο — Πολλοί βολεύονται και με τα «έγχωρια», που παίρνουν μόνον τοπικούς Σταθμούς.

Το ραδιόφωνο έγινε απαραίτητο στη ζωή μας, είναι το πιο «στοιχειώδες επίπλο» κι' απ' τις «καρέκλες κι' απ' το τραπέζι» κι' απ' την «ντουλάπα». Θέλετε «παιδιά»; Θέλετε «ρεμπετίκο»; Θέλετε «σάμπα»; Θέλετε «Μπετόν»; Τσάκ. Το κουμπι. Και σάς... έρχεται. Και στα ενδιαφέροντα: «Ιατρικές συμβουλές», «Ιστορικές διηγήσεις», «Ειδήσεις», «Θέατρο», «Γυμναστική». Τα πάντα «από ραδιόφωνα». Και σχεδόν τάχουμε τσάμπα. Και — στο ρωμείο είμαστε — πλάϊ στο... κρεβάτι μας.

Πώς λοιπόν να μην μπη σε κάθε σπίτι το ραδιόφωνο; «Αν μάλιστα προσθέσουμε και τις «εύκολες» πληρωμές» — όλα με δόσεις! — καταλαβαίνουμε γιατί το ραδιόφωνο, παρά την οικονομική κρίση που περνάμε, κινείται να γίνει απαραίτητο ακόμα και στα «σαρδία» των τσιμπαναριών μας!

Δεν υπάρχει μαγαζί, εργοστάσιο, καφενείο, χωρίς «ράδιο». «Αλλά και στα «λεωφόδια», και στα «περίπτερα» και στα «φαρμακεία», έχει πλέον «είσχωρήσει». Λίγο ακόμα και θα το δούμε και σε... γραφεία κηδεών!

ΙΣΟΤΙΜΙΑ ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ

Παράλληλα, έχουμε αποκτήσει και μία «ντουζίνα» περίπου ραδιοφωνικών σταθμών. «Η πρωτεύουσα και του πιο καθυστερημένου νομού της Ελλάδας», φιλοδοξεί να ιδρύσει δικό της ραδιοσταθμό. «Ετσι, δημιουργήθηκε ένα νέο επάγγελμα. Το «πάγγελμα του Σπηκερ». Τέ «ταού», «θέβαια», «έγινε άμεση» και «ήτης». Μ' αλ-

λα λόγια, οι γυναίκες σπηκερ έχουν «επαξίως» εγκατασταθεί εμπρός στο μικρόφωνο. Και με πλήρη Ισοτιμία.

Τουλάχιστον εδώ, τα δικαιώματα της γυναίκας είναι ανεγνωρισμένα, χωρίς «περίεργα» — ανταγωνισμό των δύο φύλων...

ΕΑΝ ΥΠΗΡΧΕ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

Καθώς πηγαίνουμε στον Ραδιοφωνικό Σταθμό «Αθηνών», αναρωτιόμαστε αν οι τόσες δελουίνες φωνές που ακούγονται κάθε μέρα στο ραδιόφωνο, αν τιποσώπευον ανάλογο... πομπό. Λίγο-πολύ, έχει μείνει αχαλίνωτη η φαντασία μας. «Η αίσθησις της ακοής προσπαθεί να «εναρμονισθή» με την αίσθησις της όρασής.

Για την ώρα βλέπετε, δεν υπάρχει στον τόπο μας η θαυματουργός τηλεόρασις, ώστε να κάνουμε άμέσως σύγκρισιν μεταξύ φωνής και προσώπου.

Ευτυχώς, μόλις δρισκόμαστε στον «θάλαμο αναμονής», όπου βρίσκονται συγκεντρωμένοι οι σπηκερ μας — άντρες και γυναίκες — δεν απογοητεύεται καθόλου, μα καθόλου, η όρασί μας. Και οι δώδεκα γυναίκες σπηκερ — οι άνδρες δ' μην παραπονούνται, δεν είναι σήμερα το «αντικείμενο» της έρευνής μας — δεν έχουν κανένα λόγο να μην θέλουν την εγκατάστασι μηχανημάτων τηλεόρασις στους θαλάμους των εκπομπών.

Όπερ αποδεικνύεται, ότι η

Εδώ, σιδηροδρομικός σταθμός «Αθηνών»...

Σταμάτησα με τη βροχή...

Όραία η άσχημη...

φωνή, εκπροσωπεί, κυριολεκτικώς, την Γυναίκα!

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Στους διαδρόμους του σταθμού, ένα πλήθος υπαλλήλων, καλλιτεχνών, συνεργατών, πηγαίνει, συζητεί, κάνει πρόβες στην... φωνή του. Πάνω σε μία πόρτα διαβάσαμε: «Αίθουσα εκπομπών». Καλά, έτσι, γιατί δεν κάνουν ήσυχία; «Εμείς κρατάμε ως και την αναπνοή μας, μήπως και μεταδοθί στα τέσσαρα σημεία του ορίζοντος.

Μην φοβόσαστε, μάς καθησυχάζει κάποιος μεμνημένος στα ραδιοφωνικά μυστήρια. Οι θάλαμοι των «Εκπομπών» είναι αδιαπέραστοι από τους θορύβους. Τα τοιχώματά τους, έχουν κατασκευασθί με διάφορα μίγματα, με στρώμα φετού, με πανί, μ' ελαφρόπετρα κι' έχουν κλιμακωτή επιφάνεια για ν' απορροφάται ο ήχος και ν' αποφεύγεται ο αντίλαλος. «Επίσης το πάτωμα, είναι στρωμένο με χαλιά. Όποιοι βρίσκονται εκεί μέσα, ακούγεται απ' όλο τον κόσμο, αλλά δεν ακούει... κανένας!

Ο ραδιοφωνικός Σταθμός «Αθηνών», διαθέτει πέντε συνολικά θαλάμους εκπομπών. Δύο μικρούς για τις διηγήσεις. Δύο μεγαλύτερους, για τις «ζωντανές εκπομπές» — συναντήσεις, θεατρικές σκηνές κ.λ.π. — και έναν με δυο «πικάπ» για την αναμετάδοσιν δίσκων γραμμοφώνων...

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΑΝΤΟΥ!

«Η γυναίκα έχει καταλάβει — όπως λέγεται στην στρατηγικήν — επίκαιρες θέσεις στην όλη λειτουργία του ραδιοσταθμού μας. Μόνο με τα μηχανήματα δεν ανακατεύεται. Σε όλες τις άλλες υπηρεσίες, δίνει το «παρών» και ιδιαίτερα, εμπρός στο μικρόφωνο. Το κατάλληλο... φύλλον στην κατάλληλη θέση!

«Αρκέτες εκπομπές — ίσως πάνω απ' τις μισές — τις έχουν αναλάβει γυναίκες. Είναι η κ. «Αντιγόνη Μεταξά» επί κεφαλής της «ώρας του παιδιού». Είναι η κ. Γεωργιάδου, το έτερον ήμισυ του συμπαθούς Νικολάκη στην εκπομπή «Εμείς και οι άκροατάί μας». Είναι η κ. Ρηγοπούλου, στην ώρα της νοικοκυράς. «Η ίδια έχει αναλάβει κι' άλλες εκπομπές, τόσο που δεν της μένει αρκετός και-

ρός για ν' ασχοληθί με το δικό της νοικοκυριό!

Φυσικά, πολλές γυναίκες χρησιμοποιούνται και στις διάφορες υπηρεσίες του Σταθμού που κι' αν δεν φθάνουν εμπρός στο μικρόφωνο, συντελούν με την εργασία τους στην άριστη απόδοσι του προγράμματος...

ΣΤΗΝ ΒΑΒΕΛ ΤΩΝ ΔΙΣΚΩΝ

Μπαίνουμε σε μία μακρόστενη αίθουσα γεμάτη ράφια. «Εδώ είναι η «βιβλιοθήκη». Σ' αυτό το τμήμα υπάρχουν είκοσι δυο χιλιάδες δίσκοι και... όκτω γυναίκες που τους διαχειρίζονται.

— Πώς τα διατάξετε πέρα με τόσους δίσκους, ρωτάμε την επί κεφαλής του τμήματος, δίδα Καραζήση.

— Τους έχουμε ταξινομήσει ανάλογα με το είδος τους, μάς απαντά χαμογελώντας. Σε άλλο μέρος βρίσκονται οι «μουσικές δωμάτιους», σε άλλο τα «ελαφρά συγκροτήματα», σε άλλο οι «παλιές μουσικές επιτυχίες». «Ωστόσο, μόνον οι μισοί δίσκοι είναι εν χρήσει. «Ενα μεγάλο μέρος απ' αυτούς είτε κατεστράφη, είτε είναι γερμανικά θούρια — κληρονομιά της κατοχής.

— Έχετε μόνο δίσκους με μουσική;

— Όχι. Διαθέτουμε και δίσκους με ήχους. Π.χ. «Έχουμε δίσκους με... χειροκροτήματα, με «αερομαχίες», με «βυζέλες», με «βομβαρδισμούς» και με «βροχή». Πρέπει να σημειώσετε, ότι οι άλλοι ραδιοσταθμοί της Ελλάδας, δεν μπόρεσαν ακόμη να οργανώσουν πλήρη «βιβλιοθήκη» γι' αυτό τους δανειζόμαστε τακτικά δίσκους...

ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ

— Όταν αναγγέλλη η σπηκερ ότι θ' ακούσουμε δίσκους στην τύχη, πραγματικά, διαλέγετε δίσκους στην τύχη;

— Θα σάς πω τό... μυστικό μας. Την τύχη των άκροατών και των δίσκων την κανονίζει το τμήμα μας. Φροντίζει «θαλαδί», διαλέγοντας τους δίσκους να δίνεται η εντύπωσις της... τύχης, αλλά συγκρώνως, να παρουσιάζεται μία μουσική ποικιλία με κάποιαν «γραμμή»...

Βλέπετε, τα γούστα των άκροατών είναι διάφορα — όσα και οι δίσκοι. Καταβάλλεται λοιπόν, προσπάθεια να ικανοποιηθούν όλοι και συγκρώνως, να καλλιεργηται το γούστο τους. «Η εργασία στην «βιβλιοθήκη» γίνεται αποκλειστικά από γυναίκες και μ' θεωρηθί καθόλου εύκολη. Απαιτείται μεγάλη μουσική μόρφωσις και παρακολούθησι των διαθέσεων των άκροατών. «Επίσης, σ' αυτό το τμήμα, σημειώνονται οι δίσκοι που παίζονται για ν' αποφεύγονται οι επαναλήψεις σε κοινά διαστήματα...

ΟΙ «ΣΠΗΚΕΡ»

Όπως είναι εύοντο, η πιο «επική» θέση στον Σταθμό είναι το μικρόφωνο. Είπαμε και στην αρχή, πως οι γυναίκες ε-

Δίσκοι στην τύχη...

χουν αναδειχθί σε πρώτης σειράς σπηκερ. «Εμείς οι αγαπητοί των άκροατών», όταν ακούμε αναπαιτικά την δελουίνην, καθαρή φωνή τους απ' το ραδιόφωνο, σπάνια φανταζόμαστε πόσες ικανότητες χρειάζεται αυτή η δουλειά.

Πρώτα-πρώτα, εκτός απ' το «μετάλλο της φωνής», είναι απαραίτητη μία πλούσια μόρφωσις. «Η καλή ανάγνωσις θεωρείται το τελευταίο προσόν. «Ο τρόπος της αποδόσεως ενός κειμένου, έχει μεγαλύτερη σημασία. «Αλλοιώς θα διαβαστούν οι ειδήσεις, αλλοιώς οι διηγήσεις φιλολογικώς περιεχόμενου, αλλοιώς οι συνταγές της μαγειρικής.

Πρέπει, λοιπόν, να χρωματίζεται ανάλογα κάθε φράσις, κάθε λέξις. Και να διατηρείται ο ρυθμός. «Η απαλότητα στον ήχο της φωνής. «Οι ατά, μπορούν να τα πετύχην μόνον όποιοι διαθέτει ειδικό ταλέντο. Κι' οι σπηκερ μας, έχουν και με το παραπάνω, ταλέντο εκφωνητριών.

Πολλές φορές, τους δίνεται να εκφωνήσουν ένα κείμενο, χωρίς να τους μείνη καιρός να το διαβάσουν. Δεν προφταίνουν. Και πόσο απαιτητικοί είναι οι άκροατάί. Σε μία λέξι να σκοντάψη η σπηκερ, δυσανασχετόν.

ΟΧΙ, ΙΔΕΩΔΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Οι συνθήκες της εργασίας των σπηκερ δεν είναι ιδεώδεις. Οι θάλαμοι των εκπομπών, δεν αερίζονται καθόλου. «Επειτα, ο Σταθμός, εργάζεται σχεδόν όλες τις ώρες και όλες τις μέρες. Οι σπηκερ τυχαίνει, όταν έχουν βάρδια, να δουλεύουν και την ημέρα του Πάσχα και την Πρωτοχρονιά και τα Χριστούγεννα. Μά το χειρότερο είναι ότι παρ' όλα τα προσόντα τους, παρ' όλες τις προσπάθειές τους, αμείβονται μόνο με όκτακόσιες χιλιάδες τον μήνα.

Μεταξύ των εκφωνητριών είναι η κ. Λαουτάρη, η αξέχαστη πρωταγωνίστρια της «Ελληνικής Μουσικής Σκηνής», η δίσ Λαζοπούλου, στέλεχος του θιάσου Μουσούρη, η γναστή τραγουδίστρια «Εφη Πόλυ», η κ. Πηνιότογλου, η κ. Παϊσιού, η κυρία Μοσχάκη Νικολέττη...

Σε τί εκπομπές προτιμούνται οι γυναίκες — σπηκερ; — Εκτός από τα δελτία των πολιτικών ειδήσεων, απαντούν.

στις άλλες εκπομπές χρησιμοποιούνται είτε μόνο γυναίκες, είτε σε συνεργασία με τους άνδρες εκφωνητές. «Αν και πολλοί ξένοι ραδιοσταθμοί, ακόμα και στα δελτία Ειδήσεων, χρησιμοποιούν σπηκερ κι' απ' τα δυο φύλα...

«ΠΑΡΑΔΡΟΜΕΣ ΓΛΩΣΣΗΣ»

Φυσικά, όσο και να προσέχη κανείς, θα τύχη κάποτε, μπρός στο μικρόφωνο να πάβη «παραδρομή της γλώσσας». Συχνά, όταν σκοντάψη ένας ή μία σπηκερ σε μία λέξι, παθαίνει τέτοιο τράκ που μπερδεύεται ή γλώσσα και δυσκολεύεται να προχωρήση. «Αλλοτε πάλι γίνονται και λάθη που τα βρίσκουν «έκ των ύστερων», όταν δεν «υπάρχη τρόπος επανορθώσεως.

«Ετσι, τον Ιούνιο του 1949, ενώ γινόταν η αναμετάδοσις της Συναντίας απ' το θέατρο του «Ηρώδου του Αττικού», ξαφνικά, έπιασε βροχή κι' η συναυλία σταμάτησε. Τότε, οι άκροατάί πληροφορήθηκαν το γεγονός ως εξής:

— «Ανακαζόμεθα να διακόψωμεν... την βροχή λόγω της συναυτίας της Κρατικής Όρχης στρας «Αθηνών!

Μιάν άλλη μέρα, στον θάλαμο αναμονής, οι σπηκερ μας, άνδρες και γυναίκες, σχολιάζαν κάποιο συνταρακτικό σιδηροδρομικό δυστύχημα που συνέβη, με πολλά θύματα. «Όπου, εκείνη τη στιγμή, έρχεται η ώρα, ένας απ' τους σπηκερ να πησ στο μικρόφωνο να μεταδώση τις ειδήσεις. Κι' επηρεασμένης καθώς ήταν απ' τη συζητήσι, άρχισε την εκπομπή έτσι:

— «Εδώ Σιδηροδρομικός Σταθμός «Αθηνών! Μά και στην ώρα των δια-

«Η ώρα της νοικοκυράς».

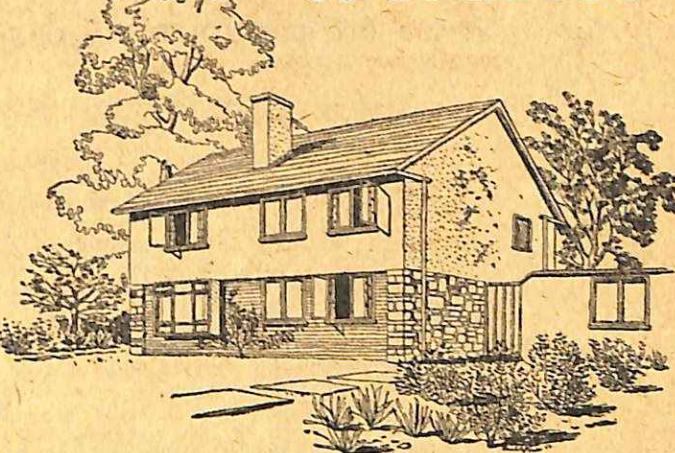
φημίσεων μία σπηκερ αντί να πη «Χαρτεμπορική», κασετίνες, στυλό, μολύβια αυτόματα, χαρτοφύλακες», είπε: «Χαρτεμπορική, κασετίνες, στυλό, μολύβια αυτόματα... χ ω ρ ο φ ύ λ α κ ε ς!»

Χίλια δυο χαριτωμένα ανέκδοτα έχουν να μάς διηγηθούν οι σπηκερ μας, αλλά είναι ώρα εργασίας και τα μικρόφωνα τις περιμένουν...

Γενικά, είναι αρκετά ευχαριστημένες απ' την εργασία τους, την αγαπούν, προσπαθούν να τη βελτίωσουν για να νάνε καλύτερες έμπαιδες στο μι-

400.000 ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΔΙΑΛΕΞΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΠΗΤΙ

Στα «Ολύμπια του Λονδίνου έγινε η «Εκθεσις του «Ιδεώδους Σπιτιού, που ώργάνωσε η εφημερίδα «Νταϊνλ Μαϊνλ». Τετρακόσιες χιλιάδες γυναίκες, μέλη των Γυναικείων «Οργανώσεων της «Αγγλίας και της Ουαλλίας εξέφρασαν τη γνώμη τους για το πως επιθυμούν να είναι το σπίτι μιας τυπικής αγροτικής οικογενείας, με πέντε μέλη: τους γονείς, ένα κορίτσι όκτω ετών, ένα αγόρι έξη ετών και ένα μωρό 18 μηνών.

Για να πραγματοποιηθί η επιδίωξι αυτή, εστάλησαν είκοσιπέντε χιλιάδες ερωτηματολόγια στα μέλη κάθε τοπικού παραρτήματος. Τα μέλη συλλέχθησαν σε τοπικές συσκέψεις, και έπειτα από συζήτησι με βάσι τα ερωτηματολόγια, συμπληρώθηκαν οι κατάλληλες απαντήσεις, που εξέφρασαν τις γνώμην των γυναικών κάθε συνελεύσεως σχετικά με όλες τις λεπτομέρειες του ερωτηματολογίου.

Οι απαντήσεις στάλθηκαν στο Κεντρικό Συμβούλιο Γυναικών, που άρχισε να τις μελετά σε συνεργασία με τον αρχιτέκτονα Λάιονελ Μπρέτ.

«Ετσι, δημιουργήθηκε το εικονιζόμενο αγροτικό σπίτι — ένα από τα έξη σπίτια της «Εκθέσεως. Στο κάτω πάτωμα υπάρχει μία τεράστια κουζίνα — τραπεζαρία, με ιδιαίτερο δωμάτιο για το νεροχύτι, καθώς και ένα μικρό σαλονάκι. «Ετσι, η νοικοκυρά που περνά τον περισσότερο καιρό της στην κουζίνα, δεν θα στενοχωρηται καθόλου και θα έχη το απαιτούμενο φώς και αέρα, σε συνδυασμό με τις άλλες, απλές ανέσεις.

Στο επάνω πάτωμα είναι τρεις κρεβατοκάμαρες και το μπάνιο.

Ο φωτισμός, σύμφωνα με την επιθυμία των γυναικών, δεν είναι στο κέντρο της δροφής, αλλά στα μέρη που είναι πιο χρήσιμος, όπως μία λάμπα πάνω από το μεγάλο τραπέζι, μία λάμπα πάνω από το τραπέζι εργασίας και άλλη, μεταξύ πιατοθήκης και ντουλαπιού.

Το κελάρι, οι γυναίκες το θέλουν αρκετά ψηλτάδανο, ώστε να μπορούν να περπατούν όρθιες μέσα σ' αυτό, χωρίς να είναι αναγκασμένες να σκύβουν.

Το πλυσταγό δρίσκειται κοντά στο σπίτι, στον κήπο, και είναι εφοδιασμένο με ηλεκτρικό πλυντήριο ή με ηλεκτρικό βραστήρα ρούχων — ανάλογα με την οικονομική κατάστασι της οικογενείας. «Ενας ηλεκτρικός στεγνωτήρας επίσης είναι πολύτιμος για το στέγνωμα των ρούχων τις βροχερές και όμιχλώδεις ημέρες.

ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙΑ

«Η επιτυχία στον έρωτα δεν είναι τόσο να παντρευθί ένα άτομο που να σε κάνει ευτυχισμένο, όσο ν' αποφύγης όλες τις ενώσεις που θα σ' έκαναν δυστυχισμένο.

Τί είναι το κοκτέιλ; «Ενα άνακάτεμα ποτών που ακολουθείται από ένα άνακάτεμα ιδρών.

Τί είναι το χιούμορ; Αυτό που σάς κάνει να γελάσετε για ένα πράγμα που αν σάς συνέβαινε εσάς, θα κλαίγατε.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Είκοσιπέντε: «Αρχέλαου

Η ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ ΣΤΗ Ν.ΥΟΡΚΗ

Η Αμερικανίδα θα φορέσει την "Ανοιξι..."

... ταγίερ απλά και κανονικά. Φούστες εφαινοστές ψηλά, ζακέτες, σχεδόν κλασικές με έντονο γυναικείο χαρακτήρα που παίρνουν από τις στρογγυλές μπάσκες, με τα περίτεχνα κοψίματα και τα μανίκια τρία τέταρτα. Χρώματα φρέσκα και γλυκά, που ζωντανεύουν με τα έσσοι αντίθετου χρώματος π.χ. ιπέξ, με άξεσουάρ διολέ ροζ με άξεσουάρ σε ζωρότερο ροζ, χρώμα, σχεδόν κοραλλί ή μαρόν σκούρο και σκοτωμένο γκρι — μωβ, με άξεσουάρ άσπρα και κακό ή μαύρο και άσπρο — μπλε περβάνς, με άξεσουάρ γαλαζοπράσινα ή κίτρινα — διολέ ντε πάρι, με άξεσουάρ σε ανοιχτό ούρα νι χρώμα, συνδυασμός γλυκύτατος που ταιριάζει ιδιαίτερα σε πασαλιάτικη εμφάνιση — μπλε σιέλ και κίτρινο.

... το νέο χρώμα «άσπρο κρασί» είναι ανοιχτό μπλε κεκριπαρί με κάποια τάση προς το πράσινο. Επίσης πολύ στη μόδα είναι το λαμπρό κίτρινο χρώμα συνδυασμένο με το άσπρουμαυρο. Το βαθύ διολέ χρώμα συνδυάζεται με το μπλε και άσπρο γιακά.

... οι γκαμπαντίνες, τα μάλλινα, τα πενι είναι στην ήμερησία διάταξη και πράγμα παρὰ ξένο για την εποχή, τα... λινά. Οι κομψότερες Αμερικανίδες εφαινοσθούν με ταγίερ από άσπρο λινό, μαύρα άξεσουάρ, ζακέτα γαυνισμένη με... διολέ και τόκα από γαλάζια ζουμπουλία.

... μπολερό παράξενα και φαρδιά, ιδιαίτερα με λοξή γραμμή ρελισμένη με σουρά που έχει φανταχτερά μικρά σχέδια. Για το θραύ φορούν ένα πολύ κοντό μπολερό από μάλλινο άγκορὰ σε ανοιχτόροδο πάνω από ένα μακρύ κυματιστό φόρεμα από άσπρο σιφόν, που ταιριάζει ιδιαίτερα στα νέα κορίτσια.

... μαντήλια, πελερίνες, έσάρπες κάθε λογής, σε όλα τα μάρκη, από όλα τα υφάσματα και σε όλα τα χρώματα της ημέρας και της νύκτας. Μια κόκκινη κάπα κατεβαίνει έμπρός χαμηλά και σφιγγεται με μια ζώνη στη μέση πάνω από μια σκωτσέζικη φούστα πράσινη και μαύρη. Η ίδια κάπα είναι εξαιρετική για βράδυ, αν γίνει από μαύρο βελούδο, φοδραρισμένο με κίτρινο σατέν.

... μπουκετάκια μενεξέδες ή μιμόζες, θαμμένα πότε στο πέτο ενός ταγίερ, πότε στο μανίκι μιας ριχτής ζακέτας από λαινάς σε χρώμα μπλε περβάνς ή πάνω στο μαύρο πλαστρόν που συνοδεύει ένα άσπρουμαυρο ντε πιές.

... συμπληρώνει ένα ντε πιές από πιέ ντε πούλ με μια πρόσθετη πελερίνα, φοδραρισμένη με άσπρο πικέ. Η ίδια πελερίνα με τον πικέ προς τα έξω μπορεί να συμπληρώσει θαυμάσια μια γαλάζια μπλουζίτσα ή ένα γαλάζιο φόρεμα χωρίς μανίκια.

... ανανεώνει ένα ίσιο μαντὸ από μπλε γκαμπαντίνια με δυο προφίλ που σχηματίζουν ζιγκ ζαγκ και ένα μεγάλο ούγκο από άσπρο πικέ — που κομψώνει και ξεκουμπώνει και μπορεί να εναλλάσσεται με άλλους ούγκους ριγωτούς ή καρό, ανάλογα με το φόρεμα που φορεί κάτω από το μαντὸ. Φοδράει μίαν άσπρη χνουδάτη ζακέτα με σουρά σε χρώμα μπλε με μολυβία σχέδια.

... θα φορέσει στις τελευταίες ψυχρές κάτω από μια γούνινη ζακέτα φόρεμα από μαύρο λινό χωρίς μανίκια, γαυνισμένο έντονα με λευκό. Τη βαρεία ζακέτα θα την αντικαταστήσει αργότερα με μίαν ελαφριά ριχτή ζακετούλα από λεπτό μάλλινο υφάσμα και αργότερα με μια ζακέτα από άσπρο και μαύρο λινό, με μανίκια ή χωρίς αυτά. Το ίδιο φόρεμα μπορεί να το φορέσει την ημέρα το καλοκαίρι, με μεγάλο ψάθινο καπέλλο. Μακρύα, μαύρα γάντια συμπληρώνουν το σύνολο.

... θα στολίσουν τα αυτιά της με χτυπητά σκουλαρίκια, φούσκες μεγάλες ή χρυσούς χαλκάδες, που θυμίζουν Σπανιόλες.

... θα συγκρατήσουν το δέσιμο του μαντηλιού που βάζει στο λαιμό με ένα κλίπ σε σχήμα αχιβάδας.

... θα φορέσει ένα κολλιέ με τρεις σειρές πέρες για να συμπληρώσει την μπλουζα ή το πλαστρόν του ταγίερ που δεν έχει γιακά.

... τα βραχιόλια της θα είναι από νομίσματα — ασήμνια ή χρυσά. Τότε και το κλίπ του μαντηλιού της θα είναι όμοιο.

1. Ένα μπλε παλτό από γκαμπαντίνια ανανεώνεται με άσπρο πικέ.
2. Ζακέτα, σχεδόν κλασική, με στρογγυλή μπάσκα.
3. Πάνω από ένα ταγίερ πιέ ντε πούλ, μια πρόσθετη πελερίνα, φοδραρισμένη με άσπρο πικέ.
4. Κόκκινη μάλλινη κάπα, σφιγμένη στη μέση, πάνω από μια σκωτσέζικη φούστα.
5. Ένα λουλούδι στο ρεβέρ του μανικιού.
6. Μπουζιά από μιμόζα παντού.
7. Μπουζιά από παράξενα και φαρδιά. Φοδραρισμένα με σουρά.

ΠΩΣ ΖΗ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΙΣ ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΓΑΜΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΘΙΜΑ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΟ ΘΕΣΜΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ * ΤΟ ΧΑΡΕΜΙ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ, ΠΟΥ ΕΚΛΕΓΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ * ΠΩΣ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ Η ΜΟΙΧΕΙΑ * ΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΧΑΡΕΜΙ * Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ... ΑΘΕΑΤΗ * Η ΝΕΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ, «ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ», ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΦΟΡΕΙ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΤΑΓΙΕΡ...

Στην Ίνδοκίνα και ιδιαίτερα στο Άνναμ ισχύει ένα περίεργο Οικογενειακό Δίκαιο, κυρίως σ' ότι αφορά το γάμο, τις επίσημες σχέσεις ανδρός και γυναικός, τις παλλακίδες και το διαζύγιο.

Και πρώτ' απ' όλα στην Ίνδοκίνα επιτρέπεται η πολυγαμία. Η πολυγαμία, όμως, που θεωρείται κατ' αρχήν σαν κάτι το ανήθικο στη Δύση, δεν ισχύει στην Ίνδοκίνα για τους λόγους για τους οποίους ίσχυε στην παλαιά Τουρκία. Σκοπός της δηλαδή δεν είναι η ικανοποίηση των όρεξεων του ανδρός. Αίτια είναι οι θρησκευτικοί λόγοι. Ο Ίνδοκινέζος παντρεύεται κατ' αρχήν περισσότερες από μια γυναίκες για να εξασφαλίσει τη διαδοχή και κυρίως την απόκτηση αγοριού, γιατί μόνο τ' αγόρια έχουν το δικαίωμα να θυσιάζουν στους θεμούς των προγόνων.

Αν λοιπόν μία γυναίκα, η επίσημη σύζυγος αποδείξει στέρια, αν δεν μπορεί να φέρη στον κόσμο αγόρια, ο αρχηγός της οικογένειας, έχει από το νόμο το δικαίωμα να πάρη τρεις γυναίκες όσες του επιτρέπουν τα οικονομικά του. Κι' αυτό δεν είναι μόνο δικαίωμα για τον Ίνδοκινέζο, αλλά και καθήκον. Και πρό παντός δεν έχει τίποτα το άσεμνο και το ακολάστο, αφού μάλιστα, η ίδια η επίσημη σύζυγος, αγνωρίζοντας την φυσική της ανικανότητα, διαλέγει την παλλακίδα του ανδρός της. Πολύ συχνά μάλιστα η εκλεκτή που θα την αντικαταστήσει στη συζυγική κλίνη είναι μία από τις ίδιες της τις αδελφές!

Οι παλλακίδες των Ίνδοκινέζων κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες: Στις Βό — Λέ σύζυγους δευτέρας γραμμής που είναι αναγνωρισμένες από την τελετή του γάμου, παραλειπομένου μόνον του τυπικού των υποκλίσεων μπροστά στους προγόνους, και στις Βό — Χάου, γυναίκες που δεν αναγνωρίζονται από καμιά θρησκευτική τελετή και που κατά κανόνα προέρχονται από τις υπηρέτριες των άλλων γυναικών. Όρος απαράβατος, όπως είπα, είναι ότι οι «έπι πλέον» γυναίκες πρέπει να διαλέγονται από την πρώτη νόμιμη σύζυγο και όχι από το σύζυγο.

Η επίσημη, η νόμιμη σύζυγος, η Βό — Κά που ο γάμος της τελείται με όλο το πατροπαράδοτο θρησκευτικό τυπικό, είναι άπολυτος κύριος όλων των άλλων γυναικών που μπορεί να έχη ο σύζυγός της και είναι νόμιμη η μητέρα των παιδιών που θα γεννηθούν από τις σχέσεις του συζύγου της με τις παλλακίδες του και τα όποια της όφειλουν απόλυτο σεβασμό.

Όταν πεθάνη η νόμιμη σύζυγος, η οικογένεια όφειλει να την πενήθη επί τρία ολόκληρα χρόνια, ενώ για τις συζύγους της δευτέρας γραμμής (παλλακίδες που όπως ανέφερα, αναγνωρίζονται από ειδική γαμήλια τελετή) το πένθος διαρκεί δύο μόνο.

Όταν σε μία οικογένεια υπάρχουν πολλές μητέρες, η προσωπική περιουσία της κάθε μητέρας ανήκει μόνο στα δικά της παιδιά, ενώ η περιουσία του πατέρα, ανήκει σε ίσα μερίδια, σε όλα τα παιδιά, αδιαφορώντας αν έχουν γεννηθεί από τη νόμιμη σύζυγο, από τη σύζυγο της δευτέρας γραμμής, ή από τις άλλες παλλακίδες.

Σύμφωνα με τον Άνωμικό Κώδικα η γυναίκα έχει ίσα δικαιώματα με το σύζυγο. Παρ' όλον ότι φαινομενικά ο σύζυγος φέρεται ως αρχηγός της οικογένειας, στην πραγματικότητα ο κυρίαρχος μέσα στο σπίτι είναι η επίσημη σύζυγος, η Βό — Κά.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Δ. ΚΑΛΛΟΝΑ

ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΨΕ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

Επίσης συνοψίζει μαζί με τον αδελφό της σε επίσημα έγγραφα, πωλητήρια κλπ.

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

Η μοιχεία θεωρείται ως το μεγαλύτερο έγκλημα και επομένως ως η κυριώτερη ατία διαζυγίου. Τόσον οι νόμοι όσο και τα έθιμα είναι πολύ αυστηρά γι' αυτή την περίπτωση. Παλαιότερα ο νόμος έδινε το δι-

Ένας χαρακτηριστικός τύπος κόρης της λευκής Ίνδοκινέζικης φυλής Ταί.

καίωμα στον άπατημένο σύζυγο να δέσει τους δύο έραστές, ζωντανούς, πάνω σε μία σχεδία ή όποια αβιάνταν στο ρεύμα του ποταμού με άπειλη θανάτου για κείνον που θα τολμούσε να τη σταματήσει. Παντού όπου η σχεδία αυτή προσηγγίζε, έπρεπε να σπρώχνεται χωρίς όλκτο προς τ' ανοιχτά έως ότου έφθανε στη θάλασσα, όπου φυσικά οι έραστές ή θα πνιγόταν ή θα πέθαιναν από τη πείνα και τη δίψα! Συνήθεσαν από τα άπατημένους σύζυγους ικανοποιούσε το φιλότιμό του περιφέροντας δεμένους τους δύο έραστές από χωριό σε χωριό. Στην περίπτωση αυτή η γυναίκα περπατούσε με έξυρισμένο το κεφάλι και αλειμένο με άσβεστη!

Αν τέλος ο σύζυγος συνελάμβανε έπ' αυτοφώρω τη γυναίκα να τον απάτα, είχε το δικαίωμα να σκοτώσει και τη γυναίκα του και τον έραστή της επί τόπου χωρίς να κληθί να δώσει λόγο για το διπλό έγκλημα!

Σήμερα φυσικά η εφαρμογή των έθιμων αυτών από αυτών των νόμων όσο πάει είναι

πιο σπάνια, γενικά, όμως, η μοιχεία θεωρείται ως έγκλημα και το διαζύγιο δίδεται άμέσως εις τὸν άπατηθέντα σύζυγο.

Υπάρχουν όμως και διάφορες άλλες αίτιες διαζυγίου. Μία απ' αυτές είναι και η... φλυαρία! Όταν ένας σύζυγος θέλη να διώξη τη γυναίκα του, όφειλει, σύμφωνα με τα έθιμα, να την ειδοποιήσει έγγραφως και αν είναι αγράμματη, να της στείλη ένα ζευγάρι μπαγκέτες (τα ξυλαράκια που χρησιμοποιούνται αντί πηρουιών)!

Αν εξαιρέσουμε όμως την περίπτωση της μοιχείας, το διαζύγιο δεν δίδεται πάντα και κυρίως όταν η σύζυγος έχη βοηθήσει κατά ένα οποιοδήποτε τρόπο την οικογένεια να πλουτίσει.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΧΑΡΕΜΙ

Περίεργο είναι ακόμη το πρωτόκολλο που ρυθμίζει τη ζωή των γυναικών του Αυτοκράτορα.

Σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα έθιμα, εκτός από τη βασίλισσα ή Αυτοκράτειρα, την Χαάγκ — Κοού — Φί, πρώτη και επίσημη σύζυγο, που διαλέγεται κατά κανένα άνάμεσα στις θυγατέρες των Μανταρινών — Υπουργών, ο Βασιλεύς — Αυτοκράτορας ήμπορεί να έχη κι' άλλες πολλές γυναίκες. Οι «άλλες» αυτές γυναίκες κατατάσσονται σ' ένα κατηγορία. Όταν πεθάνη ο Μονάρχης, μερικές γυναίκες που ανήκουν στις πιο κατώτερες κατηγορίες μπορούν να παντρευτούν, αλλά μόνον με άπλους ανθρώπους του λαού. Οι άλλες, όφειλουν κατ' αρχήν να άποσυρθούν μέσα στα παλάτια που είναι άφαιρομένες στη λατρεία του μεταστάτος. Άναγκά και να έπιμελούνται τους βωμούς που θ' άνεγερθούν στη μνήμη του.

Κατά το αυλικό πρωτόκολλο, κανένα ανθρώπινο μάτι εκτός από εκείνο του Αυτοκράτορα, έστρεψέτο ν' αντικρύσει μία γυναίκα του βασιλέα και φυσικά ούτε κι' αυτός ο γιατρός. Η μόνη έπείθεσις του γιατρού περιοριζόταν στο να πιάση το σφυγμό της άρρωστης (το χέρι της ήταν σκεπασμένο μ' ένα λεπτό μεταξωτό) που βρισκόταν πίσω από ένα στόρι κι' ήταν άβλεστη!

Έξ άλλου για ν' άποφευχθή η άνάμιξις των γυναικών του βασιλέα στην πολιτική, άπαγορεύονταν διά νόμου εις τους πατέρες τους και τους άλλους συγγενείς τους να κατέχουν δημόσια αξιώματα.

Ο Αυτοκράτορας δέχεται τις γυναίκες του καθισμένες και δεν ύποκλινεται παρά μόνον μπροστά σε μία γυναίκα: τη μητέρα του, την όποια και είναι ύποχρεωμένος να συμβουλεύεται σε κάθε δύσκολη στιγμή της ζωής του και της βασιλείας του.

Όταν η βασίλισσα περπάτη στην τάξη των είδωλων. Και στην περίπτωση αυτή, ο Αυτοκράτορας ύποχρεούται να ζητή τη συμβουλή της γοναίττισ, ενώ η γηραιά βασίλισσα παραμένει άβλεπη πίσω από ένα τοίχιο παραπέτασμα!

Ο σημερινός Αυτοκράτορας του Βίετ — Νάμ (Άννάμ — Κοχινγκίν — Τογκίνου) έκρηυξε την επανάστασι κατά του φοβερού αυτού πρωτοκόλλου. Και η κυριώτερη έκδηλωσις αυτής της επαναστάσεως είναι ο γάμος του με μια άραίοτατη Κοχινγκινέζα που είχε άσπασθή το χριστιανισμό! Η καθολική Αυτοκράτειρα που άκούει στο ρομαντικό όνομα «Αρωμα του Νότου», φορεί παριζιάνικα ταγίερ και δεν κρύβεται πίσω από παραπέτασμα όταν πρόκειται να την εξέταση ο γιατρός. Φυσικά οι Μανταρινοί επαναστάτησαν με τη σειρά τους εναντίον της θελήσεως του Αυτοκράτορα, καταδικάζοντας τις καινοτομίες του. Η Α. Μ. ο Μπάο Ντάι, όμως, έπρόβαλε το ρητό που είναι σκαλισμένο πάνω στο βασιλικό σκήπτρο «γένοιτο κατά την επιθυμίαν μου» και τότε, οι Μανταρινοί, που κατάλαβαν πως ο νεαρός Μονάρχης δεν άστειεύεται, έδωκαν τη συγκατάθεσι τους για το γάμο με μια βαθείά ύπόκλισι, που σημειώνει την όριστική ύποταγή τους στις επιθυμίες του «Υίου του Θεανού».

Δ. ΚΑΛΛΟΝΑΣ

A small, light-colored, short-sleeved dress with a decorative collar and hem, displayed against a dark background. The dress features a gathered waist and a full skirt. The collar and hem are adorned with a dark, possibly embroidered, pattern. A small, light-colored bow is tied at the waist. The dress is laid flat on a dark surface.

Θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ ντεκολ-
τέ: Βάλετε 78π. Πλέετε 6 θε-
λόνες Μούς. Ἐξακολουθήσατε
μὲ ζέρσευ πλην τῶν 5 πρώτων
καὶ 5 τελευταίων πόντων, που
θα ἔξακολουθήσατε νὰ τοὺς πλέ-
κετε μὲ μούς. Στὴν 3η δελόνα

Βόλετε 182π: Πλέξετε 7 6ε

A small illustration showing a hand holding a mallet and striking a block, likely representing the process of creating a mold or casting.

| * * *
 ! Όταν τακτοποιού
 ται κάθετα οί δίσκοι τ
 γραμμοφώνου στραβ
 νουν. Να τούς φυλάγε
 μέσαι σέ άλμπουμ. ¹
 ται θ' ἀποφύγετε κά
 ζημίαι

Ψυχὴ τῆς νέας βασιλείας ἐγένετο ὁ εὐνοῦ-
χος Ἰωάννης. Κι' ἡ πρώτη δουλειὰ τῶν δυ-
αριστηρίων ἀδελφῶν ἦτανε νὰ ρίξουν στὸ
περιθώριο τῆ βασιλίσσας· νὰ τῆς ἀφαιρέ-
σουν κάθε ἐξουσία. Ἐξωρῶσαν τοὺς ἐμπ-
ιστους τῆς, τὴν κλείσανε στὸν γυναικίσιον
τῆς περιώρισαν τὰ πολλὰ ἔξωδα καὶ τὴν
διώσανε τίς πιὸ πολλὰς τῆς ὑπηρετοίρας.
Κι' ὁ ἴδιος ὁ λατρευτὸς τῆς ὁ Μιχαὴλ ἀρ-
χισε νὰ τὴν ἀποφεύγει καὶ νὰ μὴν τὴν πλη-
σιάζει.

Μαζί της η δοξασμένη δυναστεία τῶν Μακεδόνων ἐσθῆσε. Κ' ἀκολούθησε μία σειρά ἀνάγκης βασιλείων, ὥσπου ἀνέβηκ' στὸ θρόνο μιὰ νέα μεγάλη δυναστεία τῶν Κομνηνῶν, ποὺ ἐανάδρασε καινούργια δύναμι καὶ λάμψη στὴ βυζαντινὴ αὐτοκρατορία.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ
Ο ΜΕΛΛΩΝ «ΒΑΣΙΛΕΥΣ»
ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ;

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ: ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ, ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ
ΦΑΙΡΜΠΑΝΚΣ, ΚΑΙ ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΪΜΠΛ.

ΟΙ ΥΠΟΦΗΦΟΙΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ: ΚΙΡΚ ΝΤΑΓΚΛΑΣ,
ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ ΚΛΙΦΤ, ΦΑΡΛΕ-Υ· ΓΚΡΕ-ΙΝΤΖΕΡ,
ΧΑΓΟΥΑΡΝΤ ΝΤΑΦ, ΤΖΩΝ ΝΤΕΡΕΚ ΚΑΙ ΧΑΓ ΚΗΛ

Η κοινή γνώμη του Χόλλυγουντ θεωρεί πάντα, χωρίς να τὸν ἔχη ἀνακρίψει ἐπίσημως ἕναν ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἀστέρες καὶ γόντες, «βασιλιά τῆς γιορτικῆς». Τέτοιοι «βασιλιάδες» ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἱστορίας τοῦ Χόλλυγουντ ὡς σήμερα, θεωρήθηκαν τρεῖς κυρίες: ὁ Ροδόλφος Βαλεντίνο, ὁ Ντούγκλας Φάιρμπανκς - πατέρας καὶ ὁ Κλάρκ Γκέιμπλ.

Ο Ροδόλφος Βαλεντίνο, στα χρόνια του βαθέως κινηματογράφου, ήταν πραγματικός θούλος. Πήγε στην Αμερική όταν ήταν μόλις 18 ετών και άρχισε να αλλητεύει και να κάνει διαφορά επ'αγγέλματα του ποδαριού. Είχε όμως δύο μεγάλα προσόντα: ήταν όμορφος και ήξερε καλό χορό. Έτσι έγινε συντοδής και χορευτικός παρτεναίρ δια-

φώραν κυριῶν τῆς ἀριστοκρατί-
ας. Μετὰ ἔγινε ἐπαγγελματιῶν
χορευτὴ καὶ ἔτσι ἔφθασε ὡς τὸ
Χόλλυγουντ. Στὴν ἀργή, ἀγνώ-
στησθηκε σκληρά, ἀλλὰ κατῴ-
θισσε σιγά-σιγά νὰ ἐπιβλέπῃ
καὶ μὲ τὰ φίλη: «Ὁ Μεγάλος
Ἐρασθής», «Ὁ Σείχις» καὶ
«Ἐσσέρσις Ἱππότες τῆς Ἀπο-
καλύψεως», ἔγινε τὸ εἶδωλο τῶν
γυναικῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Στην αύξηση της φήμης του Βαλεντίνο, συνέτεινε και το μυστήριο που σκέπαζε την ιδιωτική του ζωή. Ζούσε απομονωμένος στον πύργο του, που βρίσκονταν στην κορυφή ενός λόφου και όπου είχε σχηματίσει μία μεγάλη συλλογή αρχαιοτήτων και διαφόρων έργων τέχνης. Παντρεύτηκε πολλές φορές, αλλά ποτέ δεν θρήκε την ευτυχία, γιατί ποτέ του δεν άγαπησε γυναίκα. Λάβαινε 15.000 γράμ-

ματα την εβδομάδα. 'Αλλά στη λαμπρή αυτή σταδιοδρομία του έβαλε τέλος ο πρόωρος θάνατος του, το 1926. Πέθανε από περιτονίτιδα σε ηλικία 31 ετών. Χιλιάδες γυναϊκών παρήλασαν μπροστά στο φέρετρό του και μερικές μάλιστα αυτοκτόνησαν μπροστά στη φωτογραφία του.

Μετά από τὸ θρυλικὸ Βαλντινο, «βασίλειος τοῦ Χόλλυγουντ» θεωρήθηκε ὁ Ντούγκλας Φαίρμπανκς - πατέρας, πού δὲν ἦταν μόνο καλὸς ἡθοποιὸς, ἀλλὰ καὶ γοητευτικὸς ἄντρας. Ἀντιθέτως μὲ τὸν μεσογειτικὸ Βαλντινο, αὐτὸς ἦταν τύπος τοῦ Νέου Κόσμου, ἀθλητικὸς, καλὸς ζωστής, εὐχάριστος, κοινωνικὸς. Εἶχε καὶ αὐτὸς μιὰ ζῶη πολυκύμαντη, μὲ πολλὰς ἐρωτικὰς περιπέτειες καὶ ἄλλεπάλληλους γάμους. Ἡ τελευταία του γυναίκα εἶναι σήμερα — παντρεμένη γιὰ τέταρτη φορὰ — σύζυγος τοῦ Κλάρκ Γκέμπλ.

Ὁ Κλάρος Γκρέιμπλ κραταίει τὸν τίτλο τοῦ «βασιλίσκου» ἀνελλιπῶς ἀπὸ τὸ 1935 ὡς σημεῖρα σχεδόν. Εἶχε κατὰ καιροὺς διαφόρους δυναμικοὺς ἀντιπάλους, ὅπως ὁ Τάυρον Πάουερ, ὁ Γκάρο Κούπερ, ὁ Κάρο Γκράντ, ὁ Γκρέγκορ Πέκ, ἀλλὰ κανέναν δὲν ἀπέκτισε τὴν δικήν του δημοτικότητα καὶ δὲν μπόρεσε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὸν τίτλο του. Εἶχε κι' αὐτὸς μετὰ τὸ θάνατο τῆς πρώτης του γυναίκας, Κάρολ Λάντις, τὴν ὁποίαν υπεργαποῦσε, τὸ 1933 πολλὰς ἐρωτικές περιπέτειες. Ὁ τίτλος τοῦ γεροντοπαλλήλου προσθεθετο ἄρκετα στὴ γοητεία του καὶ τροφοδοτοῦσε τὴν ἀγάπην τῶν θαυμαστριῶν του.

Γέρσαθ' ὁμως κ' αὐτὸς — ἔ-
χει φάσιται τὰ 50 — καὶ κατα-
λασάειν πῶς πρέπει ν' ἀποσυρ-
θῇ ἀπὸ τὴν θόνον καὶ νὰ ἐγκα-
ταλεῖψῃ τὸν τίτλον του. Ἄλλω-
στε, μὲ τὸ γάμο του τὸν περα-
σμένον χρόνον, δὲν ἐξεδήλασε πα-
ρὰ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἔσῃ μιὰ
ζωὴ ἡσυχῇ καὶ νοικοκυρμένη.
Ποῖός ὁμως θὰ τὸν διαδεχθῇ
στὸν τίτλον του; Ποῖός θὰ θεω-
ρηθῇ «βασίλειος τῆς γοητείας»
τοῦ Χόλλυγουντ;

Υπάρχουν πολλοί υποψήφιοι. Άλλα οι ειδικοί ξεχωρίζουν κυρίως εξ νέους αστέρες του Χόλλυγουντ, που συγκεντρώνουν πολλά προσόντα: τόν Κιρκ Ντάγκλας, τόν Μοντγκόμερυ Κλιφτ, τόν Φάρλεϋ Γκρέιντζερ, τόν Χάγουαρτ Ντάφ, τόν Τζων Μέρκε και τόν Χάγουαρτ Κηλ. Όλοι τους ανέβηκαν με τρόπο αναπάντεχο και πολύ γρήγορα στο κινηματογραφικό στερέωμα.

Ὁ Κλοκ Ντάγκλας ἔχει ἀθλητικό παράστημα καὶ ἐνεργητικό πρόσωπο. Ἀρκετὰ μορφωμένος, εἶναι ἀπὸ τοὺς λίγους ἡθοποιούς τοῦ Χόλλυγουντ ποὺ ἔχουν τελειώσει Πανεπιστήμιο. Δὲν ἦταν καθόλου πλούσιος καὶ

ἀγωνίστηκε σκληρά στὰ πρῶ-
τα του βήματα. Ἡ ἐπιτυχία του
μεγαλώνει ἀπὸ ταῖνια σὲ ταῖ-
νια καὶ ἡ ἀκατάπαυστη φιλο-
δοξία τὸν τὸν σπρώχνει ὅλο καὶ
πιο ψηλά. Εἶναι ἕνας εὐχάρι-
στος ἄνθρωπος καὶ πολὺ κοινω-
νικός.

Ἐντελῶς ἀντίθετος μ' αὐτόν, ἀρκτεῖα μυστηριώδης καὶ μοναχικός στὴν ἰδιωτικὴ του ζωὴ, εἶναι ὁ Μοντγκόμερυ Κλίσιτ, ἡ νέα ἀρσενικιά Γκρέτα Γκάρμπο, ὅπως ἀποκαλεῖται. Δὲν ἔχει μόνιμη κατοικία στὸ Χόλυγουντ. Ὅταν τελειώσῃ καθεταίνια του, φεύγει γιὰ τὸ διαμέρισμά του, στὴ Νέα Ὑόρκη, ἡ γιὰ ἓνα ἀκόμα πλεῖ μακρὸν ταξίδι στὴν Εὐρώπη. Δὲν ἀσχολεῖται καὶ πολὺ μὲ τὴν γυναι-

Ὁ ἀλησμόνητος γόης Ροδόλφος
Βαλεντίνου, στὸ «Γυιὸ τοῦ Σείχη».

κες καὶ οἱ κύριες ἀπολαύσεις
του εἶναι τὸ διάβασμα καὶ τὰ
ταξίδια.

Ὁ Φάρλεϋ Γκρέιντζερ εἶναι ὁ πρῶτος νέος, ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος δυναμικός ἀπὸ τοὺς σύγχρονους γόητες τοῦ Χόλλυγουντ. Ἐχεῖ ἀδρά ἀντρικά χαρακτηριστικά, μὴ μιά λεπτή ἐκφάνσι εἰρωνείας, χωρὶς νὰ φαίνεται καθόλου σκληρός. Σκέπτεται σοβαρά τὴ σταδιοδρομία του στὸν κινηματογράφου καὶ ἡ πολυκαμαντη ἰδιωτική του ζωὴ μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες ἐρωτικές περὶπτείες του, δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ προχωρή συνεχῶς.

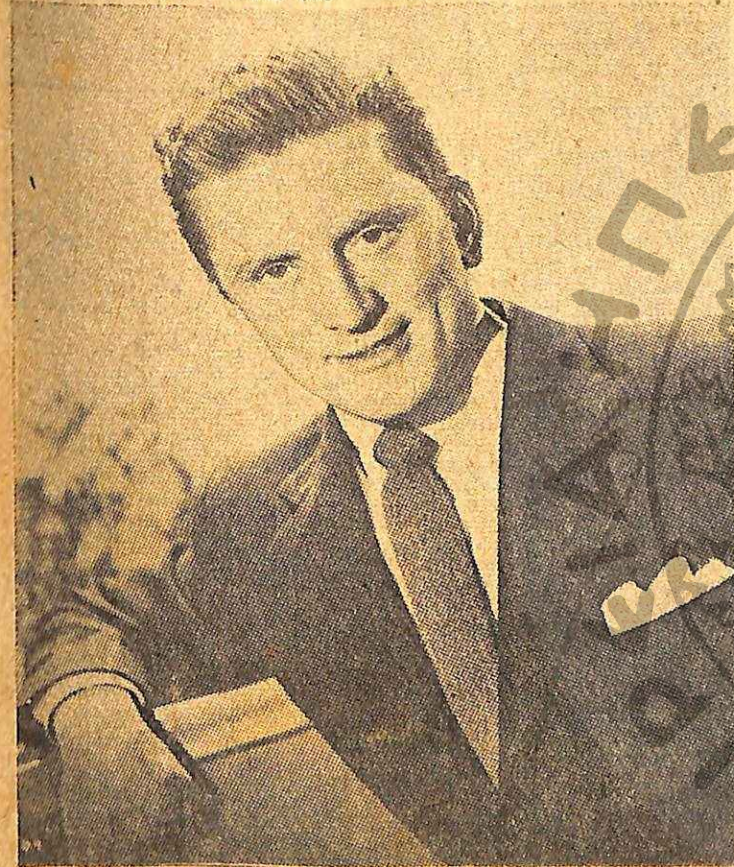
Ὁ Χάγουαρντ Ντάφ εἶναι 8-
νας τύπος πολὺ δυναμικός, με-
ἐκφραστὴ σκληρῇ, ρωμαλέα καὶ
βαρεϊά. Εἶναι κι' αὐτὸς ἀθλη-
τικός καὶ ἔχει πολλὰς ἐρωτικές

ΦΑΡΛΕ·Υ· ΓΚΡΕ·Ι·ΝΤΖΕΡ

περιπέτειες. Ἡ ζωὴ του ὅμως
κυλάει μᾶλλον ἤσυχη καὶ ἄρκε-
τὰ μονότονη.

Ὁ Τζόν Ντέρεκ φάνηκε σὰν πραγματικὸς κομῆτης στὸ Χόλυγουντ καὶ ἐπέδληθ' ἡ χάρις τὴν ὑποστήριξις τοῦ Χώμφρεντ Μπόγκαρτ, ποὺ ἐξετίμησε τὸ ταλέντο του. Εἶναι ὁ μόνος ἀπὸ θύους αὐτοὺς τοὺς νέους ἀστέρες ποὺ εἶναι παντρεμένος καὶ διαγιγνέται μὲ ζωὴ καθαρὰ οἰκογενειακὴ. Αὐτὸ βέβαια μειώνει τὴ γοητεία του σὰν ρομαντικὸ ἥρωα, ἀλλὰ τὰ ἄλλα του

ΚΙΡΚ ΝΤΑΓΚΛΑΣ

προσόντα ἴσως καλύψουν αὐτὸ
τὸ... ἐλάττωμα.

10. Χάγονταν Κρήλ, τέλος,
είναι ο πιο νεοφανέστερος από
όλους και έντελτος άγνωστος σε
μάς εδώ ακόμα. Λένε ότι συγ-
κεντρώνει κι' αυτός όλα τα προ-
σόντα του ρωμαντικού ήρωος:
ψηλός, λεπτός, με μπλέ ματία,
με γλυκό χαμόγελο και μαλα-
κή φωνή. Τραγουδάει επίσης
καλά και ή καριέρα του προσιω-
νίζεται καλή.

Αὐτοὶ ὅλοι εἶναι πρὸς τὸ παρὸν οἱ ὑποψήφιοι γιὰ τὸν τίτλο τοῦ «βασιλέως» τοῦ Χόλλυγουντ. Ποιὸς ἀπ' ὅλους θὰ τὸν ἀποκτήσῃ, αὐτὸ θὰ τὸ δείξῃ τὸ μέλλον.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

★ 'Ο Ροσσελίνι θέλει να γυρίσει ένα φιλμ με την Γκρέτα Γκάρμπο, το καλοκαίρι. 'Αν η γυναικαίστα έλπιζε ότι η Γκάρμπο θα πρωταγωνιστήσει στην 'Αγγλία στο φιλμ «'Η μαγική πηγή», παρμένο από ένα μυθιστόρημα του Τόμας Μάν.

★ Στην «Αμερική έδημοσιεύθη ένας κατάλογος 95 ταινιών, που είχαν τη μεγαλύτερη οικονομική επιτυχία κατά το 1950. Πρώτη έρχεται η ταινία «Σαρμάν και Δαλιδά» με την Χέντυ Λιαμά. “Ας σημειωθεί ότι στη λίστα αυτή δεν υπάρχει παρά μία ξένη ταινία, ό «Τρίτος Άνθρωπος», που έρχεται 41η».

★ Στο Λονδίνο θα γνωρίστη-
 μία ταίνια πάντοτε στη ζωή του
 Γουίλλιαμ Γκρήν, ενός πρωτο-
 πόρου του αγγλικού κινηματο-
 γράφου. Τον κύριο ρόλο θα έ-
 χη ο Ρόμπερτ Ντονά, και δε-
 χθηκαν επίσης να εμφανισθούν
 — χάριν προπαγάνδας υπέρ
 του αγγλικού κινηματογράφου —
 ο Λώρενς Όλνιελ, ο Έρικ
 Πόρτμαν, ο Ράλφ Ρίτσαρντ, η
 Βαλερί Χόμπσον, ο Ρίτσαρντ
 Άππένμπορν, ο Στάνλεϋ Χόλ-
 λυγούσιελ κλπ.

ΡΟΝΤΑ ΦΛΕΜΙΝΓΚ
ΜΙΑ ΑΞΙΑΓΑΠΗΤΗ ΣΤΑΡ

Ἡ Ρόντα Φλέμινγκ είναι μιὰ ἀπὸ τίς νέες στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ, πού δὲν εἶναι τόσο σκανδαλίτες ὡς ἡθοῖποι, ὅσο εἶναι ὠραίες ὡς ποινιλαῖκες. Πρὶν τὴν ἀνακαλύψῃ ὁ παραγωγὸς Σέλζνικ, ἦταν μου-τέλο καὶ κοιτάραρα σὲ διάφορες ταινίες. Ἐμεῖς ἐδῶ θὰ τὴ δοῦμε ἐφεῖς στὴν ταινία: «Ἐνὰ γιανκὶς στὴν Αὐλὴ τοῦ βασιλιά». Ἀρ-θούρου» μαζί με τὸν Μπινγκ Κρόσμπι. Λέει ὅμως ὅτι ὑπάρχουν δέκα τρόποι νὰ κερδίσεις ἕναν ἄντρα:

1. Να είστε σέ θέσι, προσέχοντας την εμφάνισί σας και τις πνευματικές σας ικανότητες, να κάνετε έναν άντρα, που σας ενδιαφέρει, να σας ζητήσει ραντεβού.

2. Μην είστε έχθροικη προς τις άλλες γυναίκες, γιατί αυτό δείχνει ότι νοιώθετε κατώτεροτητα και ύποπτοιότητα. Ζηλεια κι αυτό δεν είναι καθόλου ευχάριστο στους άντρες.

3. Προκαλήτε τὸ σεβασμὸ τῶν ἀντρῶν. Ποτὲ ἓνας ἄντρας δὲν ἀλλ' περιφρονῇ τὴ γυναῖκα ποὺ τὴν σέβεται καὶ τὴν ἐκτιμᾷ.

4. Μην κρίνετε ποτέ ολοκληρωτικά στη διάθεσι ενός άνδρος, γιατί θα του προκαλέσετε εγωϊστικές διαθέσεις, ακόμα και υποσυνείδητες. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα κρατιάτε όταν ποτέπι ψυχικά μακριά του, αλλά μπροστά σε άλλους πρέπει να είστε συγκρατημένη.

5. Μὴν καλλιεργῆτε στὸ ἔπακρο τὸ πνεῦμα τῶν «ἄκρων φιλικῶν σχέσεων», ὅταν βλέπετε ὅτι δὲν ἀποβλέπει σ' αὐτό.

6. Μήν ασχολήσθε ταυτοχρόνως ποτέ με πολλούς άντρες. Δο-
θήτε ολοκληρωτικά σε έναν μόνο, γιατί μόνον αυτό μπορεί να
σταθή γόνιμο.

7. Μὴ γίνεστε ἐνοχλητικὴ καὶ καυραστικὴ, μιλώντας ἢ ἀπαν-
ταλὼντας τὸν συνεχῶς μὲ τὰ δικὰ σας ζητήματα.

8. Νὰ εἰσθε πάντα ἀληθινὴ μὲ τὸν ἑαυτοῦ σας, νὰ φαίνεσθ
αὐτὸ ποὺ εἰστε καὶ νὰ ἀφήσετε κάθε ψευτιά κι' ἐπιτήδευσι.

9. Νὰ ἔχετε αὐτοπειθαρχία καὶ νὰ κυριαρχῇτε πάντα στὸν ἑαυ-
τό σας, στοὺς τρόπους καὶ στὶς ἐκδηλώσεις σας. Μὴν τὸν κάνει
νὰ ἀπογορευθῇ μ' ἓνα ἄτοπο φέρεσμά σας.

10. Μὴ τὸν «κνηγάτε» ποτὲ ἀπὸ πίσω καὶ μὴ τοῦ κάνετε σκηνὴς ἡλιθοποιίας. Μὴν υπερβάλλετε μερικὰ ἀπλὰ πράγματα καὶ μὴ τὰ παίρνετε ἐπιπόλαια.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Κατά τον 6ον, 5ον και 4ον αιώνα γενιέται ένα νέο πολίτευμα: η Δημοκρατία.

Αυτή την περίοδο κυρίως η Έλληνική Τέχνη πήρε τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της, απέκτησε τη μορφή εκείνη που την έκανε να ξεχωρίζει από την τέχνη των άλλων χωρών της εποχής εκείνης. Το χαρακτηριστικό της μορφής αυτής είναι η αληθοφάνεια του έργου. Τα σχήματα δουλεύονταν από τους καλλιτέχνες κατά τέτοιον τρόπο που είχε ως αποτέλεσμα τα έργα τους να δείχνουν τον άνθρωπο όπως ήταν αριστάως. Φυσικά, τα αγάλματα αυτά παριστάνουν θεούς και πορträτα πολιτικών και αθλητών. Όμως αυτή η καινούργια μορφή της αληθοφάνειας οφείλεται στην πνευματική ανωτερότητα μπροστά στους άλλους λαούς. Δυστυχώς, για παρά πολύ καιρό και για τώρα ακόμα έτσι πιστεύεται, αυτό τουλάχιστον λέγεται. "Αν εξετάσουμε προσεκτικότερα όμως, θα δοούμε πολλές άλλες διαφορετικές αιτίες που ώθησαν τους καλλιτέχνες στο είδος του έργου που κάναν. Οι κυριότερες είναι: ο τρόπος ζωής, δηλ. η θέσις που πήραν μπροστά σε κάθε πρόβλημα της ζωής τους, η νέα κοσμοθεωρία τους. Έτσι και η τέχνη τους πήρε άλλο δρόμο από εκείνον που είχε πάρει στις άλλες μεγάλες χώρες του καιρού εκείνου. Το ότι διαφορετικά πίστευαν στο Θεό. Το ότι είχαν εξαιρετικά ανεπτυγμένο το αίσθημα της προσωπικότητας. Το ότι είχαν ένα πολίτευμα που έδινε το δικαίωμα στους ελεύθερους, να ελέγχουν τη διαχείριση του κράτους. Το ότι ο καθένας μπορούσε να κρίνει και να κατακρίνει. Το ότι ο άνθρωπος είχε μίαν αξία σαν άτομο ξεχωριστό. Παράδειγμα: η ανάπτυξη του αθλητισμού, του θεάτρου, του χορού, ώθησε το χέρι και το

του του καλλιτέχνη να κάνει το έργο του τέτοιο που το έκανε.

Οι καλλιτέχνες στην Ελλάδα δεν ζούσαν την ίδια πνευματική ατμόσφαιρα που ζούσαν οι συνάδελφοί τους στην Αίγυπτο. Έδώ δεν ήταν ένας μοναδικός Θεός, φοβερός και αμείλικτος έχθρος του ανθρώπου. Έδώ ήταν άλλος για τον έρωτα, άλλος για τον πόλεμο, άλλος για την γεωργία κι' άλλος για το γλέντι. Έτσι ο καλλιτέχνης όταν ήθελε να δώσει μορφή στον καθένα απ' αυτούς τους Θεούς, δεν μπορούσε παρά να ψάχνει ανάμεσα στους τριγυρινούς του να βρει τον αντιπροσωπευτικόν εκείνο τύπο που θα τον βοηθούσε να δώσει στα αγάλματά του την έννοια εκείνη που ζητούσε η ομάδα για τον κάθε Θεό ξεχωριστά. Όταν έκαναν τη Θεά Αφροδίτη, θα μελετούσαν τις γυναίκες που κλείναν μέσα τους και δείχναν με το εξωτερικό σχήμα τους εκείνο που θέλει να έχει η Θεά του Έρωτα. Όταν πάλι έκαναν την Αθηνά, τον Δία, δεν μπορούσαν παρά να δείχνουν μορφές αυστηρές, γαλήνιες και μαζί δυνατές και ωραίες, να εκπράζνουν την μεγαλοπρέπεια που αυτοί οι ίδιοι θέλανε να έχουν. Το γυμνό το προσκυνούσαν σαν θεότητα. Ο έρωτας ήταν κάτι πολύ μεγάλο, το γλέντι το ίδιο, ο Βάκχος γιορταζόταν ειδικά με τρελλά ξεφαντώματα. Ακόμα μια άλλη αιτία είναι και η σχέση του καλλιτέχνη με την ομάδα. Έδώ ο καλλιτέχνης έχει για κυριώτερο πελάτη του το Κράτος γενικά, την εξουσία, την πολιτεία του. Πρέπει να σημειώσουμε την τεράστια σημασία που είχε αυτό για τον καλλιτέχνη. Δεν είχε να υπηρετήσει εδώ ένα Βασίλειο αντιπρόσωπο του Θεού με άρχες μονοδικές, πλάστες, στατικές. Έτσι η Τέχνη έχασε την ιερατικότητα της, τη στατικότητα που είχε στις άλλες χώρες ή σωστότερα ως τότε. Έγινε καλύτερη απ' αυτές. Αυτό θα πη πως η Τέχνη των Ελλήνων ήταν ανώτερη απ' τις άλλες τέχνες. Ός σήμερα, πολλά τέτοια λέγονται. Από την Αναγέννησι κι' εδώ, η ιδέα αυτή στάθηκε τυραννική για πολλούς. Φανατικοί οπαδοί μίας τέτοιας θέσεως μίλησαν τόσο πολύ για το «Ελληνικό Θάυμα» που στο τέλος έγινε αυτό μια τεχνητή αλήθεια. Σωροί ολόκληροι είναι τα βιβλία που διατυμπανίζουν στα πέταλα της γης την παλιά ξεχασμένη και πεθαμένη πιά αυτή θέση. Η Έλληνική Τέχνη δείχνεται σαν ένα φωτεινό σημείο στην ανθρώπινη ιστορία όλων των εποχών και τόπων, σαν κέντρο μιάς αρχής. Οι τέχνες των άλλων χωρών παίρνουν αξία μόνον αν πλησιάζουν την ελληνική. Ο βαθμός ανάπτυξεως των άλλων κρίνεται μόνο σε σύγκρισι με την Έλληνική Τέχνη. Ό,τι πιάσαν στα χέρια τους οι αρχαίοι Έλληνες θεωρείται κιόλας ένα έργο τέχνης. Όμως θα ήταν πιο σωστό να πούμε πως έγινε αλλοιώτικη μοναχά κι' αυτό γιατί η πολιτεία και η θρησκεία ήταν διαφορετικές απ' ότι ήταν άλλου τότε. Με μάτι αετώ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΑΓΚΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ

Τα γόνατα, όπως και οι άγκωνες, απαιτούν ιδιαίτερες φροντίδες για να διατηρήσουν την κανονικότητά τους και επομένως την ωραιότητά τους.

Πρέπει, λοιπόν, να δουρτίζετε προσεκτικά τους άγκωνες και τα γόνατα κάθε φορά που παίρνετε μπάνιο ή ντους. Αυτοί φορές την εβδομάδα και μόλις δηγή από το νερό και ενώ το δέρμα είναι πολύ μαλακό χρησιμοποιήστε ένα φροντιστήριο για να καταστρέψετε κάθε σκληρό και άσχημο σημάδι.

Ύστερα κάμετε ε.α. μασάζ με τα δάχτυλα χρησιμοποιώντας μια καλή λιπαρή κρέμα, ωστόσο η κρέμα απορροφηθεί από την επιδερμίδα. Αν έχετε παραμελήσει πολύ τους άγκωνες και τα γόνατά σας, τότε το μασάζ αυτό πρέπει να γίνεται καθημερινώς και επί μια εβδομάδα.

Τα γόνατα έχουν πολλές φορές την τάση να παχύνουν. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να αντικαταστήσετε την θρεπτική και λιπαρή κρέμα με μια άλλη, απίθανη με βάση το ιώδιο, που έχει την ιδιότητα να απορροφά τα λίπη. Στην περίπτωση αυτή το μασάζ πρέπει να γίνει ως εξής: Ξαπλώστε στο κρεβάτι σας, υψώστε κατακόρυφα το πόδι σας και στρίψτε το γόνατό σας με τα δυο χέρια, αρχίζοντας από το γαστροκνήμιο (άντσα) και φθάνοντας ως επάνω στον μηρό. Αυτό επί πέντε λεπτά. Κάμετε το ίδιο και στο άλλο πόδι.

Ίδου και μια άλλη καλή άσκηση, που πρέπει να κάνετε κάθε μέρα: Σταθείτε όρθια με ένα πόδι στα πόδια, τα χέρια στους μηρούς και τα γόνατα εν επαφή. Σ' αυτή την στάση κινήστε διαγράφοντας μικρούς κύκλους προς τα άριστερά και ύστερα προς τα δεξιά. Έπαναλαβαίνετε αυτές τις κινήσεις δέκα φορές.

που τα βλέπει όλα από ψηλά είδαν οι Έλληνες τον πολιτισμό και την τέχνη των άλλων λαών. Ό,τι είδαν κι' έμαθαν μεγάλωσε στη φαντασία τους, έγινε αλλοιώτικο κι' έτσι δημιούργησαν διαφορετικά. Φτάσανε γρήγορα στην παρακμή στην ομορφιά για την ομορφιά, στο Νατουραλισμό. Όμως όλο το έργο τους είναι πιστός καθρέφτης της ζωής τους πρώτα—πρώτα. Και η ζωή τους δεν έμοιαζε με καμιά άλλη. Δεν είναι το κλίμα της Ελλάδος, ο γαλανός ούρανός της Αττικής, τα δαντελωτά ακρογιάλια, το χαρούμενο πεύκο, δεν είναι ο Ύμητός, που ώθησαν τον καλλιτέχνη να δώσει τη μορφή που πήραν τα έργα του. Αυτά όλα παίζουν βασικό ρόλο στη διαφοροποίησή της ζωής ενός λαού, όχι όμως και στην άψογη δημιουργία αριστουργημάτων της Τέχνης, απόδειξις οι σημερινοί καλλιτέχνες που δεν μπόρεσαν να κάνουν τίποτα της προκοπής. Άλλο παράδειγμα είναι η έλλειψη δημιουργίας στο μεγάλο διάστημα της Τουρκικής κατοχής. Όλα τα τραγούδια που είπε ο Λαός τότε μιλάνε για την πίκρα της σκλαβιάς, για τη δύσκολη ζωή, για τις σφαγές και την καταστροφή. Μήτε ο γαλανός ούρανός τον συγκινούσε, μήτε τα δαντελωτά ακρογιάλια, κι' όταν τα βλέπει, νοιώθει πιο έντονα τη σκλαβιά του, πιο λυπητερό γίνεται το τραγούδι του, πιο μαύρη η ζωγραφιά του. Μήτε Βάκχους, μήτε Αφροδίτη δημιουργεί.

Σ. ΣΕΜΕΡΤΣΙΔΗΣ

ΤΟ ΜΑΛΛΙ ΚΙ' Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

ΣΤΗΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΟΧΗ
Ο άνθρωπος ήξερε να γνέθει το μαλλί, το πιο πανάρχαιο ύφαντικό υλικό. (1)

ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Στην εποχή των θεών και των ημιθεών, ακόμη και ο θρυλικός Ησίοκλης έλησμόνησε τον προορισμό του, μπροστά στην ευχαρίστησι να γυρίσει το άδραχτι και να κλώθει καθισμένος στα πόδια της Ομφάλης, της βασίλισσας της Λυδίας. (2)

ΣΤΗ ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΠΟΧΗ

Οι πρώτοι Ρωμαίοι που αποδιδάσθηκαν στην Αγγλία, ενδιαφέρθηκαν να οργανώσουν την εξαγωγή μαλλιών στη Ρώμη. Τα μαλλιά αυτά αποτελούσαν τον πλούτο της χώρας και η ύφανσή τους ξεπερνούσε σε λεπτότητα τα μαλλιά που κατασκευάζονταν στη Ρώμη. (3)

ΣΤΑ 1188

Ο Σύνδεσμος Ύφασματοπωλών στο Παρίσι είχε κι' όλες τους νόμους και τους διακανονισμούς του. Ο σύνδεσμος αυτός, μαζί με το Σύνδεσμο των Ύφαντών ήταν από τις πρώτες συντηχνίες.

ΣΤΑ 1340

Για να θυμίζει στον κόσμο τον πλούτο της Αγγλίας, ο Έδουαρδος Γ' απέφασε να καθέται ο λόρδος καγκελάριός του μέσα στη Βουλή των λόρδων πάνω σ' ένα σακκούλι γεμάτο μαλλί. (4)

Στην εποχή των τροβαδούρων τραγουδίστηκαν από όλους οι χαριτωμένες κινήσεις της ύφαντριας. (5)

ΣΤΑ 1785

Ο πάστορας Έντμοντ Καρτράϊτ επινόησε έναν ταχυκίνητο άργαλειό, που έφερε σωστή επανάστασι στη βιομηχανία του μαλλιού.

ΣΤΑ 1790

Ο Καρτράϊτ επινόησε μια ύφαντική μηχανή. Αυτό όμως τον κατέστρεψε, γιατί τα άρνια της Ευρώπης δεν ήταν πια αρκετά για να έφασφαλίσουν σ' αυτή τη βιομηχανία τις πρώτες ύλες. Η ατμομηχανή μάλιστα επιτάχυνε ιδιαίτερα το ρυθμό της παραγωγής. Δημιουργήθηκαν τότε μυστικά συνδικάτα που στράφηκαν εναντίον των άργαλειών του Καρτράϊτ και τους διέλυαν τη νύχτα. Στη Χάβρη, οι ύφαντουργοί στραγγάλισαν έναν ύφαντή που επινόησε έναν πιο τελειοποιημένο

ΣΤΑ 1814

Τότε, έφτασε στο Λονδίνο κάποιος πλοίαρχος, που λεγόταν Μάκ Άρθουρ. Ο Μάκ Άρθουρ αυτός έφερε από την Αυστραλία στο Λονδίνο το πρώτο φορτίο με μαλλιά μερινός. Τα πρόβατα που έδωσαν αυτό το μαλλί, είχαν κάνει άλλοτε το γύρο του κόσμου και κατέληξαν σ' αυτό το μακρινό μέρος του κόσμου, όπου πολλαπλασιάστηκαν. Προέρχονταν πραγματικά τα πρόβατα της Αυστραλίας από τα έξη πρόβατα μερινός που έχρισε στον ολλανδικό λαό ο βασιλιάς της Ισπανίας και που οι Ολλανδέζοι τα έστειλαν στη Νότιο Αφρική. (7) Από τη Νότιο Αφρική, ο Μάκ Άρθουρ μετέφερε τα έξη πρόβατα στην Αυστραλία όπου και πολλαπλασιάστηκαν στα πλούσια λιβάδια της. Χάρη σ' αυτά τα άρνια, η Αυστραλία έχει σήμερα 109 εκατομμύρια κεφάλια άρνια.

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΠ ΤΑ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Οι γιαγιάδες μας υπερηφανεύονταν, και πολύ δικαιολογημένα, για τα δαρεία και πολυτίμα μαλλίνα ύφασματα της εποχής τους, τα άβαντα εντράς, τις τσόχες κτλ. Πόση θα ήταν όμως η έκπληξι και ο θαυμασμός τους αν μπορούσαν να πέσουν στα χέρια τους τα λεπτεπίλεπτα μοντέρνα μαλλίνα ύφασματα, που έχουν την ύφη και τη γυαλάδα του μεταξωτού, που έχουν τόσο απαλούς χρωματισμούς, ώστε θα τους εξήλευαν ακόμη και τα λουλούδια! Δεν είναι άσκοπο λοιπόν να δώσουμε στις αναγνώστριές μας συνοπτική την ιστορία του μαλλιού, που πάντα στάθηκε ο πιστότερος φίλος και σύμμαχος του ανθρώπου.

Η βιομηχανία των μαλλιών ύφασμάτων είναι μιά από τις σπουδαιότερες βιομηχανίες του κόσμου.

Τροφοδοτείται κάθε χρόνο με 1.739.999 τόνους μαλλί, που το προμηθεύουν με το κούρεμά τους 700 εκατομ. πρόβατα. 1.500.000 εργάτες και εργάτριες κατεργάζονται το μαλλί σ' όλες τις μορφές του και 380.000 άργαλειοί δουλεύουν μέσα και νύχτα για τα μαλλίνα ύφασματα.

Με τη γενικότερη πρόοδο και ανάπτυξη των τεχνικών μέσων, η ύφαντουργική ωφελήθηκε σημαντικά. Και ενώ σε ώριμένα σημεία των διαφόρων χωρών η παραγωγή εξακολουθεί να γίνεται όπως και των παλαιών, έπειδή τα τεχνικά μέσα δεν κατώρθωσαν ν' αναστρέψουν τις μεθόδους που σχετίζονται με τα φυσικά στοιχεία — όπως π.χ. η κατεργασία και η ύφανσις των σκωτσέζικων τουρν — όπως π.χ. η κατεργασία των μαλλιών του Μαζαμέ της Γαλλίας, που πλέει η κατεργασία των μαλλιών του Μαζαμέ της Γαλλίας, που πλέει το μαλλί και της παραγωγής ύφασμάτων άλλαξαν σημαντικά. Εκεί που μεταφέρονταν άλλοτε οι προβιές με άμαξια, σήμερα τα μεγάλα φορτηγά εξφορτώνουν ολόκληρες μπάλες των 200 κιλών, που έρχονται από την Αμερική, την Αυστραλία ή άλλα μέρη του κόσμου. Τις κλώστρες και τους ύφαντες αντικατέστησαν οι πολυθρόνοι μηχανικοί άργαλειοί.

Κάθε χρόνο σημειώνεται και μια νέα λεπτομέρεια για την τελειοποίηση των μηχανών και των μεθόδων. Η παραγωγή αυξήθηκε σημαντικά μετά τον πόλεμο. Ένας Γάλλος βιομηχανός, ο Πιερ Βαν Λέερ, έβαλε σ' εφαρμογή την ύφαντουργική τουρμπινα, έναν εξαιρετικό άργαλειό, που επιτρέπει να ύφαινονται τέσσερα τόπια ύφασμα ταυτοχρόνως και λειτουργεί έξι φορές ταχύτερα από τους άλλους συνηθισμένους μηχανικούς άργαλειούς.

Από την ανάπτυξη αυτή της τεχνικής έμπνευσθηκε ένας Γάλλος σκηνοθέτης, ο Λοτς, και έγυρισε μια ταινία για το μαλλί, με την εúκαιρία της Διεθνούς Έκθεσεως της Λίλλης. Όλη η ιστορία του μαλλιού και των μαλλινών ξετυλίγεται μέσα σ' αυτό το φιλμ, και οι άπειρες μέθοδοι της χρησιμοποιήσεως του παρουσιάζονται με αξιοθαύμαστο τρόπο. Από το κουδούρι το παχύ μαλλί, που παύει η μητέρα για να πλέξει την κουβερτούλα του παιδιού της, έως τα πολυτελέστατα μαλλίνα σατέν και τα ζερσέ, που στα χέρια των μάγων της ραπτικής γίνονται εξαιρετικές βραδυνές τουαλέτες και θαυμάσια νυφικά φορέματα.

Άλλα και οι τρόποι που χρησιμοποιείται το μαλλί στην επίπλωση, είναι άμαρτημοί. Στρώματα, χαλιά, καλύμματα, φωτείγ, μαλλινές κουρτίνες, τόσα και τόσα...

Σύμφωνα με τους έρευνήτες, οι γυναίκες αγαπούν πολύ τα μαλλίνα για τους έξης λόγους και στις παρακάτω αναλογίες:

Τα 81 % των γυναικών προτιμούν μαλλίνα έπειδή είναι ζεστότερα.

- » 42 % έπειδή κρατούν περισσότερο.
- » 33 % έπειδή είναι γερά.
- » 27 % έπειδή δεν τσαλακώνονται.
- » 23 % έπειδή βάφονται εύκολα.

Αντίθετα, πολλές γυναίκες έχουν και τα παράπονά τους:

Τα 44 % πιστεύουν πως τα μαλλίνα πλένονται δύσκολα.

» 58 % βρίσκουν δύσκολη τη διατήρησι των μαλλινών έπειδή τα πειράζει ο σκόρος.

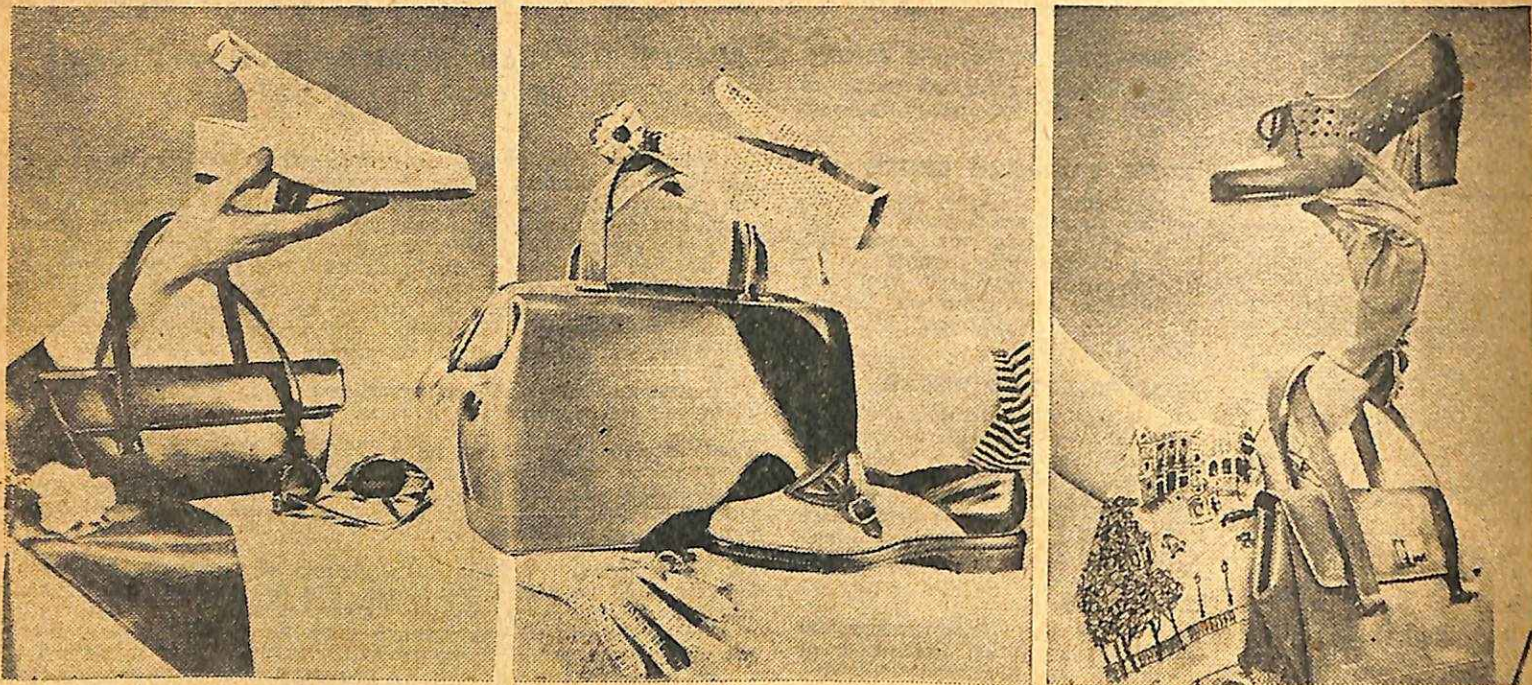
Τα παράπονα, όμως, αυτά των γυναικών δεν είναι και πολύ δικαιολογημένα, έπειδή τα μαλλίνα μπορούν να πλυθούν χωρίς να στενέψουν, χάρι στα θειώδη προϊόντα και γενικά χάρι στον κατάλληλο τρόπο, με χλωρή άμμωνιαούχο σαπουνάδα, και το ξέπλυμα με χλιαρό νερό, όμοιας θερμοκρασίας.

Όσο για το σκόρο, τα σύγχρονα έντομοκτόνα κάνουν τα μαλλίνα άπρόσβλητα. Σε πολλές όμως χώρες, προτού δοθούν στην καταλάσσι τα μαλλιά, περνούν από αντισκοριακή επεξεργασία και έτσι δεν έχουν άργότερα κανένα φόβο να τα πειράξει ο σκόρος.

Έτσι, τα μαλλίνα κατακτούν ολοένα μεγαλύτερη θέση στη γκαρνταρόμπα κάθε ατόμου, αλλά και κάθε νυναικάς ακόμη και της πιο ιδιότροπης και της πιο κομψής.

Ο ΑΝΘΙΣΜΕΝΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

Στόν ήλιο. Στο ταξίδι. Στην πόλι: Γάντια, τσάντα, παπούτσια και μαντήλι πρέπει να ταιριάζουν.

ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

Για να είναι καλοντυμένη, μια γυναίκα, δεν θάβει να φορέσει φουστάνι, ταγιέρ ή πανωφόρι σύμφωνα με την τελευταία λέξη της μόδας. Πρέπει να δώσει την ίδια άν όχι μεγαλύτερη προσοχή στα συμπληρώματα της εμφάνισής της, στις λεπτομέρειες που έχουν συχνά μεγαλύτερη σημασία και από την ίδια την περιβολή. Για να ξέρει και να μπορεί να φορέσει καλά τα φορέματά της μια γυναίκα πρέπει να ξέρει και να μπορεί να τα συνοδεύει με τα κατάλληλα αξεσουάρ. Αυτά, μαζί με τις γαρνιτούρες παίρνουν αποφασιστικό ρόλο στην εμφάνισή. Βάζουν τη σφραγίδα τους, προσθέτουν, αναιρούν, μετατρέπουν, εκλεπτύνουν ή εκχυδαίζουν καμιά φορά μιαν εμφάνιση.

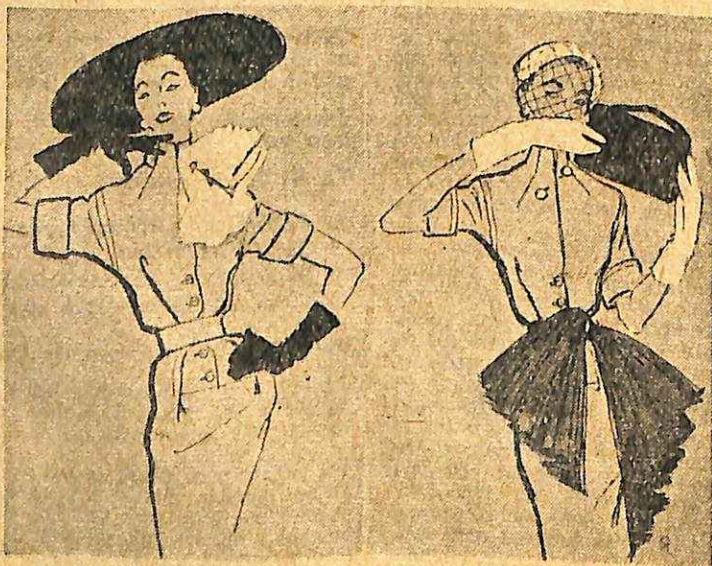
Στο σημερινό μας σημείωμα αναφερόμαστε στις λεπτομέρειες που συμπληρώνουν την εμφάνιση της γυναίκας. Οι αναγνωστές μας θα πρέπει να διαλέξουν τι ταιριάζει στον τύπο τους και τι εναρμονίζεται καλύτερα με την περιβολή που διαθέτουν. Έτσι θα είναι πάντα καλά και κομψά ντυμένες.

Εν πρώτοις: τα γάντια, οι τσάντες και τα παπούτσια εναρμονίζονται. Πρέπει να συμφωνήσουν με το χρώμα τους, ώστε να περιβάλλουν με τον ίδιο τους ολόκληρη τη σιλουέτα.

22

θούν ως πρώινα από δέρμα κροκοντίλ και ως απογευματινά από καστόρι: ή από μαύρο σατέν.

Οι τσάντες, ακόμη και οι τσάντες τουαλέτας θυμίζουν πολύ τις τσάντες σπόρ. Το κυριώτερο χαρακτηριστικό τους είναι ότι έχουν κάπως μεγαλύτερη. Γίνονται από δέρμα, κυρίως από δέρμα μποξ και κλείνουν με μετάλλια φερμουάρ (ή με εκλαίρ όταν είναι έντελως σπόρ) και άλλοτε πάλι έχουν καπάκι. Τα χερούλια τους είναι κοντά.

1.— Η γραβάτα είναι κομμένη στο ίδιο του ύψους. Γίνεται από λωγκαντί ή μεταξωτή μουσελίνα και περνά μέσα από τις πένες του λαιμού που είναι ανοικτές σε ύψος 2½ εκατ. στη βάση του λαιμού. (Απαιτείται ύψος 1 u. 30 X 100).

2.— Δύο τρίγωνα από ταφτά, με πλευρά 60 εκατ. είναι πλισσαρισμένα σολείγ, αφού στριφώθηκαν ψιλά-ψιλά. Είναι ενωμένα με μιαν όρατη ραφή και τυλίγονται δύο φορές γύρω στη ζώνη. (Απαιτείται ύψος 1 u. 50 X 100).

Τα καπέλλα, όπως επανειλημμένα γράψαμε, θα φορεθούν προς τα εμπρός, γαρνιρισμένα κυρίως με βέλα. Το βέλο, τότε σκεπάζει όλο το πρόσωπο και τότε, όπως απαιτεί η τελευταία ιδιοτροπία της μόδας σκεπάζει την ίδια κυλότα και κατεβαίνει πίσω, έως τον αυχένα, πάνω από το χαμηλό σινιόν. Δεν θα επεκταθούμε σήμερα περισσότερο πάνω στα καπέλλα μια και πολλές σελίδες του προηγούμενου τεύχους της γυναίκας είναι αφιερωμένες σ' αυτά. Αναφέρο-

με απλώς ότι οι καπελλίνες θα διαμφισβητήσουν πολύ τα σκίπτρα από τα κανονικά και ότι τα πολλά λουλούδια που κάνουν τα καπέλλα των γυναικών να μοιάζουν με πανέρινα άνθη-πωλείου θα περιορισθούν σε αρκετό βαθμό.

Πρέπει να προσθέσουμε στο σημείο αυτό το νεωτερισμό του μεγάλου φλογκού από μουσελίνα, που δίνει πάνω από τον αυχένα και τον σκεπάζει. Συγκρατείται με ένα κλίπ... διαμαντένιο ή μπριγιαντένιο. Η τελευταία λεπτομέρεια, ασφαλώς ενδιαφέρει μόνον όσες έχουν κοσμήματα.

Τα γάντια είναι μακρύτερα, αφού όλα τα μανίκια έχουν κοντύνει. Τα γάντια τουαλέτας έχουν παραμείνει φουσκωτά και κλείνουν με δύο κουμπιά. Άλλα ανεβαίνουν φαρδύοντας ελαφρά έως τον αγκώνα. Το χρώμα τους είναι ανάλογο με το χρώμα των υπολοίπων αξεσουάρ και του φορέματος φυσικά. Γίνονται από δέρμα ή δαντέλα, αλλά και από διάφανη λωγκαντί.

Οι όμπρέλες είναι για όλες τις περιστάσεις, και τη βροχή και τον ήλιο. Έχουν μακρύ, πολύ μακρύ χερούλι, που θυμίζουν τις «εραστές» των παλληκαράδων, αλλά και των κομψομένων της περασμένης γενιάς. Το χρώμα του ύφασματος της όμπρέλας είναι πάντα πολύ χτυπητό.

Γαρνιτούρα.— Όσο και αν δεν είναι πάντα αναπόσπαστα ενωμένη ή γαρνιτούρα με το φόρεμα, είναι όμως τόσο οργανικά δεμένη μαζί του, που αυτή δίνει τον τόνο στην εμφάνιση. Και πριν απ' όλα, η γαρνιτούρα που έκανε την εμφάνισή της από πέρυσι για να...

με απλώς ότι οι καπελλίνες θα διαμφισβητήσουν πολύ τα σκίπτρα από τα κανονικά και ότι τα πολλά λουλούδια που κάνουν τα καπέλλα των γυναικών να μοιάζουν με πανέρινα άνθη-πωλείου θα περιορισθούν σε αρκετό βαθμό.

Πρέπει να προσθέσουμε στο σημείο αυτό το νεωτερισμό του μεγάλου φλογκού από μουσελίνα, που δίνει πάνω από τον αυχένα και τον σκεπάζει. Συγκρατείται με ένα κλίπ... διαμαντένιο ή μπριγιαντένιο. Η τελευταία λεπτομέρεια, ασφαλώς ενδιαφέρει μόνον όσες έχουν κοσμήματα.

Τα γάντια είναι μακρύτερα, αφού όλα τα μανίκια έχουν κοντύνει. Τα γάντια τουαλέτας έχουν παραμείνει φουσκωτά και κλείνουν με δύο κουμπιά. Άλλα ανεβαίνουν φαρδύοντας ελαφρά έως τον αγκώνα. Το χρώμα τους είναι ανάλογο με το χρώμα των υπολοίπων αξεσουάρ και του φορέματος φυσικά. Γίνονται από δέρμα ή δαντέλα, αλλά και από διάφανη λωγκαντί.

Οι όμπρέλες είναι για όλες τις περιστάσεις, και τη βροχή και τον ήλιο. Έχουν μακρύ, πολύ μακρύ χερούλι, που θυμίζουν τις «εραστές» των παλληκαράδων, αλλά και των κομψομένων της περασμένης γενιάς. Το χρώμα του ύφασματος της όμπρέλας είναι πάντα πολύ χτυπητό.

Γαρνιτούρα.— Όσο και αν δεν είναι πάντα αναπόσπαστα ενωμένη ή γαρνιτούρα με το φόρεμα, είναι όμως τόσο οργανικά δεμένη μαζί του, που αυτή δίνει τον τόνο στην εμφάνιση. Και πριν απ' όλα, η γαρνιτούρα που έκανε την εμφάνισή της από πέρυσι για να...

Πολλές φορές αντικαθιστά

ορισμένη απόλυτα έφετος όλες τις ώρες της ημέρας. Πρόκειται για την

Εσάρπα και το Μαντήλι.— Το δεύτερο ακολουθεί τη γραμμή του φορέματος. Με σπόρ φόρεμα είναι μάλλινο καφέ ή βαμβάκερο και μεταξωτό ακόμη και σχέδια που έχουν τοπία, κλαδία, ζώα, ψάρια, πουλιά ή αραβουργήματα. Με άμπιγιέ φόρεμα είναι δαντελένιο, λευκό κατά προτίμηση και προσδίδει στην εμφάνιση μια γοητευτική φινέτσα. Πολλές φορές δένεται στη μέση και σχηματίζει πανό.

Άλλα μ' όλες του τις ιδιοτροπίες, το μαντήλι δεν μπορεί να πλισσιστεί ούτε από απόστασι τα παιχνιδίσματα της εσάρπας. Η εσάρπα γίνεται από κάθε ύφασμα, παίρνει κάθε μήκος, υιοθετεί κάθε γραμμή. Πέφτει, κουλουριάζεται, τυλίγεται, σφίγγεται, δένεται γύρω στο λαιμό, στο κορμάκι, στη φούστα, στη μέση. Γίνεται γραβάτα. Δένεται κόμπος στη βάση του γιακά και η μία της άκρη κατεβαίνει, περνά από τη ζώνη και αποσταμένη καθέτοι να ξεκουραστεί μέσα στην τσέπη! Περνά μέσα από κουμπωτές πιάτ. Πότε είναι λοξή, πότε ίσια, πότε ντραπασιστή, πότε πλισσέ. Δίνει πλάτος σε μια στενή τουαλέτα. Φωτίζει ένα ασπρητό φουρό. Παίρνει όλα τα χρώματα και δεν περιφρονεί τα έμπριμέ

Τα λουλούδια, τεχνητά ή φυσικά, ιδίως τριαντάφυλλα είναι σπαρμένα στις βραδυνές τουαλέτες. Θα φορεθούν πολύ και στις απογευματινές εμφανίσεις. Ολόκληρα μπουκέτα στολίζουν το στήθος ή τη μέση των γυναικών. Άλλα του κάκου θα τους ψιθυρίσει κανείς το γνωστό: «τα λουλούδια δεν φορούν λουλούδια»...

Πολλές φορές αντικαθιστά

των έτερο θριαμβευτή της ανοιξιάτικης μόδας το:

Πλάστρον.— Το πλάστρον είναι έφετος αναπόσπαστο κομμάτι, οργανικά δεμένο όχι μόνο με το ταγιέρ αλλά και με το μεγάλο ντεκολτέ που έχουν τα φορέματα και οι μπλούζες. Το πλάστρον «ενώνει» τη γυναίκα, όχι μόνο με τη μεταφορική έννοια αλλά και με την πρακτική. Συχνά είναι συνδεδεμένο με την γραβάτα ή με την εσάρπα. Ένσπαρκώνει όλη τη φινέτσα και όλη τη θηλυκότητα μιας κομψής και χαριτωμένης εμφάνισης.

Τα κομπιά.— Έχουν απόκτησει τελευταία μεγάλη σημασία στη γυναικεία εμφάνιση. «Η είναι πολύ μικρά, ιδίως επάνω από το λαιμό έως τη μέση ή είναι εξαιρετικά μεγάλα και στρογγυλά, όταν γαρνιρουν φορέματα, φουστες, μαντό. Άλλα οι κομπές γυναικείες δρσκουν τρόπον' αποφεύγουν αυτή την ψηλοτάβερνα που απαιτεί πολύ υψηλή κορμοστασιά και εξαιρετικά καλλιγράμμο σώμα υιοθετώντας σχέδια, όπου το μέτριο κομπι είναι καλοβαλμένο.

Τα λουλούδια, τεχνητά ή φυσικά, ιδίως τριαντάφυλλα είναι σπαρμένα στις βραδυνές τουαλέτες. Θα φορεθούν πολύ και στις απογευματινές εμφανίσεις. Ολόκληρα μπουκέτα στολίζουν το στήθος ή τη μέση των γυναικών. Άλλα του κάκου θα τους ψιθυρίσει κανείς το γνωστό: «τα λουλούδια δεν φορούν λουλούδια»...

Πολλές φορές αντικαθιστά

3.— Δύο λουρίδες από λοξό σουρά, με τελείωμα στριφτό, πλατύς 35 εκατ. σχηματίζουν αυτή την εσάρπα. Συγκρατούνται στον αυχένα με μια λεπτή ραφή. (Ύψος 1,50 X 90).

4.— Γαρνιτούρα από κολλαριστό πικέ με άσπρη μανσέτες, που είναι κολλημένες πάνω σε μανσετάκια, συγκρατημένα με λάστιχο. (Ύψος 75 πόντοι X 90).

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

Πολλές φορές αντικαθιστά

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Τώρα την "Ανοιξι φρεσκάρτε το σπιτί σας να πάρη μιὰ χαρούμενη όψη

Τώρα που η "Ανοιξι εξορμά γοργά, τώρα που αρχίζουν οι μεγάλες ήλιους μέρες, τώρα που θα ανοίγεται διάπλατα τα παράθυρά σας για να μπη το φως και να έτοιμάσετε το σπιτί σας για να υποδεχθή την καινούργια αυτή εποχή του έτους. Το Πάσχα πρέπει να το βρή ολόκληρο και καθαρό.

Αν έχετε ολόκληρο σπιτί θ' αρχίσετε την καθαριότητα από τα επάνω δωμάτια. Αν έχετε μόνο ένα διαμέρισμα, θ' αρχίσετε από τα δωμάτια που περιέχουν περιττά πράγματα. Θα κάψετε επιλογη και θα πετάξετε, ότι δεν σας γοητεύεται: χαρτιά, κουρέλια, άλλα πράγματα που συσσωρεύθηκαν κατά την διάρκεια του χειμώνα και για τα όποια σκεπτόσασταν από καιρό: «Πότε θάρθε η μέρα που θα τα πετάξω όλ' αυτά». Λοιπόν, η μέρα ήρθε. Και προπαντός όχι οίκτος. Πετάχτε, πετάχτε, πετάχτε.

Βγάλτε τις κουρτίνες και τα κουρτινάκια. Βάλτε στην μπάντα εκείνα που θέλετε να πλύνετε. Τα άλλα, τις διπλές κουρτίτες, θα ντες, παραδείγματος χάρι, θα τα πλύνετε και θα τα καθαρίσετε με μια δούρτσα βουτηγμένη στο νερό με κάλιον. Μη φοβόσαστε να βρέξετε τις κουρτίτες, τις όποιες θα ξεπλύνετε κατόπι με τη δούρτσα και θα τις βάλετε να στεγνώσουν στη σκιά.

Σκουπίστε τους τοίχους, τις κορνίζες, το ταβάνι, τα πλαίσια των παραθύρων. Αν οι τοίχοι σας έχουν λαδομπογιά, να τους πλύνετε με ένα σφουγγάρι βουτηγμένο σε νερό με αλυσίδα άμμου. Κατόπι θα τους ξεπλύνετε άμεσα με καθαρό νερό.

Θα ξερεμάσετε τα κάδρα από τους τοίχους. Θα καθαρίσετε τα τζάμια τους με ένα κομμάτι εφημερίδα βουτηγμένο σε νερό με ζύδι και κατόπι θα τα σκουπίσετε με ένα κομμάτι εφημερίδας στεγνό.

Αν έχετε κάδρα χρυσωμένα βρώμικα πάρτε δυο αυγά, βγάλτε του τον κρόκο, χτυπήστε το ασπράδι τους και ανακατέψτε με 20 γραμμάρια ωντέ — Ζαβέλ. Θα βάλετε από αυτό το μίγμα πάνω στα κάδρα με τη βοήθεια ενός μικρού πινελιού. Κατόπι θα σκουπίσετε τα κάδρα καλά.

Τα χαλιά σας θ' αποκτήσουν ζωηρότητα είτε βουρτσίζοντάς τα με ελαφροτάτη διάλυση άμμου, είτε ρίχνοντας επάνω φύλλα βρασμένου τασιού, ύγρα ακόμα, που θα σκουπίσετε κατόπι με τη σκούπα σας.

Τα τζάμια και τους καθρέπτες θα τα καθαρίσετε είτε με πετρέλαιο είτε με νερό με ζύδι χρησιμοποιώντας πάλι εφημερίδες, που έχουν το πλεονέκτημα να μην κάνουν νοαμίες. Το

σκουπίσμα θα γίνη με στεγνή εφημερίδα. Αν ωστόσο, διαπιστώσετε ότι τα τζάμια, οι λαμπτήρες κλπ. διέτρησαν έναν λεκέ (από λερωμα μίγας λόγου χάρι) βράστε γρήγορα κρυσμυδία με νερό. Μ ένα σφουγγάρι πλύνετε κατόπι τα τζάμια ή τους λαμπτήρες μ' αυτό το υγρό και οι λεκέδες θα εξαφανισθούν ως διά μαγείας.

Τα βαμμένα έπιπλα, θα τα καθαρίσετε με ένα βρεμένο πανό που θα έχετε βουτήξει σε σκόνη ελαφρόπετρας. Κατόπι θα τα ξεπλύνετε με καθαρό νερό. Αν τα βαμμένα έπιπλα σας δεν είναι καθόλου λεκιασμένα, αλλά μόνο βρώμικα, θα τα πλύνετε με το έξης μίγμα: μιὰ κουταλιά της σούπας στάχτη αλυσίδας σε δυο λίτρες νερό. Ύστερα θα τα ξεπλύνετε και θα τα σκουπίσετε με ένα στεγνό πανί.

Αν τα έπιπλά σας είναι λουστραρισμένα θα τα περάσετε με το έξης μίγμα μ' ένα σφουγγάρι: 12½ δράμια γομαλάκα σε 100 δράμια οινόπνευμα. Φυσικά, θα τα περάσετε πέντε έξι φορές αφήνοντας κάθε φορά το έπιπλο να στεγνώσει πρώτα. Το σφουγγάρι θα το φέρετε κυκλικά.

Μην χρησιμοποιήτε ποτέ πετρέλαιο με λάδι γιατί το πετρέλαιο άργει να στεγνώσει κι' εν τώ μεταξύ κολλάει ή σκόνη πάνω στο έπιπλο.

Τα έπιπλα που είαι βαμμένα με λάκα θα τα καθαρίσετε με σαπουνάδα. Έννοείται πως θα τα τρίψετε πολύ ελαφρά και θα τα ξεπλύνετε με κρύο νερό. Αφήστε τα να στεγνώσουν και τρίψτε τα με ένα στεγνό πανί.

Μην ξεχνάτε ότι τα καθίσματα που οι σκεπασμένα με ύφασματα καθαρίζονται με νερό με άμμου. Κατόπι θα τα ξεπλύνετε με καθαρό νερό και θα αφήσετε να στεγνώσουν σε ανοικτό μέρος. Τα δερμάτινα καθίσματα καθαρίζονται με σαπουνόνερο.

Οι φαγιάντες και οι πορσελάνες καθαρίζονται με χλιαρό νερό στο όποιο θα ρίξετε κρύσταλλα σόδας. Βουτήξτε τα μπιμπέλο μέσα σ' αυτό το μπάνιο και τρίψτε τα με μιὰ μικρή δούρτσα για να αφαιρέσετε τη σκόνη απ' όλες τις έσοχές. Προσοχή όμως, γιατί το μπιμπέλο μπορεί να γλυστρήσει από τα χέρια σας.

Την κανάτα του νερού θα την καθαρίσετε ρίχνοντας μέσα μικρά κομμάτια ώμης πατάτας που θα έχετε βάλει λίγες μέρες σε ζύδι. Αφήστε τα κομμάτια στην κανάτα μιὰ ώρα και κατόπι ξεπλύνετε την κανάτα με χλιαρό νερό.

Κουραστήκατε ίσως λίγο. Μά για δέστε τι όμορφο που είναι τώρα το σπιτί σας. Δεν νοιώθετε και σεις ένα ξανόκτιστο κούτ τάξινός το;

Πολλές φορές αντικαθιστά

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Γ'

Η νεανική ηλικία είναι η ηλικία που χαρακτηρίζεται από την ωριμότητα. Τα χρονικά της όρια είναι περίπου από την ηλικία των 20 ίσαμε την ηλικία των 40 ετών. Δυστυχώς, έτσι είναι, κυρίες μου! Τα όρια αυτά, βέβαια, δεν είναι απόλυτα. Έξαρτώνται από πολλούς άλλους παράγοντες (κληρονομικότητα, κλίμα, τρόπο ζωής κλπ.). Κατά ένα γενικό τρόπο, την ηλικία αυτή τη χαρακτηρίζουν η ωριμότητα, η γενική ζωτικότητα, η σωματική και διανοητική δραστηριότητα. Από τη διαίτητική άποψη, κατά την ηλικία αυτή μια γενική συμβουλή των αρχαίων είναι αξιοπρόσεκτη, τό: «μηδεν άγαν».

Η μέση ηλικία που κρατάει περίπου από τα 40 ως τα 50 και τα 60 χρόνια της ζωής, πάντοτε ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία των ατόμων και με τους άλλους παράγοντες που προαναφέραμε, είναι η πραγματική μεταβατική περίοδος από τη νεότητα στα γηρατειά. Η προοδευτική κούραση του οργανισμού αρχίζει να βρίσκεται τις εκδηλώσεις της στην ηλικία αυτή. Αρχόμενη κούραση των οργάνων του σώματος, που συνοδεύεται από αλλοιώσεις των ιστών του, που κάθε λίγο γίνονται σοβαρότερες, και από διαταραχές των λειτουργιών του οργανισμού, περισσότερο ή λιγώτερο άργες, που σιγά-σιγά όμως γίνονται αισθητές κι αξιοπρόσεκτες. Ο αρθριτισμός, άλλες διαταραχές της θέρμησης, η αρχόμενη αρτηριοσκλήρωση, μια γενικότερη σκλήρυνση του οργανισμού, αλλοιώσεις του καρδιαγγειακού συστήματος, υποστολή της γεννητικής λειτουργίας κλπ., αποτελούν την έκφραση των πτώσεων φυσιολογικών εξελίξεων, που τις πλαισιώνουν, τις ενισχύουν και τις αυξάνουν ή εμφανίζονται της τάξεως για καθημερινή ζωή, οι εγκαίνιαζόμενες νέες συνθήκες εργασίας (μιας αναγνωρίζεται πια η πολλαπλή μας αποκρηθείσα πείρα και η εργασία μας μεταβάλλεται σε εποπτική μάλλον και συμβουλευτική) και η ολέθρια σύμφορη ότι γεράσαμε, από την οποία αφινομάστε να κυριευθούμε. Μια αλλαγή ολοκληρώσει του τρόπου της ζωής μας, που αφορά και το κεφάλαιο της διατροφής, είναι απαραίτητη σ' αυτή την ηλικία, η και μάς επιβάλλεται αθέλα μας από την αντοχή των οργάνων του οργανισμού μας. Η κατανάλωση των κρέατος, των αυγών, των έντοσθίων, πρέπει να ελαττώνεται κατά τη μέση ηλικία. Λίγα ψάρια, λίγα όσπρια, πολλά λαχανικά, άφθονα φρούτα, ελάχιστα οινόπνευμα, ελάχιστα ερεθιστικά κρυμμένα και άρτυματα, πολλά θυμαρίδια.

σάλτσες, μεζεδικία κλπ. Ο τρόπος της διατροφής μας πρέπει ακόμα να είναι ανάλογος με το ποσόν και το είδος της εργασίας μας και με την κατάσταση των οργάνων και των συστημάτων του οργανισμού μας κατά την ηλικία αυτή, κατά την οποία, χωρίς να αθυποβαλλόμεστε επικίνδυνα, δεν πρέπει εν τούτοις να ξεχνάμε πως ετοιμαζόμαστε για τα γηρατειά!

Η γεροντική ηλικία χαρακτηρίζεται από τη μεγάλη και επικίνδυνη ευπάθεια του οργανισμού. Από τον τρόπο της διατροφής εξαρτάται κυρίως η υγεία και η μακροβιότητα των γερόντων. Αν είναι αληθινό το αξίωμα του γαστρονόμου Μπρουσσέν ότι δεν γεράζουν ποτέ στο τραπέζι, είναι όμως γεγονός ότι οι συνέπειες του τραπέζιου προκαλούν και τα πρόωρα γηρατειά και τον πρόωρο θάνατο. Η γριά γυναίκα έχει εκφυλιστικά αλλοιωμένους ιστούς, χαλασμένα ή καθόλου δόντια, γλοιώδεις χυμούς, σκληρή και νεφρά ανεπαρκή, αίμοφορά άγγεια έτοιμα να σπασούν, στομάχι και έντερα νωθρά, ελαττωμένη αντίσταση του οργανισμού στις βλαβερές επιδράσεις. Έχει ακόμα μικρές ανάγκες σε θερμίδες. Φυσικό είναι λοιπόν να θέλει λίγη τροφή, εύκολομάσητη και που να μην αφήνει πολλά υπολείμματα μέσα στον πεπτικό σωλήνα και τοξίνες μέσα στον οργανισμό. Πρέπει δε να έχουμε υπ' όψει μας και το διανοητικό ραμολιμένο της ηλικίας αυτής, που πολλές φορές δημιουργεί γαστρίμαργα. Η γριά θέλει μια διαρκή παρακολούθηση. Όχι μόνο η σωματική, αλλά και μια ήπια κατάρτιση παρακολουθεί αυτή τη γεροντική γαστρίμαργα, που κάνει τους γέροντες μας αντιπαθητικούς στο περιβάλλον τους.

Η διατροφή της πολύ ηλικιωμένης γυναίκας πρέπει να αποτελείται από λίγο ψαχνό κρέας, λίγο ψάρι, συμπληρωμένα με λίγα χόρτα, λάδι καλό, ωμές σαλάτες. Λίγο γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, ιδιαίτερα δέ γαϊουρτί. Ελάχιστα όσπρια. Λίγα ζυμαρικά και ρύζι. Άφθονα φρούτα. Λίγα «δραστικά» (χαμόμηλο κλπ.). Ελάχιστα κρασί (αν δεν υπάρχει νόσημα που να το απαγορεύει), που έξω από τον ευχάριστο ψυχισμό και τη διανοητική διέγερση που προκαλεί, τονώνει ακόμα την πέψη και την κυκλοφορία του αίματος, ενώ σύγχρονα τονώνει τις αμοιβαίες σχέσεις και την αμοιβαία εμπιστοσύνη, πράγμα που τόσο χρειάζεται στους γέροντες, τους άπομονοτικούς και φιλοπόπτους και παράξενους. Τό σάσι κι' αν λείπει, δεν πειράζει. Ο καφές, καλύτερα να λείπει. Ένα καθαρίσιο, κάθε τόσο, είναι απαραίτητο.

ΑΝΑΡΓ. Μ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
Ιατρός

Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ ΠΟΛΥ ΛΙΓΟ Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΟΤΑΝ οι γυναίκες αναπολούν τους άνδρες που έπαιξαν κάποιο ρόλο στη ζωή τους, σπάνια θυμούνται σπουδαία περιστατικά. Θυμούνται, απλώς, μερικά ασήμαντα πράγματα, τα οποία όμως τις συνεκίνησαν βαθιά. Γιατί οι γυναίκες είναι έντελως προσωπικές στις αισθηματικές των υποθέσεις. Και είμαι βεβαία πως αν οι άνδρες το καταλάβαιναν αυτό, σπάνια τα δύο φύλα θα έρχονταν σε σύγκρουση.

Οι γυναίκες πάντα λένουν πως δεν επιθυμούν τίποτε, ενώ στην πραγματικότητα το χρήμα δεν έχει καμιά σημασία γι' αυτές, έφ' όσον ο άνδρας που αγαπούν τις σκέπτεται όλη την ημέρα και περνάει τον καιρό του σχεδιάζοντας ευχάριστες εκπλήξεις.

Η γενναίωδωρία είναι μια ανδρική αρετή, που αποδίδει τους καλύτερους καρπούς. Και είναι ταυτοχρόνως η λιγώτερο δαπανηρή, αν ο άνδρας έχει κάποια φαντασία. Οι γυναίκες δεν επιθυμούν τόσα πολλά πράγματα όσα φαντάζονται οι άνδρες. Γι' αυτές, το καλύτερο δώρο είναι εκείνο που δεν αφίνει ίχνος. Μια παραξενιά λόγου χάρη.

Οι πιο πολλές γυναίκες εκπλήσσονται γιατί οι άνδρες καταξιοδοτούνται να τους χαρίσουν διαμάντια, ενώ εκείνες θα προτιμούσαν λουλούδια. Η προσφορά ενός διαμαντιού είναι τόσο δυσκολό και πολυέσοδο πράγμα... Ένώ, η προσφορά λουλουδιών είναι απειρώς πιο εύκολη και πιο λιγοδάπανη. Αλλά, τα λουλούδια είναι η ύψιστη απόδειξη ερωτικής αφοσίωσης. Γιατί, εκτός των άλλων, πρέπει και να μεταφερθούν με προσοχή — και πολλοί άνδρες θεωρούν μεγάλη διπλωματία να κρατούν λουλούδια στο χέρι. Κι' αυτό είναι μια θυσία...

Θάθελα να πω, σ' όποιον άνδρα τύχαινε να διαβάσει αυτά, πως η αδιάκοπη προσφορά λουλουδιών προς μια γυναίκα είναι ο ασφαλέστερος τρόπος διατηρήσεως της αγάπης της. Γιατί, ενώ κολλοκούν την ματαιοδοξία της, αποτελούν ταυτοχρόνως και ένδειξη τρυφερότητας και εκτίμησής.

Ο άνδρας μιας φίλης μου ήταν αναποφεικτός υποχρεωμένος να παρεννοηθί σε μια δε-

ξιώσει την ημέρα των γενεθλίων της γυναίκας του. Κατά τις πέντε το απόγευμα, η φίλη μου άκουσε την πόρτα να κτυπά. Έτρεξε να ανοίξει. Τι ήταν; Ένα μικρό χειραμάτι γεμάτο λουλούδια. Και μια κάρτα: του άνδρα της.

Ο καλός και προσεκτικός σύζυγος απειρώς μίαν με άφθονα λουλούδια τη σύζυγό του για την απουσία του από τη γιορτή της.

Ξέρω μια κοπέλλα που έγκτελειψε έναν πολύ πλούσιο άρραβωνιαστικό, γιατί εκείνος δεν θέλησε να της αγοράσει μια όμπρελα, αν και μπορούσε να της αγοράσει έκαστο και με χρυσή και σμάλτινη λαβή. Βρέθηκαν κάπου και ξαφνικά άρχισε να βρέχει. Εκείνη του ζήτησε να της αγοράσει μια όμπρελα, έτσι επιπόλεια και χωρίς να το καλοσκεφθεί. Εκείνος, άρνηθηκε, θεωρώντας το ασήμαντο έξοδο περιττό. Η φίλη μου τράμαξε από την άνηση του και φανταζόμενη το σκοτεινό μέλλον που αυτή ή ασήμαντη λεπτομέρεια προμήνυσε, διέλυσε τον άρραβώνα. Ο άλλος, εξεπλάγη. Αλλά αν ήξερε καλύτερα τη γυναίκα ψυχολογία και αν ήταν περισσότερο άδρος, δεν θα υπήρχε λόγος να εκπλαγή.

Αυτή είναι η πραγματική αντίθεση μεταξύ των δύο φύλων: η επιμονή του αρσενικού να άρνηται την ικανοποίηση ασήμαντων αξιώσεων του θηλυκού. Και τις πιο πολλές φορές, μάλιστα, οι μικροαξιώσεις αυτές δεν είναι τίποτε άλλο παρά δοκιμασίες της αγάπης.

Αντί ενός πολυτίμου δώρου, η γυναίκα θα προτιμούσε ένα ακατάπαυστο ρεύμα από δίχως αξία πράγματα, γιατί αυτά αποτελούν άψευδεις μαρτυρίες ότι ο άνδρας που αγαπά την σκέπτεται διαρκώς. Τους άρρέσουν τα τηλεγραφήματα, έκτακτες επιστολές, γιατί αυτά τις κάνουν να νομίζουν ότι είναι σπουδαίες. Θέλουν να νομίζουν γι' αυτές οι άνδρες ότι είναι μεγάλες ερωτευμένες.

Και όμως πολλοί άνδρες, οι πιο πολλοί, επιμένουν ανεδοτάς να μη λένουν το: «Σ' αγαπώ». Και όμως αυτά τα λόγια είναι τα πιο αγαπημένα για μια γυναίκα.

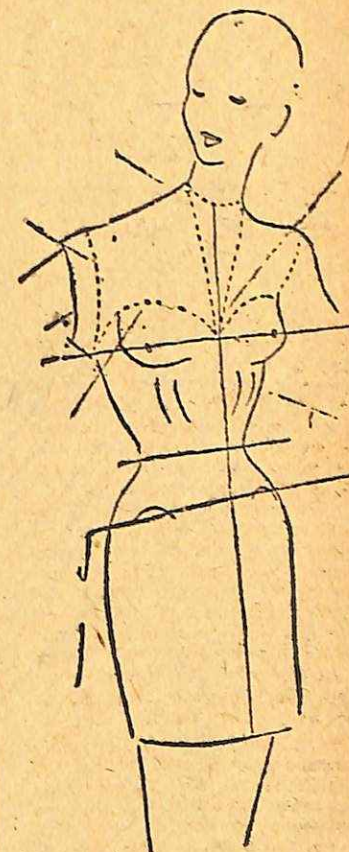
Όταν ήμουν μικρό κοριτσάκι, με ρώτησαν τί άνδρα ήθελα για σύζυγό μου. Απάντησα: «Έναν ευγενικό και τρυφερό άνδρα, με καλούς τρόπους...» Τώρα, συμπληρώνοντας τον όρισμό, προσθέτω ότι ο άνδρας πρέπει να είναι γενναίωδωρος, εκδηλωτικός, φυσικός, μεγαθύμος — και γενικά ένα ανώτερο πλάσμα, για το οποίο η γυναίκα να όμιλη με θαυμασμό.

Γίνετε τέτοιοι...
ΡΟΖΙΝΑ ΡΙΣΑΡ

ΤΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΑΙ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝ ΘΑΥΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥΣ: ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΤΡΟΠΟ ΤΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΤΗΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ. ΘΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ

ΝΑ ΕΙΣΔΥΣΕΤΕ ΣΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΜΥΣΤΙΚΑ, ΠΟΥ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΓΟΥΣΤΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΜΕ ΕΠΩΦΕΛΗ ΤΡΟΠΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΛΥΨΗ ΤΙΣ ΑΤΕΛΕΙΕΣ Ή ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΙΛΟΥΕΤΑΣ ΤΗΣ.

Ελάχιστα σώματα σ' αυτόν τον κόσμο έχουν απόλυτη τελειότητα. Ακόμη και οι ωραιότερες στορ έχουν κάποια ελαττώματα στην κατασκευή τους, αλλά τα ελαττώματα αυτά τα κρύβουν με τέτοιον τρόπο, που δεν φαίνονται. Πως όμως;

Η Τζού Ρικάρντο είναι μια νέα σχεδιάστρια φορεμάτων, που σχεδίασε τις τουαλέτες πολλών φίλων. Η ίδια είναι ψηλή, ξανθή και όμορφη όσο και οι διάφορες στορ που ντύνει με τόση τέχνη. Αρχισε τη σταδιοδρομία της στη Μαλαισία, σχεδιάζοντας φορέματα από έρασιτεχνική κλίση. Έπειτα πήγε στο Παρίσι, όπου εργάστηκε ως βοηθός σχεδιάστρια μαζί με το Ζαν Πατού. Αργότερα άνοιξε δικό της ατελιέ μόδας στο Λονδίνο. Στά 1946 μελέτησε στο Χόλλυγουντ τις μεθόδους της Τρένις, της περιφημής σχεδιάστριας του Χόλλυγουντ. Το πρώτο συμβόλαιο που υπέγραψε με το Μέτρο—Γκόλντμιν—Μάγερ ήταν για να σχεδιάσει τα φορέματα στο φιλμ: «Έντελως ξένοι».

Η Τζού Ρικάρντο αρχίζει τη δουλειά της μελετώντας κάθε λεπτομέρεια της ανατομίας των πελατισσών της. Η μέθοδός της είναι πρωτότυπη και ενδιαφέρουσα. Ετοιμάζει για κάθε σώμα ένα ειδικό σχεδιάγραμμα. Σημειώνει πάνω σ' αυτό το σχεδιάγραμμα όλα τα μέτρα, μαζί με τις ανωμαλίες της σιλουέτας.

Ο ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΟΣ ΛΑΙΜΟΣ

Στην περίπτωση αυτή, το άνοιγμα του φορέματος πρέπει ν' απέχει από το λαιμό και να μη τον κλείνει. Τα φορέματα με τους ψηλούς γιακάδες και οι σούρες, τονίζουν το χαμηλό λαιμό. Το καλύτερο απ' όλα είναι ένα πολύ μυτερό ντεκολτέ σε σχήμα V.

Ο ΠΟΛΥ ΨΗΛΟΣ ΛΑΙΜΟΣ

Πρέπει να έχει γύρω του γιακά. Αν δοθεί κάποια σημασία σ' αυτό το σημείο και το φουστάνι έχει έναν ψηλό ή σουρωτό γιακά από άσπρο πικέ, τότε ο λαιμός παίρνει ένα κανονικό και τέλειο σχήμα.

ΤΟ ΠΑΧΟΣ ΣΤΟ ΣΤΕΡΚΟ

Είναι ένα μικρό σάρκινο εξόγκωμα, που μπορεί να εμφανισθεί συχνά στην κορυφή της σπονδυλικής στήλης σε γυναίκες κάθε ηλικίας. Το «ψωμάκι», όπως το λένε, κρύβεται εύκολα από όσο μπορεί κανείς να φαντασθεί. Οι περισσότερες μοδιστές κάνουν το λάθος να κόβουν πολύ ψηλά το ύφασμα στον αυχένα, έτσι, που το ύφασμα τεντώνεται πάνω από αυτό το «ψωμάκι» που εξέχει. Το ύφασμα πρέπει ν' αφήνεται να περισσεύει λίγο σ' αυτό το σημείο ώστε να μην είναι εμφανιστό. Μερικά πιετικά ή ένας ντραπαριστός γιακάς συμπληρώνουν το τρυκ και δίνουν την εντύπωση πως το «ψωμάκι» δεν υπάρχει.

ΑΝΙΣΟΙ ΩΜΟΙ

Είναι πολύ συνηθισμένο πράγμα να είναι ο ένας ώμος ψηλότερος από τον άλλο. Το ε-

λάττωμα αυτό δημιουργείται συνήθως με το αδιάκοπο κρεμισμό της στήνης από τον ίδιο ώμο! Εύκολα μπορεί να έχει το φόρεμα εύθυγραμμισμένους ώμους, αν η μία βάτα γίνει παχύτερη από την άλλη. Όταν το ύφασμα είναι πολύ λεπτό και δεν σηκώνει βάτες, τότε το κορσάκι σουρώνεται ιδιότροπα στον χαμηλότερο ώμο.

ΕΛΑΦΡΑ ΚΥΡΤΟΙ ΩΜΟΙ

Μπορούν να κρυφθούν με επιτυχία, όταν η κόλληση του μανικιού ανεβαίνει έως τον γιακά και όταν το φόρεμα έχει φαρδύ γιακά, που φθάει έως τους ώμους. Ο απλούστερος τρόπος για να κρυφθεί αυτό το ελάττωμα, είναι τα κορσάκια που έρχονται φαρδιά στην πλάτη.

ΤΑ ΠΑΧΕΙΑ ΜΠΡΑΤΣΑ

Δεν επιτρέπουν τα μονοκόμματα εφαρμοστά μανίκια, τόσο τα μακρύτερα, όσο και τα κοντά. Το επάνω μέρος του μανικιού πρέπει να είναι αρκετά φαρδύ, για να μη μπορεί το μάτι να αντιληφθεί το πάχος του μπράτσου που κρύβεται μέσα στο μανίκι. Το μανίκι αυτό να στενέει σιγά όσο προχωρεί προς τον καρπό, όπου εφαρμόζει σφιχτά. Τα μανίκια τρία—τέταρτα χρειάζονται και αυτά κάποια γαρνιτούρα, όπως μια μανιέτα από λευκό πικέ και γενικά κάποια νότα που να σπάν τη γραμμή.

ΤΑ ΛΕΠΤΑ ΜΠΡΑΤΣΑ

Χρειάζονται μανίκια, που να έχουν φάρδος και ιδιόρρυθμο σχέδιο, ώστε να κρύβεται η

αδυναμία του χεριού.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΤΗΘΟΣ

Δεν πρέπει να σκεπάζεται ούτε με πολύ στενό ούτε με πολύ σκέτο μπουστό. Οι φαρδίοι γιακάδες είναι εξαιρετικό τεχνάσμα για να κρύβεται το μεγάλο στήθος.

ΤΟ ΠΕΣΜΕΝΟ ΣΤΗΘΟΣ

Η Τζού Ρικάρντο φορμάρει το πεσμένο στήθος και το δίνει τη θέσι που πρέπει να έχει χρησιμοποιώντας ένα κρυφό κορσάκι με μπανέλες. Οι μπανέλες δεν αφήνουν το στήθος να κρεμάσει. Με ένα τέτοιο κορσάκι, λέει η περιφημή αυτή σχεδιάστρια, μια γυναίκα με πεσμένο στήθος μπορεί να φορέσει ακόμη και μαγιό.

Η ΦΑΡΔΕΙΑ ΜΕΣΗ

Εύκολα δίνει την εντύπωση πως είναι στενότερη, αν σφιχθεί με μια ειδική ζώνη (κορσέ) για την μέση με μπανέλες. Η ζώνη αυτή κλείνει με γαντζάκια και φοριέται κάτω από το φόρεμα. Κάθε καινούργιο φόρεμα δοκιμάζεται πάνω σ' αυτή τη ζώνη.

Η ΜΑΚΡΥΑ ΤΑΓΙΑ

Μεταβάλλεται σε πλεονέκτημα, αν το φόρεμα έχει ντραπαρισματα στην πλάτη.

Η ΚΟΝΤΗ ΤΑΓΙΑ

Για να καλυφθεί, χρειάζεται φόρεμα, του οποίου η γραμμή της μέσης χαμηλώνει προς τα εμπρός. Η πλάτη που σχηματίζει κοίλωμα στη ραχοκοκκαλιά, ενώ οι ώμοι πλατύτερα προεξέχουν, κρύβεται με μια σουφρα ή με μια φαρδιά μπάσκα.

Η Τζού Ρικάρντο ετοιμάζει ένα σχέδιο αν αυτό, για κάθε γυναίκα, για την όποιαν προκειται να ράψει ένα φόρεμα.

Η Τζού Ρικάρντο την κρύβει, ρίχνοντας στην πλάτη ένα φαρδύ κομμάτι ύφασμα σε σχήμα βεντάλιας. Το ύφασμα αυτό πλισσάρεται και πέφτει με χάρι στην πλάτη και καταλήγει με απαλές πτυχώσεις στους γοφούς. Οι πτυχώσεις αυτές μοιάζουν με τσέπες.

ΑΝΙΣΟΙ ΓΟΦΟΙ

Όταν ένας γοφός είναι πιο ψηλός ή είναι πλατύτερος από τον άλλο, τότε η Τζού Ρικάρντο σχεδιάζει ένα φόρεμα, που σχηματίζει σούρες στον μικρότερο ή στον χαμηλότερο. Μια μεγάλη τσέπη πάνω από τον ανισό γοφό είναι εξ' ίσου αποτελεσματική.

ΤΟ ΦΟΥΣΚΩΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

Απαιτεί να είναι το εμπρός του φορέματος σκέτο και απλό και να μην εφαρμόζει πάρα πολύ, αλλά να δίδεται ταυτοχρόνως έμφαση στα ισχία, με απαλές πτυχές ή άλλον τρόπο. Τσέπες που προεξέχουν μπορούν επίσης να κρύβουν το φουσκωτό στομάχι.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΙΑ

Μπορούν να φαίνονται μικρότερα με μακρύτερα μανίκια, που καταλήγουν σε μύτες στο επάνω μέρος των χεριών.

ΤΑ ΠΑΧΕΙΑ ΠΟΔΙΑ

Οι γυναίκες που έχουν παχιά πόδια, δεν πρέπει να φορούν ποτέ κοντή και στενή φούστα.

ΟΜΟΡΦΟ ΝΥΚΤΙΚΟ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΥΠΝΟΣ

1.—Τὰ πιετιάκια στὸ κομμάτι αὐτοῦ τοῦ κομμοῦ νυκτικού συγκρατοῦνται μὲ δυὸ λεπτές φάσες κομμένες στὸ λοξὸ τοῦ ὑφάσματος. Οἱ φάσες εἶναι διπλές, σὰν σωλήνες. Τὸ πλάτος τοῦ κορσὰς μαζεύεται μὲ πιετιάκι. Κουμπώμα ὀπίσω.

2.—Τὸ νυκτικό αὐτὸ σχηματίζει ἔμπρὸς κορσελέ, πού σφίγγεται στὴν τάγια μὲ δυὸ κορδόνια, πού δένουν μὲ φιόγγους. Τὸ νυκτικό αὐτὸ γίνεται ἀπὸ πολὺ λεπτὸ ὑφάσμα. Ἡ πολὺ φαρδεῖα φούστα εἶναι κομμένη ἀνφόρμ.

3.—Νυκτικό ἀπὸ κρέπ ντέσιν ἢ ἀπὸ κρέπ σατέν, γαρνιρισμένο στὸ κορσὰς μὲ μιά πᾶτ κεντημένη μὲ τὰ ἀρχικά σας. Ἡ φούστα εἶναι λοξή μὲ κομμάτια πού μοιάζουν μὲ τσέπες.

4.—Κομπινάζιον στολισμένο μὲ μιὰν ὁμορφὴ δαντέλα. Εἶναι κομμένο μὲ 6 κομμάτια ἀνφόρμ πού στενεύουν στὴ μέση. Πανταλόνι γαρνιρισμένο στὰ πλάγια μὲ πιετιάκια.

5.—Νυκτικό πού μπορεῖ νὰ γίνη εὐκόλα καὶ νὰ σιδερωθῇ ἀκόμη πιὸ εὐκόλα. Μιά ραφή στὴν πλάτη, μιά ἔμπρὸς καὶ μερικές πένσες στοὺς ὤμους.

6.—Ἀπλή καὶ κομψὴ γαρνιτούρα σ' αὐτὰ τὰ ἐσώρουχα: Ἐνα λουλουδάκι μὲ τρυπητὸ κέντημα. Ἡ κομπινάζιον εἶναι ἀνφόρμ καὶ σχηματίζει ψηλὰ σουτιέν—γκόρζ. Τὸ πανταλόνι ταιριαστὸ, μὲ ἓνα ἀμπισεμιάν.

7.—Πολὺ κομψὸ νυκτικό, κομμένο ὁλόκληρο στὸ λοξὸ τοῦ ὑφάσματος. Μερικὲς σοῦρες τὸ σφίγγουν στοὺς ὤμους. Μιά στενὴ δαντέλα περιβάλλει τὸ ντεκολτέ καὶ ὁλόκληρες τὶς μασχάλες καθὼς καὶ τὸ τελεῖωμα τῆς ζώνης ἀπὸ τὴ μιά πλευρά.

8.—Νυκτικό μὲ περίφημη γυναικεῖα φινέτσα. Τὸ κορσὰς καὶ ὁ ποδόγυρος γαρνιρονται μὲ κορδέλα περασμένη ἀπὸ τρού—τρού, ὅπως συνηθίζουν οἱ γιαγιάδες μας. Ἡ φούστα εἶναι καμωμένη ἀπὸ λοξὰ φύλλα κομμένα ἀνφόρμ.

ΑΥΤΗ Η ΜΠΛΟΥΖΑ ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΝΗ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΩΡΑΙΑ

Υλικά: 200 γραμ. ἢ 65 δραμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ χρώματος μαύρου. 150 γραμ. ἢ 50 δραμ. μαλλί τῆς ἴδιας ποιότητος χρώματος κόκκινο. βελόνες Νο 3. 1 ἑκλαίρ, 15 ἑκατ. μακρός.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 1+1 π. = 1 π. καλή. 1 π. ἀνάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

Δείγμα 20 π. = 7 ἑκατ. 20 βελόνες = 5 ἑκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 120 π. μὲ τὸ μαύρο μαλλί. Πλέξτε 9 ἑκατ. λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν ἐξακολουθήστε μὲ ζέρσευ, βάζοντας 9 ἀνοίγματα στὴν πρώτη βελόνα πού θ' ἀρχίστε τὸ ζέρσευ (θὰ πλέκετε δυὸ φορές τὸν πόντο σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις). Κάθε 5 ἑκατ. θὰ βάζετε 1 π. ἀπὸ κάθε μεριά (4 φορές). Σὲ γενικὸ μακρὸς 33 ἑκατ. θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα ἀπὸ κάθε μεριά 3 π. (2 φορές). Θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ κλείνετε 2 π. ἀπὸ κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα ἕως ὅτου τελειώσουν ὅλοι οἱ πόντοι.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 117 π. μὲ τὸ μαύρο

μαλλί. Πλέξτε 9 ἑκατ. λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν ἐξακολουθήστε μὲ ζέρσευ, βάζοντας στὴν πρώτη βελόνα 9 ἀνοίγματα ὅπως καὶ στὸ μπροστινὸ. Κάθε 3½ ἑκατ. θὰ βάζετε 1 π. ἀπὸ κάθε μεριά (6 φορές). Σὲ γενικὸ μακρὸς 33 ἑκατοστὰ θὰ κλείνετε ἀπὸ κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 3 πόντους (2 φορές). Κατόπιν ἀπὸ 3 π. (2 φορές) 1 π. μιά φορά. Θὰ ἐπαναλάβετε 8 φορές νὰ κλείνετε κατὰ τὸ ἴδιον τρόπο ἀπὸ τοὺς 3 π. (2 φορές) καὶ τὸν 1 π. Κατόπιν θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα ἀπὸ 1 π. σὲ κάθε μεριά (7 φορές). Ταυτοχρόνως καὶ σὲ γενικὸ μακρὸς 39 ἑκατ. θὰ χωρίσετε τὸ πλεκτό σας στὴν μέση γιὰ τ' ἀνοίγμα τῆς πλάτης πού θὰ βάλετε τὸ ἑκλαίρ. Ἡ κάθε μεριά θὰ πλεχθῇ χωριστά, ἐξακολουθώντας νὰ κλείνετε στὴν ἀλλή μεριά. Στὴν μεριά πού χωρίσατε τὸ πλεκτό σας στὴν μέση, θὰ προσθέσετε στὴν βελόνα 3 π. Πλέξτε καὶ τ' ἄλλο μέρος τὸ ἴδιο.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τοῦ μανικίου. Βάλετε 99 π. μὲ τὸ κόκκινο μαλλί. Πλέξτε

4 ἑκατ. λάστιχο 1+1 π.: Ἐξακολουθήστε μὲ ζέρσευ βάζοντας 9 ἀνοίγματα στὴν πρώτη βελόνα πού θ' ἀρχίσετε τὸ ζέρσευ. ὅπως κάνατε καὶ στ' ἄλλα. Κάθε ἑκατοστὸ περίπου θὰ βάζετε 1 π. ἀπὸ κάθε μεριά (10 φορές). Κατόπιν στὴν ἀριστερὴ μεριά τῆς βελόνας, κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο. 2 π. (5 φορές). 1 π. (10 φορές) καὶ 1 π. κάθε 6 βελόνες (2 φορές). Ταυτοχρόνως στὴν ἀριστερὴ μεριά θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα. 2 π. (3 φορές). 1 π. (7 φορές) καὶ 1 π. κάθε 6 βελόνες (4 φορές). Χωρίσετε τὸ πλεκτό σας στὴ μέση γιὰ νὰ δημιουργήσετε μιά πένσα. Στὴ δεξιὰ μεριά θ' ἀφήσετε 50 π. σὲ μιά παραμάνη. Στὴν ἀριστερὴ μεριά τῶν πόντων πού ἔχετε στὴ βελόνα (μέρος πλάτης), θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ κλείνετε 1 π. κάθε 1½ ἑκατ. περίπου (13 φορές) καὶ στὴ δεξιὰ μεριά τῆς βελόνας θὰ βάλετε 2 π. γιὰ τὴν ραφή. Κατόπιν θὰ κλείνετε στὴ δεξιὰ μεριά τῆς βελόνας κάθε 6 βελόνες 1 π. (8 φορές). Σὲ γενικὸ μακρὸς 12 ἑκατ. τῆς πένσας καὶ στὴ δεξιὰ μεριά τῆς βελόνας θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 3 π. (2 φορές). 2 π. (3 φορές) καὶ ἀπὸ 1 π. ἕως ὅτου τελειώσουν ὅλοι οἱ πόντοι. Περῶστε τοὺς πόντους πού ἔχετε στὴν παραμάνη στὴ βελόνα σας καὶ πλέξτε τοὺς κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: θὰ κλείνετε στὴ δεξιὰ μεριά τῆς βελόνας σας κάθε δυὸ ἑκατ. περίπου 1 π. (7 φορές). Στὴν ἀριστερὴ μεριά τῆς βελόνας βάλτε δυὸ πόντους γιὰ τὴν ραφή. Κατόπιν στὴν ἴδια μεριά πού βάλσατε τοὺς 2 π. θὰ κλείνετε κάθε 6 βελόνες 1 π. (7 φορές). Σὲ γενικὸ μακρὸς τῆς πένσας 11 ἑκατ. θὰ ἐξακολουθήσετε τὸ πλεξιμό σας μόνον μὲ τοὺς 10 τελευταίους πόντους. Τοὺς ἄλλους περάσατέ τοὺς σὲ μιά παραμάνη καὶ ἀφήσατέ τοὺς νὰ περιμένουν. Στὴ δεξιὰ μεριά τῶν 10 π. θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 4 π. 2 π. (3 φορές). Πλέξτε τοὺς πόντους πού ἔχετε καὶ περιμένουν κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Κλείστε 8 π. Κατόπιν θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ κλείνετε στὴν ἴδια μεριά πού κλείσατε τοὺς 8 π. κάθε δεύτερη βελόνα 3 π. (3 φορές) καὶ ἀπὸ 2 π. ἕως ὅτου τελειώσουν ὅλοι οἱ πόντοι. Πλέξτε καὶ τ' ἀριστερὸ μανίκι ἀντίκοστο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε ὅλο τὸ πλεκτό μὲ βρεγμένο πανί, ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Ράψτε τὶς ραφές. Ράψτε τὶς σάφες τῶν μανικίων καὶ τὶς πένσες πού σχηματίζουν τὸν ὦμο. Τοποθετήστε τὰ μανίκια στὸ ρεγκλάν καὶ ράψτε τα. Σηκώστε 96 π. γύρω γύρω στὸ ντεκολτέ μὲ κόκκινο μαλλί. Πλέξτε 6 βελόνες ζέρσευ καὶ κλείστε τοὺς πόντους. Αὐτὸ πού πλέξατε στὸ ντεκολτέ θὰ τὸ γυρίσετε πρὸς τὰ μέσα καὶ θὰ τὸ ράψετε στὴν ἀνάποδη. Γυρίστε καὶ ράψτε στὴν ἀνάποδη τοὺς πόντους πού προσθέσατε στὸ ἀνοίγμα τῆς πλάτης γιὰ τὸ ἑκλαίρ. Τοποθετήστε τὸ ἑκλαίρ καὶ ράψτε το.

ΑΝ ΕΙΣΤΕ

ΨΗΛΗ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΤΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΡΑΤΕ:

Πολύχρωμα ὑφάσματα καὶ λίγο χονδρά, μὲ ὀριζόντια ἐφέ, καὶ ντραπέ, μακρὰ καὶ φουσκωτὰ μανίκια, ταγιέρ καὶ μπλούζες.

ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ:

Τὶς κατακόρυφες καὶ μακρὲς ραβδώσεις, τὰ γωνιώδη ντεκολτέ, τὶς πολὺ κοντές καὶ τὶς πολὺ μακρὲς φούστες.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΚΟΝΤΑ ΠΟΔΙΑ:

Φοράτε σχετικά μακρὲς φούστες, ἀρκετὰ ἐφαρμοστές στοὺς μηρούς καὶ πλατεῖες πρὸς τὰ κάτω τοποθετήστε τὴν τάγια πρὸς τὰ πίσω καὶ κάπως ἀνεπηρέμητη πρὸς τὰ ἔμπροσ.

ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ:

Ὅλα τὰ ὀριζόντια τραβέρ, τὰ βολὰν στὶς φούστες, τὶς πολὺ κοντές φούστες, τὰ κλῶς, τὴν πολὺ χαμηλὴ τάγια καὶ τοὺς παραφορτωμένους ὤμους.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΜΕΓΑΛΟ ΣΤΗΘΟΣ:

Προτιμήστε τὰ ἄετα κορσὰς γωνιώδη ντεκολτέ καὶ ἀνοικτὰ ζιλέ ἐπάνω στὴν μπλούζα. Προτιμήστε ἐπίσης ὁλόκληρα φουστάνια ἢ στὴν ἀνάγκη πολὺ βαθυχρώμεις μπλούζες.

ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ:

Τὰ κολλητὰ κορσὰς, τὴν ἀντίθεσι μιάς βαθυχρώμης φούστας πρὸς μιά ανοικτόχρωμη μπλούζα, ἐντυπωσιακὴ τάγια.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΣΤΕΝΗ ΠΛΑΤΗ:

Προτιμήστε μανίκια ἀνεδασμένα καὶ πλατεῖα, ὄχι σφιχτὲς φούστες πάνω ἀπὸ τοὺς μηρούς καὶ στρογγυλὸ ἀνοίγμα στὸ λαιμό.

ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ:

Ὅλες τὶς φόρμες ρεγκλάν, τὴ σφιχτὴ τάγια.

ΑΝ ΕΙΣΤΕ ΨΗΛΗ ΚΑΙ ΓΕΜΑΤΗ:

Προτιμήστε βαθυχρώμα ὑφάσματα, ἀπλὲς γραμμὲς καὶ ἂν εἶναι δυνατόν φουστάνια λοξοκομμένα. Προτιμήστε γιὰ τὸ κορσὰς τὰ ἀνοικτὰ ντεκολτέ.

ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ:

Τὰ ζωρὰ χρώματα, τὰ χονδρὰ ὑφάσματα, τὰ βολὰν καὶ ὅλα τὰ ἐφέ (κεντήματα, μεγάλα λουλουδία στὸ στήθος κλπ.) καὶ μερικὰ ἐμπριμέ καὶ ἰδίως τὰ καρὸ ὑφάσματα.

ΑΝ ΕΙΣΤΕ ΚΟΝΤΗ ΚΑΙ ΓΕΜΑΤΗ:

Προτιμήστε μονόχρωμες τουαλέτες καὶ καθαρὲς γραμμὲς, μὲ μακρὲς κατακόρυφες πτυχές, πού μακραίνουν τὴν σιλουέτα, εἴτε μπροστὰ, εἴτε πίσω. Τὰ γωνιώδη ντεκολτέ, τὴν ἐλαφρὰ ἀνεδασμένη τάγια, τὰ κάπως μακρὰ φουστάνια.

ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ:

Τὰ ὀριζόντια ἐφέ, τὶς τουαλέτες σὲ δυὸ διαφορετικοὺς τόνους (μπλούζα καὶ φούστα), τὰ πολὺ ἀνοικτὰ χρώματα, τὴν τογισμένη τάγια.

Τὸ 1928 ἔδωσε ἐξετάσεις στὸ Πανεπ.
στημὴν Ἀθηνῶν καὶ περάσας μαζί με τὴν
ἄλλα κορίτσια. Στὸ μεταξὺ οἷος ὁ πα-
ρας, ποὺ τόσο φλεγοῦσαν νὰ κἀν τὸ κε-
ρίτσι του γιὰτὸν, μετανοεῖ, γιὰτὸν ἐπ-
ρεσάσαν οἱ φίλοι του. Τοῦ λήγανε: «Στ-
σοβαρὰ νὰ κἀνς τὸ κορίτσι σου γιὰτὸν».
Καὶ μαζί με τὴν ἑλκὴ ἐνίσχυσι, κόβε-
ται.

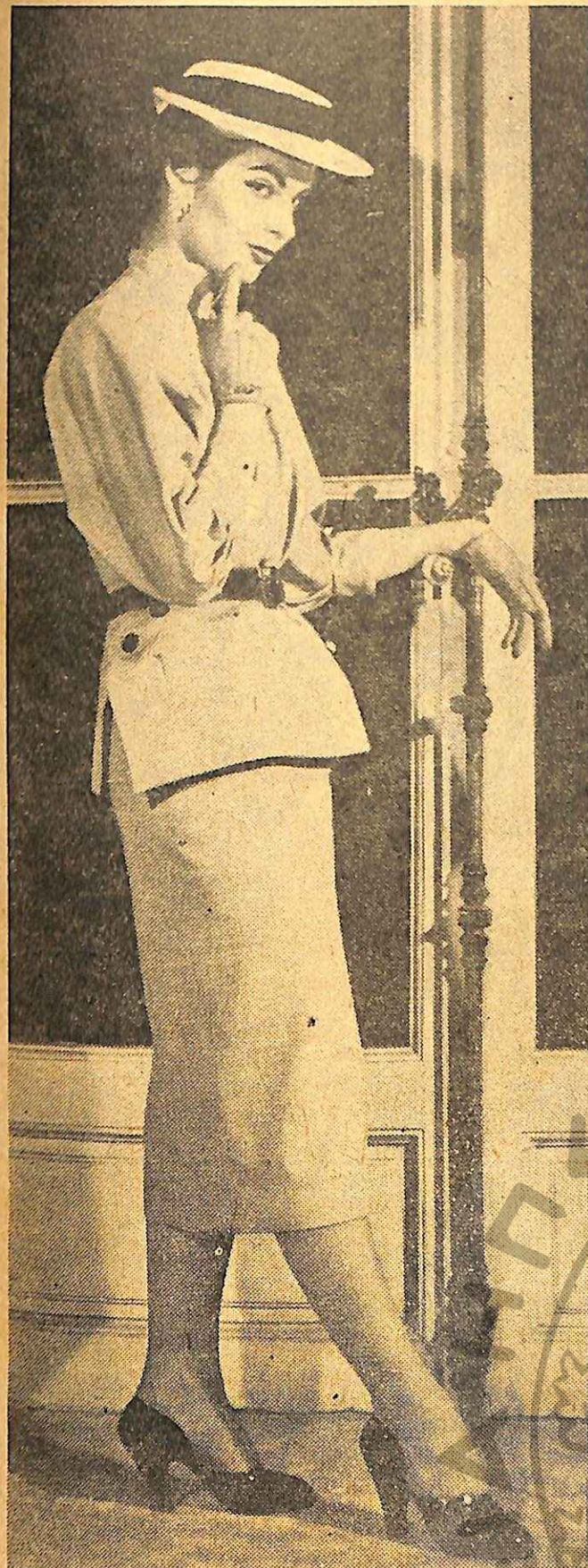
θεωρῶν δευτέρῃ τὴν ἐκείνην μένει ἕκαστος
τὰ ἐκείνην γυναῖκα. Φιλᾶρεσκη, θελκτι-
κῇ, χαριτωμένῃ, καὶ πάντα σὲ γυναῖκα
κεντρίωνται καὶ ράβδοντας, ὅταν τῆς τοῦ ἐπὶ
καὶ κατῳρθῶς, στήν κατάλευκην φόβον
τοῦ γιστρου, ὅτῃ φόρμα τῆς, μὲ πολλὰ
γούστο ραμμένη, νὰ συνυπάρχουν ἀνεπα-
κτὶ ἁρμονικῶς. ὁ ἐπιστήμιονας καὶ ἡ γυναῖκα.

Χ. Γ—οc

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΓΛΥΠΤΗΣ

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Οίκος Μάγκυ Ρούφ: Φόρεμα ντέ-πιές από μάλλινο μπείτζ ύφασμα. 'Ο γιακάς τής «Κακάκας» είναι ψηλότερος έμπορος καί χαμηλότερος πίσω. 'Από τό γιακά αυτόν αρχίζουν ε-κτινωτές πένες. Τά πολύ φαρδιά ζαποντέ μονικία είναι τρία τέταρτα καί σχηματίζουν δύο γυριστά, σχεδόν έφα-μοστά, ρεβέ. Στά δύο πλάγια, ή «Κακάκα» είναι άνοιχτή καί κουμπώνει με δύο μαύρα δερματίνα κουμπία. 'Από δερμα μαύρο είναι καί ή ζώνη.

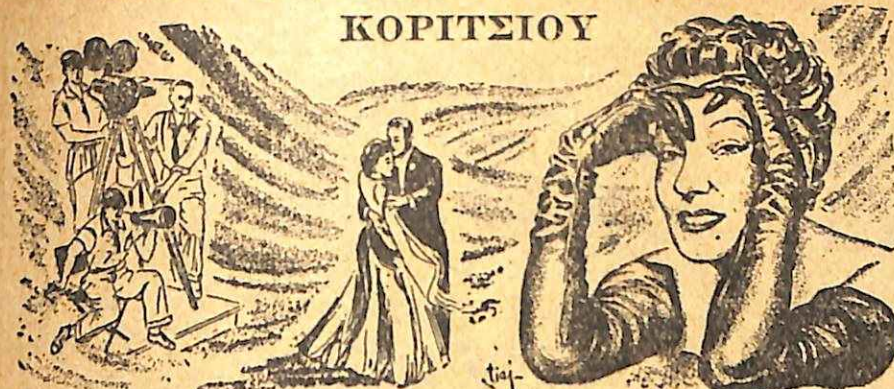
τό, ὑπερὰ ἕνα ἀνθρώπινον. Ἦν ἕκαστον μίᾱ μετὰ τῆς ἀπὸ τῶ σώματός τοῦ ἀντρα τῆς καὶ ἡ γυναῖκα πέθανε! Ἔμεινε, λοιπόν, ἕνα μεγάλο ἐρωτηματικό. Γιατί, τί τέτοια δυστυχήματα δὲν συνέβαιναν παρὶς σὲ μερικές περιπτώσεις; Ἡ στατιστικὴ ἔδειχνε πὺς τοὺς γαμοὺς ἀνέμενε σὲ λευκοὺς, ἡ γυναῖκα ἦτο (ἀρνητικὴ *Rhesus*) καὶ ὁ ἀντρας «εὐετικὸς *Rhesus*». Σὲ ἕνα ἑκατὸν τῶν γάμων μεταξὺ λευκοῦ ὁ ἥκτορος τοῦ νεογεννήτου θάπρεπε νάχη τὴν

Οι γιατροί σήμερα ξέρουν ποιές είναι οι προφυλάξεις που θα πάρουν. Μία γυναίκα «άνητική Rh» παντρεμένη με «άτρα «θετική Rh» μπορεί να μην δώσει παιδιά χωρίς ζημιά προσοχή όμως στο τρίτο! Ο γιατρός πρέπει να παρακολουθή τον δείκτη που αποτελεί βαθμό των αντισωμάτων στο μητρικό αίμα. "Αν ανεβασάν όλος προς τα άνω με τον έκτο μήνα, τότε μπορεί χρειαστεί να προβή στον πρό τοκετό.

A vintage fashion advertisement featuring a woman in a light-colored, double-breasted suit and a wide-brimmed hat, standing next to a car wheel. She is holding a long, thin object, possibly a cane or a long glove. The background is dark and textured.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ
ΕΚΘΕΣΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ

ΩΝΕΙΡΕΥΟΜΟΥΝ
ΝΑ ΓΙΝΩ ΣΤΑΡ

31

ΟΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΠΛΟΥΖΑΣ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ ΑΓΓΛΙΔΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ Κ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΤΣΑΠΕΛ

ΛΟΝΔΙΝΟ. 'Απρίλιος. — 'Από τότε που η μπλούζα έκανε την πρώτη της εμφάνιση — πριν 60 περίπου χρόνια — πέρασε από πολλές καταπληκτικές μεταμορφώσεις.

Αρχικά, η μπλούζα φοριόταν μονάχα με ταγιέρ και είχε εξαιρετικά ανδρικό στυλ. Όσο περνούσε όμως ο καιρός, η μπλούζα έγινε τόσο πολύ γυναικείο ντύσιμο, ώστε οι από καθεδρας κριτικοί του 1910 έλεγαν, αποδοκιμάζοντας, πως επρόκειτο για «μπλούζες πνευμονίας». Αυτό εσήμαινε, απλούστατα, πως οι σχεδιαστές γυναικείων φορεμάτων εσήγαγαν με τόλμη ένα μικρό μυτερό ντεκολτέ.

Οι μπλούζες δεν έπαυσαν ποτέ να είναι της μόδας, αν και μερικές φορές διατυπώθηκαν αμφιβολίες αν θα επιζούσαν. 'Αλλ' από τα 1945 και πέρα, οι μπλούζες ξαναμπήκαν στο προσκήνιο της μόδας, με τόση όρμη, για δύο λόγους: 'Ο ένας λόγος ήταν που οι γυναίκες είχαν βαρεθεί πια τις στολές που φόρεσαν εξ αιτίας του πολέμου — ή ως αδελφές ή και ως στρατευμένες, όπως πλήθος γυναίκες σε όλα τα μέρη του κόσμου. 'Ετσι, αισθάνονταν μεγάλη επιθυμία να φορέσουν, οτιδήποτε άλλο που να

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Αριστερά: Μπλούζα, από βαρύ ζέρσεϋ, στολισμένη με κεντητές γλωσσές στο μεγάλο ντεκολτέ και τα ζαпонέ μανίκια.

Δεξιά: Μπλούζα από σιφόν, έργασμένο με πιετικά και κέντημα στο μεταξύ τους διάστημα. Είναι εξαιρετικά επίσημο μοντέλο.

ΠΡΩΙΝΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Αριστερά: Μπλούζα από λεπτότατο μάλλινο ύφασμα με μανίκι τρία τέταρτα και πολύ μεγάλο γιακά.

Δεξιά: Μπλούζα επίσης από μάλλινο ύφασμα, γαρνιρισμένο με νερβύρ που σχηματίζουν νωμίτη στο κορσάκι και τονίζουν το στρογγυλό μανσετάκι.

Αριστερά: Μπλούζα, από βαρύ ζέρσεϋ, στολισμένη με κεντητές γλωσσές στο μεγάλο ντεκολτέ και τα ζαпонέ μανίκια.

Δεξιά: Μπλούζα από σιφόν, έργασμένο με πιετικά και κέντημα στο μεταξύ τους διάστημα. Είναι εξαιρετικά επίσημο μοντέλο.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΩΤΩΝ ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΝΤΟΥΖΕ

ΔΥΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΩΔΕΙΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΣΙΕΣ. — Ο ΦΛΟΓΕΡΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΓΚΑΜΠΡΙΕΛΕ ΝΤ' ΑΝΝΟΥΝΤΣΙΟ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΘΟΠΙΟΣ ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΝΤΟΥΖΕ. —

Επάνω στο θέμα των ερώτων του Ποιητή με τη μεγάλη τραγωδό της 'Ιταλίας, έχουν γραφή τόσα πολλά από τους πολλούς, ώστε σ' αυτά το άυθεντικό στοιχείο συμπλέκεται με την αυθαρσία, ή φαντασία με την πραγματικότητα, ή ζωή με το μυθιστόρημα, ή αλήθεια με την ανακρίβεια. 'Η αυθεντικότερη πηγή για την ιστορία του ερωτικού αυτού είδωλου, που έχει τόσες δραματικές περιπέτειες, είναι η βιογραφία της Ντούζε από τον Ράινχαρτ. Πόσους διάσημους καλλιτέχνες είχε γνωρίσει στη ζωή της η μεγάλη αυτή τραγωδίστρια! Και όλοι τη λάτρευαν με το ευγενικότερο πάθος της τέχνης.

Και κάποτε, ξαφνικά, χωρίς να το περιμένει, έρχεται ο μοναδικός, ο φίλος, πέφτει η αούλια της ατομικής της ζωής, και τη χωρίζει απ' όλους.

'Ενα βράδυ, στη Ρώμη, έπαιζε την «Κυρία με τις καμέλιες». Στο διάλειμμα, μαινώντας στο κομάρνι της, χλωμή, με τα μάτια γεμάτα ακόμα αληθινή δάκρυα, γιατί τους ρόλους της δεν τους έπαιζε, τους ζούσε, εξαντλημένη, έτοιμη να σωριασθεί κάτω λιπόθυμη, δρέθηκε μπροστά σ' ένα νέον άνδρα με φλογερά μάτια που έδωσαν φωτερές αστραπές. Την κύτταξε και της είπε: «Ω, μεγάλη γυναίκα του έρωτα!». Δεν είχε τη δύναμη να πη ούτε λέξη. Αργότερα, μόνο, όταν συνήλθε, όταν η λέρια της σκηνής έγινε πάλιν η 'Ελεονώρα Ντούζε, της είπαν πως ο επισκέπτης της ήταν ο Ποιητής, που όλα τα τελευταία χρόνια τόνόμα του αναστάτωνε όλη την 'Ιταλία με τα έργα του και με τα ερωτικά του σκάνδαλα. Αυτός λοιπόν ο φαλακρός, ο μικρόσωμος άνδρας, με τα γαλανά μάτια, που το βλέμμα ένοιωθε να σε διαπερνά σαν μια μετάλλινη αιχμή, αυτός ήταν ο γόης, ο Γκαμπριέλε ντ' Αννούντσιο. 'Η Ντούζε είχε ακούσει να μιλούν για τους έρωτές του, όπως όλοι στη Ρώμη, σ' όλη την 'Ιταλία, και σ' όλη την Ευρώπη. Αυτός λοιπόν ήταν ο Γκαμπριέλε ντ' Αννούντσιο, που θαύμαζε τόσο το έργο του ή καλλιτέχνης... 'Ο Καρντούτσι ο μεγάλος γέρος ποιητής είχε διαβάσει με συγκίνηση τους πρώτους στίχους του, και όλοι οι νέοι είχαν υποστή σε τέτοιο βαθμό την έπιδραση και τη γοητεία του, ώστε δεν τον θεωρούσαν μόνο ως τον ποιητικό τους αρχηγό, τον μεγάλο δάσκαλο της γενεάς τους, αλλά σαν ένα Μεσσία, που θα τους έδειχνε ή ποιήσις του ένα νέο τρόπο ζωής.

'Ετσι πρωτογνωρίστηκαν ο Ποιητής με την Τραγωδό, και γνώρισαν, αμέσως το σεϊσμό και την έκρηξη του ήφαιστειού, το μεγάλο πάθος, τη μεγάλη φωτιά που καίει ως το τελευταίο φύλλο το δάσος κι' αφίγει πίσω της στάχτη. 'Η Ντούζε ακολούθησε τον Ποιητή στη Βενετία, όπου γνώρισαν τις μεγαλύτερες έκστασεις. 'Υστερα εγκαταστάθηκε μαζί του στην βίλλα «Καπουτσίνα» το ένα απ' τα τρία ερωτικά ενδιαφέροντα του Ποιητή στην Τοσκάνη, που ήταν η «Καπουτσίνα» στο Σετινάνο, ή έπαυλα «Βερσιλιάννα» στην Πετρασάντα, και ή «βίλλα Μαρίνα» στην Πίζα. 'Η Ντούζε ζούσε εκεί μέσα ολόψυχα το ερωτικό δεινρό της, όταν μια μέρα που έλειπε ο Ποιητής στο Λιβόρνο, άρχισε να έβρευνά το σπίτι και ήρθε ξαφνικά δυο μικρά χτενάκια από παρταρούνα ανοιχτού χρώματος επάνω σ' ένα ντιβάνι. Είχαν πέ-

σει εκεί απ' τα μαλλιά μιας υπέροχης ξανθής 'Αμαζόνιας που ο ντ' Αννούντσιο είχε κατακτήσει το χειμώνα στα κοσμικά σαλόνια της Ρώμης. 'Ηταν ή ντόνα 'Αλεσάντρα Σταράμπα ντ' Εσούντιν, χήρα του μαρκησίου Καρλόττι ντ' Γκάριτα, και παραδόθηκε ευθύς στον Ποιητή που την άγατσε με φλογερό πάθος. 'Η 'Ελεονώρα Ντούζε δοκίμασε μια φριχτή απογοήτευση κι' αμέσως έφυγε από την «Καπουτσίνα». Μα το πάθος που τη δονούσε σύγκορμη, δεν έσβυσε ποτέ. Σε λίγο καιρό ξαναμίξε με τον Ποιητή, που κέρδισε την συγγνώμη της γράφοντας γι' αυτήν ένα έργο που την ώδηγεσε για να παίξει στο Παρίσι, για να κατατροπώσει τη μεγάλη της αντίζηλο, τη Σάρα Μπερνάρ.

Το Παριζιάνικο κοινό δέχτηκε το νέο μήνυμα της τέχνης που έφερε η 'Ιταλίδα με την ίδια προθυμία και τη λαχτάρα που το διψασμένο χρώμα δέχεται την ευεργετική βροχή. Με την πρώτη της εμφάνιση η Ντούζε κατέκτησε το κοινό, θριάμβευσε, νίκησε. 'Η Σάρα Μπερνάρ έμοιαζε τότε με μια βασίλισσα, που έχασε ξαφνικά το θρόνο της.

'Η μεγάλη λαχτάρα, ή μεγάλη αγωνία, ή μεγάλη φιλοδοξία, ο μεγάλος θρίαμβος, ή νίκη, ο θρίαμβος. 'Υστερα πέρασε κι' αυτό. 'Η Ντούζε τα είχε αφήσει πίσω της. Ξαναγύρισε στον ήλιο της 'Ιταλίας που ήταν απαραίτητος για το άδυνάτο, το άρωστο, το παθιασμένο της κορμί. Στη ζωή της ένοιωθε το μεγάλο κενόν που μόνο ο αγαπημένος, ο ποιητής, ο άντρας μπορούσε να γεμίσει. 'Ο ντ' Αννούντσιο. Τον αγαπούσε. Τον αγαπούσε παράφορα εκείνο τον σκληρό, τον νεώτερό της άνδρα. Κι' ένοιωθε τον αγαπημένο της να της ξεφεύγει μέσ' από τα χέρια, σαν την άμμο. Κι' έκείνος της έδινε κάθε τόσο αφορμές για να νοιώθει πως δεν της άνηκε, πως κάθε στιγμή μπορούσε να της φύγει. Ούτε της έκρυβε εκείνος την λαίμαργία του για νέες περιπέτειες. 'Ανάμεσα στον Ποιητή και την τραγική φίλη του έπεσε τώρα η σκιά της ωραίας μαρκησίδας Σταράμπα, και σε λίγο της 'Αμαράντας με την όποιαν αρχισε ο φλογερό ειδύλλιο. 'Όταν ή μαρκησία έγκαταλείφθηκε από τον Ποιητή, άποτρα 'θηκε τελείως από τον κόσμο. Πήγε και έζησε σ' ένα μοναστήρι της 'Ανω Σαοό, και περάσε την υπόλοιπη ζωή της με βετάνοις και προσευχές.

'Αλλά γι' αυτόν τον γιοι της θύελλας, ήταν απαραίτητα τα γεγονότα που έπαιρναν τρομακτικές, απίθανες καταστάσεις. 'Ο κεραυνός του ήταν απαραίτητος. Κι' αυτή τη φορά έπεσε σ' έναν από τους πιο αίθριους ουρανούς του κόσμου. Στον ουρανό της 'Αθήνας...

'Ο ίμπρεσάριος της Ντούζε, ο Σούρμαν βρίσκει εκείνη την εποχή στην 'Ελληνική πρωτεύουσα. 'Ενα πρωί παίρνει ένα μεγάλο συστημένο φακέλλο. Στην επιγραφή αναγγυρίζει τον γραφικό χαρακτήρα του ντ' Αννούντσιο. Πραγματικά ο Ποιητής το έστειλε τα χειρόγραφα του νέου έργου του, ενός ρομάντσου, που το τιτλοφορούσε: «'Ι λ φ ο υ ο κ ο» («'Η φ ω τ ι α»), και τον παρακαλούσε να το διαβάσει και να του πη τη γνώμη του. 'Ηταν ή ιστορία μιας γυναικας που ο έραστής της την αφήνει, γιατί είχε αρχίσει να γερνά. Το δράμα της γυναικας που έχασε τα νεύατά της. Φοσκαρίνα την έλεγε ο ντ' Αννούντσιο την ηρωίδα του και τον έραστή της Στέλιο. 'Ο Σούρμαν πετιέται από τη θέσι του καθώς προχωρεί στην ανάγνωση. Νοιώθει να σηκώνονται οι τρίχες του. Δεν τού μένει καμιά αμφιβολία. Φοσκαρίνα ήταν ή 'Ελεονώρα Ντούζε, και Στέλιος ήταν ο ίδιος ο Ποιητής! Το δέθεν ρομάντσο του ήταν ή ιστορία του ερωτικού του πάθους. 'Ο Σούρμαν ήταν έ-

ξω φρενών. — Αυτό το βιβλίο, λέει από μέσα του δεν επιτρέπεται ποτέ να ιδή το φως της δημοσιότητας. 'Αν κυκλοφορήσει, θα είναι ή διαπόμπευσις της 'Ελεονώρας και του μεγάλου έρωτά της. 'Ετσι ρίχνεται κατά γης ένα είδωλο, καταστρέφεται ένας θρύλος. Αυτός ο παλάνθρωπος, φωνάζει ο ίμπρεσάριος στην παραφορά του, δαγάζει στους δρόμους λεπτομέρειες, που αποτελούν απαραβίαστα μυστικά στις σχέσεις ενός άνδρος με μια γυναίκα. Αυτό δεν είναι φιλολογικό έργο, είναι κυνική φωτογραφία, είναι σκάνδαλο! 'Αν πέση στα χέρια του κόσμου, είναι ή καταστροφή για την καλλιτεχνίδα, που στέκονταν ως τότε, υψηλά σαν μια θεά του. 'Ολύμπου. Χωρίς να χάση στιγμή, ο Σούρμαν φεύγει από την 'Αθήνα. Γυρίζει σαν τρελός στη Ρώμη, κι' απ' το σταθμό τρέχει στο ξενοδοχείο της Ντούζε. Της δίνει τα χειρόγραφα του ντ' Αννούντσιο.

— Ορίστε, διάβατε!

'Η Ντούζε διαβάει και δεν πιστεύει τα μάτια της. Είναι ποτέ δυνατόν; 'Ο ντ' Αννούντσιο δεν άφινε και την πιο μυστική λεπτομέρεια των σχέσεών τους που να μην τη δαγύλη στη φόρα... 'Η Ντούζε διαβάει... Κι' όσο προχωρεί στην ανάγνωση νοιώθει να την κυριεύει ένα αίσθημα ντροπής. 'Εχει την αίσθηση ότι τη γδύνουν και την πετούν γυμνή στους δρόμους, την ώρα που είναι γεμάτη από κόσμο. 'Ηταν μια αληθινή διαπόμπευσις. Με όλη της την τρομερή αναστάτωση δεν έπτε τίποτε στον Σούρμαν, που έφυγε καταγανακτισμένος. Δεν πέρασε όμως πολλή ώρα και στο ξενοδοχείο που έμενε, έδιναν στον Σούρμαν ένα μικρό μπλιετακι που του είχε στείλει ή Ντούζε εκείνη μόλις τη στιγμή.

«Δεν σου είπα την αλήθεια, του έγγραφε. Αυτό το ρομάντσο, το ήξερα, κι' έχω δώσει την συγκατάθεσί μου για τη δημοσίευσί του. Τι σημασία έχει ή πίκρα που αισθάνομαι, όταν πρόκειται να προστεθεί ένα τέτοιο άριστούργημα στη φιλολογία μας; Και ύστερα, τι τα θέλεις, αγαπητέ μου Σούρμαν... Είμαι πια μια γυναίκα ώριμη, και το χειρότερο είναι ότι αγαπώ...»

'Η μεγαλόψυχη καλλιτέχνης, αγωνισθηκε για να προλάβει το ανεπανόρθωτο. Κρυφά από τον ποιητή, πρότεινε στον έκδοτη μια γενναία αποζημίωση για να μην κυκλοφορήσει το βιβλίο. Τού έδινε ένα σημαντικό ποσό, μια ολόκληρη περιουσία. Μα στάθηκε αδύνατο να τον πείσει. Τότε, δεν δίστασε να θυσιάση την περηφάνειά της, Ζήτησε από τον ποιητή να μην έπιτης. Ζήτησε να δημοσιεύσει το έργο του. Το μείνει στη δημοσίευσί του έργου του. Το ζήτησε σαν τελευταία χάρη. 'Ικέτευσε, τον εξώρισε, έκλαψε. Μα δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα. 'Η καταστροφή ήρθε, όπως ή ποτέλεσμα. 'Η καταστροφή ήρθε, όπως ή καταστροφή, πέραν μέσας από το δάσος και καταγίγδα περνά, έτσι πέρασε κι' από ξεριζώνει δέντρα, έτσι πέρασε κι' από πάνω της ή δημιουργική μαγιά του ποιητή. Τότε, η Ντούζε το πήρε απόφασι. 'Εσκυψε το κεφάλι εμπρός στη Μοίρα. Ξαναγύρισε μ' εγκατέστησι στον προορισμό της, που ήταν ή αυτοθυσία. Κοντά σ' αυτόν τον άνδρα που λάτρευε, ήταν προωρισμένη να είναι το θέμα της δόξας του. Της τα πήρε όλα: τον έρωτα, την εύτυχία, την περηφάνεια, τη δόξα. Τού τα δωσε όλα, μ' όλη της την καρδιά. Την περιουσία της, που είχε κερδίσει από τις περιόδους της στο 'Εξωτερικό και ιδίως: στην 'Αμερική, την έδωσε για ν' ανεβάσει τα νέα θεατρικά έργα του ποιητή — στην «Τζοκόντα», τη «Γκλόρια», την «Φραντζέσκα ντ' Ρίμινι», και να τον επιβάλει και ως θεατρικό συγγραφέα. 'Οτι είχε ή Ντούζε, τώδωσε στον ντ' Αννούντσιο, το θυσιάσε για τη δόξα του. Οι δρόμοι τους είχαν χωρισθεί. 'Η Ντούζε πήρε το δρόμο της ξενιτιάς. Ξαναγύρισε στην 'Αμερική. Μακριά του, τόσο μακριά, ώστε να είναι βεβαία πως δεν την ενοχλεί, πηγυ να συνεχίση τον αγώνα της για τη δόξα του. Στους αδύνατους ώμους της σηκώσε ως το τέλος το σταιρόν του μαρτυρίου, ως τη στιγμή που πέθανε στην ξενιτιά.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ» ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕ-
ΡΕΙ ΕΝΑ ΣΑΛΟΝΙ, ΔΡΟΣΕΡΟ ΣΑΝ ΤΗΝ Α-
ΝΟΙΞΙ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΣΑΝ ΤΟ ΚΑ-
ΛΟΚΑΙΡΙ, ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΝΕΙ ΜΙΑΝ ΟΜΟΡΦΗ
ΕΙΚΟΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙ ΣΑΣ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ ΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΣΑΣ
ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΙΔΕΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΝΟΥΝ
ΣΙΓΟΥΡΑ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΕΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ
ΠΟΛΥ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ, ΑΝ ΤΟ ΘΕΛΗΣΕΤΕ.

1.— Καλοκαιρινό φόρεμα από βουλάτο ρε-
γιόν. Φούστα με φύλλα και τσέπες με λοξά
καπάκια. Μεγάλος γιακάς, γαρνιρισμένος με
τρού-τρού.

2.— Άνοιξιάτικο φόρεμα από φινό λαϊνάξ.
Η μοντέρνα γραμμή της κουμπωτής φούστας,
έρχεται σαν συνέχεια του πλαστρόν, που είναι
γαρνιρισμένο με νερόν και τελειώνει επάνω
μ' ένα συμπαθητικό ὄρθιο γιάκαδάκι. Στη φού-
στα λοξή εσωτερική τσέπη με διπλά γαζιά.

3.— Λινό φόρεμα, γαρνιρισμένο με πουαντι-
γιέ μεταξωτό στη ζώνη και στο ρεδέρ των μα-
νικιών. Από το ίδιο μεταξωτό γίνεται και το
μαντηλάκι της τσέπης καθώς και η έσάρπα,
που περνά μεσ' από τις τόσο πρωτότυπες πλά-
τες του κορσάκι και δένει με μεγάλο φιόγκο. Στη
φούστα δυο κουφωτές, που σχηματίζουν ψηλά
σχιστές, ὄρθιες τσέπες.

4.— Ριγωτό καλοκαιρινό φουστάνι. Όλη του
η πρωτοτυπία βρίσκεται στον τρόπο που είναι
βαλμένο το ύφασμα στο πλαστρόν, οι μανσέτες
και οι δυο τσέπες της φούστας.

5.— Καθημερινό, βαμβακερό φόρεμα, χωρίς
μανίκια, κουμπωτό από πάνω έως κάτω. Δυο
καπάκια στις δυο ψευδότσεπες κρύβουν με χά-
ρι τις σούρες που μαζεύουν ψηλά το πρόσθετο
φύλλο για το πλάτος της φούστας.

6.— Χαριτωμένο ντέ-πιές της εποχής από
λαϊνάξ, γαρνιρισμένο με τρεις σειρές γαζιά σ'
όλα τα τελειώματα καθώς και στους ώμους.
Λευκός πικές στο γιάκα και στα καπάκια που
έχουν οι τσέπες και τα μανικάκια προσθέτει
μια δροσάτη άνοιξιάτικη νότα στο σύνολο.

7.— Σπόρ ριγωτό φόρεμα από ποπλίνα με
κουφόπιετες στη φούστα, ζαпонέ μανίκια και
μυτερό ντεκολτέ. Ένα κορσελέ στη μέση, κου-
μπωτό με 4 κουμπιά, σχηματίζει ελαφριά μπά-
σκα στη φούστα και δίνει πολύ χάρι στο σύ-
νολο.

8.— Μεταξωτό άπογευματινό έμπριμέ, κου-
μπωτό από τη ζαпонέ μασχάλη έως τον πόδο-
γυρο. Εξχειλωτή φάσα στο ντεκολτέ και τσέπη
με διπλό καπάκι στη φούστα.

9.— Φόρεμα από σαντούγκ, σε απλή μοντέρ-
να γραμμή, με μικρή, κουμπωτή σταυρωτή
μπάσκα έμπρός που σχηματίζει τσέπες άνοι-
κτές στα πλάγια. Κορσάκι με πολύ μυτερό στε-
νό ντεκολτέ και άπονε μανίκι με γυριστή μύ-
τη, που στερεώνεται με ένα κουμπί.

Από την Άνοιξη
στο Καλοκαίρι...

ΕΡΩΤΑΣ & ΣΕΞΟΥΑΛΙΣΜΟΣ

Όταν παρουσιάζεται ή ήβη, ο άνθρωπος αφήνει την ουδέτερη ηλικία του παιδιού, για να πάρη τα σωματικά χαρακτηριστικά του φύλου του. Παράλληλα όμως με το σώμα διαμορφώνεται και η ψυχή. Οι τάσεις, τα ενδιαφέροντα, οι επιδιώξεις, οι απολαύσεις της χρεσινής παιδικότητας, δεν συγκινούν πλέον τη σχηματισμένη δεσποινίδα.

Σκοπός της αυτής της σωματικής και ψυχικής προετοιμασίας είναι η εξυπηρέτησι του άσκιου ενστικτού της. Η φύσι θέλει με κάθε τρόπο να διακωλύη το είδος. Κάθε εμπόδιο πρέπει να παραμεριστή όσο μεγάλο και αν είναι. Φθάνει δε πολλές φορές να θυσιάση και αυτούς τους γεννητικούς άκομη μπροστά στο σκοπό της.

Κλασικό παράδειγμα τέτοιας θυσιάς στα ζώα είναι της οχιάς. Ένώ όλα τα έρπετα γεννούν αυγά, κατ' εξαίρεσιν η οχιά γεννά έτοιμο το μικρό της. Το γεννητικό της όμως σύστημα δεν έχει τελειοποιηθῆ για ζωοτοκία. Θυσιάζεται λοιπόν η μητέρα, γιατί το μικρό της τρυπά την κοιλία και θγαίνει στη ζωή.

Μιά αρρώστια που λέγεται "Ο σιέομαλακία", παρατηρείται στην έγκυο γυναίκα. Στην περίπτωση αυτή διαταράσσεται η ανταλλαγή του άσβεστίου. Υπάρχει λοιπόν φόβος το παιδί να γεννηθῆ με σκελετό ανώμαλο και άσχηματιστο. Και εδώ η φύσι θυσιάζει τη μητέρα, παίρνει το άσβεστιο από τα όστα της λεκάνης της, που λιώνουν, μαλακώνονται και παραμορφώνονται. Πλήν, όμως, το παιδί γεννιέται υγιέστατο.

Όταν βλέπουμε τη φύσι με τέτοια επίμονη και θυσιές να κάνει τη δουλειά της, δεν πρέπει να απορούμε γιατί τόσο δυνατό είναι το ένστικτο της αναπαραγωγής και γιατί ο Έρωτας και ο Σεξουαλισμός, που το υπηρετούν πιστά, παίζουν τέτοιο τεράστιο ρόλο στη ζωή μας.

Μετά τη γεννητική ώριμάνσι ή έλξι των δύο φύλων είναι τρομερή. Όλος ο ψυχισμός κινείται απ' αυτήν. Οι νέοι και οι νέες μας περισσότερο αισθάνονται και λιγώτερο σκέπτονται. Μόνον στο φθινόπωρο της σεξουαλικής ζωής μπουμπουκιάζει το δέντρο, που λέγεται σκέψι και λογική. Είναι δύο ποσά αντίστροφοι ανάλογα, καθώς θάλεγαν οι μαθηματικοί. Μεγαλώνει το ένα, όταν μικραίνει το άλλο. Το ίδιο κλίμα, ή ίδια ηλικία δεν τα σκάνει!..

Στα ζώα, η αναπαραγωγή γίνεται μια χαρά μόνον με τον σεξουαλισμό. Δηλαδή, μόνον με την ήδονη που χαρίζει στο σώμα. Δεν χρειάζεται τίποτε περισσότερο, γιατί απ' αυτά λείπει το στοιχείο, που μας ξεχωρίζει, ή λογική, ή μέλλον ή ψυχή, υπό την ανωτέρα συναισθηματική μορφή της.

Στον άνθρωπο όμως πρέπει να ικανοποιηθούν δύο στοιχεία: Η Ψυχή και το Σώμα. Το πρώτο ικανοποιείται με τον Έρωτα και το δεύτερο με το σεξουαλικό πνεύμα του

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΣΟ-ΠΟΥΛΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΨΥΧΙΑΤΡΙΟΥ Α. ΘΗΝΩΝ

Έρωτα είναι να πλαισιώνω με φωτιστέφανο, να μορφοποιώ και να κάνω πιο δυνατή την έλξη των δύο φύλων. Για να πετύχη πιο εύκολα τη δουλειά του, κάνει δήθεν ότι ενδιαφέρεται για την παιότητα, ενώ, αντίθετα, ενδιαφέρεται απλώς και μόνον για την ένωση των δύο φύλων και για τίποτε περισσότερο.

Ας παρακολουθήσουμε τον Έρωτα από κοντά, πώς κάνει την επίλογον, που υποτίθεται ότι σκοπός της είναι το ανέβασμα και η καλυτέρευσι της ράτσας. Πράγμα, που συνήθως μας φέρνει για δικαιολογία.

Νομίζω πως δεν πρέπει να θεωρηται σοβαρα δικαιολογια εκ μερους του, όταν οδηγη ως την αυτοκτονία τα θύματά του, επειδή μια ελίτσα στο μάγουλο, ή μια τσακίρηκη ματιά της αγαπημένης είναι αναντικατάστατη και δεν υπάρχει σ' άλλη γυναίκα μέσα στα τόσα εκατομμύρια γυναικών!..

Απειρα είναι τα προτερήματα που αποτελούν το έρωτικό αντικείμενο για τον καθένα. Απειρες είναι οι προτιμήσεις. Έτσι, μέσα στην επίλογον αυτή όλοι οικονομούνται. Το φαινόμενο αυτό της ποικιλίας των προτιμήσεων, σοφό καθ' όλα, αποτελεί τον φυσικό νόμο της έρωτος. Χάρης σ' αυτόν κανένας δεν μένει στο ράφι!..

Ας εξετάσουμε τώρα τον Έρωτα σαν ψυχικό φαινόμενο. Ο Έρωτας μοιάζει με τον ηλεκτρισμό, που έχουν δύο άνωθεν αντίθετοι ηλεκτρισμένοι. Έλκονται άμοιρα, καθώς με σκοπό, όταν πλησιάσουν αρκετά, να ξεφορτωθούν από το ηλεκτρικό φορτίο τους. Γίνεται αυτό με άστραπές και βροντές. Δεν γίνεται με ήρεμία και ήσυχια, αλλά με βιαστικότητα και θόρυβο!..

Φορτωμένος ο έρωτευμένος με τον σεξουαλικό ηλεκτρισμό δρίσκει σε μια διαρκή διέγερσι, σε μια έξαψι και υπέρντασι όλων των λειτουργιών του, ψυχικών και σωματικών. Παρουσιάζει έκδηλα όλα τα φαινόμενα μιας όξείας ψυχικής ώσεως.

Συναισθηματικώς, ο έρωτευμένος είναι ευμετάβλητος. Είναι ο πιο εύτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου αυτή τη στιγμή, για να γίνη ο πιο δυστυχισμένος ύστερ' από λίγο. Αν τον ρωτήσετε για τους λόγους και τις αιτίες, ασφαλώς πολύ θα δυσκολευθῆ να σας δώση λογική εξήγησι. Οι μεταπτώσεις αυτές, τα σκαμπανεβάσματα από την ούρανία ευτυχία, στην αδυσώπητη δυστυχία, που φθάνει μέχρις αυτοκτονίας, είναι πολύ συχνές.

Για να γονιμοποιηθούν τα φυτά, έτοιμάζουν τα τόσα και τόσα πολύχρωμα και μυρωδάτα λουλούδια τους. Σκοπός τους να προσελκύσουν. Στα ζώα και στον άνθρωπο, με περισσή απλοχερία, δόθηκαν τα μέσα-

τα ακριβώς στην ηλικία της γονιμότητας. Όλα αυτά τα ωραία και χτυπητά χαρίσματα ή φύσι, ή πιο μεγάλη προαγωγή και τεχνίτσα, τα δίνει για να θέλξη, να γονιεύση και προσελκύση. Με σκοπό πάντα την αναπαραγωγή.

Για να υπάρξη απόλυτη σιγουριά, ότι ο σκοπός της φύσεως, ή αναπαραγωγή, θα πραγματοποιηθῆ, μπαίνει στη μέση και ο Έρωτας. Αντικειμενικός σκοπός του είναι το πλησίασμα δύο ετεροφύλων και όχι ή επίλογον. Ο Έρωτας είναι ο μαγνήτης, που με δύναμι τραβάει το σίδερο. Με τον Έρωτα χρωστώνεται το χάρτι και έτσι ικανοποιείται ο παράγων ψυχής. Όλοι οι δισταγμοί και αμφιβολίες διαλύονται, για να παραδοθῆ ελεύθερα το σώμα.

Πολλές φορές όμως ανεβάζουμε τόσο ψηλά, ως τα ούρανια, το αντικείμενο του έρωτά μας, ώστε μας αρκεί να το θαυμάζουμε μόνον. Πρόκειται για τον Πλάτωνικό Έρωτα. Σ' αυτόν, το μέσον γίνεται σκοπός. Ο δε σκοπός θεωρείται χυδαίος και ποταπός.

Αφού πετύχη το σκοπό του ο Έρωτας, δηλ. το ζευγάρωμα, δεν έχει πλέον λόγον υπάρξεως. Φεύγει γρήγορα ή άργα. Ο φωτιστέφανος, ή αίγλη και ή λάμψι, που εθάμπωναν τις ψυχές, σβήνουν, δίνοντας τη θέση τους στη σεξουαλική ήδονη, που μπροστά της χωριούν όλες οι υλικές απολαύσεις της ζωής.

Ο δεσμός τώρα του ζευγαριού παίρνει πιο συγκεκριμένη μορφή, τη σεξουαλική ή δονή. Όλα τα αισθήματα που ακολουθούν τους έρωτευμένους μετά την εύλογια του παπά, ή απλώς τους ανθρώπους που συζούν, χωρίς να έχουν προηγηθῆ έρωτας, δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυτό που λέγεται έρωτας, ούτε μορφολογικά, ούτε ποσοτικά. Αγάπη, εκτίμησι, σεβασμός, συμπάθεια, υποχωρητικότητα, ανεκτικότητα και τόσα άλλα, αναπτύσσονται από τη συνείδησι και τα κοινά συμφέροντα. Όμως, όλα αυτά δεν είναι ή όξεία ψύχωση, ο Έρωτας!..

Οι ιδιοτροπίες του είναι πολλές και διάφορες. Δεν λογαριάζει ομορφιά, κοινωνική θέση, μόρφωσι, ηλικία. Μπορεί να παίξη ανάμεσα σε πλούσιους

ΔΙΑ ΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

ΕΠΙΚΕΡΔΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η έν'Ελλάδι Γενική Αντιπροσωπεία των νευρώρων και τελειωτέρων ΜΗΧΑΝΩΝ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΤΣΩΝ "PROTARI", αναλαμβάνει την διδασκαλίαν της τέχνης του μανταρίσματος καλτών εξασφαλίζουσα εκ των προτέρων διαρκή εργασίαν με ικανοποιητικας αποδοχάς. Α. ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 125 Στάσις Λυσοιατρείου-Τηλ. 81933

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΤΣΩΝ "PROTARI"

Μην προβήτε εις αγοράν μηχανής μανταρίσματος καλτών πριν δοκιμάσετε την παγκοσμίου φήμης μηχανήν "PROTARI". Α. ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Πατησίων 125 (στάσις Λυσοιατρείου) - Τηλέφ. 81-933

και πτωχούς, σε νέους και γέροντες, σε όμορφους και άσχημους, σε άρχοντες, βασιλιάδες και κοινούς ανθρώπους. Κάνει κάθε λογής συνδυασμούς και άσσεια, που τα βλέπει ο κόσμος και γελά. Όμως αυτός όχι μόνο δε ντρέπεται, αλλά απεναντίας με κάθε τρόπο το δείχνει και το φωνάζει!... Το θεωρεί υπερηφάνεια και κατόρθωμα του. Ο ήχας, ο παρὰ και ο έρωτας δεν κρύβονται!..

Όργανο και πιστός δούλος ο έρωτας, υπηρετεί τον άσέντη του, το ενστικτού της άναπαγωγής, δίνοντας για βραβείο την άπασμιλλη σεξουαλική ήδονή. Ο δούλος, όμως, αυτός κυριαρχεί στις ψυχές των θνητών και τους υποδουλώνει, για να τους εγκαταλείψη, όταν του καπνίσουν!... Προσέχετε, λοιπόν, από τα φαρμακερά δέλητα, γιατί μπορεί να σας πληγώσουν θανάσιμα και να καταστραφήτε!... Όμως και χωρίς έρωτα, ή ζωή είναι άδεια... Ποσο γλυκός... πόνος είναι ο άφιλότιμος!... Αγάπησα... Μπορώ να πεθάνω, γιατί τώρα άδω ζω!... φωνάζει ο Παλαμάς.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Απαντήσεις

ΜΑΙΡΗ Ν., Νίκαια: Η ψυχρή στη γυναίκα όφειλεται σε πολλούς λόγους. Από τις δυο λέξεις που γράφετε, δεν μπορώ να συμπεράνω περί τίνος ακριβώς πρόκειται. Να μου γράψετε κάθε λεπτομέρεια σωματικής με τη ζωή σας.

Μ. Α. Β., Πύργον: Η άνωμαλία που μου περιγράφετε όφειλεται σε άδυνατο και ελαστικό νευρικό σύστημα. Επίσης προϋποθέτει κατάχρησιν γενετήσιον, ή του νευρικού πάθους. Θεραπεία φαρμακευτική μπορεί να καθορισθῆ μόνον κατόπιν λεπτομερούς νευρολογικής εξέτασως.

ΜΑΡ. Κ. ΓΕΡ., Χανιά: Πρώτα σας ευχαριστώ για τα καλά λόγια σας. Η κατάσταση σας, όπως ωραία τη περιγράφετε, από το 1938 μέχρι σήμερα πέρασε διάφορες διακυμάνσεις έντονες. Όταν κάποτε άντελθόσαστην άρρώστια σας και σας χείρουν γησαν είχαν ο οργανισμός προσαρμσθῆ σε μία νέα κατάσταση άρρωστη μέν πλέον. Απ' αυτή την κατάσταση δεν μπορείτε να γήτε ως δια μέγας από την μία μέρα στην άλλη. Να παίρνετε συχνά κατασταλτικά το νευρικού συστήματος και δυο φορές την εβδομάδα ζεστά μπάνια. Έτσι σιγά-σιγά και με λίγη αλλαγή περάσουν όλα.

ΗΡΩ Κ. Φ., Πάτρας: Οι κρίσεις καθώς μου τις περιγράφετε, έχουν τύπο μικτής καταστάσεως. Επίψιας με προσθήκη Υστερίας. Ίσως να πρόκειται μόνον για τη δεύτερη περίπτωση. Για να είναι βέβαιος γιατρός θα πρέπει να τύχη και εξέταση τον άρρωστο πάνω σε κρίσι. Ο γάμος, ή έγκυμοσύνη, ο τοκετός και ή γαλουχία ασφαλώς θα ώρελουν και πρέπει να τον συντομεύσετε.

ΛΑΙΑΝ Χ.: Η στιγμήαία άπαισι της συνειδήσεως, που σας κάνει άφραστη και σας άπομονώνει από τη πραγματικότητα, θα πρέπει να είναι μία έπιλογον ή έρωτος. Απ' αυτή δεν φάνει σε πλήρη κρίσι άλλα σ' έπιδόση άποσείας. Οι αίσθησιν που κάνουν επιψησία είναι πολλές και διάφορες. Μεγάλη βέβαια σημαία έχει το έδαφος. Φαίνεται ότι το έδαφος το δικό σας είναι εύπαδες και ρονομικό, μία και υπάρχει στην έλξη σας. Το χτύπημα έδοθησε έκραγη ή άρρώστια. Νά, γιατί οι συνάδελφοι το θεωρούν ως άπυθνο. Από τα λοιπά, που μου γράφετε, φαίνεται πως συνπαράχουν άλλοι παράγοντες, που αύξουν άναίσθησιν σας. Τονατική θεραπεία σας είναι απαραίτητη.

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΛΟ ΚΑΙ ΚΟΜΨΟ ΦΟΡΕΜΑ

Το μοντέλο αυτό μπορεί να γίνη από λινό ή λεπτό μάλλινο ύφασμα. Η γραμμή του είναι πολύ απλή. Έχει στη μέση του κορσάκι, μία γαζωμένη με φαρδύ γαζι, κουφόπια, που τελειώνει σε μυτερό άνοιγμα στο λαιμό, δυο πένες κάτω από το στήθος και μανίκια κοντά με κοφτά βέβη. Η φούστα είναι ίσια, στη μέση μπροστά συνεχίζεται ή γαζωμένη κουφόπια του μπουστου και έχει τρεις άτσάκι-στες μικρές πιέτες στο κάθε πλάι και δυο σχιστές τσέπες.

Το μόνο στολίδι του όλου φορέματος είναι ένα κεντημένο μονόγραμμα ψηλά άριστερά στο κορσάκι. Το απλό τέλειωμα του λαιμού (χωρίς γαζά) επιτρέπει στο φόρεμα να δέχεται διάφορα συμπληρώματα που το αλλάζουν και το κάνουν πρωινό σπόρ (ένα τρίγωνο χρωματιστό μαντήλι), άπυγεματινό, (μία μπουτονιέρα) ή και βραδυνό (διάφορα κοσμήματα: κολιέ, κλπ.).

ΜΝΗΣΤΕΙΑ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ

ΓΝΩΡΙΩ ΕΞΗ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ. ΜΑ ΚΑΘΟΛΟΥ, ΚΑΘΟΛΟΥ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ... ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠ' ΑΥΤΕΣ ΠΑΡΑΠΟΝΙΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ, ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΜΑΡΑΖΩΝΟΥΝ ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ, ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΣΥΧΑΙΝΩΝΤΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥΝ ΜΟΝΕΣ

Η ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ

Η ΜΑΡΙΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ

Η ΙΩΑΝΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ

Η Ειρήνη έλαβε ένα δώρο ευχάριστο. — Θεέ μου, κι' αν το σπάσω;

Νάτη πάλι, αρχίζει να φοβάται.

Η Ειρήνη φοβάται τα πάντα. Φοβάται την καταιγίδα, το σκοτάδι, φοβάται να μείνει μόνη, φοβάται τον πολύ κόσμο, τις αρρώστιες, το θάνατο, τη σιωπή, το θόρυβο, φοβάται ότι δεν θα πετύχει όποια δουλειά κι' αν αναλάβει, φοβάται τη σκιά της.

Δεν έχει κανένα λόγο να φοβάται, πιά πολύ από όποιονδήποτε άλλον. Δεν της συνέβη ποτέ κανένα δυστύχημα. Δεν έπαθε ποτέ τίποτα σοβαρό. Κανέναν από τους γνωστούς της δεν δολοφονήθηκε, δεν χτυπήθηκε από κεραυνό, δεν πέθανε από ασφυξία. Άλλα η Ειρήνη φοβάται. Και αυτή να λογικευθεί δεν έννοει ούτε καν ν' ακούσει όσα τη συμβουλεύουν για να γιαιτρευτεί.

Όταν ήταν όκτώ χρονών ήταν χαριτωμένο το να φοβάται. Όταν έγινε δεκαοκτώ, οι νεαροί της παρέας της εύρισκαν πολύ διασκεδαστικό να την προστατεύουν άλλ' αργότερα η κατάσταση αυτή άρχισε να δηλητηριάζει τη ζωή του περιβάλλοντός της. Η Ειρήνη κατάφερε πάντα να χαλά το κέφι όλου του κόσμου, να τους θυμίζει πάντα κάτι δυσάρεστο.

Η Ειρήνη δεν διακινδυνεύει ποτέ τίποτα. Έπειδή φοβάται μένει σε μια γωνία πάντα μόνη. Είναι δυστυχισμένη. Γιατί;

ΕΠΕΙΔΗ ΦΟΒΑΤΑΙ

— Μαμά, μαμά. 'Η Άννα έκλεψε πάλι ζάχαρι. — Μαμά, μαμά! 'Η Άννα διαβάζει κρυφά ένα βιβλίο για μεγάλους.

— Κυρία καθηγήτρια! 'Η Παπαδοπούλου με πειράζει!

Από μικρή η Μαρίνα δεν έκανε τίποτα άλλο παρά ν' αποκαλύπτει τις αταξίες της αδελφής της και των συμμαθητριών της και να προξενεί φασαρίες. Όλη της τη ζωή εξακολουθούσε το ίδιο σύστημα. Πολλές φορές δεν είχε παρὰ να σωπάσει για να αποφυγή τα μαλώματα, τους καυγάδες. Άλλα δεν μπορούσε να κρατηθεί, έτρεπε να μιλήσει. Διασκεδάζε πάντα με ύπνοοούμενα που έκαναν τον ένοχο να χλωμαίνει.

Με τα χρόνια δεν έγινε καλύτερη. Πεισμώνει τους γείτονές της, βάζει το ραδιόφωνο την ώρα που κοιμούνται, τινάζει τα χαλιά της πάνω από τις γλάστρες τους. Όταν μαθαίνει ότι κάποιον τον βρήκε μια δυστυχία, δεν βρίσκει να πη τίποτα άλλο παρά: «Πρέπει να ομολογήσετε ό τι δεν έκανε τίποτα για να την αποφυγή».

Μιά γνωστή της — για τι δεν έχει φίλες — παραπονιέται για τον άντρα της. Η Μαρίνα κάνει το πόν για να ρίξει το λάδι στη φωτιά. Έχει πάντα σκοπό να εκδικηθεί κάποιον. Δεν είναι εύτυχισμένη. Γιατί;

ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΙΑ

«Είναι σιγανοπασιάς, λέει ο κόσμος. Δεν είναι αλήθεια. Άπλούστατα είναι ένα πολύ περίεργο κορίτσι. Της έρχεται μια καλή εμπνευσis. Πρίν την δάλη σ' ενέργεια, κάτι την συγκρατεί. Φοβάται να μην επισύρη την προσοχή. Έχει την έντύπωση ότι όλος ο κόσμος δεν έχει άλλη δουλειά παρά να την παρατηρή. Όταν μπαίνει κάπου, της φαίνεται πως όλοι σπαταίνουν γιατί δεν θέλουν ν' ακούσει τί λένε, γιατί την κουτσομπολεύουν. Τά χαίνει, κοκκινίζει. Δεν ξέρει που να πάη να κρυφτεί.

Της δίνεται η εύκαιρία να εξυπηρετήσει κάποιον. Άλλα πρέπει να πη νά βρή ένα γνωστό της να του μιλήσει, ν' απαντήσει σε έρωτήσεις. Προτιμά λοιπόν να παραιτηθεί από κάθε προσπάθεια.

Μπροστά σε άγνωστους, παραλύει, χάνει τά λόγια της.

Της συστήνουν κάποιον που μπορεί να της σταθεί χρήσιμος. Δεν βρίσκει τι να του πη. Έπειδή φοβάται να μην κάνει κακή έντύπωση, κάνει τους άλλους να σχηματίζουν έσφαλμένη ιδέα για τον εαυτό της. Θα αυτοζωή πάντα κι' όσαι δεν την ξέρουν καλά θά τη θεωρούν έναν άνθρωπο χωρίς καμιά ιδιαίτερη αξία ή μια παράξενη. Υποφέρει από όλη αυτή την κατάσταση. Δεν είναι εύτυχισμένη. Γιατί;

ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΔΕΙΑ

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

Πόσες διαφορετικές εμφανίσεις, αλήθεια, μπορείτε να επιτύχετε, με μοναδική βάση ένα σκέτο μαύρο ή μαρόν φουστάνι. Το μανίκι του είναι τρία τέταρτα, μ' ένα γυριστό καπάκι, το κορσάκι, απλούστατο, έσασμοστό, με πολύ χαμηλό, μυτερό ντεκολτέ και η φούστα του ίσια και έντελώς σκέπη. Κι' όμως, αυτό το απλό φόρεμα πόσο μπορεί ν' αλλάξει. Μ' ένα έμπριμε πλάστρον, δέμενο στο λαιμό με κόμπο και με ένα προσθετό τρίγωνο μαντήλι, δεμένο στη ζώνη έτσι, που να πέφτη σαν φύλλο, το απλό σας φόρεμα έγινε πολύ άμπιγιέ. Μπορείτε να το φορέσετε έως άργα το βράδυ (1).

Άλλη άμπιγιέ εμφάνισή του, πολύ ταιριασμένη για το βράδυ, είναι να του προσθέσετε μία μπάσκα, με γυριστές μύτες, από το ίδιο ύφασμα, άσπρες μανσέτες και άσπρο γιακά με φαρδιά μυτερά πέτα, κεντητά με μετάξι ή κορδονέτο, στο χρώμα του φορέματος (2).

Το φόρεμά σας μπορεί θαυμάσια να μετατραπεί σε άπογευματινό ή σε ταγιέρ. Ένας σμόκιν γιακάς, συμπληρωμένος μ' ένα σουρωτό δολαν από το ίδιο ύφασμα φυσικά και ένα βαθύχρωμο τριαντάφυλλο στο χρώμα του καπέλλου, το κάνουν άπογευματινό (3).

Αν όμως του προσθέσετε μία λοξή, σταυρωτή μπάσκα με δύο κουμπιά και ένα λευκό πικεδένιο πλάστρον με κεντητές γλώσσες στο κούμπωμα και στο γιακαδάκι καθώς και όμοιες μανσέτες, έχετε ένα πρώτης τάξεως ταγιράκι (4).

Άλλη ιδέα που μετατρέπει το ίδιο φόρεμα σε σπόρ ανσάμπλ, είναι να φορέσετε στη μέση ένα φαρδύ κορσέ, στερεωμένο με τη ζώνη του φορέματος, και από πάνω ένα πολύ κοντό πουαντιγιέ ζακετάκι, ίσιο φυσικά, με κλειστό λευκό γιακά και λευκές μανσέτες (5).

Άλλη ανάλογη έντύπωση ένδρ σπόρ ανσάμπλ μπορεί να δώση μία κασαμπλάνα χρωματιστή, σφιγμένη στη μέση με μια ζώνη και ένας άπλος, λευκός σπόρ γιακάς στο μυτερό άνοιγμα του κορσάκι (6).

ΠΟΛΥ ΧΡΗΣΙΜΑ

Για να διορθώσετε μία τρύπια καταραρόλα, το πρώτο που έχετε να κάνετε είναι να την καθαρίσετε καλά. Έπειτα τρίβετε με άσπράδι αυγού από το έξωτερικό μέρος όλη την περιφέρεια της τρύπας. Εφαρμόζετε επάνω ένα χρυσόχαρτο και το αφήνετε να στεγνώσει.

Τα μαχαίρια ή άλλα χαλύβδινα αντικείμενα, που έχουν σκουριάσει ή λεκιιάσει, ξασφαισκουν την λάμψη τους αν τα τρίψετε με μία σκληρή γομολάστιχα μελάνης και κατόπιν τα περάσετε με διάλυσι παραφίνης σε λινέλαιο. Τα αφήνετε έτσι αρκετή ώρα κι' έπειτα τα τρίβετε με φανέλλα.

Για να ξαναγίνουν μαλακά τα σκληρά δερμάτινα γάντια, τα βάζετε σε άφθονο καθαρό νερό, άφου έχετε προσθέσει μερικές σταγόνες λάδι και τα αφήνετε να στεγνώσουν στη σκιά. Το λάδι μαλακώνει το δέρμα και το κάνει σαν καινούργιο.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΝΙΚΟΛΕΤΑ, διανοομένη, Λάρισα: Μου γράφετε ότι εύρισκόμενος εις 'Αμερικήν, άγόρασε το σπίτι, ενώ ήδη ήταν μισθωμένο, από μισθωτή προστατευόμενο από το ένοικιοστάσιο. Στην περίπτωση αυτή, η άγοραπωλησία δεν λύει τη μίσθωση. Ούτε και δικαίωμα μερικής ιδιοκατοικήσεως είναι δυνατόν ν' άσκηθώ, έφ' όσον η άγοραπωλησία έλαβε χώραν πρό διεντίας και άγχοράστης δεν είναι εγκατεστημένος εις την πέλιν όπου εύρίσκειται το μίσθον. Το καλύτερο που μπορεί να γίνη, έφ' όσον μάλιστα πρόκειται και περί εύπόρου, είναι να έλθω με τον μισθωτή σε συμβιβασμό.

Ι. Ν. Δ.

ΤΟ 24ΩΡΟ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

ΟΙ ΣΚΛΗΡΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟ. ΜΕΡΙΚΟΙ ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Όταν ήμαστε μικροί και πηγαίναμε σχολείο, οι μεγάλοι υαδ έλεγαν: «Είναι η καλύτερη περίοδος της ζωής σας. Ή αν μπορούσα να ήμουν ακόμα μαθητής!...».

Είναι πράγματι η περίοδος αυτή η καλύτερη της ζωής μας; Ο μαθητής σηκώνεται νωρίς, εργάζεται στο σχολείο όλη μέρα και το βράδυ πρέπει να μελετήσει πάλι. Καταβάλλει δηλαδή μεγάλη προσπάθεια σε μια ηλικία, όπου το σώμα του σχηματίζεται, διαμορφώνεται. Η ανάπτυξη του φέρνει κούραση. Οι διαταραχές της εφηβείας τον κάνουν νευρικό και νωρό. Πρέπει ωστόσο κάθε μέρα να βάλει μέσα στο μυαλό του καινούργιες γνώσεις.

Στους γονείς και στους καθηγητές έναπείκειται να τον βοηθήσουν στο έργο του αυτό. Το παιδί πρέπει να επιτελέσει μια σχολική εργασία κάτω από τις πιο ευνοϊκές για την υγεία του συνθήκες. Υπάρχει μια υγιεινή του μαθητού, όπως υπάρχει μια υγιεινή του μωρού: ώρες ύπνου, τροφή, ψυχαγωγία, ανάπαυση. Σας δίνουμε σήμερα ένα πρόγραμμα, που μπορεί να χρησιμεύσει ως δάσος σε όλους τους γονείς, που ενδιαφέρονται για την κανονική ανάπτυξη των παιδιών τους.

7: ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ

Ο μαθητής πρέπει να σηκώνεται στις 7 για να μπορεί να κάνει μερικές γυμναστικές ασκήσεις μπροστά στο ανοιχτό παράθυρο, να πλύνει και να ντυνεται με την ησυχία του.

Πρέπει να συνηθίσει τα παιδιά να ενεργούν κανονικά κάθε πρωί. Είναι απαραίτητη για την υγεία ή καλή στομαχική λειτουργία.

8: ΤΟ ΠΡΟΓΕΥΜΑ

Το παιδί δεν πρέπει να παίρνει διαστικά το πρωινό του. Θα φάει ήσυχια και κα θ ι σ μ ε ν ο. Η τροφή του πρέπει να είναι ελαφριά και θρεπτική, ώστε να κρατάει μέχρι το μεσημέρι. Θα του κόψετε την κακή συνήθεια να κοιμάται στις 10. Μαζί με το γάλα του, θα του δώσετε βούτυρο και μαρμελάδα και ένα αυγό.

Ο μικρός φεύγει εγκαίρως από το σπίτι, ώστε να μην φθάσει λαχανιασμένος στο σχολείο.

8.30': ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ...

Στην τάξη πρέπει να στέκεται ίσιος, να μην καμπουριάζει, να μη σταυρώνει τα πόδια του. Αν ο καθηγητής του διαπιστώσει ότι είναι αψηφισμένος, οι γονείς του πρέπει να τον πάνε στον οφθαλμίατρο και στον ωτορινολαρυγγολόγο. Πολλά παιδιά δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν τα μαθήματα, όχι γιατί δεν είναι έξυπνα, αλλά γιατί δεν βλέπουν ή δεν ακούνε καλά.

Κατά το διάλειμμα πρέπει να παίξει κι' όχι να επαναλάβει βιαστικά το μάθημά του.

ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΦΑΓΗΤΟ

Ο μαθητής πρέπει να τρώει το μεσημεριανό του φαγητό εντελώς ήσυχια και να μασάει καλά τις τροφές. Αν έχει μόνο το πρώτο σχολείο, θα τρώει στη φροντίστη ή ώρα του φα-είναι ακοιθή ή ώρα του φα-γι, του, ώστε ο μικρός να μην κόβει την όρεξή του με ψωμί, παξιμάδια κλπ. Θα του δώ-με, πως μπορείτε περισσότε-ρες φρέσκες τροφές. Θα απο-

μπορεί να κοιτάσει ενώ γυ-ρίζω στο σπίτι.

5 — 7: ΜΕΛΕΤΗ

Επιστρέφοντας στο σπίτι ο μαθητής, κάθεται να μελετήσει για την άλλη μέρα. Καλό θα ήταν, αν είναι δυνατό, να έχει ένα ήσυχο μέρος για να εργα-σθή. Το τραπέζι πρέπει να εί-ναι άρκετα ψηλό, ώστε να μη σκύβει ο μικρός. Ο φωτισμός πρέπει να είναι τέτοιος, που να μην κουράζει τα μάτια του (λάμπρα ποταμίου).

Αν δυσκολεύεται στη μελέ-τη του ή δεν μπορεί να λύση ένα πρόβλημα, οι γονείς του ο-φείλουν να το βοηθήσουν.

7: ΤΟΥΑΛΕΤΑ

Είναι προτιμότερο την τουα-λέτα του ο μικρός να την κάνει το βράδυ και όχι το πρωί. Αν υπάρχει στο σπίτι μπάνιο, θα πλένεται ολόκληρος κάθε μέρα. Αν δεν υπάρχει, θα πλένει τ'αυ-τιά του, το λαιμό του, τα πό-δια του. Επίσης τα δόντια του.

7.30': ΔΕΙΠΝΟ

Το βράδυ ο μικρός θα φάει ελαφρά. Από έννεα ετών κι' ά-πάνω, μπορείτε να του δώσετε λίγο κρέας ή λίγο ψάρι, ένα αυγό, τυρί, χορταρικά. Δεν πρέπει να δαυρνέτε το στομά-χι του. Θρεπτικές κι' εύκολοχώ-νευτες τροφές.

8: ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Επειτα από το βραδυό φα-γητό, πρέπει το παιδί να παί-ξει λίγο πριν πάν να κοιμηθώ. Όχι όμως κουραστικά κι' έκ-νευριστικά παιχνίδια.

Αν η μαμά του είναι απη-σχολημένη, θα την βοηθήσει να σηκώσει το τραπέζι και να πιά-τα πιάτα στην κουζίνα.

Μόνο σε εξαιρετικές περι-πτώσεις θα εναστιάσσει, πριν κοιμηθώ, ένα δύσκολο μάθημα, ώστε να το εντυπωθή καλά στη μνήμη του.

9: ΥΠΝΟΣ

Το παιδί δεν πρέπει να κοι-μάται ποτέ αργότερα από τις έννεα, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις.

Ας υπενθυμίσουμε, τέλος, ότι στους μαθητές είναι απα-ραίτητες δώδεκα ώρες ύπνο.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ

La Triantafylla
θα μαλακώ-
ναι το δέρμα σας θα είναι
πάντα ΦΡΕΣΚΟ & ΔΡΟΣΕΡΟ με
ΠΟΥΔΡΑ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑ
ημέρας - νυκτός και Ρυτίδων

Constance Bennett
MADE IN U.S.A.
Διαρκής παρακαταθήκη
Κ. ΜΠΕΡΑΧΑΣ
Κτενά 10. Τηλ. 22-707

Ινστιτούτον Καλλογής
Αϊθουσα γυμναστικής, υπερτα-
χώσεις δυσμορφία προσώπου
και σώματος.
Δρ. Α. ΚΟΣΜΙΔΗΣ
Ακαδημίας 39. Τηλ. 27-793
Ωραι επίσκ. 11—1 και 6—8

ΝΕΑΡΑ ΚΥΡΙΑ ζητεί θέσιν
συννοού παρά ηλικιωμένη κυ-
ρία. Πληροφορία 10—1 π. μ.
Τηλέφ 33-533.

Κυρίες μου.

Για κάθε καινούργια ε-
πίπλωσι του σπιτιού σας
μελετήστε τις νέες παρα-
λαβές μας ύφασμάτων ε-
πιπλώσεως. Ελπίζομεν να
σας ικανοποιήσωμεν από-
λυτα.

ΡΥΘΜΟΣ

Βουλής 22

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΓΣΟΠΟΥΛΟΣ

Επιμελητής
Δημοσίου Ψυχιατρείου
Νευροφυκικά — Σεξουαλικά
Δέχεται 5—7 μ. μ.
Και επί συνηντεύσει.
Ευφράντορος 19 Τηλέφωνο
70.414

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΔΑΝΑΗ

Όταν το κοινό αποκαλή μια καλλιτέ-
χνα με το μικρό της όνομα, αυτό σημαί-
νει ότι η καλλιτέχνης αυτή είναι φτασμένη
πια κι' έχει μεγάλη δημοτικότητα.

Η Δανάη είναι μια απ' τις λίγες καλ-
λιτέχνιδες που έχουν αυτή την τιμή. Όλοι
την ξέρουν με το μικρό της όνομα: Δανάη!
Την ξεχωριστή αυτή διάκριση απόκτησε η
Δανάη απ' την πρώτη στιγμή που εμφανί-
στηκε. Επεβλήθη διπλά: Ως καλλιτέχνης
και ως άνθρωπος. Γιατί η Δανάη ως καλ-
λιτέχνης είναι άνθρωπος και ως άνθρωπος
είναι καλλιτέχνης.

Γενήθηκε στην Αθήνα και έζησε τα
παιδικά της χρόνια στη Γαλλία. Κοπελλι-
τα ξαναγύρισε στην Αθήνα και άρχισε
την καριέρα της ως δημοσιογράφος. Έ-
γραφε τη γυναικεία στήλη και μετέφραζε
μυθιστορήματα. Όλα έδειχναν ότι θα γί-
νεται πρώτης τάξεως δημοσιογράφος,
γιατί και ταλέντο είχε και μόρφωση. Αυ-
τή όμως είχε άλλο το νού της. Το όνειρό
της ήταν να γίνει τραγουδίστρια. Γι' αυ-
τό περισσότερο τραγουδούσε παρά έγρα-
φε, τόσο, που μια μέρα να της πη ο άρ-
χις τράκας της:

—Όπως πιάς εσύ, καμιά μέρα αντί
χειρόγραφα θα στείλεις στο τυπογραφείο
νότες!...

Αυτή όμως εξακολουθούσε το χαβά της.
Εκείνο που ένοιωθε μέσα της να την
φλογίζει και να την συνεπαίρνη, ήταν το
τραγούδι!

Κάποτε σε μια συντροφιά καλλιτεχνική,
έτυχε να την ακούσει ο Άττις. Ο άξεχα-
στος αυτός καλλιτέχνης γοητεύτηκε από
τον απαλό και μελωδικό τόνο της φωνής
της και έκφραστηκε με πολλή ένθουσιασμο
για το ταλέντο της. Η Δανάη άλλο που
δεν ήθελε. Διπλόρωσε τον Άττις και ού-
τε λίγο ούτε πολύ, του ζήτησε να την
πάρη μαζί του στην Αίγυπτο, όπου θα
πήγαινε κείνες τις ημέρες. Ο Άττις στην
άρχη χαμογέλασε, αλλά μπροστά στην τό-
ση επιμονή της υποχώρησε και δέχτηκε.

—Ας δοκιμάσουμε, μικρούλα μου, της
είπε. Αλλά να ξέρεις, η Σκηνή είναι άλλο
πράμα.
Τραβήξ' απ' τη χαρά της η Δανάη, άρχι-
σε να ετοιμάζεται. Έβγαλε τα χαρτιά
της και όταν ήταν έτοιμη να φύγει, πήγε
κι' το είπε στη Μαρίκα Κοτοπούλη.
Η Μαρίκα γνώριζε την οικογένεια της
Δανάης.

Ο πατέρας της Μαρίκας, ο Κοτοπού-
λης, ήταν φίλος του παππού της Δανάης,
του Ίδωμενα Στρατηγόπουλου, θεατρικού
συγγραφέα πολύ γνωστού στην εποχή του.
Όταν λοιπόν άκουσε την απόφαση που
πήρε η Δανάη, δεν παρανεύτηκε. Την ή-

ξερε καλά. Της εύχθηκε καλή επιτυχία
και της έδωσε μια άραια βραβειή τουα-
λέτα, έναν κορσέ και γοβάκια μεταξωτά.
Όταν σηκώθηκε να φύγει η Δανάη, η Μα-
ρίκα τη σταμάτησε και δίνοντάς της ένα
μυαλί, της είπε:

—Τώρα που πρωτοβγαίνεις θα έχεις
τράκ. Λοιπόν, πάρε αυτό το μυαλί για
να έχεις τι να κάνεις τα κολλά σου!...
Τα «κολλά» είναι τα χέρια. Το μεγάλο
βάσανο κάθε καλλιτέχνη που πρωτοεφα-
νίζεται και δεν ξέρει τι να τα κάνει και
τα κινεί σπασμωδικά εδώ κι' εκεί.

Στην Αίγυπτο, την ημέρα της πρεμιέ-
ρας, ο Άττις φώναξε τη Δανάη και της
είπε:

—Επειδή είσαι άγνωστη, παιδί μου,
γι' αυτό θα σε βγάλω πρώτη στη σκηνή
για να πάρεις την κρυάδα...

Η Δανάη δεν έφερε αντίρρηση. Είχε πε-
ποιθήσει στις δυνάμεις της. Βγήκε λοιπόν
θαρρετά και τραγούδησε Αγγλικά, Γαλ-
λικά και Ισπανικά τραγούδια. Αποθέω-
σις! Το θέατρο σείστηκε απ' τα χειρο-
κροτήματα. Και απ' το δεύτερο βράδυ έ-
κλεινε την παράσταση η Δανάη.

Τώρα ήταν τόσο ευτυχισμένη. Είχε βρή
το δρόμο της.

Όταν γυρίσανε στην Αθήνα, ο Άττις
την παρουσίασε με υπερφάνεια στη
«Μάντρα» του, το περίφημο θεατρικό της
όδοι Δελφών. Ορίσματος! «Ποιά είναι αυ-
τή;», ρωτούσαν τότε όλοι. Σε λίγο όλοι
έλεγαν: «Αυτή είναι!». Είχε επιβληθή
πιά. Είχε γίνει η Δανάη, η μοναδική. Τα
παρακάτω είναι γνωστά. Δίσκοι, Ραδιοφω-
νικοί Σταθμοί, Θέατρα, κοσμικά κέντρα,
ταξίδια, συναυλίες. Η επιτυχία την άκο-
λαυθη σε κάθε της βήμα. Η φωνή της Δα-
νάης είναι Ελληνική! Έχει κάτι από την
καθαρότητα και το γαλάζιο του ουρανού
μας. Έχει έκφραση και νόημα. Γι' αυτό
μάς συνεπαίρνει και μάς ανεβάσει σε ψη-
λότερες σφαίρες.

Τις μαύρες μέρες της σκλαβιάς, όταν έ-
πεσαν οι πρώτοι κομάντες στη Σάμο, η
Δανάη τραγούδησε τη Σαμιώτισσα σε
μαντινάδες στο Άλσος του Πεδίου Άρε-
ως. Το τραγούδι της ηλέκτρισε τον κό-
σμο. Τα χειροκροτήματα ήταν τόσο επί-
μονα και περιέκλειαν τέτοιο πατριωτικό
νόημα, που ώθησαν την Δανάη στη Γκε-
σταπό, με την κατηγορία ότι «διεγείρει
τον λαόν εναντίον των αρχών Κατοχής».
Και σώθηκε από βέβαιο τυφεκισμό χάρη
στην παρέμβαση του τότε υπουργού της
Παιδείας.

Η Δανάη διδάσκει τραγούδι και ανα-
καλύπτει ταλέντα. Ζη μια ήσυχη οικογε-
νειακή ζωή με τον άνδρα της, το δημοσιο-
γράφο κ. Γ. Χαλκιάδου και την χαριτω-
μένη τετραχρονη κορούλα τους την Ειρήνη-
Λήδα. Όταν της μένει καιρός — και αυτό

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Μαγειρεύετε με γκάκι; Μπορείτε τότε
να κάνετε πολλή οικονομία στην κατανά-
λωσι του με τον εξής τρόπο:

Βάζετε επάνω στην φλόγα μια λαμαρί-
να κάπως θωρη. Έτσι όλη η θερμότης
της φλόγας θ' απορροφάται από αυτήν
και θα μπορήτε να βάλετε επάνω της διά-
φορα μαγειρικά σκεύη για να ζεσταθούν
ή να δράσουν όλα συγχρόνως με μια μό-
νο φωτιά.

Και μια άλλη μέθοδος:

Στο κάτω μέρος των σκεπασμάτων των
μαγειρικών σκευών εφαρμόζετε ένα είδος
τενεκεδένιου κολλάρου, που αποθηκεύει την
θερμότητα της φλόγας που ανεβαίνει στα
πλευρά του δοχείου. Θα δείτε έτσι ότι το
περιεχόμενο θα ζεσταθή πολύ πιο γρή-
γορα.

Αν το σπίτι σας δεν θερμαίνεται καλά
μπορείτε να ζεστάνετε τον χειμώνα τα
χέρια και τα πόδια σας με τον εξής τρό-
πο: Πάρετε περί τα 100 δράμα μπιζε-
λια ξερά, κλείστε τα σ' ένα σακκούλακι
και βάλετέ τα να ζεσταθούν στον φούρνο.
Διατηρούν έπειτα επί πολύ τη ζέστη και
την απόδοσιν σιγά-σιγά όπως ακριβώς
χρειάζεται για να σας ζεσταθούν τα πό-
δια.

Αν η ψάθα της καρέκλας έχει χαλαρω-
θή τόσο ώστε να φαίνεται έτοιμη να τρυ-
πήσει αναποδογυρίστε την καρέκλα και
βρέξτε την ψάθα με βραστό νερό. Όταν
στεγνώση θα μαζέψη και θα σφίξη. Έτσι
χωρίς έξοδο ή καρέκλα θα διορθωθεί.

Για να διατηρούνται επί πολύ καιρό σε
καλή κατάσταση οι φελλοι των μπουκαλι-
ών βουτάτε τους επί 6—7 λεπτά της ώ-
ρας σε νερό βραστό πριν τους μεταχειρι-
χθήτε.

Για να διατηρήσετε τις πατάτες και τα
καρότα, τα βάζετε μέσα σε στερεά ξύλι-
να κασσόνικα σε διαδοχικά στρώματα με
στεγνή άμμο. Όταν γεμίσουν τα κασσό-
νικα τα σκεπάζετε καλά με άμμο και τα
βάζετε στην αποθήκη σας.

συμβαίνει πολύ σπάνια, γιατί είναι φοβε-
ρα πολυάριθμα — διαβάσει Τσβάιχ. Το
είδος της προτιμήσεώς της είναι οι μυθι-
στορηματικές βιογραφίες. Το όνειρό της
είναι να γηγηθώ μιας σταυροφορίας για την
έξυγνάνση των στίχων των λαϊκών τραγου-
διών. Δεν μπορεί να ανεχθώ κακούς στί-
χους και χαρμωδίες ή Δανάη, γιατί είναι
κι' η ίδια ποιήτρια και ποιήτρια καλή μά-
λιστα, όπως μαρτυρεί το ανέκδοτο ποίημά
της που δημοσιεύσαμε μέσα σε πλαίσιο.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΑΧΥΑ

Στάχυα που μεστώσατε
Πράσινα και ύγρα
Βύζαξα όλο τ' άσσομο το πηχτό σας
(γάλα)

Και γεύτηκα
Και χόρτασα
Το μυστικό της γής μου
Και πλάτυνε το μέσο μου
Από αϊθίρες κι' απείρα
Από βυθούς και χάρη.

Γή
Γίγας γλυκός κι' άδύναμος
Είμαι
Η μακρινή Ιστορία σου είναι μέσα μου
Μου τώπων του σταχυού σου οι χυμοί
Είμαι σοφός χωρίς να ρωτηθώ
Αν θέλω ναμαι ή κι' αν το μπορώ.

Στήνω τα πόδια μου
Διχάλα τεντωτή ρίζες—
Απάνω στη χαρούμενη κορφή
Σάν άγκαλιές άδερφικές
Με το κεφάλι προς τον ήλιο

Γελώ στο χρυσό καταμεσήμερο.

Στέκα εκεί, εγώ, θεότητα άκέρη
Αδιόφορα στη μνήμη μου
Και ξένα στην καρδιά
Τα όσα ήμουν — τα όσα θάμαι
Πρώτη και τελευταία μου φορά
Είμαι αυτό που γεννοβόλησαν τα γο-
(νικά μου)

Οι έρωτευμένοι αιώνας
Κι' ή Γή.

Στόν-άτέρμονα χορό
Που σέρνει τη ζωή μου
Την άγνομη και τη γνωστή
Το σκέφτηκα
Και βύθισα το πρόσωπο
Στα μεστομένα στάχυα
Και βύζαξα
Και γεύτηκα
Το πράσινο το δροσερό του σώ-
Εγώ.

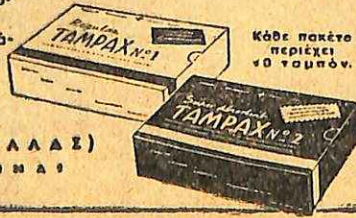
Δανάη

ΣΚΡΕΚΑ

Γιατί όχι κι' εσείς;

Χιλιάδες Έλληνίδων γυναικών θρήκαν την ήσυχία τους
χρησιμοποιώντας ΤΑΜΡΑΞ...
Το ΤΑΜΡΑΞ είναι το τελειότερο μέσον μηνιαίας υγιεινής
προφυλάξεως, φερόμενον έσωτερικώς.
Εύκολο στη χρήση του, εύκολο στην αλλαγή του.
Ούτε ερεθισμό του δέρματος, ούτε όσμη.
Την προσεχή φορά δοκιμάστε το ΤΑΜΡΑΞ και θα ιδήτε
πόσο ξεκούραστο και άνετο θα περάσουν οι ημέρες της συνή-
θους "αδιαθεσίας".
Ζητήσατε από το Φαρμακοποιό σας ένα πακέτο κανονικό
μέγεθος ΤΑΜΡΑΞ Νο 1 άρκετό για ένα μήνα (ή ΤΑΜΡΑΞ
Νο 2 διό περισσότερον άπο-
ροφητικότητα.)
Το ΤΑΜΡΑΞ κατασκευά-
ζεται στην Αγγλία.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΤΥΠΟΙ
Ι. Φ. ΣΕΡΙΝΤΑΝ & ΣΙΑ (ΕΛΛΑΣ)
30 ΑΔΑΜΟΥ 55Α & ΑΘΗΝΑΙ

Κάθε πακέτο
περιέχει
10 τσιμπόν.

ΠΑΡΑΞΕΝΑ
ΨΑΡΙΑ

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Ντύθηκε μές στα δελουδά
μιά πανώρια πεταλούδα
και πετά σ' ένα λουλούδι
και του λέει μυστικά:

«Είδα χτες ένα πουλάκι
πουρθε το μεσημεράκι
και σου είπ' ένα τραγούδι
και σύ τάκουγες γλυκά.

«Όμως τον καιρό σου χάνεις
όταν τέτοιο φίλο κάνεις».
Κι' άπαντα το λουλουδάκι
εις την κλέφτρα της χαράς:

«Όμως, φίλε μου, τί φρίκη!
αφού πρίν ήσουν σκουλήκι,
να μιλάς για το πουλάκι
που με φίλας από σάς»!
ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΙΝΙΜΟΣ

ΕΝΑΣ ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΣΤΟΛΟΣ!..

Δεν πρόκειται, βέβαια, να
ναυπηγήσετε κανένα στόλο που
να τ' αβάνη με κανένα μεγάλο
ναυτικό κράτος. Θα σάς δείξου-
με απλώς πώς να σκαρώσετε
κάτι το πολύ διασκεδαστικό
και πώς να γίνετε για λίγη ώ-
ρα ναυαρχοί και ναυαρχίνες.

Τα πολεμικά σας σκάφη,
λοιπόν, θα τα φτιάξετε από κι-
μωλία. Θα τα βάψετε κατόπιν
με τ' έλνι που θα μεταχειρισθήτε.
Τα κατάρτια θα γίνουν από
σπίρτα και οι σημαίες από
θα δάλετε στην κορυφή τους, α-
πό χαρτάκια.

Τα πλοία σας να είναι από
5 έως 10 πόντους το καθένα και
δεν πρέπει να έχουν καρίνα. Θα
είναι από κάτω ίσια. Πάρτε ύ-
στερα ένα μεγάλο ταψί και γε-
μίστε το με ζυδί. Αμέσως τό-
τε τα καράβια που θα δάλετε
μέσα στο μικρό αυτό λιμανά-
κι, θα περικυκλωθούν από α-
φρό, σαν αυτόν που κάνουν τα
αγριμένα κύματα και συγχρό-
νως θα αρχίσουν να κινούνται
σαν από κάποια μυστηριώδη
δύναμη. «Αν μάλιστα τα καρα-
βάκια σας έχουν σημαίες δυο
διαφόρων κρατών που βρίσκον-
ται σε πόλεμο μεταξύ των, θα
είναι εύκολο να φαντασθήτε μία
ναυμαχία που γίνεται εκεί
μπροστά σας, μέσα στο... τα-
ψί, καθώς ή μία παράταξις πλη-
σιάζει την άλλη.

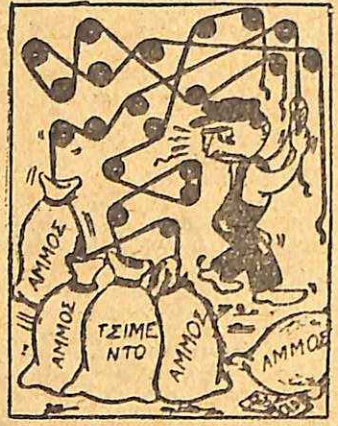
Η εξέγερσις του μυστηρίου
αυτού είναι εύκολη. Η ένωσις
ευδίου και κιμωλίας παράγει
ανθρακικόν οξύ κι' από αυτό
σχηματίζονται οι αφροί. Επί-
σης η δύναμη από το ανθρακι-
κόν οξύ προκαλεί την μετακι-
νησι των πλοίων, λόγω της αν-
τιδράσεως του αερίου που πα-
ράγεται από το ζυδί.

Και μία συμβουλή: «Αν κά-
νετε το παιχνίδι αυτό, το νο-
μάς μην το μάθη ο Ο.Η.Ε.!»

ΗΤΑΝ Ο ΙΔΙΟΣ

«Ο Δάσκαλος.—Τι
σημαίνει αυτό Γιαννάκη; Η έκ-
θεσί σου «Περιγραφή του κήπου
μου» είναι ή ίδια ακριβώς που
έγραψε πέρσι ο μεγάλος σου
άδελφος.
«Ο Γιαννάκης.—Μά εί-
ναι ο ίδιος κήπος κύριε!

Χτυπά το κουδούνι του σχο-
λείου. Είναι ώρα για μάθημα.
Μά ο Γιαννάκης βρίσκεται ακό-
μη έξω από την τάξη του. Τρέ-
χει δροταχώς για να προλάβει
να βρεθεί εγκαίρως στη θέ-
ση του. Μπροστά του όμως βρί-
σκονται δυο δρόμοι, και μόνον
ο ένας απ' αυτούς οδηγεί στο
σχολείο. Μπορείτε να γρή-
γορα να αποφασίσετε ποιο δρόμο
πρέπει να ακολουθήσει;

ΒΟΗΘΗΣΤΕ
ΤΟ ΓΙΩΡΓΟ!..

«Ο Γιώργος κοιτάζει συνε-
χώς χωρίς αποτέλεσμα, χωρίς
όμως το λάθος να είναι δικό του:
αν και προσπαθεί βάζοντας όλη
του τη δύναμη, δεν καταφέρνει
να σηκώσει το σάκκο με το τσι-
μέντο! Έμπρός παιδιά, βοη-
θήστε τον κι' εσείς. Ποιά είναι
το σχοινί που πρέπει να τρα-
βήξει για να αναστηλώσει τον
σάκκο που θέλει.

Ο ΤΥΦΛΟΠΟΝΤΙΚΑΣ

«Ο τυφλοπόντικας είναι το
πιο λαίμαργο ζώο. Μιά μέρα
μόνο να μείνει ηστικός, ψο-
φάει! Αντίθετα ή άραχνη μπο-
ρεί να ζήσει ένα ολόκληρο χρό-
νο χωρίς να φάει τίποτα.

ΒΙΟΛΕΤΕΣ
ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ

«Η βιολέτα είναι ένα πολύ ο-
μορφο ανοιξιάτικο λουλούδι με
πολύ ζωηρά και ωραία χρώμα-
τα: κόκκινο, ρόζ, γαλάζιο...
Αλλά αν θέλωμε, μπορούμε να
το χρώσουμε το όμορφο λουλου-
δί—χαρτί και στο χαρτί. Σας
δίνουμε εδώ ένα σχέδιο βιολέτας.

Πάρτε, τ'α χρωματιστά μολύβια
σας και χρωματίστε τα. «Αν θέ-
λετε να κάνετε κάτι περισσότε-
ρο, αντιγράψτε με λαδόχαρτο
το σχέδιο αυτό στο τετράδιο
της Ιχθυογραφίας σας και ύστε-
ρα χρωματίστε το.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΑ ΖΩΑ

Νομίζετε πως και τ'α διάφο-
ρα ζώα βλέπουν τ'α αντικείμενα
που βρίσκονται γύρω τους και
τη φύσι με τον ίδιο τρόπο που
τα βλέπουν και οι άνθρωποι;
Κάνετε λάθος, αν έχετε αυτή
την εντύπωσι. «Ας πάρουμε για
παράδειγμα τον σκύλο. Τ'α μά-
τια του πιστού αυτό σπυρτό-
φου του ανθρώπου δεν μπορούν
να ξεχωρίσουν τ'α χρώματα και
βλέπουν όλα τ'α πράγματα, μό-
νο με διαφορετικά χρώματα. Α-
λλά ο σκύλος βλέπει τ'α πρά-
γματα με τ'α χρώματα που είναι
στην πραγματικότητα. Τ'ο αντίθετο
ακριβώς συμβαίνει στις αγελά-
δες, που βλέπουν όλα τ'α αντι-
κείμενα, πόλιν μεγαλύτερα απ'
ότι είναι στην πραγματικότητα.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ Ο ΛΑΜΠΡΟΣ

Μιά φορά κι' έναν καιρό
ήταν ένας καλός κι' εργατι-
κός άνθρωπος και ζούσε με
τη γυναίκα του και τ'ο παι-
δί του σ' ένα ομορφο σπίτι,
στη μέση του περιβολιού
του. Έξαφνα όμως ο άνθρω-
πος αυτός αρρώστησε και
δεν μπορούσε να εργαστή κι'
ή γυναίκα του βρέθηκε στην
ανάγκη να πιάσ' ένα γει-
τόνα τους, πλούσιο, μα
σκληρό και άκαρδο άνθρω-
πο, να τ'ο ζητήσει λίγα λε-
φτά.

— Σου δίνω λεφτά, είπε
αυτός, με μία συμφωνία ό-
μως. Να μου πουλήσεις το
περιβόλι σας.

— Καί πως θα ζήσουμε
μείς; είπε ή κακομοίρα.
— Δε με νοιάζει, είπε ο
κακός άνθρωπος. Τ'ο μόνο,
που μπορώ να κάνω για σάς
είναι να πάρω το γυίο σας
υπέρητη, άμα μεγαλώσει.

Οι φτωχοί άνθρωποι ανα-
γκάστηκαν να τ'ο πουλή-
σουν τ'ο περιβόλι τους και
το σπίτι τους, αν και τ'α
λεφτά που πήραν ήταν τόσο
λίγα, που ούτε μία πιθαμή
γής δε θα μπορούσαν ν' α-
γοράσουν. Γι' αυτό κάθησαν
σε μία παληοκαλύβα.

Σ'α μεγάλωσε τ'ο παιδί ο
πατέρας του τ'ο πήγε στ'ον
γειτόνα τους για να τ'ον πά-
ρη υπέρητη. Ο γείτονας
κτύπησε καλά τ'ο παιδί και
τ'ο ρώτησε:

— Πώς σε λένε;
— Λάμπρο.
— Για να δούμε, μπορείς
να πιάσεις αυτό τ'ο μεγάλο
δέντρο από τ'ον κορμό και
να τ'ο ξεριζώσης;
— Μπορώ, είπε ο Λά-
μπρος.

Και πιάνει τ'ο δέντρο α-
πό τ'ον κορμό, δίνει μία και
τ'ο ξεριζώνει.

— Καλός είναι, είπε ο
νοικοκύρης.

Και τ'ον κράτησε.

Την άλλη μέρα τ'ον έστει-
λε στ'ο χωράφι να δ'η αν τ'ο
στάρι ήταν έτοιμο για θέ-
ρο, για να παραγγείλη
στους εργάτες να έρθουν να
τ'ο θερίσουν.

«Ο Λάμπρος πήγε στ'ο χω-
ράφι, είδε πως τ'ο στάρι ή-
ταν έτοιμο, τ'ο θερίσε, κου-
βάλησε τ'α δεμάτια στ' α-
λώνι κι' έκοψε ένα χοντρό
κλαδί και τ'α χτύπησε τόσο
δυνατά, που τ'ο στάρι ξεχώ-
ρισε από τ'ο άχυρο. Ύστε-
ρα φόρτωσε στ'ο κάρρο και
τ'ο άπομεσήμερο έφτασε στ'ο
σπίτι τ'ο νοικοκύρη.

— Ε, είπε αυτός, είναι
έτοιμο τ'ο στάρι για θέρο;

— Έδώ τόχω, τ'ο κάρρο,
άπάντησε ο Λάμπρος. Θά
τ'ο κουβαλήσω στην άποθή-
κη μία στιγμίτσα, για να
πάω να φέρω και τ'ο άχυρο.

«Ο νοικοκύρης έτριβε τ'α
χέρια του από τ'η χαρά του.

— Βρέ τί τυχερός που
ήμουνα να βρω τέτοιον δου-

λευτή, έλεγε.

Όταν όμως ήρθε ή ώρα
να φάνε, έδωσε στ'ο Λάμπρο
λίγο ψωμί κι' ένα πιατάκι
φαί. Ο Λάμπρος τ'ο φάγε
γρήγορα-γρήγορα και ζήτη-
σε κι' άλλο.

— Έφαγες για τέσσερις!
του είπε ο νοικοκύρης.

— Μα δούλεψα για δε-
κατέσσερις! φώ.αε ο Λά-
μπρος, και πεινώ.

— Πήδα τότε, είπε ό νοι-
κοκύρης. Άμα πηδήσης θά
χορτάσης.

Όταν πέρασε μία έβδομά-
δα τ'ον ρώτησε:

— Τί θέλεις να σου δώσω
για τ'ον κόπο σου;

— Τίποτα είπε ο Λάμπρος,
έγω θά σου δώσω κάτι.

— Τί;

— Δε σου τ'ο λέω από
τώρα.

Ο Λάμπρος δούλεψε όλο
τ'ο καλοκαίρι άσταμάτητα
στ'ο χτήμα και κάθε φορά
που γύριζε να φά τ'ον κου-
ζίνα, εύρισκε λιγώτερο φαί.

Σαν τελείωσαν οι δουλει-
ές λέει ο νοικοκύρης:

— Μου έταξες πως κάτι
θά μου δώσης. Δε μου τ'ο
δίνεις τώρα;

— Στ'ο δίνω, λέει ο Λά-
μπρος και τ'ο άστράφτει
ένα μπάστρο τόσο δυνατό,
που ο νοικοκύρης πετάχτηκε
ψηλά στ'ον αέρα σαν ένα
μπαλόνι παιδιού. Πεταχτή-
κε ψηλά στ'α σύννεφα και
δεν ξαναγύρισε.

Τότε ο Λάμπρος πήγε κι'
έφερε τ'ον πατέρα του και
τη μάνα του και τ'ους είπε:

— Τουτ'ο σπίτι ήταν
δικό σας και πρίν ήταν τ'ο
πατέρα σας και τ'ο παπ-
πού σας. Σεις λοιπόν, πρέ-
πει να καθήσετε εδώ. Θά
δουλεύουμε όλοι τ'η γή και
θά ζήσουμε μία χαρά.

Πέρασε έτσι ένας μή.ας.

Ένα μεσημέρι που βρίσκον-
ταν κι' οι τρεις στην αύλη,
είδαν ένα πράγμα να πέφτ'η
ψηλά από τ'ον ούρανό. «Η-
ταν ο νοικοκύρης. Αφού γύ-
ρισε χωρίς και χωριά πάνω
στ'ον αέρα, σ'α μπαλόνι, ή-
ρ'ε και ξανάπεσε πάνω στην
αύλη. Μά δε χτύπησε που-
θενά γιατί έπεσε πάνω σ'
ένα σωρό από άχυρα.

— Καλώς ώρισες! του λέ-
ει ο Λάμπρος. Κάτσε τώρα
να φας γιατί ο αέρας θά
σου άνοιξε τ'ην όρεξι.

Και τ'ούβαλε μ'ολίκο φαί
στ'ο πιάτο του, να χορτάση.

Ύστερα του είπε:

— Πάρε τώρα δέκα φορές
περισσότερα λεφτά απ' όσα
έδωκες τότε στη μητέρα μου
και μάς πήρες τ'ο περιβόλι
μας και τ'ο σπίτι μας. Πά-
ρα καί σύρε στ'ο καλό.

«Ο φίλάργγος και σκλη-
ρός άνθρωπος πήρε τ'α λε-
φτά κι' έφυγε κι' ο Λάμπρος
με τ'ους γονείς του έζησαν
στ'ο σπίτι τους καλά κι' έ-
μεινε καλύτερα.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Ο "ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑΣ"

«Αγαπημένα μου παιδιά,

Θά σας τ'ον παρουσιάσω σήμερα για να τ'ον γνωρίσετε
κι' εσείς. Είναι ο 'Αντιρρησίας. Παράξενο όνομα. Ε; Και
όμως τ'ο πραγματικό του όνομα δεν είναι αυτό. Ο παπας
που τ'ον έβάφτισε, τ'ον έβγαλε Περικλή. Κι' όλοι οι δικόι
του, τότε Περικλάκη και τότε Λάκη τ'ον φωνάζουνε. Τώρα,
τελευταία, όμως, όσες φορές τ'ον θέλει ο πατέρας του, δεν
τον λέει πιά μητε Περικλή, μητε Περικλάκη, μητε Λάκη.
Αυτό τ'ο κάνει σπάνια. Τίς άλλες φορές τ'ον φωνάζει 'Αν-
τιρρησία.

«Ο Λάκης κοκκινίζει, αναστενάζει θαθεία και άπαντά:
— Ορίστε, πατέρα!

Κι' όταν τελειώσει ή κουβέντα του με τ'ον μπαμπά, τρέχει
κοντά στη μανούλα του, τ'ην κυττάζει πικραμένα και τ'η
ρωτά:

— Πότε πιά θά με ξαναφωνάξη Λάκη ο μπαμπάς;
Κι' ή μαμά τ'ο άποκρίνεται:

— Όταν δε θά πεισμώνης πιά καθόλου, μα καθόλου,
και δε θά φέρνης σ' όλα αντίρρησεις... Και βλέπω πως
αυτό θά γίνη σύντομα, γιατί έγινες τώρα καλύτερο παιδί.

Πιστεύω να καταλάβετε τώρα πως άπόκτησε τ'ο καινούρι-
ο του όνομα ο Περικλής. Σ' ό,τι κι' αν τ'ο ζητούσαν έ-
λεγε «όχι». Τ'ο δικό του να γίνη μονάχα κι' άς χαλάση ο
κόσμος... Όσπου, μία μέρα, φωνάζε τ'ον Περικλή ο μπα-
μπάς του και τ'ο έλεγε άυστηρά:

— Άκουσε, Λάκη παιδί μου. Έχεις άποκτήσει ένα
πολύ κακό φυσικό. Δε θές να κάνης ποτέ τ'ο σωστό που σου
λένε οι μεγαλύτεροί σου, παρά πεισμώνεις και φέρνης αν-
τιρρησίες. Λοιπόν, όσο να διορθώσης, τ'ο όνομά σου θά εί-
ναι 'Αντιρρησίας.

«Έκλαψε, πικράθηκε ο Λάκης, μα ο πατέρας του άρχισε:
«Αντιρρησία!» πάνω, «Αντιρρησία!» κάτω.

«Ο Λάκης πικράθηκε πολύ. Μα σαν είδε πως τ'ο γιατρικό
τ'ο κρατούσε στ'α χέρια του, έβαλε τ'α δυνατά του να μη
λέη «όχι» σ' ό,τι τ'ο ζητούσαν οι άλλοι.

Σήμερα λοιπόν τ'ο πρ'οί ο πατέρας του τ'ον φώναζε με
την πιο γλυκειά φωνή του:

— Περικλάκη!

«Ο Λάκης έτρεξε σαν άστραπή, άλφασισμένος, με πρό-
σωπο που άστράφτει από χαρά.

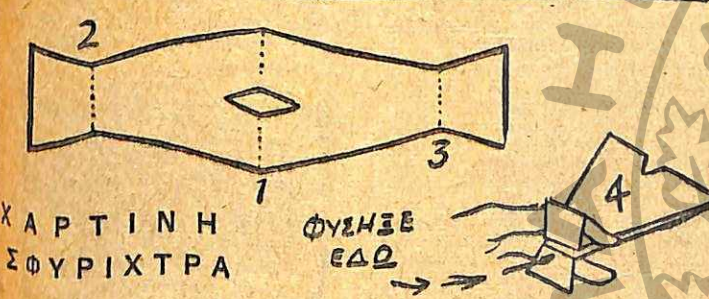
— Ορίστε, πατέρα.

«Παιδί μου, σ' εύχαριστώ που κατάλαβες τ'ο λάθος
σου. Και είμαι σίγουρος πως δε θά μου δώσης πιά άφορη
να σε ξαναπώ 'Αντιρρησία. Είμαι τόσο περήφανος για
σενα...

«Εσείς όμως δεν είσατε πεισματάρικα παιδιά, δεν είν'ε-
ται.

Σας φιλώ

«Η θεία ΣΟΦΙΑ

ΧΑΡΤΙΝΗ
ΣΦΥΡΙΧΤΡΑ

ΦΥΣΗΞΕ
ΕΔΩ

Πάρτε ένα φύλλο χαρτί και
κόψτε το στ'ο σχήμα που φαίνε-
ται στην πρώτη εικόνα και που
σημαίνεται με τ'ην ζωηρή μαύ-
ρη γραμμή. Έτσι έγινε τ'ο πρ'ο
βήμα για τ'ην κατασκευή τ'ης
σφυρίχτρας σας. Αφού κόψετε
το χαρτί στ'ο σχήμα του, διπλώ-
στε το επάνω στ'ις γραμμές
στην εικόνα. Όπως βλέπε-
τε από τ'ο δεύτερο σχήμα, τ'ο
πρέπει πρώτα να διπλω-
σ'η μέση, επάνω στην γραμ-

μή 1 και ύστερα οι δυο άκρες
του να διπλωθούν προς τ'α έξω,
επάνω στις γραμμές 2 και 3.
Όταν γίνη και αυτό, κόψτε τ'ο
μικρό ρομβοειδές σχήμα που
φαίνεται στη μέση και... ή
σφυρίχτρα σας είναι έτοιμη.
«Αν τ'ην κρατήσετε ελαφρά
ανάμεσα στ'α δυο πρώτα δάχτυ-
λα τ'ου χεριού σας—όπως φαί-
νεται στην εικόνα 2—και φυσή-
ξετε, χωρίς πολλή δύναμη, στ'ο
στενό μέρος της, θά ακούσετε
ένα ζωρό σφύριγμα να βγαίνει
από τ'ο κατασκευασμά σας.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ:

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΒΑΛΑ: 'Η πάθησί σας δεν όφείλεται στην περίοδο, άλλα σε άλλη αίτία. Σας συνιστούμε την καλμονεδρίνη ή πασιφλορίνη μία κουταλιά το πρωί και το βράδυ, άλλα πρέπει να σας εξετάσει και ο παθολόγος σας μήπως έχετε πύσι κλπ. 'Ασπιρίνες μπορείτε να πάρετε έλευθερα 2 και 3 και 4 την ημέρα, δεν βλάπτουν.

Α. Ν. Χαλάνδρι: Σας συνιστούμε την βιταμίνη Ε ταμπλέτες και ένσεις χοσμπιν με τη διαβεβαίωση ότι δεν έχετε οργανική πάθησι. Γι' αυτό δεν πρέπει να αγωνιάτε και να απελτίζεστε, άλλα να καταβάλλετε προσπάθεια με μεγαλύτερη αυτοπεποίθησι.

ΜΗΤΕΡΑ: 'Εφ' όσον διαπιστωθή από μαιευτήρα ότι δεν έχετε καμμία ανωμαλία στα όργανα αναπαραγωγής τότε μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μικρές ποσότητες κατά μήνα θυλακίνης, ένσεις όδωρμόλ, προζυνών των 10, 000 μονάδων 4—5 τόν μήνα. 'Επίσης σ' αυτές τις καταστάσεις όφείλει, όπως περιγράφου διάφοροι, ό όρος Μπογκομόλετς έν συνδυασμώ με την όρμονοθεραπεία.

ΑΡΙΑΔΗΝ 1951: Τά όάρια συνήθως είναι ένά τόν μήνα, σπανίως 2. Διαρκούν περίπου 24 ώρες. Μέσον διατήρησης δεν υπάρχει έκτός ένόν κατά την εποχήν της ώρηξίας φροντίσμε να υπάρχουν σπερματοζώάρια έντός τών γεννητικών όργάνων κολπών μήτρας κλπ. 'Όσο γιά τό ζήτημα της θεραπείας, μπορείτε να αποταθήτε και σε τρίτον ή να προσκαλέσετε ένά συμβούλιο. Πάντως μία μικρή όρμονοθεραπεία δεν θα ήταν άσχημη μαζί με τη βιταμίνη Ε.

ΤΣΕΛΙΓΚΟΠΟΥΛΑ, Καρδίτσα: 'Η ηλικία σας δεν επιδέχεται καθυστέρησι του γάμου. Πρέπει όσο τό δυνατόν ένωρίτερα να γίνη. 'Όσο γιά τό ζήτημα της περιόδου σας συνιστώ όρμονοθεραπεία έν συνδυασμώ με τόν όρο Μπογκομόλετς ένσεις τών 10, 000 μονάδων θυλακίνης (προζυνών ή όδωρμόλ κλπ.) 5 τόν μήνα και άμέσως μετά την περίοδο καθώς και ταμπλέτες βιταμίνης Ε.

ΜΑΙΡΗ Δ.: Μπορείτε να εξακολουθήσετε την θεραπεία σας με κλιμακτών χωρίς φόβο. 'Επίσης πρέπει να παίρνετε και άντινευρικά, όπως πασιφλορίνη, καλμονεδρίνη κλπ.

ΑΦΡΙΚΑΝΑ, 'Αλεξάνδρεια: Να συνεχίσετε τη θεραπεία σας με ένσεις προζυνών τών 5 μιλ. 5 τόν μήνα πρό της περιόδου, καθώς και με ένσεις προζυνών τών 10,000 μονάδων 3 τόν μήνα μετά την περίοδο και ταμπλέτες βιταμίνης Ε. τρεις την ημέρα.

ΔΩΡΑ: Πρέπει όποσδήποτε να αποταθήτε στο γιάτρο που σας έχει περιποιηθή, να σας εξετάσει έν ύπαρξη σαλπινγίτις κλπ., άναλόγως δε θα σας κανονίση τη θεραπεία με πενικιλίνη, με διαθερμίες κλπ. 'Εν ανάγκη ίσως να χρειασθή να κάνετε και σαλπινγογραφία. Φυσικά ό γιάτρος θα κανονίση έν έχετε ανάγκη όρμονών καθώς και βιταμίνης Ε. Δυστυχώς χωρίς εξέταση δεν μπορεί να αποφανθή και να σας φανώ χρήσιμος.

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΟ ΤΡ.: 'Η περίπτωσίς σας δεν είναι μοναδική. Πρώτον ό ύμνη έχει άρκετην ελαστικότητα και ίσως να διατελεί σιγά-σιγά, χωρίς να επέλθη μεγάλη αίμορραγία, άλλα άρκούν 2—3 σταγονες. 'Όλα αυτά εξαρτώνται από τό είδος του ύμνος, έν είναι σκληρός και σαρκοδής θα αίμορραγήση περισσότερο, έν είναι λεπτός και ελαστικός ή αίμορραγία δυνατόν να είναι τόσο μικρή που σχεδόν δεν γίνεται και άντιληπτή. 'Όσο γιά σας, τό αίμα που έλάτε είναι άρκετό και πιστεύω να έχη πείσθη άπόλυτα ό σύζυγός σας. Πολλοί σύζυγοι ρωτούν έλλους γιά να εξακαθίσουν ένά α

αίμορραγία που είχε ή σύζυγός τους ήταν άρκετη και φυσιολογική. Αυτό δεν είναι καθόλου σωστό, γιάτί κάθε γυναίκα έχει διαφορετική κατασκευή.

ΔΙΔΑ, 'Αγίους 'Αναργύρους: Κατά πάσαν πιθανότητα επήλθε ρήξις του ύμνος. Τώρα αν είναι όλική ή ρήξις ή μερική μπορεί να πιστοποιηθή από τόν γιάτρο όταν σας επισκεφθή. Την σύστασί μου μπορείτε να την πάρετε από τό περιοδικό.

Κ. Κ. Κ., Ρόδον: Πρέπει να επισπεύσετε τό γάμο σας. Συγχρόνως σας συνιστώ να κάνετε λίγες ένσεις 3 τό μήνα μετά την περίοδο τών 10, 000 μονάδων θυλακίνης π.χ. όδωρμόλ, προζυνών κλπ. καθώς και 3 ένσεις προζυνών ή λυτεόλ τών 5 μιλ. 5—6 ημέρες πρό της περιόδου. Να αποφεύγετε τό πλυσίματα με κρύα νερά. 'Εάν δε οι πόνοι τούς όποιους αισθάνεσθε δυναμώσουν, να επισκεφθήτε άμέσως τόν ειδικό γιάτρο σας.

ΜΕΡΛΙΝΑ: 'Η έγκληρσι είναι άπαραίτητη και πρέπει να την κάνετε γιάτί οι συνέπειες που θα έχετε αν δεν την κάνετε, είναι μεγάλες προπτώσεις. 'Η μήτρα σιγά-σιγά μπορεί να βγή έξω. 'Επίσης να έχετε μία μικρή άκράτεια ούρων κλπ. 'Όσο γιά τούς κινδύνους της έγκληρσεως με τό μήνα τό όποια διατίθεται ή έπιστήμη σήμερα, σχεδόν έχουν περιορισθή στο έλαχιστο, αν όχι στο μηδέν.

ΧΑΒΑΝΕΖΑ, Βόλο: Δυστυχώς στην κατάστασί σας, έφ' όσον πρόκειται περί διαπλάσεως, είναι ζήτημα ίδιουσταςίας και δεν μπορούμε να επιδράσουμε φαρμακευτικά. Σας συνιστούμε άπλως γυμναστικές άσκησης και ειδικά μασάζ.

ΑΝΘΩΣ ΧΩΡΙΣ ΑΡΩΜΑ: Πρέπει να διαπιστωθή ή πάθησι που σας άσάνει από μαιευτήρα, διότι πολλή άμφισβόλλη αν είναι έτσι όπως μου τό γράφετε. 'Εάν έχετε πάθει τίποτε, πάντως μπορεί να θεραπευθή και άπομένως δεν πρέπει να αγωνιάτε.

ΠΑΛΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ: 'Η τεκνοποίησι με την ύπόθεσι που μου γράφετε δεν έχει καμμία σχέση. Να εξακολουθήσετε τη θεραπεία κατά τη συμβούλη του γιάτρού σας και να γίνη και μία εξέταση σπέρματος του άνδρός σας, έν δεν έχει γίνει, γιά να φανή έν είναι φυσιολογικό ή όχι.

ΜΑΤΟΥ Σ. Σ.: Γιά τόν ύπόθεσι σας να αποταθήτε μαζί με τόν μαιευτήρα σας σ' ένά μαιευτήρα γιάτρο και αυτός θα σας εξηγήση την αίτία διατί θα αποδειχθή ότι είσθε έν τάξι. 'Όσο γιά τό δεύτερο ζήτημα ό φυσικός παράγων παίζει τό ρόλο του. Νομίζω ότι θα τακτοποιηθή έν άποκατασταθή ήθικώς.

ΟΡΟΛΟΓΙΑ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΑ
ΑΙΟΛΟΣ 59, ΒΥΖΗΝΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΥΛΙΑΔΕΩΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

MODES
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ — ΤΑΓΙΕΡ
ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ
PATRONS ET CROQUIS
ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΟΙΚΩΝ
Περικλέους και Θεόδωρος 2 (πρώτο
ράλλος, 'Ερμού). Τηλέφων.
34.558. 'Αθήναι.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

ΟΙ ΘΕΡΜΙΔΕΣ.—ΤΑ ΖΕΣΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ.— ΤΟ ΑΛΚΟΟΛ.—Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΡΟΦΗ ΜΑΣ ΠΑΧΑΙΝΕΙ 8 ΚΙΛΑ Σ' ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ.

'Ενα άτομο φυσιολογικό καθ' όλα, ύψους π.χ. 1.65 μ., άσχολούμενο με εργασία μετρίως έντάσεως, έχει ανάγκη διατροφής ώστε να παράγη 2.000 μονάδες θερμότητας, ή θερμίδες ή καλορι, καθημερινώς. Από αυτές οι 500 θερμίδες χρειάζονται να παραχθούν κατά την καταβάλλομενη κατά την εργασία προσπάθεια, οι άλλες 1.500 πρέπει να παραχθούν γιά τη διατήρησι της κατάλληλης θερμοκρασίας γιά τόν οργανισμό. 'Όσο όμως ελαφρότερα είναι τό άτομο ντυμένο και όσο ή θερμοκρασία του περιβάλλοντος είναι χαμηλότερη, τόσο περισσότερη θερμότης αποβάλλεται από τό σώμα, και συνεπώς χρειάζεται να παραχθούν περισσότερες θερμίδες, δηλαδή να καούν περισσότερες τροφές και έπομένως να προσφερθούν περισσότερες τροφές στο άτομο. 'Αντίθετα, όσο βαρύτερα ντύνεται κανείς και ή θερμοκρασία του περιβάλλοντος είναι υψηλότερη, τόσο ολιγώτερη θερμότης χρειάζεται να παράγη τό άτομο. 'Η καύσις έτσι τών τροφών, εάν αυτές δεν έχουν ελαττωθή, ελαττώνεται και τότε ή παρακαταθήκη του οργανισμού σε λίπος αύξάνει, διότι οι γιά τόν ένα ή άλλο λόγο μη καίόμενες τροφές κατατίθενται στο σώμα ως λίπος.

'Επίσης, έπειδή τό οινόπνευμα καίμενο μέσα στο σώμα μας παράγει μονάδες θερμότητος, ή χρήςις του οινόπνευματος παχαίνει, διότι αυτό εξοικονομεί καταναλώσιον τροφών και λίπους. Τό καλοκαίρι, δηλαδή, εάν τρώμε όπως και τό χειμώνα, ή εάν πίνουμε πολύ, ένω δεν αυξάνουμε την καθημερινή εργασία μας, μπορούμε έτσι να παχύνουμε πολύ πιο εύκολα παρά τό χειμώνα.

Με διατροφή, καθώς άνεφερα, ώστε να παράγονται 2.000 θερμίδες σε φυσιολογικό οργανισμό γιά άτομο ύψους 1 μ. 65, με κανονική εργασία και φορέματα, τό άτομο αυτό διατηρεί τό φυσιολογικό βάρος του. 'Αλλά όμως γιά ένά χειρώνανκα, γιά ένον εργάτη, έντατικά εργαζόμενο, του αυτού ύψους 1 μ. 65, γιά να διατηρήση τό άτομο αυτό τό κανονικό του βάρος, χρειάζεται να διατηρήσει με περισσότερες τροφές από εκείνες που θα παρήγαγαν καίόμενες 2.000 θερμίδες. Τό άτομο αυτό έχει, λόγω της έντατικής καθημερινής προσπάθειάς του, ανάγκη τροφής ώστε να παράγη 3.000 έως 3.500 μονάδες θερμότητος καθημερινώς.

Τώρα, εάν τό πρώτο άτομο, που δεν εργάζεται όσο ό εργάτης, και που χρειάζεται καθημερινώς τροφή γιά 2.000 θερμίδες, έν διατροφή με τροφή γιά 2.500 θερμίδες, δεν θα καύση όλη την τροφή του, άλλα μόνο τόση όση του χρειάζεται, και θα καταθέση τό περισσεύμα της τροφής του ως λίπος. Και έδώ θα περιμένετε να καταθέση ό λίπος τόσο μέρος τροφής όσο έν έκαίγεται στο σώμα θα παρήγαγε 500 θερμίδες. Δεν συμβαίνει όμως ακριβώς αυτό. 'Ο οργανισμός έχει μία ικανότητα, που έπιστήμονικά λέγεται «καταναλώσις πολυτελείας», ώστε ένά μέρος από την περιττέον τροφήν που έλαβε, και συγκεκριμένα γιά την περίπτωση μας: τό ποσόν της τροφής που θα παρήγαγε 300 θερμίδες, να μη τό καταθέση σε λίπος. Δηλαδή, τό ως άνω άτομο του ύψους 1 μ. 65, που χρειάζεται τροφή γιά 2.000 θερμίδες, γιά να διατηρήση τό κανονικό βάρος του, έχει ένά περιθώριο να διατηρήσει περισσότερο με τροφή γιά 300 θερμίδες περισσότερες από τις 2.000, χωρίς να παχαίνη. 'Όπότε, όπως στο παραδειγμα μας, αν τό άτομο αυτό διατροφή με τροφή γιά 2.500 θερμίδες, χωρίς φυσικά και να αύξηση την συνήθη εργασία του, ούτε να αλλάξη τίς συνήθεις συνθήκες της ζωής του, δεν θα καταθέση ως λίπος την επί πλέον τροφή γιά 500 θερμίδες, άλλα μόνον ένά μέρος της, γιά 200 θερμίδες. 'Ετσι, καταλαβαίνουμε ότι, χωρίς στην ι διατροφή αυτή του οργανισμού μας, μπορούμε να διατηρούμαστε και λίγο περισσότερο απ' όσο ακριβώς θα χρειαζόμαστε, γιά να διατηρήσουμε τό βάρος μας αναλόγως του ύψους μας, χωρίς έτσι να παχύνουμε. Και βλέπουμε ότι «τό περισσότερο αυτό» που μπορούμε άφοβα να τρώμε χωρίς να παχύνουμε, είναι περίπου τό 1/7 από τό έλάχιστο όριο της καθημερινής μας διατροφής που μας χρειάζεται γιά να διατηρούμε τό κανονικό βάρος μας.

Τώρα, γνωρίζοντας ότι 22 γραμμάρια λίπους μας δίδουν τις 200 θερμίδες, μπορούμε να υπολογίσουμε ότι αν τό ως άνω άτομο τρέφεται καθημερινά έκτός του ποσού τροφής γιά 2.300 θερμίδες που χρειάζεται ως άνωτατο όριο τροφής γιά να μη παχαίνη, και με 22 γραμμάρια λίπους (ή με άλλο είδος τροφής που θα αντίστοιχούσε σε παργωγή θερμότητος με 22 γραμ. λίπους), χωρίς φυσικά καμμία μεταβολή στις συνθησμένες συνθήκες της ζωής του, τότε τό άτομό μας θα παχαίνη καθημερινά κατά 22 γραμμάρια. Δηλαδή, σε ένά μήνα θα παχύνη κατά 660 γραμμάρια και σε ένά χρόνο θα πάρη βάρος 8 κιλών περισσότερο από τό βάρος που είχε.

Στό έπόμενο τεύχος θα συνεχίσω, δίδοντας έναν πρακτικό πίνακα τών θερμίδων που παράγουν καίόμενες μέσα στο σώμα μας

οί διάφορες τροφές που τρώμε. Προσκαλώ τις αγαπητές μου άναγνώστριες να προσέξουν σ' όλα αυτά που θα γράψω ως τό τέλος. 'Ετσι, θα είναι ικανές, έφ' όσον δεν πάσχουν από ένά είδος παθολογικής παχυσαρκίας, να κανονίζουν τελικά, μόνες τους εύκολώτα, τό διαιτολόγιο που χρειάζεται στην κάθε μία, άναλόγως του ύψους της, γιά να διατηρούν τό ιδανικό βάρος τους, έφ' όσον τό έχουν, ή διά να τό αποκτήσουν, έν δεν τό έχουν. Λοιπόν, λίγη προσοχή και λίγη ύπομονη. Κατόπιν θα άναφέρω γιά τη θεραπεία της παθολογικής παχυσαρκίας. Και τέλος γιά τις μεθόδους τοπικού άδυνατισματος σε περιπτώσεις κατασκευής τέτοιας του σώματος από κληρονομικότητα, όπου, όσο και αν άδυνατίζη μία γυναίκα γενικά, να διατηρή έν τούτοις τοπικές 'Υπερλιπώσεις.

TONY ΜΠΡΑΤΣΟΥ

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου 'Αθηνών — Γιάν Σμάτς 38

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΣΗΜ.:Οί άναγνώστριες μας μπορούν να άπευθύνονται στην Δίδα Μπράτσου γιά όποσδήποτε ζήτημα σχετικό με την καλλονή τους. 'Από την στήλη αυτή ή και ιδιαίτερες θα δίδονται κατάλληλες άπαντήσεις.

Παρακαλώ όλες τις αγαπητές μου άναγνώστριες που δεν έλαβον άπάντησιν σε έπιστολές τους, είτε δια μέσου αυτής της στήλης, είτε δια τέρως, να μου άναγοράσουν γιά να τώρω, να μου άναγοράσουν γιά να τώρω άπάντησιν. Γιά λόγους άνεστήτητος της επιθυμίας μου, είναι ένδεχόμενο να έχουν παραπέσει άρισμένα γράμματα ή και οι προς αυτά άπαντήσεις μου.

ΜΑΥΡΟ ΠΟΥΛΙ Θεσ/νίκη, ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΥΛΑ Θεσ/νίκη, Π. ΣΚ. ΜΟΥΤΙΛΗΝΗ, ΕΛΛΕΝ ΣΙΜΩ, Μ. ΚΑΡΟΛΑ Χαλάνδρι, ΛΙΤΣΑΝ ΚΟΝΤΟΣ. Κέρκυρα, σας άπαντώ ιδιαίτερω.

ΜΑΡΙΕΤΤΑΝ Ν. Σ. ΓΕΩΡΓΙΑΝ Κ., ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΝ Τ. Σ., παρακαλώ γράψατέ μου εις την ως άνω διεύθυνσιν μου Γιάν Σμάτς 38, τις διευθύνσεις σας γιά να σας άπαντήσω ιδιαίτερος. 'Υπονομιμάτε μου και τό ψευδώνυμό σας.

ΥΒΟΝΗΝ ΣΕΡΡΑΤ, ΜΑΙΡΗ ΡΟΖ. Πάτρας, ΜΙΤΣΟΥΚΟ, ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΝ Φ. Π. Ρόδο: άπαντήσεις κλπ. έστάλησαν.

ΜΙΑΝ ΚΟΠΕΛΛΑΝ Ε. Μ.: Τό μεγάλο και περμένο στήθος σας γίνεται ώραιότατα κανονικό με τελείως άναδύσεις και άκινδύνους αισθητικές υπερβάσεις. 'Ο ειδικός χειρουργός του Θεραπευτηρίου θα σας άναλάβη τελείως υπεύθυνως. Γιά περισσότερες πληροφορίες πρέπει να εξετασθήτε ό — 7 μ. μ.

Φ. ΤΕΡΖ., Πειραιά: Σας άπαντώ ιδιαίτερος.

ΦΩΛΙΑΝ, Αικατερίνην: Σας άπαντώ ιδιαίτερος.

ΜΙΑΝ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ: 'Εφ' όσον τώρα είσθε 20 έτών, έχετε ύψος 1.50 και δεν ψηλώνετε καθόλου από 18 έτών, δεν υπάρχουν καθώς φαίνεται σοβαρές έλλειψεις γιά να ψηλώσετε περισσότερο. Πάντως, κάνετε άσκησης εξαρτώμενη από πολύζυγο, ή από όποσδήποτε από τό χέρια, και αιώρωντας έλευθερα τό πόδια. Θα τινάξετε με δύναμη προς τό κάτω τό πόδια διαδοχικά και με ρυθμό. Μεταχειρισθήτε και ένσεις πολυορμονικών έγχυλισμάτων καθώς και έγχυλισμάτων ύποφωσφω, σύμφωνα με καθοδήγησιν του παθολόγου σας. Πάντως ή στενοχωρήσε διόλου, γιάτί με τακούνι 10 πόντους φθάνετε ύψος 1.60. Σκεφθήτε ότι έχω άναγνώστριες που είναι μόνον 1.40.

ΜΙΑ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΚΥΡΙΑ: Θα σας περιμένω με πολλή ευχαρίστησι να σας εξετάσω 6—7 μ. μ.

ΜΕΝΗ Κ.: Ευχαριστώ θερμά γιά τό καλά σας λόγια καθώς και γιά τό δακτυλογραφημένο και λακωνικό γράμμα σας. Ζήτησα από τό γραφείο του περιοδικού τα τεύχη 12, 13 και 16 όπου γράφω ότι επιθυμείτε γιά την θεραπεία της υπερτριχώσεως. Περιμένω να σας δώ και να σας εξετάσω φιλικά όταν έλθετε στην 'Αθήνα.

ΚΙΝΕΖΑΝ Κ. Μ.: Ευχαριστώ γιά τό καλά σας λόγια. 'Επειδή κάνετε τόσο έντατική θεραπεία γιά τό σπυρία σας χωρίς άκόμη αποτέλεσμα, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορείτε να θεραπευθήτε. Σας συμβούλευα να συνεχίσετε στον ίατρόν σας με συνδυασμένης και ένσεις ύποφωσφω, εως τό όσον 9—10 χιλιάδες μονάδες. 'Επίσης μεταχειρισθήτε τις συνταγές

του Θεραπευτηρίου που άναγράφη στα τεύχη 23, 24, 25, 26 και 27, τα όποια ζητήσατε από τα γραφεία του περιοδικού. Οι άκτινοβολίες με άπτινεις Χ (όχι υπεριώδεις) θα είναι γιά σας άποτελεσματικές. 'Αλλά γιά να γίνουν μόνον από πολύ πεπειραμένον άκτινοθεραπευτήν με μηχανήματα τελευταίου τύπου και τελείως άσφαλώς.

ΜΑΙΡΗΝ Κ., Θεσσαλονίκη: Γιά να πώ ή κοιλιά θα υποδείξω εικόνογραφημένες άποτελεσματικές άσκησεις στο τέλος τών άρθρων γιά την θεραπεία της παχυσαρκίας. 'Ακολουθως θα γράψω γιά την υπερέκκρισιν Ιδρώτος. Πρός τό παρόν μετά πόδω λουτρα καθημερινά με νερό με έλάτι και ξύδι, άφου στεγνώσετε τό πόδι, επιπάστε σκόνη βορικό όξέος. Θα δρίσκετε μεγάλη άνακούφισιν.

ΜΑΙΡΗΝ ΜΙΧΑΛ. 'Ενταύθα: 'Εφ' όσον μένετε στην 'Αθήνα έλάτε να με επισκεφθήτε 6—7 γιά να σας δώθω συνταγές του Θεραπευτηρίου έναντιν της υπερεκρίσεως Ιδρώτος, φιλικώς. Ευχαριστώ γιά τό λακωνικό και δακτυλογραφημένο γράμμα σας.

ΜΑΡΙΝΑΝ Π.: Ευχαριστώ γιά τό καλά σας λόγια. Τό κοκκινωπό στίγμα που έμφανίσθηκε στο πρόσωπό σας λίαν ένδεχομενως να είναι μικρό άγγίωμα. Αυτό θα εξαλειφθή μόνον με ειδική θεραπεία στο Θεραπευτήριο. 'Εάν μένετε στην 'Αθήνα έλάτε να σας εξετάσω τελείως φιλικώς ως άναγνώστριαν μου.

ΑΜΑΡΥΝΘΙΑΝ Χ.: 'Η θεραπεία με τό βάλλιον δεν ένδεκνεται διόλου γιά την περίπτωση της υπερτριχώσεως σας. 'Ελάτε κατ' άρχήν να σας εξετάσω τελείως φιλικώς. 'Εχετε δέβα έλα ύπ' όφιν σας τα όσα έγραψα στα τεύχη 12, 13 και 16 γιά την θεραπεία της υπερτριχώσεως.

Γ. Π. ΑΓΓΕΛ., Πειρ.: 'Εφ' όσον είσθε τακτικός άναγνώστης μου, έλάτε 6—7 να εξετασθήτε τελείως φιλικά υπό του ειδικού χειρουργού του Θεραπευτηρίου γιά την μεγάλην μύτην κλπ.

ΔΗΜΗΤΡΑΝ Ν.: Είμαι πολύ ευχαριστημένη που ακολουθώντας τις συμβουλές μου γιά την θεραπεία τών σπυριών, καλυτέρεψα άρκετά τό δέρμα του προσώπου σας. Οι κοκκινίλες που μένουν μετά από τό σπυρία έφ' όσον φυσικά δεν παρουσιασθούν άλλα, θα περάσουν με τόν καιρό μόνες τους. Πολύ καλό θα σας κάνη τώρα ή λωσιόν «Σουλφίν» του Θεραπευτηρίου. Πάντως μπορείτε να καλύψετε με αυτήν τις κοκκινίλες καθώς έπισης και με «Μαϊκ Άπ» όταν βγαίνετε έξω, τό όποιον θα καθαρίζετε με χλιαρό νερό άμέσως όταν γυρίζετε και θα εφαρμόζετε άκολουθως πάλι λωσιόν «Σουλφίν». Πάνω από τό «Μαϊκ Άπ» θα βάξετε φυσικά πούδρα και ρούς. Αυτά δέβα έλα έφ' όσον όητε ότι δεν έρεθίζονται τό σπυρία, άλλως μόνον την λωσιόν την όποιαν άφίνετε να στεγνώση στο δέρμα. Τό καταστάλαγμα της και την σκουπίζετε κατόπιν με καθαρό βαμβάκι.

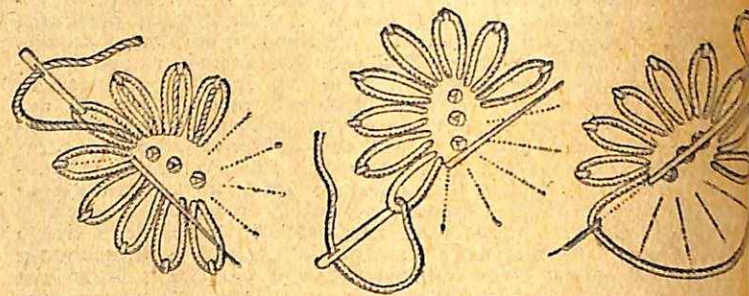
ΒΙΟΛΕΤΤΑΝ Ν. 3.: Σας άπαντώ ιδιαίτερος.

ΜΑΡΙΑΝ Μ. Χ.: Γιά τόν τόνωσι καθώς και άπαλλαγή τών μαλλιών σας από πιτυρία ζητήσατε από τό γραφείο του περιοδικού τα τεύχη 17, 18 και 19. 'Ακολουθήσατε τα πάντα με προσοχή και μη λούζεσθε πιά με νερό, άλλα με τό άναφορόνο μίγμα αλάτος και οινόπνευματος, τρώρα έμμε από κάθε φλόγα.

TONY ΜΠΡΑΤΣΟΥ

ΣΤΡΩΣΕΤΕ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΑΣ ΜΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ
ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟ

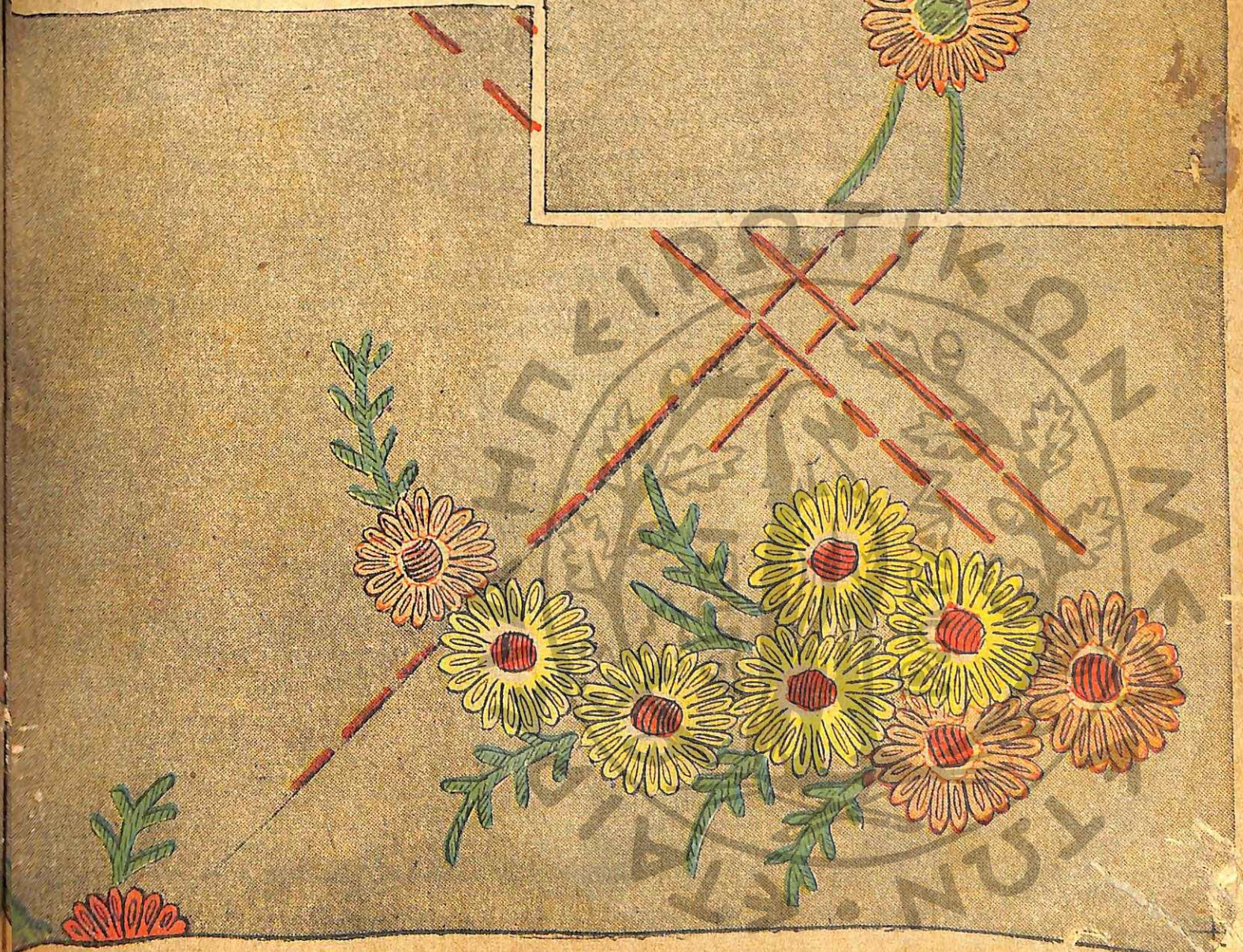
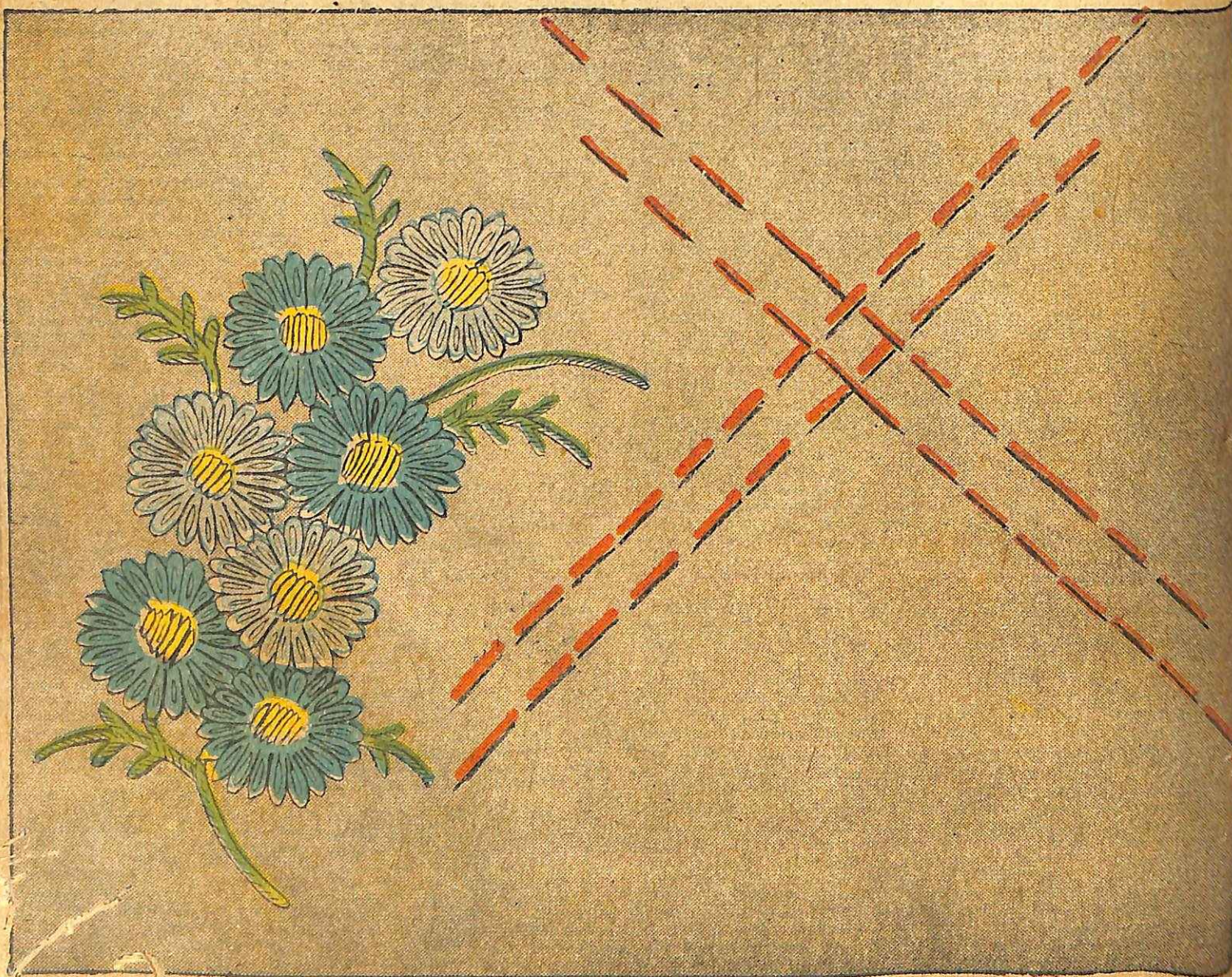

ΟΙ αγαπούμε τις μαργαρίτες, τὸ ὥραϊο λουλούδι τῆς Ἀνοιξέως. Δώστε, λοιπόν, τῇ θροσύτῃ τῆς Ἀνοιξέως στο τραπέζομανδηλό σας, κεντώντας αὐτὸ τὸ ὁμορφὸ σχέδιο πού σας δίνουμε.

Οἱ μαργαρίτες θὰ κεντηθοῦν μὲ πεταχτὴ βελονιά (ὅπως τὸ σχέδιο) σὲ λινὸ ἢ ὅ,τι ἄλλο ὕφασμα ἰδουάρ, μὲ μουλινέ, στοὺς συνδυασμοὺς πού σας δίνουμε, ἢ ὁποῖον ἄλλον σας ἀρέσει.

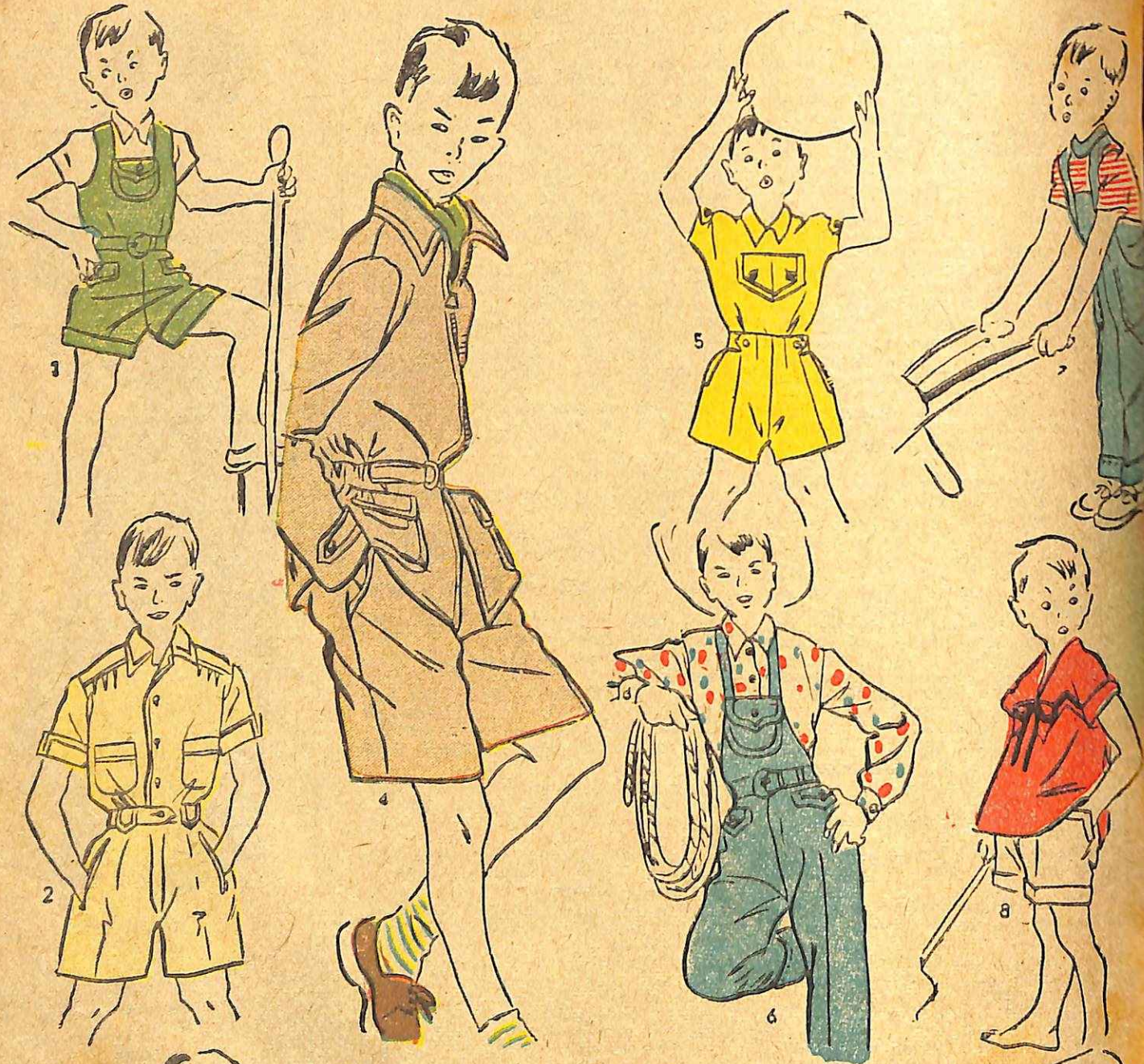
Τὸ σχέδιο εἶναι σὲ κανονικὸ μέγεθος. Προσέξτε δὲ μᾶς νὰ τοποθετήσετε τὰ μεγάλα μπουκέτα σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Ἡ ἀπόστασι τῶν γραμμῶν τῶν μπουκέτων πρέπει νὰ εἶναι 13 ἐκατ. Σκορπίσετε στὰ κενὰ πού σχηματίζονται, μικρὰ μπουκέτα, πού θὰ τὰ φτιάξετε, παίρνοντας μαζί δύο-τρὶς μαργαρίτες ἀπὸ τὰ μεγάλα.

Μπορεῖτε νὰ πάρετε τὰ ἴδια μπουκέτα χωριστὰ τὸ καθ' ἓνα καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῆτε γιὰ νὰ κεντήσετε ἓνα ὥραιότατο σέτ. Στὸ κάθε σου-πλά (πετσετάκι τοῦ πιάτου) θὰ τοποθετήσετε ἓνα μπουκέτο στὴν ἐπάνω δεξιὰ γωνία, λοξά. Τὸ γύρω-γύρω τοῦ σου-πλά θὰ ἔχῃ ὡς τελείωμα φεστόνι, μὲ τὸν ἓναν ἀπὸ τοὺς χρωματισμοὺς τοῦ μπουκέτου. Τὸ μεσαῖο τοῦ τραπέζιου θὰ τὸ γαρνίρετε στὶς τέσσερις γωνίες καὶ θὰ τελειώνῃ καὶ πάλι γύρω-γύρω μὲ φεστόνι. Μπορεῖτε ἐὰν θέλετε νὰ προσθέσετε στὰ σου-πλά καὶ στὸ καρὲ τὶς γραμμές. Τὶς πετσέτες θὰ τὶς γαρνίρετε στὴ μιά γωνιά μὲ τρεῖς μαργαρίτες. Θὰ τελειώνουν κι' αὐτὲς γύρω-γύρω μὲ φεστόνι.

55

ΕΧΕΤΕ ΑΓΟΡΙ;...

Τὸ γούστο μιᾶς γυναίκας θὰ φανῇ κατὰ πολὺ, ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ντύνει τὰ παιδιὰ της. Καὶ ὄχι μόνο τὸ γούστο ἀλλὰ καὶ ἡ νοικοκυρῶσύνη της. Ἀπ' ἐκεῖ θὰ κριθῇ καὶ τὸ πρακτικὸ της μυαλό. Ἡ ποικιλία τῶν σχεδίων πού σᾶς δίδουμε, θὰ σᾶς βοηθήσουν στὴν κατάλληλη ἐκλογή τοῦ ντυσίματος τοῦ παιδιοῦ σᾶς εἴτε ἀγόρι εἶναι αὐτὸ εἴτε κορίτσι.

1. Τρεῖς πρακτικὲς τσέπες μὲ καπάκι καὶ ζώνη σφιγμένη στὴ μέση.
2. Πουκάμισο μὲ κοντὰ μανίκια. Παντελὸν κλασσικό.
3. Πλαστρὸν, μὲ τινάρες κρατᾷ τὸ κοντὸ παντελὸν μὲ τὶς βολικὲς ἐξωτερικὲς τσέπες.
4. «Πλάτ» μὲ κουμπιὰ στὰ μανίκια καὶ στὴ ζώνη. Τσέπες στὸ παντελὸν καὶ στὸ πουκάμισο.
5. Φόρμα γαρνιρισμένη μὲ μιὰ μεγάλη ἐξωτερικὴ τσέπη ἐπάνω καὶ δύο σχιστὲς μὲ καπάκια στὸ παντελόνι.
6. Ξώραφες μὲ χρωματιστὴ κλωστή μεγάλες τσέπες καὶ τὰ γυριστὰ ρεφὲρ τοῦ πανταλονιού. Ζώνη μισὴ πού κουμπώνει πίσω.
7. Πουκάμισο πού πέφτει πάνω ἀπ' τὸ παντελὸν μὲ νωμίτη πού σχηματίζει μύτες γαρνιρισμένες μὲ γκάντ.
8. (Edsers) Ναυτικὸ κοστούμι, σταυρωτὸ μὲ τέσσερα κουμπιὰ.

...Ἡ ΚΟΡΙΤΣΙ;

ΟΙ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ
ΓΩΝ ΜΟΤΕΛΩΝ
ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ
ΣΕΛΙΔΑ

Η ΚΟΡΙΤΣΙ

(Επεξηγήσεις των μοντέλων της προηγούμενης σελίδας)

1. Φόρεμα γαρνιρισμένο στο νωμίτη και γύρω στη φούστα.
2. Κάτω από το δαντελωτό νωμίτη αρχίζουν οι πιέτες του δίσκου αυτού φορέματος.
3. Μοντέλο με άμπισε-μάν. Μανίκι φούσκα. Η φούστα έχει δύο πλίσ, μέσα από τα οποία βγαίνει ύφασμα πλίσ.
4. Υφασμα δουλιάτο με μονόχρωμο νωμίτη. Κουμπιά και ζώνη στο χρώμα του νωμίτη.
5. Φόρεμα από καρδ ύφασμα. Τα φύλλα του μπαίνουν τα μέσα στο ίδιο και τα μέσα στο λοξό του ύφασματος.
6. Φορεματάκι που διπλώνει και κουμπώνει πλάι. Γιακάς και ρεβέρ τσέπης από άσπρο πικέ.
7. Φόρεμα μονόχρωμο με νωμίτη και μανίκια σ' άλλο χρώμα. Κουμπώνει εμπρός.
8. Νωμίτης οδοντωτός, που κατεβαίνει και σχηματίζει ζα-πονέ μανίκια. Κάτω από το νωμίτη αρχίζουν πιέτες. Άσπρος γιακάς και άσπρες μανσέτες.
9. Φόρεμα από καρδ ύφασμα, του οποίου ο μόν νωμίτης κουμπώνει δεξιά, το δε υπόλοιπο φόρεμα διπλώνει και κουμπώνει αριστερά.
10. Μία γραβάτα κουμπώνει στην κορυφή του τριγώνου «πανός», που σχηματίζει δύο κουμπωτές τσέπες.

ΟΙΚΟΣ ΓΟΥΔΑ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1915
ΚΟΠΤΙΚΗ ΤΜΗΜΑ
ΡΑΠΤΙΚΗ ΜΟΔΑΣ
ΠΑΝΕΣ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

- Ο ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΣ
- Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ
- Ο ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΣ
- ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ο ΟΙΚΟΣ
ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΣΑΣ
ΟΔΟΣ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 1
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Ο ΟΙΚΟΣ ΓΟΥΔΑ,
«Αγίου Ανδρέου 1 (Μητρόπο-
λις) γυμνάζει εις την αξιότιμον
πελατείαν του, ότι άφίχθη έκ
Παρισίων η δίσ ΣΟΦΙΑ ΓΟΥ-
ΔΑ, κομίσασα πλουσίαν συλ-
λογήν μοντέλων της τελευταίας
κρεασίν. Ωροι επισκ'ψεν
καθ' εκάστην από 10—1 και
5—7 η. μ.

ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΚΑΡΟΛΙΝΑ

1494 ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΕΙΡΕΣ

Μιά 'Ιρλανδή, η κυρία Μό-για Γουντσάιντ, δημοσίευσε, ύ-στερα από μελέτες δύο χρόνων, μία έκθεσι της επί της τεχνη-τής στειρώσεως, όπως εφαρμό-ζεται, εδώ και δεκαεπτά χρόνια στη Βόρειο Καρολίνα (Ηνωμ. Πολιτείες). Το μέρος αυτό εί-ναι το μόνο στον κόσμο όπου η τεχνητή στειρώσις επιτρέπε-ται διά νόμου. Οι νομοθέτες θέλησαν να δελτιώσουν τη ρά-τση, περιορίζοντες τον αριθμό των παιδιών που μπορούν να γεννηθούν από άσθενείς γονείς. Το εξαιρετικά τολμηρό αυτό κοινωνικό πείραμα είχε πολύ συγκεκριμένα και ακαθόριστα αποτελέσματα, αν κρίνει κανέ-νας από την έκθεσι της κυρίας Γουντσάιντ. Μάλιστα, μερικοί χαρακτηρίζουν τα αποτελέσμα-τα αυτά ως ιδιαίτερως άνησυχη-τικά.

Από το 1933 στειρώθηκαν τεχνητώς 1.494 γυναίκες και κορίτσια. Και από αυτές, οι μι-σές ήσαν ηλικίας κάτω των 20 ετών κατά τη στιγμή της έγ-χειρήσεως.

Η τεχνητή στειρώσις, σύμ-φωνα με όσα υπεστήριζαν οι θιασώται της, έκαλείτο να θε-ραπείση δύο κακά: την πτω-χεία και τη μετάδοσι των ά-σθενειών. 'Αλλά, δυστυχώς, ό-ταν ο νόμος ψηφίσθηκε, κανέ-νας δε νοιάσθηκε να έπαγου-πνήση στην αύστηρή του εφαρ-μογή — και στην άποφυγή κα-ταχρήσεων.

Αύστηροί κανονισμοί διατυ-πώθηκαν, αλλά ποτέ δεν τηρή-θηκαν. Και όμως ο νόμος εί-ναι σαφής και κατηγορηματι-κός: η τεχνητή στειρώσις δεν επιτρέπεται να γίνη παρά με τη συγκατάθεσι (την ένορκο συγκατάθεσι) των ενδιαφερομέ-νων και των πιδ στενών συγγε-νών των. Γίνεται, όμως, μία έ-ξαιρέσις για τους κάτω των 21 ετών άνδρας και γυναίκες και για τους ψυχιατρεις. Αυτό όμως το «παράθυρο» στάθηκε άφορη για σκανδαλώδεις ύ-περβολές και καταχρήσεις.

Η κυρία Μόγια Γουντσάιντ έπεσκέφθη όλα τα ψυχιατρείς. Και διεπίστωσεν πως όλοι οι «άσθενείς» δεν ήταν τίποτε άλ-λο παρά άπλοϊκοί το πνεύμα άνθρωποι, που είχαν κάποιες ανάμυαλες σεξουαλικές έκδηλώ-σεις.

Ο νόμος δεν όριζε μόνο τη στειρώσι, αλλά και σε ιδιαίτε-ρες περιπτώσεις τόν εύνουχι-σμό. Κατ' άρχην, το Δημόσιο Νοσοκομείο άντετάχθη σ' αυτή την έγχειρήσι. Δεν συνέβαινε, όμως, το ίδιο όταν έπρόκειτο για Νέγρους «άνωμάλους» ή έ-νόχους διάσμου.

Μια νέα κόρη, 16 ετών, έ-δειχνε τάσεις διαστροφής. «Πό-πει να την προσέξουμε», είπε ένας ψυχολόγος. 'Αλλά οι άλ-λοι γιατροί όρθηκαν πιδ πρα-κτικό και πιδ βολικό να την στειρώσουν.

Αυτές είναι ελάχιστες από τις περιπτώσεις καταχρήσεων. Η κυρία Γουντσάιντ συνε-ζήτησε με 48 γυναίκες που στειρώθηκαν. Πολλές απ' αυτές ήταν άπαρηγόρητες που δεν μπορούσαν να γίνουν μητέρες.

Άλλες έπαθαν από το λεγόμε-νο «σύμπλεγμα ένοχής». Η κυ-ρία Γουντσάιντ διεπίστωσε ότι οι σωματικές βλάβες που προ-κλήθηκαν από την έγχειρήσι, έξουδετέρωσαν τα πλεονεκτή-ματα, που θα μπορούσε κανέ-νας να περιμένη από αυτή.

Η συγγραφεύς της έκθέσεως άναφέρει ακόμη και την ακό-λουθη περίπτωση: Μία νεαρή και όμορφη Νέγρα, η Κόρα, εί-χε τέσσερα παιδιά, από τα ό-ποια μόνον το ένα ήταν νόμι-μο. Μία γυναίκα έπίσσε τόσο πολύ την Κόρα, ώστε η άτυχη, δέχθηκε να στειρωθή. Το σπίτι της ήταν πολύ ευκατάστατο. Η Κόρα μπορούσε να κάμει μία εύτυχημένη οικογένεια. 'Αλλά η άτυχη θυσιάθηκε «για λό-γους ήθικης» και έπειδή έπέμε-νε ή άλλη, ή λευκή, ή σεμνό-τυφη. Και τώρα η Κόρα λέγει με άφατη θλίψη: «Ο αγαπημέ-νος μου που ήθελε μία κόρη, θα λυπηθή φοικτά, όταν πληροφο-ρηθή πως δεν μπορώ πιά να κάνω παιδιά».

Και όμως η κυρία Μόγια Γουντσάιντ επιμένει να νομίζη πως, παρά τις καταχρήσεις και τις ύπερβολές που παρατηρή-θηκαν, ο νόμος μπορούσε ν' ά-ποδειχθή ευεργετικός, αν παρό-μενε στη βάση της κοινωνικής άμύνης και της φυλετικής δελ-τιώσεως.

Μια έκθεσι της έκθέσεως άναφέρει ή συγγραφεύς: Μία κοπέλλα 17 ετών, άπεστάλη στο «Αναμορφωτήριο». Η μη-τέρα της είχε πεθάνει, ο πατέ-ρας της ήταν άλκοολικός και οι δύο άδελφοί της είχαν μείνει άρκετον καιρό στη φυλακή. Σκέφθηκαν να προδούν στην τε-χνητή στειρώσι της νεάς. Η γιαγιά έδωσε την άδειά.

Ένα άγόρι, 13 ετών, που συχνά πάθαινε κρίσεις όργης, έστάλη προς άναμόρφωσι. Για να το γιατρέψουν, το στειρώ-σαν, κατόπιν άδείας του ά-γράφματου πατέρα του, που ύ-πέγραψε την άδειά με ένα σταυρό.

Μια νέα κόρη, 16 ετών, έ-δειχνε τάσεις διαστροφής. «Πό-πει να την προσέξουμε», είπε ένας ψυχολόγος. 'Αλλά οι άλ-λοι γιατροί όρθηκαν πιδ πρα-κτικό και πιδ βολικό να την στειρώσουν.

● Αν δεν θέλετε να δώτε την επιδερμίδα σας μαρμαμένη και στο πρόσωπό σας ένα πρωί τις πρώτες ρυτίδες, περιποιηθήτε την, χρησιμοποιών-τας πρωί και βράδυ την πιο άγνή και όπο-τελεσματική Καλλυν-τική κρέμα του δερ-ματος, την κρέμα Λανολίνης Μελάν.

● Έτσι δάχετε πάντα ένα δέρμα λείο σαν άτλασι.

● Προσέχετε όμως τις άνομιμήσεις. Κάθε γνήσιο σωληνάριο της Λανολίνης «ΜΕΛΑΝ», πω-λείται πάντα σε πρσίνοκουτάκι.

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

Για να γνωρίσετε τον γυναικικό χαρακτήρα ενός άν-δρα, πρέπει να μάθετε τη έκανε αν ήταν άπολύτως βίαιος ότι ποτέ κανένας δε μύθαινε τίποτα.

★ Α λ ν τ ο υ ς Χ ά μ α

Ο γυναικείος είναι φτιαγ-μένος για να τις αγαπών και να τις καταλαβαίνουν.

★ Ο σ κ α ρ ο ύ ά τ

Το μεγαλύτερο άπόθεμα ρού του κόσμου: τα δά- των γυναικών.

★ Μ π α λ ε ς

Οι άνησυχίες είναι σαν νεογέννητα: δεν μεγαλ-νύουν όταν τις τσιπίζ κανείς. Η μουσική είναι η γλώσσα που δεν μπορεί να φράση ούτε την χυδαί- ούτε τον σαρκασμό.

ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ

Η ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΕΠΙΖΗ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ * ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΕΥΚΟΛΟ ΠΛΥΣΙΜΟ ΤΩΝ ΡΟΥΧΩΝ * ΠΟΙΑ ΣΑΠΟΥΝΙΑ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΚΑΙ ΠΟΙΑ ΥΛΙΚΑ, ΑΒΛΑΒΗ, ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ ΤΩΝ ΡΟΥΧΩΝ. ΩΣΤΕ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΖΟΥΝ ΕΥΚΟΛΑ ΚΑΙ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΑ * ΠΩΣ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΑΛΛΙΝΕΣ ΦΑΝΕΛΛΕΣ, ΤΑ ΠΟΥΛΟ-ΒΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΠΛΕΚΤΑ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΗ ΚΑΝΕΙΣ ΦΟΒΟΣ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΕΝΕΨΟΥΝ.

Υπήρξε καιρός που το πλύ-σιμο διαρκούσε μίαν όλόκληρη έβδομάδα. Τώρα τα πλώρια καζάνια με το βράζον νερό, ο κάδος ή στάχτη, τα φύλλα δά-σους, τα σύννεφα των ύδρα-των με τη χαρακτηριστική μυ-ρωδιά φαίνονται ακόμη στα σπύτια των έπαρχιών και χω-ριών, όπου ή παλαιά παράδο-σις της μπουγάδας επίζη ά-κόμη, διότι ο καιρός, ο χώρος και οι συνήθειες το επιτρέπουν. Σήμερα ή μπουγάδα στις πό-λεις έχει άπλοποιηθή και δεν άπαιτεί παρά δύο μέρες.

Κάθε νοικοκυρά, μπορεί να πη κανείς, έχει και δικό της σύστημα για το πλύσιμο των ρούχων. Έν τούτοις, το πρα-κτικότερο είναι να βράζονται τα άσπρόρρουχα σύμφωνα και με τους κανόνες της υγιεινής και με τούς της πραγματικής καθαριότητος.

Τα καλοπλυμένα ρούχα φαί-νονται πάντα καινούργια. Και με μικρή προσοχή στις λεπτο-μέρειες αυτό θα το επιτύχετε χωρίς πολύ κόπο. Θα ξέρετε, βέβαια, πως θα πρέπει να χω-ρίσετε τα ρούχα που πρόκειται να πλυθούν: Τα σκούρα από τα λευκά και τα βαμβακερά και λινά από τα μεταξωτά και μάλλινα. 'Ανάμεσα στα λευκά βαμβακερά ή λινά θα υπάρχουν άσφαλώς και μερικά περισώ-τερο άκάθαρτα, όπως π. χ. πε-τότες κουζίνας κλπ., που θα πρέπει να χωρισθούν από τα άλλα.

Για τα βαμβακερά ή λινά ά-σπρόρρουχα είναι άπαραίτητη μία σχετική προετοιμασία από την προηγούμενη μέρα τη- πλώσις με όποιοδήποτε σύστη-μα και αν πρόκειται αυτά να πλυθούν. Αυτή είναι: άφαίρε-σις των λεκέδων — εάν υπά-ρουν — και κυρίως μουλιασ-μα. Εάν μουλιασθούν τα ρούχα, το πλύσιμό των την έπομένη θα γίνη χωρίς πολύν κόπο και γρήγορα. Θα έχετε γιγούρα μεγάλη οικονομία στο σαπούνι και στην καύσιμη ύλη και, το κυριώτερο, τα ρούχα δεν θα ύ-ποστούν το καταστρεπτικό τριψίμο που γίνεται γιατί δεν καθαρίζουν άλλοις. Μπορεί να μην έχετε καιρό να άπασχο-ληθήτε με την προετοιμασία για το μουλιασμα — άλλωστε ή μικρή ένοχλησις — και ά-σχεσθήτε: ή πλύστρα άς τα άφαιρέση όπως μπορεί.

Θα τα καταφέρει όμως; 'Α-σφαλώς θα τα πλύνη, άλλα πως;

Τα άσπρόρρουχα πρέπει να μουλιασούν πολλές ώρες, μία νύχτα, ή καλύτερα από το Σαβ-βατόβραδο για να πλυθούν τη Δευτέρα. Γι' αυτό είναι πρα-κτικόν, εάν δεν έχετε καιρό να άπασχοληθήτε σεις για το μου-λιασμα, να άρχισετε άναπόδα, ως έξης: Βάζετε τη γυναίκα που θα σας πλύνη ά μουλιάση την πρώτη μέρα τα άσπρό-ρρουχα, αφού άφαιρέση λεκέδες από φρούτα, τσάι, μούχια κλπ. και να πλύνη μάλλινα, μεταξω-τά, και σκούρα ρούχα — που χρειάζονται ιδιαίτερα προσοχή στο πλύσιμο. Και την έπομένη πλένετε τα λευκά.

Το μουλιασμα των ρούχων πρέπει άπαραίτητως να γίνη σε χλιαρή σαπουνάδα. Αυτή γίνεται με έλαφρά διάλυσι άμ-μονίας, βόρακος, νεφτίου και με το καταλληλότερο για τη δουλειά αυτή σαπούνι «ΕΞ-ΠΡΕΣ» ('Αλεπο-δέλη), που πωλείται τριμμένο σε σακού-λες πάνινες του ενός κιλού.

Οι αναλογίες είναι οι έξης:

12	γραμμάρια άμμωνία ύγρα
12	» νεφτί
50	» βόραξ
9	όκάδες νερό χλιαρό
40	δράμια περίπου σαπού- νι τριμμένο «ΕΞΠΡΕΣ»

Ρίχνετε το νερό σε ένα μπά-νιο από λαμαρίνα γαλβανισμέ-νη ή σε ένα όποιοδήποτε σκεύ-ος που να μη σκουριάζη και προσθέτετε τα άναφερόμενα ύ-λικά. Ταράζετε το νερό καλά και ρίχνετε μέσα ένα - ένα τα ρούχα στεγνά και ξεδιπλωμέ-να. Την έπομένη θα είναι έτοι-μα, σχεδόν πλυμένα, μπορεί να πη κανείς, και θα τελειώση το πλύσιμό τους χωρίς πολύν κό-πο. Τα βγάζετε από τη σα-πουνάδα ενώ τα στίβετε καλά ένα - ένα. Τα περνάτε μία χλιαρή άπλη σαπουνάδα και τα ξεπλένετε με ζεστό νερό για να μη μείνη καθόλου από το άκάθαρτο ύγρο του μουλιασ-ματος. Θα ξέρετε άσφαλώς ότι τα ρούχα δεν πρέπει να βράσουν εάν δεν έχουν καθαρισθή τε-λειώς και ότι με το βράσιμο στερεοποιούνται οι λεκέδες. Γι' αυτό, εάν ξεχάσατε να άφαι-ρέσετε λεκέδες πριν τα μουλιά-

σετε, τούς άφαιρείτε πριν τα βράσετε. Κατόπιν έτοιμάζετε το καζάνι που θα βράσουν τα ρούχα. Όταν το νερό γίνη χλιαρό — όχι ζεστό — βάζετε πρώτα στον πυθμένα ένα χον-δρό παλιό πανί και κατόπιν τα λεπτότερα ρούχα με άνάλογο έτοιμο σαπούνι, τριμμένο «ΕΞ-ΠΡΕΣ». 'Αφήνετε να βράσουν 15 λεπτά, τα βγάζετε και τα ρίχνετε σε ζεστό νερό. Τότε βά-ζετε να βράσουν τα υπόλοιπα ρούχα. Εάν διακρίνετε ότι το νερό έχη χρώμα γκρι, άφαιρέι-τε λίγο και προσθέτετε φρέ-σκο ζεστό.

Εάν κατά τη διάρκεια του βρασματος χρησιμοποιηθή ά-κετο νερό, τα ρούχα θα καθα-ρισθούν και θα μυρίσουν καθα-ρά. Φυσικά, εάν άφαιρέσετε ά-κετο νερό από το καζάνι, θα πρέπει μαζί με το φρέσκο νερό να προσθέσετε και λίγο ακόμη σαπούνι. Τα χονδρά ρούχα μπο-ρούν να βράζουν μία ώρα και, ή τ' αφήνετε να μισοκρύνουν μέσα στο καζάνι που έβρασαν, ή τα βγάζετε με ένα ξύλο, ενώ τα στρογγίζετε ένα-ένα και τα ρίχνετε κατ' ευθείαν σε ζεστό πάλι νερό. Και αυτό, διότι ή άπτότημη θερμοκρασία (από το βραστό στο κρύο) τα κοκκινί-ζει. Τα ξεπλένετε κατόπιν δύο ή τρεις φορές με νερό χλιαρό ώστε να μη μείνη ίχνος σαπού-νιου.

Στην περίπτωση που δεν θέ-λετε να βράσετε τα ρούχα, τα πλένετε με ζεστή σαπουνάδα, ή ακόμη, εάν έχετε τα μέσα και συνηθίζετε την μπουγάδα, τα μπουγαδιάζετε.

Το πολύωρο μουλιασμα πρέ-πει ακόμη να γίνεται και αν διαθέτετε ηλεκτρικό πλυντήριο. Διότι πλένονται τα διπλάσια ρούχα σε μία ώρα από όσα μπορούν να πλυθούν άμουλια-στα στο ίδιο χρονικό διάστημα.

ΤΑ ΛΕΠΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΡΟΥΧΑ: Ο ά-σφαλέστερος τρόπος για να πλυθούν καλά, χωρίς να χαλά-σουν, είναι με χλιαρή σαπού-νάδα από τριμμένο έκλεκτής ποιότητος σαπούνι και να ξε-πλυθούν με νερό στην ίδια θερ-μοκρασία. Κατάλληλο είναι το «REX» ('Αλεπουδέλη). έφα-μίλλο των καλύτερων άμερικα-νικών «Lux» και «Ivory».

ΓΙΑ ΤΑ ΧΟΝΔΡΑ ΜΑΛ-ΛΙΝΑ, ΤΙΣ ΑΝΔΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΦΑΝΕΛ-ΛΕΣ ΚΛΠ.: Χρησιμοποιήτε τη σαπουνάδα που άναφέρεται για το μουλιασμα των ρούχων με βόρακα, άμμωνία, νεφτί και σαπούνι τριμμένο «ΕΞΠΡΕΣ», με την έξης διαφορά: Ρίχνετε στις άνωτέρω αναλογίες πολ-ύ λίγο σαπούνι, γιατί τα μάλλι-να γενικώς θέλουν σαπουνάδα έλαφρή. Φυσικά, το νερό πρέ-πει να είναι χλιαρό και για τη σαπουνάδα και για το ξεβγάλ-μα. Τα μάλλινα δεν πρέπει να τριβώνται, ούτε να στίβονται. Βυθίζετε το μάλλινο, φανέλλα ή πλεχτό, μέσα στη σαπουνάδα, το σηκώνετε και το ξαναβυθί-

ζετε πάλι. Κατόπιν το πιέζετε έλαφρά άνάμεσα στα χέρια σας. Έξακολουθείτε το ίδιο. Με δύο σαπουνάδες άσφαλώς θα καθαρίση. Το ξεπλένετε με χλιαρό νερό, το στραγγίζετε, το τραβάτε για να πάρη το άρ-χικό του σχήμα και τ' άπλώ-νετε στη σκιά.

Ο,ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ:

1. 'Αφαιρείτε τούς λεκέδες από τραπέζομάνηλα, πετσέτες κλπ. πριν τα πλύνετε.
2. Ρίχνετε τα μαντήλια σε μισό κουβά νερό με μία χού-φτα άλάτι και αφήνετε να στα-θούν 2 έως 3 ώρες πριν τα βά-λετε στη σαπουνάδα για να μουλιάσουν.
3. Μη βράζετε πετσέτες κου-ζίνας και τα πολύ άκάθαρτα με άλλα ρούχα. Αυτά τα ρίχνε-τε στο καζάνι τελευταία, αφού έχετε βγάλει τα άλλα, και προσθέτετε ακόμη λίγο σαπού-νι «ΕΞΠΡΕΣ». Τα βράζετε μι-ση ώρα ή και περισσότερο. Τα περνάτε μία σαπουνάδα, τα ξεπλένετε σε άφθονο χλιαρό νε-ρό και τα άπλώνετε στον ήλιο.
4. Τα πανάκια του μωρού πρέπει να μουλιασούν πρώτα σε κρύο νερό. Κατόπιν τα πλέ-νετε σε ζεστή σαπουνάδα, χω-ρίς όμως να χρησιμοποιήσετε ποτάσα μέσα στο νερό. Κα-τόπιν τα ξεπλένετε, τα καλύ-πτε με χλιαρό νερό και τα βράζετε. Τα στίβετε καλά.
5. Τα μάλλινα, μεταξωτά και χρωματιστά ρούχα δεν πρέπει να τ' αφήνετε να μουλιάζουν σε σαπουνάδα. Τα πλένετε, τα ξεπλένετε και τα στεγνώνετε όσο μπορείτε πιδ γρήγορα.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ ΡΟΥΧΑ:

Τα μουλιάζετε σε κρύο άλατι-σμένο νερό 10 λεπτά για να στερεοποιηθή ή βαφή των, και τα πλένετε χωριστά. Κάνετε χλιαρή σαπουνάδα με σαπούνι τριμμένο και τα πιέζετε μέσα σ' αυτή. Εάν είναι πολύ άκά-θαρτα, τα τρίβετε έλαφρά με μαλακή βούρτσά. Τα ξεπλένετε σε χλιαρό νερό.

Για το πλύσιμο των ρούχων μπορείτε να χρησιμοποιήσετε όποιοδήποτε καλό σαπούνι, ά-φού το τρίψετε στον τρίψι των κυδωνιών. 'Αλλά, έφ' όσον ύ-πάρχει το έτοιμο τριμμένο σα-πούνι «ΕΞΠΡΕΣ» ('Αλεπουδέ-λη), που είναι εξαιρετικό για το πλύσιμο, διότι είναι «ουδέ-τερο» (άπληλαγμένο τελείως από καυστική ποτάσα), δεν υπάρχει λόγος να υποβάλλεσθε στον κόπο να τριβετε σαπού-νι. 'Αλλωστε, δεν θα μπορούσε-τε να το επιτύχετε τόσο λεπτό- όσο είναι το «ΕΞΠΡΕΣ», ώστε να λυώνη άμέσως μέσα στο νερό. 'Επειτα, το «ΕΞΠΡΕΣ» έχει επί πλέον το πλεονέκτημα να είναι τελείως άπληλαγμένο από ύγρασία. Με έλάχιστο σα-πούνι ή σκάφη σας θα γεμίξη από έναν παχύτατο άφρο.

Χ. Π.

Παρκεζίνη

IAMBO

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

230Ν

«Έτσι την ώρα που η κυρία Ζαλούου και ο κύριος Ζερμπούλης έτρωγαν το φρούτο τους κι' αρχίζαν ν' ανησυχούν για την απουσία της Έλλης — συνέχισε ο Όμαρ — είχαν περάσει περισσότερο από δύο ώρες που το πλοίο έπλεε στη Μεσόγειο! Λέγοντάς σας αυτό, δεν έχω σκοπό να σας εξαναγκάσω να μου αποκαλύψετε ποιά θα καταφύγει η προστατευομένη σας όταν φθάσει στην πατρίδα της, για να κρύψει αυτή που αυτή ονομάζει ντροπή και ψή, αυτό που αυτή ονομάζει ντροπή και ψή!»

«Όχι! πάτερ Αμβρόσιε, σ'ας ζητώ να μου πείτε φιλικώς τούτο... Ακούστε με προσεκτικά, είναι πιο σοβαρό απ' όσο πιστεύετε. Πόσο χρονικό διάστημα πιστεύετε ότι πρέπει να περάσει από το στέυτε ότι πρέπει να περάσει από το στέυτε ότι πρέπει να περάσει από το στέυτε...»

«Α! διαβολάνθρωπε, είπα ζωηρά, τα μαντεύεις λοιπόν όλα!...»

«Επιτρέψτε μου! είπα άστειουμένουσ ό Όμαρ... Δεν μου άρέσουν τα κομπλιμέντα... Προς το συμφέρον της Έλλης, προς το συμφέρον της και μόνον, άπαντήστε στην ερώτησή μου.»

«Όχι! όχι! διαμαρτυρήθηκε ο πάτερ Αμβρόσιος.»

«Μας δίνετε ένα χρόνο; επέμεινε ο Όμαρ.»

«Δεν θα σου άπαντήσω! δήλωσε ο πάπας.»

«Ε, λοιπόν, είπα ψυχρά ο Όμαρ, θ' άπαντήσω για σ'α, αφού έχετε τόσο λίγη έμπιστοσύνη σ' έναν παλιό φίλο, σαν νουαρίου του έρχομένου έτους, θα έχετε άποδεσμευθεί από την υπόσχεσή σου δώσατε στην προστατευομένη σας και έχω την ιδέα ότι το συμφέρον σας τότε θα είναι να πάτε, ο ίδιος, να δηλώσετε στην κυρία Ζαλούου και στον κύριο Φωτιάδη, αυτό που θα έρχονταν άδικα σήμερα να ζητήσουν από σ'α, αν δεν τους απέτρεπα εγώ. Λοιπόν, χωρίς να έχω τίποτε μαζί σας, πάτερ Αμβρόσιε, σ'ας χαιρετώ...»

Και ο Όμαρ βγήκε με αξιοπρέπεια από το δωμάτιο, ενώ ο πάτερ Αμβρόσιος ξαναπαίρινε την Αγία Γραφή και τα γυαλιά του, ψάχνοντας να βρη τη σελίδα όπου είχε σταματήσει τη στιγμή που είχε έρθει ο Όμαρ και μουρμουρίζοντας:

«Αληθινός διαβολάνθρωπος... Δεν ξέρει προφανώς... όμως είναι κάπως... σαν να ξέρε!»

Δεν είχε πατήσει ακόμη καλά-καλά το πόδι του στο πεζοδρόμιο ο Όμαρ, κι' ο Τέλης ώρμησε κι' όλος έξω από το αυτόκινητο και τον ρωτούσε:

«Ε, λοιπόν, Όμαρ, τί νέα μου φέρνεις;»

«Εξαιρετά νέα, κύριε Φωτιάδη! Θα σ'ας άρεσε να κάνω με το δρόμο με τα πόδια... Θα ξεμουδιάζαμε πρώτα - πρώτα κι' ύστερα, καθώς κάνει λίγο κρύο, θα ζεσταινόταν λίγο και το μυαλό μας.»

«Όπως θέλετε! είπα ο Τέλης πληρώνοντας το σωφέρ. Αλλά, για όνομα του Θεού, πέστε μου γρήγορα! Βλέπετε που είμαι έπάνω σ' ένα μανιμένο κάρβουνα!... Ξέρете που είναι η Έλλη;»

«Νομίζω ότι το έχω μαντεύσει... Αλλά αυτό δεν έχει προς το παρόν πρωταρχική σημασία!»

«Πώς, αυτό δεν έχει σημασία! είπα ζωηρά ο Τέλης, πιάνοντας τον Όμαρ από το μπράτσο και τραβώντας τον στο πεζοδρόμιο.»

«Ε, λοιπόν, σ'ας έπαναλαμβάνω, κύριε Φωτιάδη, πρέπεί να έπιτύχετε το σκοπό σας κι' οι δυο σας, πριν από την 1η Ιανουαρίου... αλλιώς...»

«Αλλιώς... άργότερα... την Έλλη Ζαλούου θα πρέπεί, ίσως, να την θεωρήσετε για πάντα χαμένη για σ'α... και ο κύριος Ζερμπούλης θα είναι στο μέλλον στο έλεος του ΓIANNA.»

«Α! Όμαρ, φθάνουν οι ύπαινωμοί φώναξε άγριεμένος ο Φωτιάδης... Συνέμευσε τα υπονοούμενά σου!... Πρέπεί να έξηγηθής μια και καλή!... Θα με κάμεις στο τέλος να πιστέψω ότι δεν παίζεις τίμιο ρόλο...»

«Είπες στον κύριο Ζερμπούλη ότι με τον σου ξέρεις πού είναι ο Άνδρέας Γιαννάς... Θέλω να το μάθω κι' εγώ!»

«Όχι! όχι! είπα ο Όμαρ, ενώ παροπαθούσε ν' απαλλαγί από το σφίξιμο που του έκανε στο μπράτσο του ο Τέλης, έδίσχιζαν το δρόμο... Αλήθεια, δεν μπορώ να σ'α το πώ!... Έδωσα το λόγο μου... Δεν μπορώ... πριν από την 1η Ιανουαρίου!»

Ακριβώς αυτή τη στιγμή, που υπήρχε γρήγορη σαν άστραπή, άκούστηκε μια έντονη κραυγή, κάτι σαν παραπνοή ούρλιασμα, στο οποίο άπηνησαν από γειτονικά στίπια άλλες κραυγές τρόμου.

Ο Φωτιάδης είχε πεταχθεί πέντε μέτρα προς τα πίσω και ο συντροφός του κυλιόταν κάτω από το καπό ενός αυτοκινήτου που τον είχε άρπάξει ξαφνικά, δάδισε σύριζα στο πεζοδρόμιο!

Ο σωφέρ πήδησε από τη θέση του και δοηδόμνος από το πλήθος που πεστρέζε, προσπάθησε να βγάλει το δυσχισμένο Όμαρ από κάτω απ' το πεζοδρόμιο.

Η φορά αυτή, το πολυτέλες αυτοκίνητο που το ώδηγούσε με δλη την ταχύτητα ένας Άράπις, δεν είχε άσποήσει, στο φορτηγό και το τράμ, λίγο πριν, καδίστις σύριζα στο πεζοδρόμιο!

Ο Φωτιάδης έτρεξε από τους πρώτους να βοηθήσει τον δυσχισμένο, που τον βγαλαν πολύ άσχημα, από κάτω απ' το πεζοδρόμιο.

Ο Όμαρ έβγαζε αίμα από το στόμα κι' έπιανε τα πλευρά του, καταβάλλοντας υπεράνθρωπες προσπάθειες για να κρατήσει τις φωνές που του έρχονταν, γάλη απ' τους πόνους που ένοιωθε.

«Όσο, βρήκε ακόμη τη δύναμη να στον Τέλη:»

«Μη μ' έγκαταλείψετε, κύριε Φωτιάδη! Οι άστυφύλακες που είχαν σπείσει πεμάκρυναν με τρόπο άπότομο αυτούς χάζευαν.»

Προτού συλλάβουν τον άπρόσεκτο ράπη σωφέρ, που υπερέπιζε όσο μπορούσε τον εαυτό του, βεβαιώνοντας πήγαινε με κανονική ταχύτητα κι' άπχε κτυπήσει έπανειλημμένως το δοηδόμνος τον Φωτιάδη να μεταφέρη πληγωμένο στο πλησιέστερο φαρμακείο.

«Υποφέρεis πολύ, Όμαρ; ρώτησε Τέλης.»

Ο Όμαρ, με μάτια σθημένα και πνέοντας με δυσκολία, έκανε «ναί» με κεφάλι.

Τον έγδυσαν στο πίσω μέρος του μακείου. Το σώμα του ήταν όλο μανιμένο κι' από το στόμα του έξακολουσε να βγαίνει αίμα.

Οι άστυφύλακες πήγαν τον Άράπη τμήμα.

Ο Όμαρ βρήκε τη δύναμη να τη γκαμπρντίνα του και να πη στον τροφό του:

«Το σημειωματάριο!... Πάρτε το σημειωματάριο!...»

«Ένα βαρύ φορτηγό, φορτωμένο με βαρέλια πετρελαίου, είχε σχεδόν άγγίξει τον Όμαρ.»

«Προσέχετε, λοιπόν, κύριε Όμαρ, θα σ'ας πω την κανένα αυτοκίνητο!... Γιατί λέτε ότι αυτό δεν έχει πρωταρχική σημασία;»

«Γιατί, για να ξαναβρούμε την κυρία Άνδρέα Γιαννά, το γένος Ζαλούου, χρειάζονται πολλά πράγματα, που η άποτελεσματικότης τους είναι άμφίβολη αυτή τη στιγμή.»

«Δεν σ'α καταλαβαίνω πιά καθόλου!»

«Το βλέπω, δυστυχώς... Η Έλλη είναι προς το παρόν σε μέρος άσφαλές και το καλύτερο που έχουμε να κάμουμε είναι να την αφήσουμε εκεί που είναι!»

«Έξακολουθώ να μη σ'α καταλαβαίνω!»

«Θα έξηγηθώ καλύτερα... Θέλω να πώ ότι πρέπεί να ένεργήσουμε με άλλο τρόπο, αν θέλουμε να ξαναβρούμε άργότερα — και θα την βρούμε, μην άμφιβάλλετε — την Έλλη.»

«Επιτρέψτε μου να γράψω μερικές σημειώσεις, κύριε Φωτιάδη, είπα ο Όμαρ, βγάζοντας από την τσέπη της γκαμπρντίνας του το σημειωματάριο του και γράφοντας διαστικά δυο-τρεις γραμμές.»

Καθώς διέσχισαν την άσφαλη αυτή τη στιγμή, για να περάσουν στο άπέναντι πεζοδρόμιο, ένα τράμ που έρχόταν μ'δλη του την ταχύτητα, άγγιξε τη γκαμπρντίνα του Όμαρ, που ήταν άπορροφημένος στο γράψιμό του και ο τραμβαγιέρης που πατούσε το κουδούνι σαν τρελλός για ν' άκούνε οι πεζοί, δλαστήθηκε άσχημα τον Όμαρ.

«Μά, έπί τέλους, προσέχετε!... είπα ο Φωτιάδης σπράχνοντας τον. Είπατε, αλήθεια, τόσο άφηρημένος, που θα σ'α συμβή κανένα δυστύχημα!»

Ο Όμαρ ξανάκλεισε το σημειωματάριο του και είπα με καταπληκτική άπλόητητα:

«Ορίστε!... είναι σκληρό να το λή κανείς, είναι άπορρουστικό να το άμολογούν τίμιοι άνθρωποι, αλλά θα έπρεπε ο Άνδρέας Γιαννάς να πεθάνη πριν από την 1η Ιανουαρίου!»

Ο Φωτιάδης τινάχθηκε και φώναξε:

«Είπατε τρελλός, Όμαρ!»

«Έχω όλα τα λογικά μου, όπως κι' έσείς. Όπως κι' έσείς, καταδικάζω τη δολοφονία υπό όποιονδήποτε μορφή! Όμως κανένα λογικό έπιχείρημα δεν θα με ταπειήσει ότι η μόνη λύσις είναι αυτή...»

«Και είναι αρκετά παράξενο, πάντως, που ο κύριος Ζερμπούλης δεν μπόρεσε να το σκεφθεί αυτό ένωρίτερα... για την άτομική του ήσυχια!... Να πεθάνη!... Πρέπεί ο Άνδρέας Γιαννάς να πεθάνη!»

«Αυτό που λέτε είναι παράλογο, Όμαρ. Ο κύριος Ζερμπούλης δεν είναι κανέναν δολοφόνος! Είμαι ένας τίμιος άνθρωπος και σεις το ίδιο, Όμαρ! Είμαστε εδώ, αντίθετα, για να έμποδίσουμε το έγκλημα... Αυτό είναι το καθήκόν μας κι' ο ρόλος μας.»

Ο έντονος τόνος με τον οποίο μίλησε ο Τέλης Φωτιάδης, δεν έκανε τον Όμαρ να χάσει διόλου το φλέγμα του:

«Το δυστύχημα είναι ότι δεν μπορούμε να έμποδίσουμε άπολύτως τίποτε, είπατε... Μήπως έμποδίσατε τίποτε... πέστε μου;»

«Ο μοναδικός σας σκοπός είναι να κατακτήσετε την Έλλη, νομίζω... Ο σκοπός του κυρίου Ζερμπούλη είναι ν' άπολαλή μια για πάντα από τον Άνδρέα Γιαννά, αν δεν άπατώμαι: Είναι φοβερό

άλλά όλα συνοψίζονται σ' αυτό και εί τίποτε άλλο!»

«Ε, λοιπόν, σ'ας έπαναλαμβάνω, κύριε Φωτιάδη, πρέπεί να έπιτύχετε το σκοπό σας κι' οι δυο σας, πριν από την 1η Ιανουαρίου... αλλιώς...»

«Αλλιώς... άργότερα... την Έλλη Ζαλούου θα πρέπεί, ίσως, να την θεωρήσετε για πάντα χαμένη για σ'α... και ο κύριος Ζερμπούλης θα είναι στο μέλλον στο έλεος του ΓIANNA.»

«Α! Όμαρ, φθάνουν οι ύπαινωμοί φώναξε άγριεμένος ο Φωτιάδης... Συνέμευσε τα υπονοούμενά σου!... Πρέπεί να έξηγηθής μια και καλή!... Θα με κάμεις στο τέλος να πιστέψω ότι δεν παίζεις τίμιο ρόλο...»

«Είπες στον κύριο Ζερμπούλη ότι με τον σου ξέρεις πού είναι ο Άνδρέας Γιαννάς... Θέλω να το μάθω κι' εγώ!»

«Όχι! όχι! είπα ο Όμαρ, ενώ παροπαθούσε ν' απαλλαγί από το σφίξιμο που του έκανε στο μπράτσο του ο Τέλης, έδίσχιζαν το δρόμο... Αλήθεια, δεν μπορώ να σ'α το πώ!... Έδωσα το λόγο μου... Δεν μπορώ... πριν από την 1η Ιανουαρίου!»

Ακριβώς αυτή τη στιγμή, που υπήρχε γρήγορη σαν άστραπή, άκούστηκε μια έντονη κραυγή, κάτι σαν παραπνοή ούρλιασμα, στο οποίο άπηνησαν από γειτονικά στίπια άλλες κραυγές τρόμου.

Ο Φωτιάδης είχε πεταχθεί πέντε μέτρα προς τα πίσω και ο συντροφός του κυλιόταν κάτω από το καπό ενός αυτοκινήτου που τον είχε άρπάξει ξαφνικά, δάδισε σύριζα στο πεζοδρόμιο!

Ο σωφέρ πήδησε από τη θέση του και δοηδόμνος από το πλήθος που πεστρέζε, προσπάθησε να βγάλει το δυσχισμένο Όμαρ από κάτω απ' το πεζοδρόμιο.

Η φορά αυτή, το πολυτέλες αυτοκίνητο που το ώδηγούσε με δλη την ταχύτητα ένας Άράπις, δεν είχε άσποήσει, στο φορτηγό και το τράμ, λίγο πριν, καδίστις σύριζα στο πεζοδρόμιο!

Ο Φωτιάδης έτρεξε από τους πρώτους να βοηθήσει τον δυσχισμένο, που τον βγαλαν πολύ άσχημα, από κάτω απ' το πεζοδρόμιο.

Ο Όμαρ έβγαζε αίμα από το στόμα κι' έπιανε τα πλευρά του, καταβάλλοντας υπεράνθρωπες προσπάθειες για να κρατήσει τις φωνές που του έρχονταν, γάλη απ' τους πόνους που ένοιωθε.

«Όσο, βρήκε ακόμη τη δύναμη να στον Τέλη:»

«Μη μ' έγκαταλείψετε, κύριε Φωτιάδη! Οι άστυφύλακες που είχαν σπείσει πεμάκρυναν με τρόπο άπότομο αυτούς χάζευαν.»

Προτού συλλάβουν τον άπρόσεκτο ράπη σωφέρ, που υπερέπιζε όσο μπορούσε τον εαυτό του, βεβαιώνοντας πήγαινε με κανονική ταχύτητα κι' άπχε κτυπήσει έπανειλημμένως το δοηδόμνος τον Φωτιάδη να μεταφέρη πληγωμένο στο πλησιέστερο φαρμακείο.

«Υποφέρεis πολύ, Όμαρ; ρώτησε Τέλης.»

Ο Όμαρ, με μάτια σθημένα και πνέοντας με δυσκολία, έκανε «ναί» με κεφάλι.

Τον έγδυσαν στο πίσω μέρος του μακείου. Το σώμα του ήταν όλο μανιμένο κι' από το στόμα του έξακολουσε να βγαίνει αίμα.

Οι άστυφύλακες πήγαν τον Άράπη τμήμα.

Ο Όμαρ βρήκε τη δύναμη να τη γκαμπρντίνα του και να πη στον τροφό του:

«Το σημειωματάριο!... Πάρτε το σημειωματάριο!...»

«Ένα βαρύ φορτηγό, φορτωμένο με βαρέλια πετρελαίου, είχε σχεδόν άγγίξει τον Όμαρ.»

«Προσέχετε, λοιπόν, κύριε Όμαρ, θα σ'ας πω την κανένα αυτοκίνητο!... Γιατί λέτε ότι αυτό δεν έχει πρωταρχική σημασία;»

«Γιατί, για να ξαναβρούμε την κυρία Άνδρέα Γιαννά, το γένος Ζαλούου, χρειάζονται πολλά πράγματα, που η άποτελεσματικότης τους είναι άμφίβολη αυτή τη στιγμή.»

«Δεν σ'α καταλαβαίνω πιά καθόλου!»

«Το βλέπω, δυστυχώς... Η Έλλη είναι προς το παρόν σε μέρος άσφαλές και το καλύτερο που έχουμε να κάμουμε είναι να την αφήσουμε εκεί που είναι!»

«Έξακολουθώ να μη σ'α καταλαβαίνω!»

«Θα έξηγηθώ καλύτερα... Θέλω να πώ ότι πρέπεί να ένεργήσουμε με άλλο τρόπο, αν θέλουμε να ξαναβρούμε άργότερα — και θα την βρούμε, μην άμφιβάλλετε — την Έλλη.»

«Επιτρέψτε μου να γράψω μερικές σημειώσεις, κύριε Φωτιάδη, είπα ο Όμαρ, βγάζοντας από την τσέπη της γκαμπρντίνας του το σημειωματάριο του και γράφοντας διαστικά δυο-τρεις γραμμές.»

Καθώς διέσχισαν την άσφαλη αυτή τη στιγμή, για να περάσουν στο άπέναντι πεζοδρόμιο, ένα τράμ που έρχόταν μ'δλη του την ταχύτητα, άγγιξε τη γκαμπρντίνα του Όμαρ, που ήταν άπορροφημένος στο γράψιμό του και ο τραμβαγιέρης που πατούσε το κουδούνι σαν τρελλός, δλαστήθηκε άσχημα τον Όμαρ.

«Μά, έπί τέλους, προσέχετε!... είπα ο Φωτιάδης σπράχνοντας τον. Είπατε, αλήθεια, τόσο άφηρημένος, που θα σ'α συμβή κανένα δυστύχημα!»

Ο Όμαρ ξανάκλεισε το σημειωματάριο του και είπα με καταπληκτική άπλόητητα:

«Ορίστε!... είναι σκληρό να το λή κανείς, είναι άπορρουστικό να το άμολογούν τίμιοι άνθρωποι, αλλά θα έπρεπε ο Άνδρέας Γιαννάς να πεθάνη πριν από την 1η Ιανουαρίου!»

Ο Φωτιάδης τινάχθηκε και φώναξε:

«Είπατε τρελλός, Όμαρ!»

«Έχω όλα τα λογικά μου, όπως κι' έσείς. Όπως κι' έσείς, καταδικάζω τη δολοφονία υπό όποιονδήποτε μορφή! Όμως κανένα λογικό έπιχείρημα δεν θα με ταπειήσει ότι η μόνη λύσις είναι αυτή...»

«Και είναι αρκετά παράξενο, πάντως, που ο κύριος Ζερμπούλης δεν μπόρεσε να το σκεφθεί αυτό ένωρίτερα... για την άτομική του ήσυχια!... Να πεθάνη!... Πρέπεί ο Άνδρέας Γιαννάς να πεθάνη!»

«Αυτό που λέτε είναι παράλογο, Όμαρ. Ο κύριος Ζερμπούλης δεν είναι κανέναν δολοφόνος! Είμαι ένας τίμιος άνθρωπος και σεις το ίδιο, Όμαρ! Είμαστε εδώ, αντίθετα, για να έμποδίσουμε το έγκλημα... Αυτό είναι το καθήκόν μας κι' ο ρόλος μας.»

Ο έντονος τόνος με τον οποίο μίλησε ο Τέλης Φωτιάδης, δεν έκανε τον Όμαρ να χάσει διόλου το φλέγμα του:

«Το δυστύχημα είναι ότι δεν μπορούμε να έμποδίσουμε άπολύτως τίποτε, είπατε... Μήπως έμποδίσατε τίποτε... πέστε μου;»

«Ο μοναδικός σας σκοπός είναι να κατακτήσετε την Έλλη, νομίζω... Ο σκοπός του κυρίου Ζερμπούλη είναι ν' άπολαλή μια για πάντα από τον Άνδρέα Γιαννά, αν δεν άπατώμαι: Είναι φοβερό

μάρ... μ' ένα μορφοσμο άπελπισίας... Πλησιάστε, έχω να σ'α μιλήσω... Πιο κοντά... δεν έχω δύναμη να μιλήσω δυνατά...»

«Όσο πήγαινε γινόταν και πιο κίτρινος κι' ένας κρύος ιδρώς πλημμύριζε το πρόσωπό του.»

«Ηταν προφανές ότι κατέβαλε υπέρτατες προσπάθειες για να προφέρει μερικές φράσεις που τις άφινε άτελείωτες.»

«Μην κουράζεσαι! του συνέστησε ο Φωτιάδης.»

«Πρέπεί!... Ακούστε καλά... Ο Χαγιακάμα... ο δισεκατομμυριούχος της Άλεξανδρείας...»

Μια όξεία κραυγή διέκοψε τη φράση του. Οι πόνοι του γινόταν ανυπόφοροι.

«Ανέπνευσε, ξεκουράστηκε λίγο και προσπάθησε να μιλήσει ακριβέστερα:»

«Ο Δημήτρης Ρουμπέσης... δολοφονήθηκε, πριν ένα μήνα... στη... στη... στη...»

Δεν μπόρεσε να τελειώσει τη φράση του. Το κεφάλι του ξανάπεσε στα μαξιλάρια.

Ο Φωτιάδης δεν καταλάβαινε τίποτε απ' αυτές τις μισοκομμένες φράσεις. Σκυμμένος έπάνω στον Όμαρ, φαινόταν σ'α να ρουφούσε τα λόγια του, αλλά μισοτελειωμένα λόγια του φαίνονταν σαν άλυτα αινίγματα.

Ο Όμαρ άνασκήθηκε έλαφρά στον ένα του άγκωνα.

Το πρόσωπό του γινόταν φοβερά πελιδνό... τα μάτια του άρχισαν να γίνονται σαν γυάλινα.

Πρόφερε ώστόσο καθαρά:

«Η Έλλη, είμαι βέβαιος γι' αυτό, είναι σέ... μέσα σέ... μέσα σέ...»

Με βλέμμα που άστραφτε και το πρόσωπό του κοντά στο πρόσωπο του έτοιμοθάνατου, ο Τέλης Φωτιάδης είπα κι' αυτός λαχνασιμένος, θέλοντας να έπιστεύσει την άμολογία:

«Πού είναι η Έλλη; Πές μου, Όμαρ! Πές μου το, Όμαρ, σ' έξορκίζω!»

«Όμως, ο μελλοθάνατος ξανάπεσε έξαπλημένος.»

«Ένα κύμα αίματος βγήκε από τα τετωμένα χείλη του!... Ένας ρόγχος άκούστηκε απ' το στήθος του... Ύστερα, τα πανιασμένα χείλη του κινήθηκαν έλαφρά... Τα μάτια του έκλεισαν για πάντα...»

Ο γιατρός έμπαινε τη στιγμή αυτή στο δωμάτιο.

Τον κύτταξε, έπιανε το χέρι του και είπα μ' ένα ύφος στενοχωρημένο:

«Πολύ άργά!... ήρθα για να διαπιστώσω το θάνατο, αυτό είναι όλο!»

Ο Φωτιάδης αισθάνθηκε τότε ένα φρικτό κενό μέσα στην ψυχή του.

Τού άνηκε ότι το θάνασιμο αυτό δυστύχημα για τον καμένο τον Όμαρ, αυτό το ήλθιο αυτοκίνητο-δοστύχημα, έκανε τα πράγματα ακόμη πιο άβέβαια...

Οι άτελείωτες φράσεις που βγήκαν με κτύπο απ' τα χείλη του Όμαρ, χόρευαν μέσα στο άναμμένο κεφάλι του.

«Ο Χαγιακάμα... ο Δημήτρης Ρουμπέσης... δολοφονήθηκε... η Έλλη είναι μέσα σέ...»

Σε τί... Τί σχέση είχε ο Γιαπωνέζος με τις παλιανθρωπιές του Άνδρέα Γιαννά; Κι' ο Ρουμπέσης που δολοφονήθηκε στην Άλε...»

Στην Άλεξανδρεία, άσφαλώς θα ήθελε να πη;

Αυτές οι κομματιαστές φράσεις ήταν καινούργια αινίγματα.

Δεν μπορούσε να φαντασθή ότι θα τα έλυνε όλα πριν περάσουν σαράντα ώρες!

Οι άστυφύλακες που έπέστρεψαν, δήλωσαν ότι έφ' όσον δλη η ευθύνη έδάρνε κατ'άραν τον Άράπη σωφέρ, το πτώμα έβρεπε να μεταφερθή στο νεκροτομείο.

Ο Φωτιάδης σαν κυριώτερος μάρτυς τού ήταν, εκλήθη να δώσει την κατάθεσή του... Καί λυπήθηκε βαθιά που δεν μπόρεσε να συνοδεύσει τον νεκρό του Όμαρ.

«Ενώ άνέβαινε σ' ένα ταξί για να ξαναπατή στο μέγαρο της Λεωφόρου Άμρ ο Φωτιάδης ήταν έντελως χαμένος.»

Πώς θα ξανάβρισκε την Έλλη; Θα την ξανάβρισκε ποτέ;

Για μια στιγμή του ήρθε η σκέψις να πάη στο σπίτι του πάτερ Αμβρόσιου να

του άναγγείλη τον διάιο θάνατο του Όμαρ και να τον παρακαλέσει να του πη αυτά που είχε πη σ' εκείνον για την εξοφάνισι της Έλλης.

Ύστερα άλλαξε ιδέα. Ήταν καλύτερα να μιλήσει πρώτα με την κυρία Ζαλούου και τον Ζερμπούλη.

«Αφ'επειτα, τον σωφέρ ν' ακολουθήσει το δρόμο του.»

Ακριβώς τότε, ενώ έβαζε μηχανικά το χέρι του στην τσέπη του, έπιασε στα δάκτυλά του το μικρό σημειωματάριο που του είχε δώσει ο συντροφός του και το είχε τελείως ξεχάσει, μέσα στην ταραχή του.

Πήρε το σημειωματάριο και το άνοιξε. Ήταν ένα άπλο σημειωματάριο με δερμάτινο ντύσιμο, που οι σελίδες του ήταν γεμάτες σημειώσεις για την υπόθεσι του κυρίου Ζερμπούλη.

Ο Όμαρ έγραφε μέσα σ' αυτό όλα του τα διαδήματα, όλες του τις άποτυχίες.

Είχε σημειώσει επίσης με συντομία όλα του τα συμπεράσματα κι' όλες τις πιθανότητες που προέδλεπε.

Ο Φωτιάδης ξεφύλλιζε το σημειωματάριο χωρίς μεγάλο ενδιαφέρον. Όλα αυτά ήταν περασμένες ιστορίες, που δεν του μάθαιναν μεγάλα πράγματα.

Η προσοχή του ώστόσο ζωήρεψε στη σελίδα 28. Οι σημειώσεις είχαν γραφή την τελευταία δδομάδα του Αυγούστου. Ο Όμαρ είχε γράψει σ' αυτήν με μολύδι κόκκινο:

«Βρήκα στον κατάλογο των έπιδατών «Κλεοπάτρα» τέσσερα όνοματα αντί πέντε... Δημήτρης Ρουμπέσης, και Καίτη Άναστασιάδου, Άνδρέας Γιαννάς και Έλλη Ζαλούου. Έπομένως, η άπουσία του Πέτρου Ζαλούου ή Τάκη Δέλτα, από τον κατάλογο σημαίνει άντικατάστασι προσώπου από τη στιγμή της άναχωρήσεως, άπό τας Πάτρας. Συμπεράσμα:

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 5-18 'Απριλίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου). Το υπαίθριο θα σας κάνει πολύ καλό, απ' όλες τις απόψεις. Στις 10 του μηνός μοναχά να μείνετε σπίτι σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου-9 'Απριλίου). Δείξτε μεγαλύτερη δραστηριότητα των ανοιχτάκτων τούτων μηνών. Οι προσπάθειές σας θα στεφθούν από επιτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 'Απριλίου). Καινούργια εποχή, καινούργια σχέδια. Αφήστε όλες τις μικρολύπες και μικροστενοχώριες πίσω σας.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 'Απριλίου). Μερικά εμπόδια, μία μικρή καθυστέρηση. Κατά το τελευταίο πενήντηρο θα αυξηθούν οι πιθανότητες επιτυχίας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου). Πολύ καλές μέρες οι 7, 9, 11, 13 'Απριλίου. Επιτυχίες στον έρωτα και στη φίλια.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου). Μία αναγκαστική μετακίνηση. Μία αλλαγή. Μά όλα εστικά θα μείνουν όπως ήταν πρώτα.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ Ή Ο ΑΝΔΡΑΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΣΑΣ

Θεωρητικώς υπάρχουν εκατομμύρια ανδρών και γυναικών που θα μπορούσαν να αποτελέσουν ζεύγη: Όλοι οι άγαμοι του κόσμου! Πρακτικώς όμως, η έκλογη της (ή του) συζύγου περιορίζεται σε άπιστους—και ηλίθιους—όλίγες δυνατότητες. Γιατί προφανώς δεν μπορείτε να παντρευτήτε έναν άντρα—ή μία γυναίκα—που δεν συναντήσατε και δεν γνωρίσατε ποτέ. Έτσι ο άσημαντος παράγων της γνωριμίας αποφασίζει για όλους—πλην ελαχίστων—τους γάμους. Αλλά εκτός από αυτό υπάρχουν και άλλοι περιοριστικοί παράγοντες: η ηλικία, η φυλή, η κοινωνική τάξις και η οικονομική κατάσταση καθορίζουν κατά μέγα μέρος το είδος του προσώπου που θα γίνει σύζυγός σας, αν και όχι ακριβώς ποιο πρόσωπο. Μία σχετική μελέτη που έγινε δείχνει πως η έκλογη του συζύγου είναι τρομερά περι-

ορισμένη. Η φυλή είναι ένας πανίσχυρος περιοριστικός παράγων. Ο κάθε άνθρωπος ψαρεύει τη συντροφιά του βίου του στην ίδια φυλετική λίμνη. Η θρησκεία διαιρεί την λευκή φυλή σε τρεις μικρότερες «λίμνες». Οι Εβραίοι παντρεύονται Εβραίες σε αναλογία 97%, οι Καθολικοί σε αναλογία 94% και οι Διαμαρτυρόμενοι σε αναλογία 75%. Η ηλικία επίσης αναγκάζει τον άνθρωπο να αναζητήσει την συντροφιά του βίου του σε μία ώριμη ομάδα που έχουν περρίψει την ίδια—ή ανάλογη—ηλικία. Το ίδιο συμβαίνει με την κοινωνική τάξις και με την οικονομική κατάσταση. Καθώς βλέπετε, λοιπόν, δεν μπορείτε να πάρετε όποιονδήποτε άνδρα—ή όποιανδήποτε γυναίκα—του κόσμου ως σύζυγό σας. Θεωρητικώς δηλαδή μπορείτε, αλλά πρακτικώς... δεν θα μπορούσατε.

νατε την κατάσταση, αποφασίστε τι θα κάνετε. Σε κερδίσει όμως πρώτα καλά. Η καρδιά στην περίπτωση σας δεν είναι καλή σύμβουλος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Αυγούστου). Μπορείτε να κάνετε σχεδία για ταξίδια και εργασία, γιατί θ' αλλάξει η τύχη.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου-2 Σεπτεμβρίου). Πιθανή απογοήτευση στις 12 του μηνός.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου). Ήδη πολύ καλό, που σας χαρίζει αισιοδοξία και σας οδηγεί να επιτύχετε σε πολλούς τομείς.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου). Μερικά μυστικά συννεφά πάνω από την αγάπη σας. Τις δουλειές σας, την υγεία σας. Να προσέχετε πολύ.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου-2 Οκτωβρίου). Θα τον έρθει αυτόν που θα σας κάνει ευτυχισμένη. Προσέξτε όμως μην απογοητευτείτε τη θάρκα της ευτυχίας σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Οκτωβρίου). Αισθηματική υποκρισία και τύπος. Άλλο. Κάνετε μια μικρή αυτοαναλύση και θα το διαπιστώσετε κι' εσείς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Οκτωβρίου). Η κατάσταση σας υποφέρει να σταθεροποιηθεί ξαφνικά και να βελτιωθεί. Προμηθεστείτε την 14 'Απριλίου για ένα ταξίδι.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου-2 Νοεμβρίου). Ευχάριστες αισθηματικές προοπτικές, μα μη λέτε σ' όλον τον κόσμο τα μυστικά σας, τις ελπίδες σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου). Η τύχη σας μένει πιστή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου). Πάντα είναι επικίνδυνες οι περιπλοκές στα αισθηματικά σας ζητήματα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου-1 Δεκεμβρίου). Γαλήνη απόλυτη γι' αρκετόν καιρό. Παραδοθήτε στην ευτυχία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου). Η ένταση θα εξακολουθήσει. Πρέπει να κάνετε κάθε προσπάθεια για να μην παρασυρθείτε. Διατηρήστε την ψυχραιμία σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Δεκεμβρίου). Εκτός από τις 15 του μηνός που θα είναι ταρταμένη μέρα, όλο το άλλο δεκαπενθήμερο ευχάριστο.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου-1 'Ιανουαρίου). Μία συνάντηση στις 17 του μηνός, μία προσωπική επιτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 'Ιανουαρίου). Ένα ευχάριστο νέο. Όσες να είναι κι' από μέσα σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 'Ιανουαρίου). Η κατάσταση θα διορθωθεί όσο απελπισμένη κι' αν είσατε.

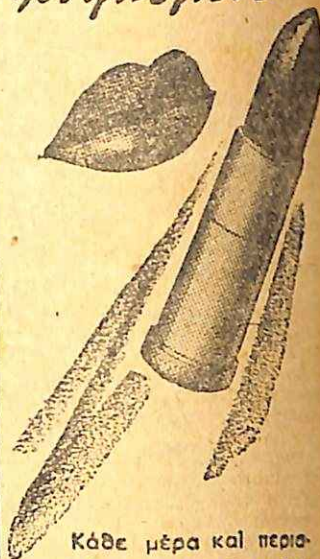
ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 'Ιανουαρίου). Θα γίνει πιά εορτή, γιατί στο πρόσωπό σας θα καθρεφτιστεί η ψυχική χαρά που σας περιμένει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 'Ιανουαρίου-9 Φεβρουαρίου). Όρα με την ώρα, μέρα με τη μέρα, χιζέται για σας ένας πύργος που δεν θα αντιληφθήτε παρά μόνο όταν θα είναι έτοιμος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-20 Φεβρουαρίου).

Γνωστό και
γνωμόμενο

Κάθε μέρα και περισσότερες γυναίκες θα σας δίνουν πώς το κραγιόν ZANDE διαρκεί πολύ, βγαίνει λιγότερο και δίνει στα χείλη τους την φυσική χάρη και γοητεία που επιδιώκουν

Zande

MADE IN U.S.A.
ΚΡΑΓΙΟΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΓΕΘΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΕΛΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΕΡΟΥΣ ΕΙΣ ΚΡΕΜΑ

Γεν. Αντιπρόσωπος
ΗΛΙΑΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
'Αγίου Μάρκου 18
Τηλ. 22.707.

Dr. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Βρεφολόγος—Παιδίατρος
Παθολόγος—Υγιεινολόγος
Διπλωματούχος της Ecole
Puericulture και του Institut
d'Hygiène της 'Ιατρικής
Σχολής Παρισίων.
Δέχεται 8—11, 4—6 και
συνεντεύξεις.
ΟΜΗΡΟΥ 54 (Κολωνάκι)
Τηλέφ. 34.971.

αρίου). Η συννεφιά πάνω στον ουρανό λάμπει πάλι καθαρός.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-29 'Απριλίου). Μη σας απογοητεύουν λεπτομέρειες και ξεχάστε το θέμα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου). Μία μικρή αδιαθεσία, στική και ασήμαντη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου). Αποφύγετε το φλέντ αυτό το δεκαπενθήμερο.

Είναι κληρονομικές; αϊ άσθένειες του ήπατος!

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

«Ανθρωπος σαράντα έτών πηγαίνει στο γιατρό του να τον συμβουλευθεί για κάποιες ενοχλήσεις που νοιώθει στο στήθος του. Καθώς προβαίνει στην εξέτασή του, ο γιατρός τον ρωτάει:—Οι γονείς σας υπέφεραν από το στήθος τους; Μέρη προ όλίγου ακόμη, σπάνια οι γιατροί έβγαιναν αυτό το ερώτημα. Αλλά σήμερα ποτέ δεν παραλείπουν να ενημερωθούν για την κληρονομική κατάσταση ενός ασθενούς, εύθυ ως υποπτεύουν κάποια ήπατική ανεπάρκεια.

Και τούτο γιατί οι ειδικοί βεβαιώνουν ότι υπάρχει ένα ήπατικό έδαφος προδιαθεσής και ότι το «έδαφος» αυτό είναι κληρονομικό. Χωρίς να προκαλή αναγκαιώς την άρρώστεια (ήπατική ανεπάρκεια), καθιστά το άτομο περισσότερο τρωτό ως προς το μέρος αυτό του οργανισμού του.

Εύκολα αντιλαμβάνεται ο καθένας τη σημασία της νέας γνώσεως, αφού επιτρέπει σ' εκείνους που ξέρουν την κληρονομική τους κατάσταση να παίρνουν έγκαιρα τα μέτρα εκείνα που είναι απαραίτητα για να αποφύγουν μία πάθηση που ενδεχέται.

Πολύ συχνά η ύπαρξις της κληρονομικής αυτής προδιαθέσεως εκδηλώνεται με ελαφρά συμπτώματα: μη ανοχή ωρίσμων τροφών, κρίσεις όρτικας, άλλεργικές εκδηλώσεις, δηλαδή άκρα ευαισθησία σε κάποιο τρόφιμο ή σε μία οποιαδήποτε ουσία...

Μερικές φορές η προδιάθεσις αυτή περνάει τελείως απαρατήρητη. Ο ήπατικός που άγνοεί την κατάστασή του, είναι φαγάς και πότης και στις επιπλήξεις του γιατρού του απαντά: «Δεν με πειράζει καθόλου αυτό. Και ξαφνικά, γύρω στα πενήντα, και πάλιν ακόμη, τα συμπτώματα εκδηλώνονται.

Τα πρώτα συμπτώματα της ήπατοπάθειας μπορούν να εκδηλωθούν και με άφορη μία άλλη ασθένεια. Λόγου χάριν, σε μία γυναίκα εκδηλώνονται κάποιες διαταραχές στη λειτουργία των ωοθηκών. Και εκεί που δεν το περιμένει, εκδηλώνεται με κρίσεις της χολής.

Και τότε ο γιατρός ανακαλύπτει πως ο πατέρας της ασθενούς ήταν ήπατικός. Έτσι οι ανωμαλίες αυτές που σε κάθε άλλη γυναίκα θα περιωρίζον-

ταν στις ωοθήκες, προεκάλεσαν μία ήπατική αντίδραση, οφειλόμενη στο ότι το «ήπατικό έδαφος» είχε κάποια προδιάθεση.

Υπάρχουν περιπτώσεις που ένα φάρμακο έχει προκαλέσει την ήπατική κρίση. Δεν είναι, δηλαδή, σπάνιο ύστερα από έναν αντιτυφοειδικό έμβολιασμό ή ύστερα από έναν αντιεπανώδη έμβολιασμό ήπατικές ανωμαλίες. Και τότε μία προσεκτική εξέταση θα δείξει ότι τα εν λόγω πρόσωπα είναι ήπατικά εκ κληρονομικότητας.

«Αλλά πάλιν η κληρονομικότης εκδηλώνεται πολύ ένωρίς από τα παιδικά χρόνια, και σε μορφή κατά το μάλλον ή ήττον σοβαρή.

Ένα παιδί που έχει άκορηστη και άρρυθμη όρεξη, με «ασπρη» γλώσσα, με χωρίς χρώμα, με κιτρινωπό το «άσπρο» των ματιών, με ακανόνιστες κινήσεις, χωνεύει δύσκολα μερικές τροφές και μερικές φορές τις ξιφνάει, δεν μπορεί παρά να είναι ήπατικό από κληρονομικότητα.

Συχνά οι ανωμαλίες που εκδηλώνονται σ' ένα τέτοιο παιδί δεν φαίνονται να έχουν καμία σχέση με το στήθος. Έτσι μερικά παιδιά έχουν φαγούρες, όρτικάρια, έκζεμα. Και στις περιπτώσεις αυτές η αίτια βρίσκεται στο στήθος. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για το παιδικό άσθμα.

Πρέπει να ανησυχούμε από την εμφάνισι αυτών των ελαττωμάτων στο παιδί: «Όχι, γιατί, παρά τη σχετική των σοβαρότητα, αποτελούν ένα είδος προειδοποιήσεως, ένα σήμα κινδύνου, που θα μας άναγκάσει να πάρουμε τα αναγκαία προφυλακτικά μέτρα. Ο ήπατικός που ένωισε ούτως τις ενοχλήσεις από πολύ ένωρίς, από παιδί, έχει πολύ ολιγώτερες ενοχλήσεις αργότερα, παρά ο ήπατικός που άγνοεί την κατάστασή του, διάγει φαγώδη ζωή και στο τέλος, γύρω και πέραν των σαράντα—ή και πρίν—πληροφορείται ότι πάσχει από ανεπάρκεια του ήπατος κλπ. Γιατί ο πρώτος, ειδοποιημένος έγκαιρα, θα ρυθμίσει τη ζωή του έτσι, ώστε να αποφύγει τα χειρότερα.

Οι περισσότερες από τις δερ του, γιατί η υγεία είναι η πιο καλή κληρονομία που μπορείτε να δώσετε στα παιδιά σας. Ματικές παθήσεις, σε οποιαδή-

ποτε ηλικία και αν εκδηλώνονται, οφείλονται σε κληρονομική ανεπάρκεια του ήπατος. Το άσχημο χρώμα, τα μπινιπικία, οι φαγούρες τις πιο πολλές φορές είναι ήπατικής προελεύσεως.

Στις γυναίκες πολλές ώσθητικές ανωμαλίες συνδέονται στενά με αυτή την κληρονομικότητα. Ακανόνιστη «ερίσος», που συνοδεύεται και από πόνο, υπερβολική παχυσαρκία ή ισχνότης, είναι τις πιο πολλές φορές συνέπειες ήπατικής κληρονομικότητας. Το ίδιο μπορούμε να πούμε για το άσθμα, τις ήμικρανίες και τις ενοχλήσεις της χολής και των εντέρων.

Πρέπει να συμπεράνουμε, λοιπόν, πως η κληρονομικότης αυτή μας καταδικάζει να γίνουμε ήπατοπαθείς: Ασφαλώς όχι, από τη στιγμή, βέβαια, που ξεροντας την κατάστασή μας, θα αρχίσουμε να διάγουμε μία ζωή, χωρίς στην οποία θα αποφυγούμε τα μεταγενέστερα—και πολύ σοβαρότερα—παρατράγουδα.

Η άρρωστεια, για να εκδηλωθεί, χρειάζονται δυο παράγοντες: η προδιάθεσις και η άφορη που θα την προκαλέσει. Αν έχετε την προδιάθεσις, από σας εξαρτάται να αποφύγετε την άπερισκεψία, που θα προκαλέσει την νόσο.

Αλλά δεν είναι αδύνατο να εκδηλωθεί μία ήπατική πάθησις σε άτομο που δεν έχει κληρονομική προδιάθεσις. Πρέπει μόνο η άφορη να είναι πιο σοβαρή. Γιατί, προφανώς, κανένας δεν μπορεί να αποφύγει τις συνέπειες μιας ζωής ακανόνιστης και γεμάτης από καταχρήσεις και υπερβολές.

Έτσι, το αλκοόλ, το πολύ δηλαδή, μπορεί να προκαλέσει δηλητηρίασι των ήπατικών κυττάρων ενός απολύτως υγιούς ατόμου. Αλλά στο άτομο, το οποίο τα ήπατικά κύτταρα είναι ήδη ευπαθή εξ αιτίας της κληρονομικότητας, αρκετές είναι οι πολύ μικρότερες υπερβολές για να βλάψουν βαρεια το στήθος.

Επομένως, ο πρώτος θα γίνη ένας ήπατικός και θα μεταβιβάσει στα παιδιά του μία βαρεια κληρονομία, για την οποία αυτά δεν θα είναι υπεύθυνα. Θα τους κληροδοτήσει, δηλαδή, ένα ήπατικό έδαφος προδιαθεσμένο στις παθήσεις. Από το παράδειγμα αυτό φαίνεται πόσο η ευθύνη ενός ανθρώπου ξεπερνάει το δικό του το σώμα και απλώνεται στις μέλλουσες γενεές.

Ενημερωθήτε, λοιπόν, ως προς ό,τι αφορά το ήπατικό σας έδαφος και έχετε ακλουθώντας μία λογική διαίτα. Σε βασήτε το σώμα σας, αποφεύγοντας τις υπερβολές που μπορούν να βλάψουν τα όργανα

Ένα καλό
τονωτικό
● Ευχάριστον και
εύληπτον
● Ερεθίζει και απο-
καθιστά την όρεξιν

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ Πνευματικών Παιχνιδιών

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Φ	Λ	Α	Ο	Υ	Τ	Ο	Α
2	Α	Ρ	Λ	Α	Δ	Ω	Ν	
3	Κ	Ο	Σ	Μ	Η	Μ	Α	Τ
4	Ι	Δ	Ε	Α	Α	Λ	Α	Ι
5	Ρ	Ε	Ν	Τ	Α	Ι	Τ	
6	Η	Ρ	Ι	Ε	Σ	Ο	Ι	
7	Σ	Κ	Α	Ρ	Α	Κ	Α	Σ
8	Π	Ο	Λ	Ι	Τ	Η	Σ	
9	Φ	Ε	Ν	Ε	Ο	Σ	Ι	Ε
10	Α	Ρ	Κ	Ν	Ι	Σ	Σ	Α
11	Κ	Ο	Ρ	Ο	Δ	Η	Ν	
12	Α	Ν	Α	Σ	Τ	Α	Σ	ΙΑ

ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΓΡΙΧΕΣ ΜΠΙΜΠΙ-
ΚΙΑ, ΦΑΚΙΔΕΣ, ΑΚΜΗ (ΣΠΥ
ΡΙΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ)

ΚΡΕΑΤΟΕΛΛΗΣ: Ριζική τα-
χεία εξοφάνισις. Ειδικά θερα-
πεία δια ξανανάρια προσώ-
που, πονάδες, τριχόπτωσης,
ρυτίδες, αγγύματα, στίγματα,
τα, ούλες κ.λπ. Αισθητικές
'Ιατρός Μ. ΓΙΟΕΛ, Βολακίου
του 12 τηλ. 33.039
Συμβούλοι δωρεάν

ΦΕΡΘΗΤΕ ΤΗΣ ΣΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΣ ΓΥ-
ΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΘΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΤΕ.

Δύσκολα όμως μπορεί να ι-
παθεί αυτή τη στάση μιά νε-
σύζυγος ή μιά νέα υπέρτα-
που λαχάρτα να περιβάλλεται
με το σεβασμό και με το τι-
ρος που της φέρνει η νέα τι-
θεία μέσα στον κόσμο. «Όταν
λοιπόν αγνοούνται οι परिφο-
νούνται οι επιθυμίες της, ο-
σικό επακόλουθο είναι η μάχη.
Η μάχη αυτή παίρνει διάφο-
ρες μορφές. «Άλλοτε γίνεται
φώνες και διαπληκτικούς κ-
έλλοτε με μία κορού διαμάχ-
Η νύφη κατατρέπει το θυμ-
της και τον ρίχνει έπειτα πά-

Ἡ δύσκολη πε-
θερά ἔχει τὴν τά-
σι νὰ παῖδι αὐρί-
λι γάκι. Ἐχει δώσει
σο μεγάλη σημασία στὸ μη-
τρικὸ τῆς ρόλου, πού λησμέν-

Υπάρχει όμως και ένας ἄλλος, ἀκόμη σοβαρότερος, λόγος πού σᾶς ὑπαγορεύει τὰ πᾶτε καλά μέ τὰ πεθερι-
σας. Σκεφθήκατε ποτέ σας

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΛΟΥΛΑ Σ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΟΔ. ΠΙΠΙΝΟΥ 77 - ΤΗΛ. 83.959

univa.

Ἡ πρώτη σκοτούρα τοῦ παιδιοῦ ποὺ
μεγαλώνει, εἶναι νὰ διατηρήσῃ ὅσα

Οἱ γονεῖς δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν ἀπειλὲς γιὰ νὰ κόψουν τὶς «μανιέρες» τῶν παιδιῶν τους. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ τοῦ κάνουν ἠθικολογίες γιὰτὶ τὰ

Πρέπει να σώσουμε το παιδί
νομίζω ότι είναι εγκαταλελειμμένο
σαν καταδικασμένο. Γιατί τότε
στεύει ότι όλο το σύμπαν έχει συμ-
μείνει εναντίον του, και χάνει κάθε
τοπιεποίησι προς τὸν ἑαυτὸν του.

66

Η ΕΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

